

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ρ'

Τετάρτη 5 Μαρτίου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 8033, 8080
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 33ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας, το 1ο Δημοτικό Σχολείο Κορυδαλλού, το 14ο Δημοτικό Σχολείο Ηρακλείου Αττικής, το 6ο Δημοτικό Σχολείο Μεταμόρφωσης, το 13ο Δημοτικό Σχολείο Πάτρας, το Γυμνάσιο Ύδρας, το Γενικό Λύκειο Αίγινας και φοιτητές από το MBA Loyla University Chicago, σελ. 8034, 8040, 8042, 8048, 8053, 8061, 8067, 8074
3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 8038, 8048, 8055, 8070, 8071, 8076, 8079, 8080
4. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 8070, 8071
5. Ανακοινώνεται ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το νόμο περί "Ποινικής ευθύνης των Υπουργών", δικογραφία που αφορά στον διατελέσαντα Υπουργό Εθνικής Άμυνας Ευάγγελο Βενιζέλο, σελ. 8080

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 6 Μαρτίου 2014, σελ. 8033

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη: «Αναδιοργάνωση της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος και της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, αναβάθμιση Υπηρεσιών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και ρύθμιση λοιπών θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη», σελ. 8034

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 8073 - 8080
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 8045 - 8059
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 8059 - 8073
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 8033 - 8045

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 8076, 8079, 8080
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 8071
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 8048, 8055
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. , σελ. 8076
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 8070, 8071
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 8070
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 8038
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 8079
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 8038

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 8071
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 8070, 8071

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη:

ΒΑΛΑΒΑΝΗ Ό. , σελ. 8060
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. , σελ. 8034, 8064, 8070, 8072, 8078
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 8067, 8068, 8069, 8070, 8071
ΓΑΪΤΑΝΗ Ι. , σελ. 8066
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 8064, 8066, 8068
ΖΗΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 8044
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 8067
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 8056
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. , σελ. 8074, 8076
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 8045
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. , σελ. 8049
ΚΟΛΜΙΑΣ Κ. , σελ. 8059
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 8071, 8072
ΚΟΥΡΑΚΟΣ Ι. , σελ. 8047
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. , σελ. 8058, 8067
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 8055, 8056, 8059, 8066, 8067, 8068, 8069, 8070, 8071
ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α. , σελ. 8052
ΜΑΚΡΗ Ρ. , σελ. 8050, 8051
ΜΑΡΙΑΣ Ε. , σελ. 8073
ΜΑΡΙΝΟΣ Α. , σελ. 8048
ΜΑΡΚΟΥ Α. , σελ. 8062
ΜΠΟΛΑΡΗ Μ. , σελ. 8069, 8070
ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ Α. , σελ. 8055
ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ Μ. , σελ. 8056, 8057
ΠΑΝΟΥΣΗΣ Ι. , σελ. 8038
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 8057
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 8078, 8079, 8080
ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 8053, 8054
ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. , σελ. 8063, 8064, 8066
ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ Ν. , σελ. 8061
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Κ. , σελ. 8042
ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ Δ. , σελ. 8036, 8038
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 8076, 8078
ΦΟΥΝΤΑ Ν. , σελ. 8051
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 8040

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ρ'

Τετάρτη 5 Μαρτίου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 5 Μαρτίου 2014, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.14' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 4-3-2014 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της Θ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 4 Μαρτίου 2014, σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων:

1) «Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2013/1/ΕΕ του Συμβουλίου της 20^{ης} Δεκεμβρίου 2012 για την τροποποίηση της Οδηγίας 93/109/ΕΚ σχετικά με τις λεπτομέρειες άσκησης του δικαιώματος του εκλέγεσθαι κατά τις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου από τους πολίτες της Ένωσης που κατοικούν σε ένα κράτος-μέλος του οποίου δεν είναι υπήκοοι στο ελληνικό δίκαιο και τροποποίηση του ν. 2196/1994 (Α'41) και άλλες διατάξεις»

2) «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας για τη διάνοιξη νέας συνοριακής διόδου και οδικής αρτηρίας μεταξύ των δύο χωρών, που θα συνδέει την πόλη Ξάνθη της Ελληνικής Δημοκρατίας με την πόλη Ζλάτογκραντ της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας»

3) «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Εξωτερικών της Δημοκρατίας της Αρμενίας για θέματα σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση»

4) «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης για λογαριασμό της Εθνικής Παλαιστινιακής Αρχής» και

5) «Κύρωση του Πρωτοκόλλου για τα Προνόμια και τις Ασυλίες του Κέντρου Επιβολής Νόμου της Νοτιοανατολικής Ευρώπης».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης 6 Μαρτίου 2014.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 633/28-2-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αρκαδίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανδρέα Λυκουρέντζου προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με την κατασκευή σωφρονιστικού καταστήματος στα γεωγραφικά όρια της Περιφέρειας Πελοποννήσου.

2. Η με αριθμό 629/28-2-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Δράμας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Χρήστου Καραγιαννίδη προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης και Προστα-

σίας του Πολίτη, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 15 παράγραφος 6 του ν. 3938/2011 με τον οποίο προβλέπεται η απορρόφηση του 50% από τον πίνακα επιλαχόντων Πυροσβεστών.

3. Η με αριθμό 639/28-2-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ιωαννίνων του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Μιχαήλ Κασσή προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με τη ρύθμιση τελευταίας ευκαιρίας για τους οφειλότες του ΙΚΑ, του ΟΑΕΕ και του ΟΓΑ.

4. Η με αριθμό 632/28-2-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Επαμεινώνδα (Νότη) Μαριά προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την επίσκεψη του Προέδρου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κ. Γιοακίμ Γκάουκ στη χώρα μας.

5. Η με αριθμό 635/28-2-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Πειραιώς του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Κούζηλου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τις ενδείξεις για μεγάλα κοιτάσματα φυσικού αερίου σε Ιόνιο και Νότια Κρήτη.

6. Η με αριθμό 636/28-2-2014 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Α' Θεσσαλονίκης της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με τη διαβίβαση στοιχείων των οφειλετών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (ΕΤΑΑ) στο Κέντρο Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών (ΚΕΑΟ) με σκοπό την αναγκαστική είσπραξη μέσω κατασχέσεων και πλειστηριασμών.

7. Η με αριθμό 638/28-2-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Θεοδοσίου Κωνσταντινίδη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την ανάκληση της αδειοδότησης για καύση απορριμμάτων και «εναλλακτικών» καυσίμων στη τσιμεντοβιομηχανία «ΤΙΤΑΝ», λόγω επιβάρυνσης της δημόσιας υγείας.

8. Η με αριθμό 628/28-2-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών κ. Δημητρίου Ανδρουλάκη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη θέση της ελληνικής Κυβέρνησης σε ζητήματα του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος, που επηρεάζουν τις οικονομίες της Ευρώπης.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 634/28-2-2014 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Καρδίτσας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ασημίνας Σκόνδρα προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τη συσσώρευση δεδουλευμένων και ληξιπρόθεσμων οφειλών διαφόρων νοσοκομείων του ΕΣΥ προς τους τους παρόχους φύλαξης, καθαριότητας και στί-

σης.

2. Η με αριθμό 630/28-2-2014 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Αιτωλοακαρνανίας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μαρίας Τριανταφύλλου προς την Υπουργό Τουρισμού, σχετικά με την ολοκλήρωση του έργου της μαρίνας του Μεσολογγίου.

3. Η με αριθμό 631/28-2-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Γαβριήλ Αβραμίδη προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τα δημοσιεύματα «περί λειτουργίας κυκλώματος μεταφοράς παράνομων μεταναστών στην Ελλάδα με τη συνδρομή τουρκικής μυστικής υπηρεσίας».

4. Η με αριθμό 637/28-2-2014 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Αθηνών της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ιωάννη Πανούση προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την επανεξέταση των στοιχείων των διοικητικών υπαλλήλων των ΑΕΙ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη: «Αναδιοργάνωση της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος και της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, αναβάθμιση Υπηρεσιών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και ρύθμιση λοιπών θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 27 Φεβρουαρίου 2014 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο με τρεις συνεδριάσεις. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής και στην αυριανή θα συζητηθεί επί των άρθρων και των τροπολογιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε επιστολή από το Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ, με την οποία μας γνωρίζει ότι στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ θα είναι ο κ. Κωνσταντίνος Τριαντάφυλλος.

Από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Συνδέσμου Χρυσή Αυγή εστάλη επιστολή, με την οποία μας γνωρίζουν ότι ειδικός αγορητής στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο ορίζεται ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης Πολύβιος Ζησιμόπουλος και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. Ηλίας Κασιδιάρης.

Από την Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξάρτητων Ελλήνων ορίζεται με επιστολή στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο ειδική αγορήτρια η κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Επαμεινώνδας Μαρίας.

Από τη Γραμματεία της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών με επιστολή ορίζεται ειδικός αγορητής στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο ο Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. Ιωάννης Κουράκος.

Από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΚΚΕ με επιστολή μάς γνωρίζεται ότι στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο ειδικός αγορητής ορίζεται ο Βουλευτής κ. Χρήστος Κασώτης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-καθηγητές από το 33ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει και σας εύχεται καλή πρόοδο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει για δεκαπέντε λεπτά ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ηλίας Βλαχογιάννης.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητούμε ένα νομοσχέδιο-τομή για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια και την Πυροσβεστική Υπηρεσία της χώρας μας. Συνήθως αυτά τα νομοσχέδια έρχονται κάθε είκοσι, με είκοσι πέντε χρόνια. Για

τον λόγο αυτό, θα πρέπει να είμαστε όλοι σε μία κατεύθυνση, ώστε να συνθέσουμε τις απόψεις και να δημιουργήσουμε ένα νόμο ο οποίος θα αντέξει στο χρόνο αλλά και θα είναι καλύτερος από τον προηγούμενο. Αυτό είναι το μέλημα και η μέριμνα της Κυβέρνησης και του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη.

Στην ουσία η τελευταία μεγάλη τομή στα θέματα της δημόσιας τάξης στη χώρα μας έγινε το 1984, όταν ενοποιήθηκε η τότε Ελληνική Χωροφυλακή με την τότε Αστυνομία Πόλεων. Και επειδή εκείνο το νομοσχέδιο θα λέγαμε ότι συνένωσε τα δύο Σώματα Ασφαλείας κατά τρόπο βίαιο και όχι συναινετικό, στην πορεία έγιναν διάφορες προσπάθειες να αρθούν κάποιες αγκυλώσεις που προέκυψαν από εκείνον το νόμο και κυρίως από τη ζωή που διαμόρφωσε νέα δεδομένα στη χώρα μας.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα απλώς να υπενθυμίσουμε ότι η σημερινή πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική από την πραγματικότητα που υπήρχε προ δύο δεκαετιών. Τη δεκαετία του '90 άρχισε να φαίνεται σιγά-σιγά το μεταναστευτικό πρόβλημα στη χώρα μας. Ωστόσο, δεν υπήρχε τότε η οξύτητα που έχει σήμερα. Άρα δεν υπήρχαν οργανωμένες υπηρεσίες για να αντιμετωπίσουν αυτό το κύμα της παράνομης μετανάστευσης και δημιουργήθηκαν εκ των ενόντων. Επομένως, έπρεπε όλη αυτή η δομή που υπήρχε, να προσαρμοσθεί στα νέα δεδομένα. Σήμερα λοιπόν με την εμπειρία τόσων ετών πλέον, με τα νέα ευρωπαϊκά δεδομένα που έχουν διαμορφωθεί, τις νέες ισορροπίες και το νέο γεωπολιτικό περιβάλλον που έχει διαμορφωθεί στη χώρα μας, επιβάλλεται να αλλάξουμε τη δομή και τον προσανατολισμό της Ελληνικής Αστυνομίας και της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, με στόχο να τις κάνουμε πιο ευέλικτες, να μειώσουμε τα επίπεδα διοίκησης και να κάνουμε πιο αποτελεσματική την αστυνόμευση προς όφελος του πολίτη.

Αυτό επιχειρείται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσω του παρόντος νομοσχεδίου. Κατ' αρχάς επιχειρείται να μειωθούν οι δομές, τα επίπεδα διοίκησης. Όλοι ξέρουμε ότι η γραφειοκρατία δεν είναι υπαρκτή μόνο στην Ελλάδα, αλλά παντού, σε όλες τις χώρες και κάθε ημέρα όλοι προσπαθούν να βρουν τρόπους να μειώσουν την γραφειοκρατία, η οποία δυστυχώς βρίσκει τρόπους να ανθισσάται. Ξέρουμε ότι για να πάει ένα έγγραφο από τον έναν όροφο στον άλλο απαιτεί όσο χρόνο θέλει για να έρθει η αλληλογραφία από τα Τρίκαλα στην Αθήνα. Δεν πρέπει να σας φαίνεται παράξενο, γιατί τόσο κάνει! Επομένως, αν σε ένα κτήριο έχουμε πέντε δομές, οι καθυστερήσεις του εγγράφου θα είναι πέντε φορές Τρίκαλα-Αθήνα. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να βρούμε τρόπους να μειώσουμε αυτή τη γραφειοκρατία. Και επειδή κανείς θεωρεί ότι είναι κεκτημένο να κάθεται σε μία συγκεκριμένη καρέκλα, προφανώς όταν «σπάμε αυγά», θίγονται κάποια συμφέροντα. Άρα δεν πρέπει να παίρνουμε υπ' όψιν αυτές τις επιμέρους και μεμονωμένες απτιάσεις, αλλά να βλέπουμε το όφελος του κοινωνικού συνόλου το οποίο υπηρετείται μέσω αυτού του νομοσχεδίου.

Οι βασικοί άξονες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του παρόντος σχεδίου νόμου στοχεύουν στη δραστικότερη καταπολέμηση του εγκλήματος και την ενίσχυση του αισθήματος ασφάλειας του πολίτη, στη θεσμοθέτηση μηχανισμών ελέγχων των Σωμάτων Ασφαλείας και θωράκιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που αυτό είναι το ζητούμενο. Όλοι μιλάμε για «περιστατικά αυθαιρεσίας», για «περιστατικά βίας», που για αυτά οι υπηρεσίες θα πρέπει να θωρακιστούν νομικά, έτσι ώστε να είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν καλύτερα αυτές τις περιπτώσεις.

Θα πρέπει να υπηρετείται η συμπληρωματικότητα μεταξύ των Σωμάτων Ασφαλείας και των υπηρεσιών του Υπουργείου, να μην υπάρχουν στεγανά, να αναπτυχθεί η συνεργασία και η σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ τοπικών κοινωνιών και Σωμάτων Ασφαλείας.

Ήδη έχει επέλθει σημαντική βελτίωση. Από εκεί που παλιά ο αστυνομικός ήταν ο «μπάτσος της γειτονιάς», τώρα είναι ο αστυνομικός που τον περιμένουν στη γειτονιά να εμπνεύσει το αίσθημα ασφάλειας στον πολίτη. Και, δυστυχώς, ενώ θα έπρεπε να είναι αγαθό σε επάρκεια, είναι αγαθό σε ανεπάρκεια, γιατί τα πάμπολλα έργα τα οποία αναθέτουμε στον Έλληνα αστυνομικό και στην Ελληνική Αστυνομία, κάνουν τον αστυνομικό δυσέμετο. Δεν υπάρχει νόμος και Υπουργείο που να μην αναθέτει και κά-

ποια αρμοδιότητα στην Ελληνική Αστυνομία, χωρίς μάλιστα να ερωτάται η Ελληνική Αστυνομία. Λέγεται «η εφαρμογή του παρόντος ανατίθεται στο Υπουργείο τάδε και στην Ελληνική Αστυνομία». Η Ελληνική Αστυνομία στην ουσία είναι το «παιδί για όλες τις δουλειές» από την Πολεοδομία, από την αυθαίρετη δόμηση, από όπου θέλετε να ξεκινήσει κανείς.

Η βελτίωση του χρόνου ανταπόκρισης των Σωμάτων Ασφαλείας στο αίτημα του πολίτη ήταν και είναι ζητούμενο. Όταν παίρνει ο πολίτης και ζητάει αστυνομικό, θέλει να τον έχει στο συντομότερο χρονικό διάστημα γιατί τότε τον έχει ανάγκη. Και ξέρετε ότι καλεί αστυνομικό όχι μόνο όταν διαπράττεται μια εγκληματική πράξη, αλλά και σε περιστατικά που θα πρέπει να καλέσει το ΕΚΑΒ καλεί και την Αστυνομία, ή σε περιστατικά πυρκαγιάς καλεί και την Ελληνική Αστυνομία, γιατί ίσως είναι η υπηρεσία που ανταποκρίνεται γρηγορότερα και αμεσότερα στα αιτήματα του πολίτη. Επομένως, η εξυπηρέτηση του πολίτη όταν μας έχει ανάγκη είναι κάτι το πολύ σημαντικό και η Ελληνική Αστυνομία θα πρέπει να είναι παρούσα τη δεδομένη στιγμή.

Επίσης, το σχέδιο νόμου στοχεύει στην ενίσχυση του εθελοντισμού σε θέματα πολιτικής προστασίας. Είναι πολύ σημαντικό ο εθελοντισμός να υπηρετηθεί κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Δίνονται κίνητρα σε εθελοντικές ομάδες και μπαίνει μια σειρά και μια τάξη –θα λέγαμε– έτσι ώστε να ενθαρρύνονται οι πολίτες να ασκούν τον εθελοντισμό, που είναι μία ευγενής προσφορά στο κοινωνικό σύνολο.

Η νέα δομή, η οποία επιχειρείται μέσω του παρόντος νομοσχεδίου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στοχεύει στην καθετοποίηση των υπηρεσιών και των αρμοδιοτήτων. Το Υπουργείο το χωρίζει σε τρεις κυρίως κλάδους: τον «κλάδο Τάξης», ο οποίος περιλαμβάνει τις υπηρεσίες που έχουν σχέση με την τάξη, τα Τμήματα Τάξης, τα Τμήματα Τροχαίας, τη Διεύθυνση Γενικής Αστυνόμευσης που λέμε σήμερα. Όλη η χώρα χωρίζεται σε Γενικές Αστυνομικές Διευθύνσεις αντίστοιχες με τις σημερινές. Είναι οι Γενικές Αστυνομικές Διευθύνσεις Αττικής και Θεσσαλονίκης και ανά μία σε όλες τις δεκαεπτάς πρώην αποκεντρωμένες διοικήσεις-περιφέρειες της χώρας. Άρα, στην ουσία έχουμε δεκατρείς Γενικές και Αστυνομικές Διευθύνσεις, τις πρώην Γενικές. Αυτή είναι η βασική δομή του «κλάδου Τάξης».

Κάτω από αυτές τις υπηρεσίες υπάρχουν τα Τμήματα Τάξης που είναι σε κάθε νομό και τα Τμήματα Τροχαίας. Επίσης, συστήνεται και μια Διεύθυνση Εξυπηρέτησης Πολιτών και Δημοτικής Αστυνόμευσης με καθετοποιημένη δομή από την κορυφή μέχρι τη βάση, στην οποία εντάσσεται κυρίως το προσωπικό που προέρχεται από τη Δημοτική Αστυνομία.

Πολλοί είπαν: «Μα, καταργείτε τον Αστυνομικό Διευθυντή». Αυτό δεν είναι αληθές. Ο Αστυνομικός Διευθυντής παραμένει. Θα υπάρχει Αστυνομικός Διευθυντής στο νομό, θα είναι βοηθός του Γενικού Αστυνομικού Διευθυντή της Περιφέρειας και η αρμοδιότητα του θα είναι η εδαφική αρμοδιότητα του νόμου που ξέρουμε σήμερα. Άρα, δεν είναι αληθές αυτό το οποίο τόσο καιρό φημολογείτο, ότι δήθεν καταργείται ο Αστυνομικός Διευθυντής.

Επίσης, δεν είναι αληθές ότι καταργείται το αμετάθετο των αστυνομικών. Οι αστυνομικοί θα μετατίθενται στα όρια των νομών, όπως και μέχρι σήμερα. Επομένως, δεν καταργείται ένα κεκτημένο δικαίωμα των αστυνομικών και ρητά κατοχυρώνεται και στη νέα οργανωτική δομή του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη.

Ο δεύτερος κλάδος μετά τον κλάδο Τάξης είναι ο κλάδος Ασφάλειας. Ο κλάδος Ασφάλειας μέχρι σήμερα περιλάμβανε τη Διεύθυνση Ασφάλειας Αττικής, τη Διεύθυνση Ασφάλειας Θεσσαλονίκης και κατά τόπους αστυνομικά τμήματα ή Υποδιευθύνσεις Ασφάλειας που υπάγονταν κατά περίπτωση στον Αστυνομικό Διευθυντή ή στο Γενικό Αστυνομικό Διευθυντή.

Τώρα επιχειρείται μία καθετοποίηση των Υπηρεσιών Ασφαλείας, έτσι ώστε να έχουμε μείωση των επιπέδων που μεσολαβούν, για να μεταφερθεί η πληροφορία από τη βάση στην κορυφή, και δημιουργία ευέλικτων σχημάτων, για να μπορούν πραγματικά οι Υπηρεσίες Ασφαλείας να επεμβαίνουν πέρα από τα στενά όρια ενός νομού. Το έγκλημα σήμερα δεν γνωρίζει σύνορα, πόσο μάλλον νομούς. Τα Τρίκαλα με τη Λάρισα σήμερα

είναι υπόθεση μισής ώρας. Επομένως, δεν μπορεί κανείς να ορθώσει τεχνητά εμπόδια στη μετακίνηση των εγκληματιών. Έτσι, θα πρέπει να είναι ευέλικτη και η μετακίνηση των Υπηρεσιών Ασφαλείας για τη δίωξη της εγκληματικότητας.

Με τη δημιουργία καθετοποιημένων Υπηρεσιών Διευθύνσεων Ασφαλείας σε όλες τις Διευθύνσεις της Αστυνομίας, στην ουσία λύνονται όλα τα προβλήματα που πιθανόν να υπήρχαν, εάν δεν συνέπιπτε η έδρα της Διεύθυνσης Ασφαλείας με την έδρα της Αστυνομικής Διεύθυνσης. Επομένως, επέρχεται και ο συντονισμός και δεν υπάρχει στεγανό, που λέγαμε ότι δεν θα έχει ο ένας ενημέρωση τι πράττει ο άλλος.

Ίσως, κύριε Υπουργέ, σε επίπεδο νομού, στις περιπτώσεις που εκδηλώνονται ειδικά μέτρα που απαιτούν τη σύμπραξη πολλών υπηρεσιών, να έπρεπε εκεί αυτές οι δυνάμεις ad hoc για τη συγκεκριμένη περίπτωση να τίθενται υπό τον Αστυνομικό Διευθυντή, για να υπάρχει ο σχεδιασμός των μέτρων, ο συντονισμός και ο έλεγχος για τη συγκεκριμένη μέρα που εκδηλώνονται τα μέτρα. Πιστεύω ότι αυτό λύνει όλες τις απορίες που έχουν εκφραστεί σε αυτήν την Αίθουσα.

Σε αυτόν τον κλάδο Ασφαλείας παράλληλα θα υπαχθεί και η Δίωξη του Οργανωμένου Εγκλήματος, που είναι νέα υπηρεσία, η αντιμετώπιση Ειδικών Εγκλημάτων Βίας και η Δίωξη Ηλεκτρονικού Εγκλήματος, που διαχωρίζεται πλέον από την Οικονομική Αστυνομία.

Επίσης, δίνεται η δυνατότητα παρέμβασης των Διευθύνσεων Ασφαλείας Αττικής ή Θεσσαλονίκης κατά περίπτωση να μπορούν να επιχειρούν, που λέμε, και εκτός των ορίων τους για σπουδαία εγκλήματα. Πιστεύω ότι γι' αυτό κανείς δεν έχει αντίρρηση να υπάρχει.

Τέλος, έχουμε τον κλάδο Αλλοδαπών και Προστασίας των Συνόρων, που είναι νεοσύστατος κλάδος, αλλά άκρως απαραίτητος με τη μορφή που έχει πάρει η παράνομη μετανάστευση. Άλλοι τη λένε λαθρομετανάστευση, άλλοι μετανάστευση. Σε κάθε περίπτωση η αθρόα προσέλευση αλλοδαπών στη χώρα μας δημιούργησε και δημιουργεί μείζονα προβλήματα αστυνόμευσης και ασφάλειας τα οποία πρέπει να τα χειρίζονται ειδικές υπηρεσίες. Προς τούτο θεσπίζεται αυτός ο κλάδος με καθετοποιημένη και αυτός δομή. Θα υπάρχει ο κλάδος Αλλοδαπών και Προστασίας των Συνόρων και σε αυτόν θα υπαχθούν οι Διευθύνσεις Αλλοδαπών, οι διαβατηριακοί έλεγχοι, τα Κέντρα Υποδοχής Αλλοδαπών, οι Διευθύνσεις Ασύλου, έτσι ώστε να υπάρχει ο ενιαίος έλεγχος όλων των μεταναστευτικών ροών και η ενιαία μεταχείριση όλων των αλλοδαπών, είτε ζητούν πολιτικό άσυλο, είτε ζητούν άδεια παραμονής, είτε ζητούν άδεια εργασίας, είτε ζητούν παραμονή για ανθρωπιστικούς λόγους.

Τέλος, λέμε για το Αρχηγείο. Υπήρχε μια αρχική σκέψη από πλευράς Υπουργείου για το Αρχηγείο, δηλαδή να μην υπάρχει Αρχηγείο, δεδομένης της νέας δομής. Μετά από συζητήσεις και καλόπιστα, η Κυβέρνηση και το Υπουργείο επαναφέρει το θέμα του Αρχηγείου, το διατηρεί και υπάγει σε αυτό σημαντικές υπηρεσίες. Έτσι, δεν υπάρχει καμμία ένσταση πλέον από πλευράς κανενός καλόπιστου που θέλει πραγματικά να συνεισφέρει στη δημόσια τάξη και ασφάλεια στη χώρα μας.

Ίδρύεται η Διεύθυνση Διαχείρισης και Ανάλυσης Πληροφοριών, που υπάγεται απευθείας στον Αρχηγό του Σώματος. Πολύ σημαντική υπηρεσία. Η πληροφορία δεν θα διαχέεται, αλλά θα συγκεντρώνεται σε ένα κέντρο, το οποίο πραγματικά θα αποτελείται από τεχνοκράτες, ικανούς επιστήμονες και αξιωματικούς. Θα αναλύει, θα κατευθύνει και θα αξιολογεί όλες τις πληροφορίες από τη χώρα ή εκτός χώρας, οι οποίες περιέρχονται σε αυτή.

Συγκροτείται και Υποδιεύθυνση Ειδικών Αστυνομικών Δυνάμεων Βορείου Ελλάδος, τα λεγόμενα ΕΚΑΜ. Μέχρι τώρα υπήρχαν μόνο στην Αθήνα. Τώρα γίνονται και στη Θεσσαλονίκη. Είναι κάτι άκρως απαραίτητο. Δεν χρειάζεται να σας πούμε γιατί αυτό πρέπει να γίνει. Επίσης, συγκροτούνται ειδικές ομάδες, ειδικά κλιμάκια, για την πρόληψη και καταστολή της εγκληματικότητας κατά Αστυνομική Διεύθυνση πλέον. Δεν θα περιμένουν στα Τρίκαλα να πάει ειδική μονάδα από την Αθήνα. Αυτή θα πάει από τη Λάρισα. Αυτό είναι πολύ σημαντικό, γιατί πλέον υπηρετείται η αρχή της επικουρικότητας, να βρίσκονται, δηλαδή, κοντά στον

πολίτη όλες οι υπηρεσίες, οι οποίες μπορούν να του παράσχουν την καλύτερη εξυπηρέτηση, την καλύτερη υπηρεσία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό να μιλήσω για το Πυροσβεστικό Σώμα.

Πραγματικά και εδώ επιχειρείται μία τομή. Κατ' αρχάς, μέχρι τώρα η αρμοδιότητα της κήρυξης μιας περιοχής σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης ανήκε στον Υπουργό Εσωτερικών. Τώρα περιέρχεται στον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης. Είναι πολύ λογικό. Αυτός έχει όλες τις υπηρεσίες, αυτός έχει όλα τα δεδομένα και αυτός πρέπει να αποφασίζει. Και ένας πρέπει να είναι υπεύθυνος. Δεν μπορεί να είναι όλοι συνυπεύθυνοι. Οι πολλοί συνυπεύθυνοι δεν προσφέρουν την καλύτερη υπηρεσία.

Το Πυροσβεστικό Σώμα διαρθρώνεται σε δύο κλάδους: στον καθαρά επιχειρησιακό και στον επιτελικό. Ο επιτελικός θα έχει τις αρμοδιότητες του επιτελείου και τις ακαδημίες και ο επιχειρησιακός θα έχει το μάχιμο κομμάτι του Πυροσβεστικού Σώματος.

Επέρχονται σημαντικές αλλαγές. Δυστυχώς, δεν έχω χρόνο. Θα αναφερθώ στη δευτερολογία μου για το Πυροσβεστικό Σώμα. Σε κάθε περίπτωση, μία παράμετρο θέλω να τονίσω: Ότι για πρώτη φορά θεσπίζεται ο Συνήγορος του Αστυνομικού και ο Συνήγορος του Πυροσβέστη.

Είναι πολύ σημαντικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Μέχρι τώρα δεν υπήρχε Συνήγορος για να βοηθήσει τον αστυνομικό, όταν κακοπροαίρετα ασκείτο μια δίωξη, μήνυση ή έγκληση εναντίον του από έναν πολίτη. Ο αστυνομικός, όταν επιχειρεί μέσα στο πλαίσιο των νόμων και του Συντάγματος, πρέπει να τυγχάνει της προστασίας της ελληνικής πολιτείας. Γιατί η ελληνική πολιτεία τον στέλνει εκεί. Δεν πηγαίνει μόνος του. Λέχθηκε ότι αυτό ίσως θα μπορούσε να γίνει και για όλους τους δημόσιους λειτουργούς. Καμμία αντίρρηση. Τώρα, όμως, μιλάμε για την Ελληνική Αστυνομία, για το Πυροσβεστικό Σώμα. Ο Έλληνας αστυνομικός και ο Έλληνας πυροσβέστης πρέπει να αισθάνονται ασφάλεια, όταν ενεργούν εντός των πλαισίων της νομιμότητας.

Προς αυτήν την κατεύθυνση η Κυβέρνηση είναι δίπλα τους. Είμαστε δίπλα τους σε όλα τα δίκαια αιτήματά τους. Με την πρώτη ευκαιρία θα μπορούσαμε να αποκαταστήσουμε πολλά από αυτά που έχασαν. Και να είναι σίγουροι ότι αυτή η Κυβέρνηση στέκεται πραγματικά δίπλα τους. Ο πολίτης θα πρέπει να αισθάνεται ότι με αυτήν την Κυβέρνηση υπηρετείται το αγαθό της δημόσιας τάξης και ασφάλειας, που πρέπει να παρέχεται με επάρκεια στους πολίτες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε επιστολή από τη Δημοκρατική Αριστερά, με την οποία μας γνωρίζουν ότι στο προς συζήτηση νομοσχέδιο ειδικός αγορητής ορίζεται ο Βουλευτής Α' Αθηνών, κ. Ιωάννης Πανούσης.

Τον λόγο έχει τώρα ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Δημήτριος Τσουκαλάς.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, μέσα στις επιτροπές είχαμε τη δυνατότητα και αναφερθήκαμε επί μακρόν σε όλα τα θέματα, τα οποία αφορούν το νομοσχέδιο αυτό. Αναφερθήκαμε, επίσης, και στην Ελληνική Αστυνομία, την Πυροσβεστική, την Πολιτική Προστασία, στα θέματα που αφορούν στο μεταναστευτικό.

Θα ήθελα κι εγώ εδώ, στην Ολομέλεια, να κάνω μια σύνοψη των θέσών μας και άλλοι συνάδελφοι, που θα ακολουθήσουν, θα φωτίσουν πτυχές για το πώς εμείς βλέπουμε ένα σημαντικό πράγμα, όπως είναι η αναδιοργάνωση της Αστυνομίας και της Πυροσβεστικής, που κατά την άποψή μας, δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί. Και πραγματικά, είναι λυπηρό το ότι δεν πραγματοποιείται με αυτό το νομοσχέδιο.

Η αναδιοργάνωση της ΕΛΑΣ ήταν πάγιο αίτημα των αστυνομικών από τα πρώτα συνδικαλιστικά τους βήματα.

Ήταν αίτημα της Αριστεράς, που με κάθε ευκαιρία το έφερνε στο προσκήνιο, αλλά και αναγκαιότητα για την κοινωνία και την ίδια την Αστυνομία. Η αναδιοργάνωση στην ΕΛΑΣ έπρεπε να γίνει με στόχο την αλλαγή του προσανατολισμού και λειτουργίας της με όρους κοινωνίας, με μακροπρόθεσμο ορίζοντα, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις αδυναμίες της, τις παθογένειές της, τα πραγματικά στοιχεία της εγκληματικότητας, της παραβατικότητας, τις μορφές που παίρνει, καθώς και τις ελλείψεις της ΕΛΑΣ για την αντιμετώπισή τους.

Σαν αφετηρία θα έπρεπε να έχει τουλάχιστον τη διόρθωση των κακών κειμένων, τα οποία δυστυχώς είναι πολλά, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι η ασφάλεια είναι συνταγματικό δικαίωμα για όλους τους πολίτες της επικράτειας, ανεξαρτήτως εθνικότητας, φύλου και θρησκείας. Θα έπρεπε να απεγκλωβιστεί από τον κομματικό εναγκαλισμό και την εξάρτηση από την εκάστοτε κυβέρνηση. Ουσιαστικά αυτό που χρειαζόταν ήταν μεταρρύθμιση μακράς πνοής και όχι αναδιοργάνωση των υφιστάμενων δομών και μάλιστα, με εντελώς εμπειρικό τρόπο.

Η ελληνική κοινωνία χρειάζεται ένα νόμο-πλαίσιο για τη λειτουργία όλων των υπηρεσιών ασφαλείας, είτε αυτές είναι στην Αστυνομία, είτε στην Πυροσβεστική, στο Λιμενικό, στην ΕΥΠ κ.λπ., κι όχι αποσπασματικά μέτρα που για ευνόητους πολιτικούς λόγους ψηφίζονται εσπευσμένα.

Ένα τέτοιο εγχείρημα θα έπρεπε να έχει την όσο γίνεται μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση αυτών που θα το εφαρμόσουν κι αυτών που θα είναι αποδέκτες των υπηρεσιών. Ένα τέτοιο εγχείρημα με την κοινή λογική απαιτούσε την κατάρτιση του από μία διακομματική κοινοβουλευτική επιτροπή, στην οποία θα συμμετείχαν εκπρόσωποι της ηγεσίας των συνδικαλιστικών οργανώσεων, εξειδικευμένοι επιστήμονες, εκπρόσωποι της τοπικής αυτοδιοίκησης και κοινωνικοί φορείς, πρόταση που κατέθεσε ο ΣΥΡΙΖΑ ως απάντηση στις πρώτες εξαγγελίες του Υπουργού το 2012, η οποία άλλωστε ήταν και η πρόταση των συνδικαλιστικών οργανώσεων των αστυνομικών εδώ και μία δεκαετία.

Αντί γι' αυτό, ο Υπουργός Δημοσιοποίησης ένα σχέδιο για διαβούλευση τον Ιούλιο του 2013, το οποίο έτυχε πλήρους απόρριψης εκ μέρους των αστυνομικών αλλά και της πλειοψηφίας των κομμάτων της Αντιπολίτευσης. Μετά από αυτό κατέθεσε ένα διαφορετικό σχέδιο στην επιτροπή της Βουλής το Φεβρουάριο του 2014, το οποίο με την παρουσίασή του προκάλεσε την αντίδραση των συνδικαλιστικών οργανώσεων των αστυνομικών και της Αντιπολίτευσης οι οποίοι ζήτησαν και ζητάμε και τώρα, εμείς τουλάχιστον, την απόσυρσή του.

Το σχέδιο αυτό είναι αγνώστου πατρός. Δεν έχουν ληφθεί υπ' όψιν οι προτάσεις και οι επιστημονικές μελέτες που είχαν καταθέσει οι συνδικαλιστικές οργανώσεις, δεν ρωτήθηκαν οι υπηρεσιακοί παράγοντες με εμπειρία και αγνοήθηκαν προτάσεις και μελέτες τους που είχαν κατατεθεί για τη βελτίωση της λειτουργίας των υπηρεσιών και της αποτελεσματικότητάς τους, ενώ το σύνολο των υπηρεσιακών παραγόντων δήλωσε άγνοια του τρόπου κατάρτισής του. Οι έχοντες και την ελάχιστη γνώση για την Αστυνομία εύκολα διέκριναν την προχειρότητα κατάρτισης.

Πρόκειται για ένα γονατογράφημα που όχι μόνο δεν δίνει λύσεις σε κανένα από τα χρονίζοντα προβλήματα της υπηρεσίας και του προσωπικού, αλλά αντίθετα τα πολλαπλασιάζει, διαιρώντας την Αστυνομία, προκαλώντας αλληλοεπικαλύψεις, υπερσυγκέντρωση αντί για αποκέντρωση, δυσλειτουργία, πολύπλοκο τρόπο διοίκησης, δυσκολίες στο συντονισμό και στη λήψη αποφάσεων, ενέχοντας τον κίνδυνο συγκρούσεων μεταξύ των υπηρεσιών και αύξηση της γραφειοκρατίας αντί για μείωσή της.

Οι υποτιθέμενες προσθήκες και τροποποιήσεις για να το κάνουν λειτουργικότερο, επιβεβαιώνουν την προχειρότητά του, την ορθότητα της κριτικής που ασκήθηκε και αυτό που εξυπηρετούν είναι να αποφευχθεί το φιάσκο και μία κυβερνητική κρίση.

Ο κυβερνητικός εταίρος, το ΠΑΣΟΚ, ήταν αντίθετος εξ αρχής, αλλά σύρθηκε τελικά στο ναί σε όλα.

Στο νομοσχέδιο αυτό δεν αντιμετωπίζονται βασικά ζητήματα που αφορούν στη λειτουργία της ΕΛΑΣ. Ικανοποίηση μπορεί να αισθάνεται μόνο η τρόικα που απαιτεί μία φτηνή Αστυνομία με κακοπληρωμένους και κακοεκπαιδευμένους αστυνομικούς και τελικά ελεγχόμενους και κατευθυνόμενους για την εξυπηρέτηση

μιας συγκεκριμένης κυβερνητικής πολιτικής. Βασική προτεραιότητα του Υπουργείου είναι η αναδιάρθρωση με το χαμηλότερο δυνατό κόστος, το οποίο άλλωστε από την πρώτη παράγραφο της αιτιολογικής έκθεσης επικαλείται, όπως και σε άλλα σημεία σε όλο το μήκος του νομοσχεδίου, με εκφράσεις όπως «νέα χρηματοδοτικά εργαλεία, ορθολογική αναδιοργάνωση, απαλλαγή από περιττές και δαπανηρές απαρχαιωμένες δομές, πραγματοποίηση οικονομικών κλίμακας, δημοσιονομικές δεσμεύσεις» κ.ο.κ..

Το νομοσχέδιο, όσον αφορά την Αστυνομία δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην καταστολή –αστυνομοκρατία- κι όχι στην πρόληψη, στην αστυνόμευση, δημιουργώντας το εύλογο ερώτημα αν αστυνομεύουμε με βάση το φόβο ή με βάση την εγκληματικότητα.

Εμείς από την πλευρά μας κρίνουμε ότι η Αστυνομία πρέπει να αποκαταστήσει την πραγματική ασφάλεια του πολίτη. Αυτό το νομοσχέδιο διαπνέεται από την αντίληψη της αστυνομοκρατίας κι όχι της αστυνόμευσης.

Για τη δίωξη της τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος αναφέρετε πρόληψη και καταστολή τρομοκρατικών και εξτρεμιστικών ενεργειών.

Τι σημαίνει εξτρεμιστική ενέργεια; Το είπα και στην επιτροπή. Με την αυταρχική «κατηφόρα» της Κυβέρνησης, μπορεί να θεωρηθεί εξτρεμιστική ενέργεια οποιαδήποτε μορφή δράσης του λαϊκού κινήματος.

Εμείς επιδιώκουμε να έχουμε μία Αστυνομία στην υπηρεσία του λαού, που θα παρέχει και θα διασφαλίζει το συνταγματικά κατοχυρωμένο αγαθό της ασφάλειας και όχι έναν μηχανισμό αστυνόμευσης.

Το νομοσχέδιο αυτό χαρακτηρίζεται από την εφαρμογή της μνημονιακής πολιτικής στο χώρο των Σωμάτων Ασφαλείας και κατά συνέπεια είναι ένα νομοσχέδιο δημοσιονομικής προσαρμογής, ακραίας δημοσιονομικής επίθεσης, περικοπών και μείωσης των δομών, συρρίκνωσης, ηθικής και υλικής απαξίωσης του ανθρώπινου δυναμικού, δηλαδή της ποιότητας αλλά και της ποσότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών ασφάλειας στο κοινωνικό σύνολο. Δημιουργεί τις προϋποθέσεις για τη διεύθυνση του ιδιωτικού τομέα στην παροχή υπηρεσιών ασφάλειας που είχαν δημόσιο χαρακτήρα.

Ο κομματικός εγκλωβισμός της Αστυνομίας σε έναν κυβερνητικό μηχανισμό εξουσίας με κυρίαρχα τα φαινόμενα των πελατειακών σχέσεων παραμένει. Ήδη πληροφορούμαστε ότι οι αστυνομικοί εκφράζουν φόβους ότι θα αναγκαστούν να συνωστίζονται στα γραφεία των κυβερνητικών Βουλευτών για να εξασφαλίσουν μία θέση εργασίας κοντά στον τόπο συμφερόντων τους, αφού παραμένει άγνωστο με τι κριτήρια θα στελεχωθούν οι νέες δομές.

Μήπως είναι προτιμότερο το Υπουργείο να καλέσει τους αστυνομικούς να δηλώσουν οι ίδιοι σε εύλογο χρονικό διάστημα πού θέλουν να υπηρετήσουν αντί να κάνει βεβιασμένες ενέργειες για να εξυπηρετήσει το επικοινωνιακό του παιχνίδι; Δεν θα έπρεπε η στελέχωση των νέων δομών να λαμβάνει υπ' όψιν της τα κοινωνικά κριτήρια και τις ανάγκες των ίδιων των αστυνομικών;

Η επιλογή της ηγεσίας συνεχίζει να γίνεται από το ΚΥΣΕΑ και όχι από τη Βουλή, συντηρώντας έτσι την εξάρτηση του Αρχηγείου από την εκάστοτε κυβέρνηση και τον εναγκαλισμό της Αστυνομίας με τις Ένοπλες Δυνάμεις και το στρατιωτικό χαρακτήρα σε ένα Σώμα που συναλλάσσεται καθημερινά με τους πολίτες. Η δομή, η λειτουργία, η ιεραρχία, η εκπαίδευση συνεχίζουν να έχουν στρατιωτικό χαρακτήρα. Ο έλεγχος και η στήριξη της λειτουργίας της ΕΛΑΣ από αρμόδια διακομματική κοινοβουλευτική επιτροπή της Βουλής αποφεύγεται επιδεικτικά. Η ουσιαστική αναδιοργάνωση παραπέμπεται σε έκδοση προεδρικών διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων. Οι αλλαγές σε επίπεδο αστυνομικών υπηρεσιών θα γίνουν εν αγνοία του Κοινοβουλίου, με μοναδικό κριτήριο την ισχύ του κάθε Υπουργού ή Βουλευτή και τα συμφέροντα που αυτός θέλει να εξυπηρετήσει.

Το μεγάλο ζήτημα της εκπαίδευσης και της μετεκπαίδευσης του προσωπικού που θα έπρεπε να είναι από τα πρώτα ζητούμενα, αντιμετωπίζεται με τη μετατροπή της Ακαδημίας σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και το σύνολο της εκπαιδευτικής διαδικασίας και της λειτουργίας μεταφέρεται στην έκδοση προεδρικών διαταγμάτων. Η κατάργηση των έξι χιλιάδων επαγγελματιών

κένων οργανικών θέσεων σε χαμηλόβαθμο προσωπικό το μόνο που διασφαλίζει είναι οι «καρέκλες» σε υψηλούς βαθμούς. Αυξάνει την επιβάρυνση στο ήδη καταπονημένο προσωπικό και συντηρεί και αυξάνει τις μετακινήσεις για την κάλυψη των υπηρεσιακών αναγκών, κατευθύνοντας την «καλλιέργεια» πελατειακών σχέσεων.

Η διασφάλιση ότι κάποια κεκτημένα δεν θα πειραχθούν με την έκδοση των προεδρικών διαταγμάτων, έχει μικρή σχέση με την πραγματικότητα. Για παράδειγμα, στις μεταθέσεις τι συμβαίνει σήμερα στην ουσία; Ο κώδικας μεταθέσεων έχει καταργηθεί διότι δεν γίνονται μεταθέσεις. Προφανώς υπάρχουν κάποιες χιλιάδες αστυνομικών που θέλουν να εκδοθούν στον τόπο συμφερόντων τους, αλλά είναι εγκλωβισμένοι στα μεγάλα αστικά κέντρα. Επίσης, δεν ξέρει κανείς τι θα γίνει με την έκδοση των προεδρικών διαταγμάτων για τη νέα χωροθέτηση των αστυνομικών τμημάτων και των λοιπών μονάδων με συγχωνεύσεις και καταργήσεις υπηρεσιών.

Το νομοσχέδιο δεν αναφέρει τίποτα για τη βελτίωση παροχής υπηρεσιών στον πολίτη, για την καλύτερη ανταπόκριση στην κλήση του, για τη βελτίωση της καθημερινής αστυνόμευσης. Δεν αναφέρει τίποτα σε σχέση με την αστυνόμευση της γειτονιάς και την κοινοτική αστυνόμευση. Αγνοεί επιδεικτικά το θεσμικό ρόλο των ομοσπονδιών των αστυνομικών στην κατάρτιση του «χαρτογραφημάτος» τους. Αγνοεί επιδεικτικά τη λειτουργία των ΕΠΣΑ-των Επιτροπών Περιφερειακής Συνεργασίας και Ασφάλειας-των ΤΟΣΠΑ -που είναι και αυτές αντίστοιχες Περιφερειακές Επιτροπές- και των ΚΕΣΠΑ που είναι τα Κεντρικά Συμβούλια για τα θέματα αυτά. Αυτά τα συμβούλια και οι επιτροπές θα μπορούσαν να είναι ουσιαστικά «εργαλεία» δημοκρατίας και όσωσης της Αστυνομίας με την κοινωνία.

Τι νόημα, όμως, έχει η θεσμοθέτησή τους, όταν οι κοινωνικές υποδομές είναι διαλυμένες και μέχρι σήμερα τα ΤΟΣΠΑ και τα ΚΕΣΠΑ δεν έχουν λειτουργήσει;

Η χρησιμοποίηση της Αστυνομίας από τις μνημονιακές κυβερνήσεις ενάντια στην κοινωνία, με μόνο προσανατολισμό την καταστολή και την επιτήρηση του πλήθους που περιθωριοποιείται, ενέχει τον κίνδυνο να μετατραπεί η Αστυνομία στα χέρια αυτής της Κυβέρνησης σε εργαλείο αυταρχισμού και εξυπηρέτησης άλλων σκοπιμοτήτων απ' αυτές που περιγράφονται στο αντίστοιχο άρθρο.

Σχετικό είναι και το έλλειμμα δημοκρατίας που προκαλείται από την στρεβλή εφαρμογή πολιτικού ελέγχου. Ο πολιτικός έλεγχος από την Κυβέρνηση ασκείται ασφικτικά με τη μορφή κοινοβουλευτικής και επιτρέπει τη συστηματική διεύθυνση ακροδεξιών απόψεων και πρακτικών, την ξενοφοβία, το ρατσισμό και έτσι την αυξημένη επιρροή φασιστικών και νεοναζιστικών απόψεων.

Στην ίδια κατηγορία εντάσσεται και η διαχείριση του σύνθετου και μειζονος προβλήματος της μετανάστευσης και των μεταναστευτικών ρευμάτων. Η διαχείριση του προβλήματος γίνεται με αντιδημοκρατικές και αντιανθρώπινες μεθόδους. Το μεταναστευτικό εδώ δεν είναι αστυνομικής φύσεως πρόβλημα. Έχει αφηθεί στην Αστυνομία και στα Σώματα Ασφαλείας εν γένει, με τα γνωστά -και πολλές φορές τραγικά- αποτελέσματα. Η μετανάστευση και το άσυλο αντί να υπαχθούν σε πολιτικό φορέα, εντάσσονται πλήρως στο Αρχηγείο της ΕΛΑΣ.

Ανατίθενται στο Υπουργείο της Δημόσιας Τάξης ευρύτατες αρμοδιότητες ως προς τη χάραξη και υλοποίηση της πολιτικής ασύλου και μετανάστευσης. Οι πολιτικές αυτές παραβιάζουν κατάφωρα διεθνείς και ενωσιακές δεσμεύσεις της χώρας μας, αλλά και πολιτικές δεσμεύσεις αρμόδιων κυβερνητικών οργάνων για τη θεσμοθέτηση μίας δίκαιης και αποτελεσματικής διαδικασίας ασύλου καθώς και της διαδικασίας πρώτης υποδοχής.

Για τα θέματα αυτά άλλοι συνάδελφοι Βουλευτές θα αναφερθούν στις ομιλίες τους.

Όσον αφορά την προσθήκη, για να συνεχίσω με τα θέματα Αστυνομίας, θα ήθελα να πω τα εξής. Τελικά, το έλλειμμα δημοκρατίας στρέφεται και κατά των στελεχών της ΕΛΑΣ, δημιουργώντας νοσηρές καταστάσεις ή και έκνομες πρακτικές. Η θεσμοθέτηση του Συνηγόρου του Πολίτη στο Γραφείο Αντιμετώπισης Περιστατικών Αυθαιρεσίας φαίνεται θετική. Όμως, ο Συ-

νήγορος του Πολίτη δεν έχει δικαίωμα ψήφου και το κυριότερο, η ηγεσία του Υπουργείου δεν έχει βούληση να ενεργοποιήσει τη λειτουργία του. Έχει συσταθεί από το 2011, δεν έχει λειτουργήσει μέχρι σήμερα και το χρησιμοποιεί επικοινωνιακά όποτε τη βολεύει. Μία τέτοια υπηρεσία θα έπρεπε να λειτουργεί εκτός του Υπουργείου και να είναι κάτω από διαφανή κοινωνικό έλεγχο.

Η θέσπιση του Συνηγόρου του Αστυνομικού είναι άλλο ένα επικοινωνιακό πυροτέχνημα. Στην πραγματικότητα είναι μία νομική στήριξη η οποία προϋπήρχε. Απλώς επεκτείνονται κάποιες διατάξεις της. Εμείς βλέπουμε θετικά αυτό το άρθρο και θα το ψηφίσουμε. Όμως, αυτό θα έπρεπε να συνοδεύεται και με τη θέσπιση του Συνηγόρου του Αστυνομικού, γιατί αναφέρεται ο Συνήγορος, αλλά συνήγορο δεν βλέπουμε. Ως πραγματική καινοτομία είναι επιβεβλημένη. Υπάρχει σε πολλές χώρες του κόσμου. Και θα πρέπει να είναι ένας μηχανισμός διασφάλισης των αστυνομικών από την αυθαιρεσία της ηγεσίας του Υπουργείου και της Αστυνομικής Διοίκησης, την καταπάτηση των εργασιακών τους δικαιωμάτων και απεγκλωβισμού τους από τις πελατειακές σχέσεις και την κομματική εξάρτηση.

Ο «γιατρός υπηρεσίας» παρ' ότι προβλέπεται υποχρεωτικά από το νόμο για υπηρεσίες άνω των πενήντα ατόμων, για άλλη μία φορά αποφεύγεται να θεσμοθετηθεί. Οι αστυνομικοί με τις αντίξοες και επικίνδυνες συνθήκες που βιώνουν καθημερινά, αφήνονται στη μοίρα τους, χωρίς υποδείξεις και συμβουλές στην υπηρεσία και τους ίδιους για τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται για τη σωματική και ψυχική τους υγεία. Οι αυξανόμενες αυτοκτονίες των αστυνομικών και η αύξηση των επαγγελματικών ασθενειών ουδόλως προβληματίζουν την ηγεσία του Υπουργείου και την Κυβέρνηση. Η ομογενοποίηση του σώματος όχι μόνο δεν επιδιώκεται, αλλά, αντίθετα, δυναμιτίζεται. Αντί να απεγκλωβιστεί η Αστυνομία από τα πάρεργα, φορτώνεται ακόμα με περισσότερα.

Δεν υπάρχει καμμία αναφορά για ίδρυση και λειτουργία Διεύθυνσης Υγιεινής και Ασφάλειας. Δεν προβλέπεται τίποτα για τη λειτουργία του Συμβουλίου Αντιεγκληματικής Πολιτικής στο οποίο προΐσταται ο Υπουργός. Λειτουργεί αυτό το Συμβούλιο; Η υποτιθέμενη αναδιοργάνωση ήταν σε γνώση αυτού του Συμβουλίου; Υπάρχουν πρακτικά συνεδριάσεων και αποφάσεις; Δεν πρέπει γι' αυτά να ενημερώσει ο Υπουργός τη Βουλή; Το Συμβούλιο Αντιεγκληματικής Πολιτικής δεν λειτουργεί. Η πολιτική που ακολουθείται είναι αποτέλεσμα εσωτερικών διαδικασιών και αποφάσεων, χωρίς επιστημονική βοήθεια, μελέτη και τεκμηρίωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα δύο λεπτά ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Μεγάλο προβληματισμό, επίσης, προκαλούν οι εξαγγελίες, με την αντίστοιχη προώθηση του νόμου από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, ότι η Αστυνομία θα αναλάβει τη φύλαξη των φυλακών υψίστης ασφαλείας. Η εμπλοκή των αστυνομικών σε καθήκοντα εξωτερικής φρούρησης των φυλακών και των σωφρονιστικών υπαλλήλων, όπως και η δημοσιογραφική διαρροή ότι θα είναι απόρρητος ο κανονισμός λειτουργίας των αστυνομικών που θα υπηρετούν στις φυλακές -στο οποίο θα προβλέπεται και η χρήση όπλων- είναι μία επικίνδυνη διολίσθηση.

Η θέσπιση ειδικών φρουρών για τη φύλαξη των σταθμών και των συρμών, της «ΣΤΑΣΥ», της «ΤΡΑΙΝΟΣΕ» και τώρα -με την τροπολογία- του ΟΑΣΑ, των οποίων τις δαπάνες θα καλύπτει η εταιρεία, προωθεί την ιδιωτικοποίηση της αστυνομίας, προσανατολίζεται στην επικοινωνιακή διαχείριση των νεοφιλελεύθερων ιδεολογημάτων.

Γεννάται το ερώτημα. Ποιους θα αστυνομεύουν ή θα παρακολουθούν; Ποιες αρμοδιότητες θα έχουν; Μήπως πρόκειται για συγκεκριμένο απεργοσπαστικό μηχανισμό;

Αντιστοίχως, εμείς δεν πιστεύουμε ότι η Αστυνομία πρέπει να εμπλέκεται ενάντια σε κατοίκους προασπίζοντας ιδιωτικά συμφέροντα όπως στις Σκουριές, δεν μπορεί να καταστέλλει εργαζόμενους, όπως αυτούς του «ΠΑΠΟΥΤΣΑΝΗ» που αγωνίζονται για ένα πιάτο φαί, δεν μπορεί να κακοποιεί εργάτες που διαμαρτύρονται στην αντιπεριφέρεια της Χαλκίδας γιατί έκλεισαν οιτσιμεντοβιομηχανίες και άφησαν στο έλεος του θεού χιλιάδες οικογένειες, ενώ οι εργοστασιάρχες πίνουν εις υγεία των κορόιδων.

Η Αστυνομία δεν επιτρέπεται να χτυπά τους εργάτες της «ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑΣ», τους αγρότες, τους συνταξιούχους, τους μαθητές, τους φοιτητές, τους σχολικούς φύλακες που είναι εδώ απ' έξω σήμερα και τους εργαζόμενους γενικά όταν διεκδικούν τα δικαιώματά τους.

Η Κυβέρνηση πρέπει να γνωρίζει ότι η ΕΛΑΣ ανήκει στον ελληνικό λαό και όχι στους ποικιλώνυμους εργοδότες.

Στο νομοσχέδιο εμπλέκονται οι ιδιοκτήτες νυχτερινών κέντρων -το αναφέραμε και στην επιτροπή- οι οποίοι κάνουν παραβάσεις που επισύρουν ποινές σφράγισης, με τους εργαζόμενους που προσπαθούν να βγάλουν το μεροκάματό τους και οι οποίοι πληρώνουν και αυτοί πρόστιμα.

Θετικά σημεία του νομοσχεδίου:

Στο άρθρο 47, παράγραφος 1, προβλέπεται η δυνατότητα λειτουργίας στις λέσχες πρατηρίων τροφίμων και αστυνομικών φαρμακείων κατά παρέκκλιση των σχετικών διατάξεων. Η προσθήκη αυτή κρίνεται θετική και θα μπορούσε να ψηφιστεί από το ΣΥΡΙΖΑ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκογιαννάκης): Κύριε συνάδελφε, η συζήτηση των άρθρων είναι αύριο. Σας παρακαλώ, συτομεύετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Ολοκληρώνω.

...εφόσον αντικατασταθεί η διατύπωση «είναι δυνατόν να λειτουργούν», γιατί με το «είναι δυνατόν να λειτουργούν» ξέρουμε ότι δεν πρόκειται ποτέ να λειτουργήσουν. Αυτό όσον αφορά τα φαρμακεία.

Επίσης, είμαστε θετικοί με τις διατάξεις του άρθρου 52, που προβλέπουν τη μείωση των ορίων για τις εκτός έδρας μετακινήσεις του ένστολου προσωπικού για υπηρεσιακούς λόγους.

Δεν θα αναφερθώ στα θέματα που αφορούν στην Πυροσβεστική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκογιαννάκης): Στην καρ' άρθρον συζήτηση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Θα τα πούμε στην δευτερολογία. Και οι άλλοι, όμως, συνάδελφοι θα έχουν τη δυνατότητα να αναφερθούν και στην Πυροσβεστική και στα θέματα που αφορούν στην πολιτική προστασία.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκογιαννάκης): Θα δώσω τον λόγο τώρα στον εισηγητή της Δημοκρατικής Αριστεράς, τον κ. Πανούση.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκογιαννάκης): Κύριε Πανούση, με συγχωρείτε να εξηγήσω στην κυρία Χρυσοβελώνη. Επειδή ο κ. Τριαντάφυλλος ζήτησε να μιλήσει σε λίγο και εσείς απουσιάζατε, είχα ήδη ενημερώσει τον κ. Πανούση...

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Απλώς, αν είναι δυνατόν, να μιλήσω μετά τον κ. Πανούση, γιατί έχω μια υποχρέωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκογιαννάκης): Βεβαίως, μετά τον κ. Πανούση, θα πάρετε τον λόγο αμέσως.

Ορίστε, κύριε Πανούση, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν τέσσερις παράγοντες για να μπορέσουμε ένα σύστημα να το κάνουμε λειτουργικό. Ο πρώτος είναι ο καλός νόμος, ο δεύτερος είναι το εξειδικευμένο προσωπικό, ο τρίτος είναι οι κατάλληλες υποδομές και ο τέταρτος είναι οι αντιλήψεις των ιδίων εργαζομένων αλλά και του κοινού για το συγκεκριμένο θεσμό. Εδώ έχουμε πρόβλημα στην Ελλάδα. Στα ζητήματα αστυνόμευσης για ιστορικούς λόγους κυριαρχεί, δυστυχώς, μια αμοιβαία καχυποψία τόσο του κράτους προς τους πολίτες όσο και των πολιτών προς το κράτος.

Όταν συζητάμε ένα νομοσχέδιο, λοιπόν, που αφορά την αναδιάρθρωση της αστυνομίας εν μέσω μιας γενικευμένης κρίσης θεσμών και πολιτικής, νομίζω ότι είμαστε υποχρεωμένοι να μιλήσουμε καθαρά για το τι πιστεύουμε ότι είναι η ασφάλεια και η τάξη και πιος είναι ο ρόλος της Αστυνομίας στο σημερινό εθνικό και ευρωπαϊκό πεδίο.

Ιδού, λοιπόν, μία ευκαιρία για συνολική αποτίμηση της Αστυνομίας που είναι χρήσιμη, γιατί τέτοια νομοσχέδια έρχονται κάθε τριάντα χρόνια.

Θα μου επιτρέψετε, λοιπόν, να κάνω μια γενική εισήγηση, απαραίτητη για να διαβάσουμε σωστά τις γραμμές μέσα από το νομοσχέδιο. Θα ξεκινήσω από την έννοια της ασφάλειας. Όπως λέει ο αείμνηστος καθηγητής Μανωλεδάκης, αν δημόσια τάξη είναι η ασφάλεια, η ειρήνη όλων των εννόμων αγαθών και όχι κάποιο ξεχωριστό και συγκεκριμένο αγαθό με δική του αυτοτελή αξία, τότε όλοι έχουμε λόγους να υιώθουμε ανασφαλείς αν υπάρχει μια καταχρηστική επίκληση του όρου ασφάλεια.

Η ασφάλεια στην προστασία των εννόμων αγαθών και η ελευθερία στη δράση των πολιτών μοιάζουν να κινούνται αντιπαρεθετικά μέσα στον προστατευμένο κοινωνικό χώρο και δοκιμάζουν τα ακραία όρια της κατασταλτικής παρέμβασης του Ποινικού Δικαίου.

Σε κάθε περίπτωση, πάντως, είτε δεχτούμε την ασφάλεια ως εξισορρόπηση των ελευθεριών όλων είτε θεωρήσουμε τις ελευθερίες των πολιτών ως μοναδική εγγύηση για την ασφάλεια του συνόλου μέσα σε μια δημοκρατική κοινωνία, θα έπρεπε η οποιαδήποτε σύγκρουση να διευθετείται με ρυθμίσεις που δεν θα παραβιάζουν τα ελάχιστα, αλλά θεμελιώδη, σημεία προστασίας των ελευθεριών, όπως τα έχει προσδιορίσει ο νομικός πολιτισμός και όχι η πολιτική ισχύς των κρατών.

Η διαχείριση της κοινωνικής ανασφάλειας συνιστά, πλέον, ουσιώδες σημείο του πολιτισμού και του δικαίου.

Για παράδειγμα, η ανασφάλεια γεννάει την κοινωνική αλληλεγγύη, αλλά και η ίδια η ανασφάλεια ενθαρρύνει τη μηδενική ανοχή.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να αναφερθώ στην Αστυνομία. Και τι δεν έχουμε συναντήσει μελετώντας τη δράση επίσημης και ανεπίσημης Αστυνομίας στην Ελλάδα. Τη σύνδεση κράτους, αστυνομικού συστήματος και εγκληματικότητας το 19^ο αιώνα, με συνεχή επαναπροσδιορισμό των ορίων της νομιμότητας και της παρανομίας από τα πρώτα χρόνια λειτουργίας του ελληνικού κράτους, οι «ληστές των ορέων», ο υπόκοσμος, ο άτακτος πόλεμος.

Έχουμε συναντήσει τις έκτακτες νομοθεσίες και το κράτος της έκτακτης ανάγκης, που κυριαρχούσε στον 20^ο αιώνα, με συνέπεια η Αστυνομία να αποκτάει υπερεξουσίες και να αλλάζει συνεχώς μορφές. Η αποστολή, η λειτουργία, η ασφάλεια του καθεστώτος, όχι των πολιτών!

Έχουμε συναντήσει τα ξένα πρότυπα αστυνόμευσης, αγγλικό, γαλλικό, ιταλικό. Έχουμε δει τα ελληνικά πρότυπα καταστολής, Χωροφυλακή, Αστυνομία Πόλεων, Εθνοφυλακή, Σώματα Ασφαλείας, Τάγματα Ασφαλείας, Τάγματα Ευζώνων.

Έχουμε δει τους πολέμους, την Κατοχή, την Αντίσταση, την ελεύθερη Ελλάδα, τον Εμφύλιο, τις δικτατορίες που δημιούργησαν τις δικές τους αστυνομίες, τις δικές τους παρανομίες. Έχουμε συναντήσει τις πολιτικές κοινωνικές πειθαρχίας και πειθαρχοποίησης και τις κοινωνικές αναταραχές, τον πολιτικό έλεγχο και την καταστολή των αστικών κέντρων, τη διαπλοκή και τη βαρβαρότητα και τέλος την εθνική αναμόρφωση και το παρακράτος.

Έχουμε συναντήσει τις περιόδους πολιτικής αστυνόμευσης, όπου όλοι ήσαν εν δυνάμει ύποπτοι και κατηγορούμενοι, τις διοικητικές εκτροπές για τα εγκλήματα του κράτους, τα κοινωνικά φρονήματα και το ποσοποιητικό νομιμοφροσύνης.

Τέλος, βέβαια, συναντήσαμε την κάθαρση και τον εκδημοκρατισμό της Αστυνομίας, σε συνδυασμό με τον κοινωνικό ριζοσπαστισμό της Μεταπολίτευσης, την κοινοτική και επιστημονική αστυνόμευση, τη δημοτική αστυνομία, τα τοπικά συμβούλια πρόληψης. Μια φιλελεύθερη ατμόσφαιρα!

Έχει, όμως, την αίσθηση κανένας ότι οι πολιτικοί καιροί αλλάζουν, αλλά οι λειτουργίες και οι μηχανισμοί του κράτους δύσκολα παραδίδουν τα όπλα. Η άμεση σύνδεση της Αστυνομίας από τη μια με το δίκαιο και από την άλλη με την εξουσία, την καθιστά κρίσιμο θεσμό του κράτους δικαίου και της δημοκρατίας. Η δυνατότητα χρήσης και κατάχρησης της νόμιμης βίας που της παρέχεται, η καταστολή μέσω δημόσιας και πολιτειακής βίας, συγκρούονται συχνά με τις ατομικές ελευθερίες των πολιτών.

Η καταστολή των κοινωνικών κινημάτων ή η χρησιμοποίηση της ασφάλειας για την δίωξη αντεθνικών και ανατρεπτικών ιδεών, δεν απουσιάζουν ούτε από τις ήμερες ούτε από τις ανώμαλες ιστορι-

κές περιόδους της χώρας μας.

Μπορεί η Αστυνομία ως πολιτική ενέργεια που αποτρέπει τους κινδύνους διατάραξης της δημόσιας τάξης, να ενταχθεί στα όργανα του επίσημου ελέγχου του εγκλήματος, χωρίς να αναμειγνύεται στην πολιτική ζωή του τόπου, να μην εργαλειοποιείται από κομματικούς μηχανισμούς; Η αποτελεσματική άσκηση του κοινωνικού ελέγχου προϋποθέτει ένα μίνιμουμ πολιτικής δημοκρατίας και νομιμοποίησης κι ένα μάζιμουμ κοινωνικής συναίνεσης. Τις έχουμε;

Πρέπει να συνηγορήσουμε. Η προστασία της δημόσιας και κρατικής ασφάλειας, δηλαδή της συγκεκριμένης μορφής του πολιτεύματος, δεν μπορεί να έρχεται σε αντίθεση με το δικαίωμα κάθε πολίτη και κάθε ανθρώπου στην ασφάλεια. Ακόμα και σε περιπτώσεις εξαιρετικών συνθηκών, όπου το πολίτευμα κινδυνεύει, «η ειδική νομιμοφροσύνη» των αστυνομικών οργάνων δεν αυτονομείται από τις επιταγές του Συντάγματος, άρθρο 48, παράγραφος 1 και άρθρο 120, παράγραφος 4.

Η επέκταση της κατάστασης ανάγκης των εξαιρετικών περιπτώσεων μοιάζει να οδηγεί όλο και συχνότερα σε ρήτρες περιοριστικές της ελευθερίας, που θέτουν σε κίνδυνο τα θεμελιώδη δικαιώματα.

Η αρχή λοιπόν της σκοπιμότητας που χαρακτηρίζει το αστυνομικό κράτος, βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με την αρχή της νομιμότητας που διέπει το κράτος δικαίου. Η Αστυνομία σε ένα δημοκρατικό κράτος προστατεύει τα δικαιώματα των πολιτών και μόνο σε ένα αυταρχικό κράτος καταπιέζει τους πολίτες.

Εν' τέλει, κράτος-δικαίου δεν είναι το κράτος οποιουδήποτε δικαίου. Η τριγωνική σχέση κράτος-αστυνομία-πολίτης συναντιέται στην υποχρέωση των αστυνομικών για την προστασία του δημοκρατικού πολιτεύματος στο πλαίσιο της συνταγματικής τάξης.

Το ερώτημα είναι αν μπορεί η Αστυνομία να επιφορτιστεί, πέραν του κοινωνικού ελέγχου, με την εξασφάλιση της κοινωνικής συνοχής, δηλαδή αν έχει θεσμική λειτουργία την προστασία και τη ρύθμιση της κοινωνικής τάξης, εννοώντας το χώρο άσκησης των δικαιωμάτων. Διότι μόνο έτσι μπορούμε να δούμε μια ελευθερία -και γενικότερα ελευθερίες- που θα τίθεται υπό τον δημοκρατικό έλεγχο των ελεγχόντων.

Ποιο είναι το πρότυπο της δημοκρατικής Αστυνομίας, όπως το θέτει ο Υπουργός; Ποιες είναι οι αρχές; Πρώτη αρχή και αποστολή είναι να διαχειρίζεται την ασφάλεια του πολίτη, όχι να ελέγχει την ανασφάλειά του. Δεύτερη αρχή είναι να προστατεύει κάθε άνθρωπο και όχι ορισμένους. Τρίτη αρχή είναι να έχει την αίσθηση της αυτοδέμευσης, της αναλογικότητας και της νομιμότητας.

Άρα, η κοινωνική ειρήνη και η εξυπηρέτηση των πολιτών σε μια δημοκρατική Αστυνομία είναι κύριος σκοπός. Σημαίνει καλύτερη εκπαίδευση. Σημαίνει άλλη αναδιάρθρωση.

Είπα και στην επιτροπή, το έχω γράψει και πολλές φορές, κύριε Υπουργέ, ότι είμαι υπέρ της συγχώνευσης του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης με το Υπουργείο Δικαιοσύνης, όχι με το Υπουργείο Εσωτερικών, δηλαδή με ένα υπουργείο ελευθεριών, που και σε επίπεδο σημειολογίας έχει το δικό του ενδιαφέρον.

Δεν πρέπει, λοιπόν, ούτε η Αστυνομία να χρησιμοποιείται για πελατειακά συστήματα ή για πολιτικές, ούτε διά της Αστυνομίας να συμβαίνουν διάφορα πράγματα, να παρεμβαίνει δηλαδή η Αστυνομία στην κοινωνία ή να παρεμβαίνει η Αστυνομία στην πολιτική, να ασκείται δηλαδή πολιτική μέσω της Αστυνομίας. Ελπίζω να έχουμε τελειώσει μια για πάντα με τα ζητήματα των πελατειακών δικτύων και της κάλυψης από μια κακιά Αστυνομία μιας εξίσου κακής Κυβέρνησης.

Ποιοι είναι οι κρίσιμοι σταθμοί για την Αστυνομία; Και αυτοί οι σταθμοί έχουν αντίκρισμα σήμερα στο θεσμικό πεδίο, όπως το παρουσιάζει ο Υπουργός; Οι κρίσιμοι σταθμοί στη Μεταπολίτευση ήταν η «17 Νοέμβρη», κατά πρώτον, η μετανάστευση, η διαφθορά, η οικονομική κρίση και τα ρατσιστικά εγκλήματα. Μπορεί να ξεχνάω κάτι, αλλά νομίζω ότι η Αστυνομία προσπαθεί να αντιμετωπίσει αυτά τα καινούργια φαινόμενα. Δεν έχουμε να κάνουμε πια με τον παλιό αστυνομικό, που από τη γειτονιά είχε μια πληροφόρηση για το τρέχον εγκλημα.

Ποια είναι τα πρότυπα, που προσπαθεί μέσα από τις γραμμές του νόμου να ρυθμίσει ο Υπουργός; Έχουμε ένα πρότυπο αστυ-

νόμησης ανάλογα με το πρόβλημα. Η διαχείριση των καθημερινών εντάσεων: γνωρίζοντας τα προβλήματα πριν γίνουν εγκληματογόνα, τα διαχειριζόμαστε κοινωνικά. Έχουμε αστυνόμευση σε σχέση με τις επεξεργασμένες πληροφορίες, τεχνολογίες εντοπισμού κινδύνου, πρόληψη, συνεργασίες. Αστυνόμευση μέσω δομών, εμπειρίες, επαλήθευση, ανάλυση, εφαρμογές. Αστυνομικοί άλλοι οργανισμοί βοηθάνε την αστυνόμευση. Αστυνόμευση βεβαρημένων περιοχών, περιβαλλοντικοί παράγοντες σε επικίνδυνες περιοχές, χάρτες, περιπολίες. Αστυνόμευση βασισμένη σε επιστημονική έρευνα, επιστημονική Αστυνομία, CSI, συλλογή δεδομένων, εμπειρίες, επαλήθευση, ανάλυση, εφαρμογές. Αστυνόμευση με την αποκατάσταση της ποιότητας ζωής. Εδώ, δηλαδή, η κοινοτική αστυνόμευση, η επιστημονική αστυνόμευση, η συνεργασιακή αστυνόμευση, η αστυνόμευση των προβλημάτων, η αστυνόμευση όχι της καταστολής ούτε της μηδενικής ανοχής, είναι το νέο μοντέλο το οποίο πρέπει να προβάλλουμε.

Ερώτημα. Όλα αυτά πόσο συμβατά είναι με μια στρατιωτικοποιημένη Αστυνομία, ένα Σώμα Ασφαλείας που μοιάζει να μην ελέγχεται αυτήν τη στιγμή διακομματικά στο πλαίσιο του Κοινοβουλίου; Ο δημοκρατικός έλεγχος πρέπει να γίνει. Πρέπει να γίνει είτε με ένα Εθνικό Συμβούλιο Αστυνόμευσης ή μέσα από μία Επιτροπή της Βουλής.

Γιατί την ευθύνη της Αστυνομίας – και εδώ είναι και μεγάλος ο ρόλος των ΜΜΕ για το πώς ακριβώς διαμορφώνουν την εικόνα του αστυνόμου – σε διάφορα γεγονότα την καταλαβαίνουμε όταν συμβεί ένα φιάσκο, όταν προκύψει ένα κακό επιχειρησιακό αποτέλεσμα. Και δεν την βιώνουμε ως την προστασία του φτωχού, ως θεσμό της δημοκρατίας. Γιατί αυτό είναι Αστυνομία: ο θεσμός της δημοκρατίας και ο προστάτης του φτωχού. Οι έχοντες και κατέχοντες δεν έχουν ανάγκη τη Δημόσια Αστυνομία.

Προφανώς χρειαζόμαστε αυτόν τον νόμο, ένα συμάζεμα και ένα εξορθολογισμό της δομής των υπηρεσιών, μια νέα δομή. Δεν μπορούμε πια σε αυτήν τη χώρα να αντέξουμε μια αόρατη Αστυνομία, μια γραφειοκρατική, στρατιωτικοποιημένη και καμιά φορά αυτονομισμένη Αστυνομία.

Επαναλαμβάνω. Η Αστυνομία εφαρμόζει το Σύνταγμα και το νόμο. Δεν έχουν άλλη εξουσία ούτε διακριτική ευχέρεια. Δεν είναι άτυποι δικαστές, δεν είναι φανατικοί εκδικητές, δεν είναι τυφλά πειθήνια όργανα οποιουδήποτε κέντρου ή παράκεντρου. Δεν πρέπει όμως και η Αστυνομία να διαμορφώνει τη δικιά της «μπλε» υποκοιλότητα, να μεταβάλλεται δηλαδή σε μια de facto ανεπίσημη πολιτική άσκησης αστυνόμευσης.

Ένας θεωρητικός είχε πει: η Αστυνομία δεν ασκεί την εξουσία στις κατώτερες τάξεις για να εξασφαλίσει την τάξη στις ανώτερες τάξεις, ούτε διακατέχεται από στερεότυπα και προκαταλήψεις. Άλλωστε δεν νοείται στις δημοκρατίες ιδεολογία Αστυνομίας, εμείς και οι άλλοι, ξέχωρα από τη συνταγματική τάξη.

Τελειώνοντας, να κλείσω με μία φράση από τη σκέψη των αείμνηστων Καθηγητών Μάνεση και Μανωλεδάκη: «Το κρίσιμο στοιχείο είναι ποιο νόημα αποδίδουμε κάθε στιγμή και κάθε περίοδο στον όρο τάξη, ιδίως στην έννομη τάξη, δηλαδή το πολιτικό προσδιοριζόμενο δημόσιο συμφέρον». Αυτό, γιατί νομίζω ότι ο εκδημοκρατισμός της Αστυνομίας είναι ένα δύσκολο εγχείρημα και πρέπει όλοι μαζί να προσπαθήσουμε να τον πετύχουμε, να βρούμε αυτήν την ισορροπία, δηλαδή, ανάμεσα στις εξουσίες και στις ελευθερίες.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, παρά τις αρχικές μας επιφυλάξεις ή τις αντιρρήσεις μας σε ορισμένα άρθρα, μετά τις τροποποιήσεις που επιφέρατε και επειδή η ΔΗΜΑΡ πιστεύει ότι σε θεσμικούς όπως η αστυνομία και δικαιοσύνη πρέπει να συγκλίνουμε, ψηφίζουμε υπέρ επί της αρχής, για να δώσουμε κι ένα μήνυμα κι ένα μήνυμα στην κοινωνία και στους εχθρούς της δημοκρατίας ότι το πολιτικό σύστημα σε αυτά τα ζητήματα είναι ενωμένο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την

ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα δύο μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί-συνοδοί τους από το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Κορυδαλλού.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η ειδική αγορήτρια των Ανεξάρτητων Ελλήνων, κ. Χρυσοβελώνη.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «ήταν στραβό το κλίμα, το έφαγε κι ο γαϊδαρός» λέει ο λαός μας.

Η λαϊκή σοφία, λοιπόν, συνοψίζει σε μία μόνο φράση την εξέλιξη της νομοθετικής πρωτοβουλίας του κ. Δένδια. Ξεκίνησε ως μία συρραφή διατάξεων που αφορούν ριζικές αλλαγές στη δομή της ΕΛΑΣ, του Πυροσβεστικού Σώματος και της Πολιτικής Προστασίας και καταλήγει σήμερα με ένα ακόμα πιο μπερδεμένο νομοσχέδιο απ' ό,τι είχαμε αρχικά, το οποίο περιλαμβάνει τροπολογίες για τους γιατρούς, τα λεωφορεία, τις κεραίες και για ένα σωρό άλλα ετερόκλητα θέματα.

Πρόκειται, επομένως, για ένα πραγματικό χάος, όπου ο κ. Δένδιας, με τη συνέργεια άλλων Υπουργών και βέβαια με την ανοχή του Προεδρείου της Βουλής, φέρνει στην Ολομέλεια ανεπεξέργαστες διατάξεις επί παντός επιστητού. Είναι μία κατάσταση στην οποία δύσκολα μπορεί κανείς να βρει άκρη μέσα από τα εκατοντάδες άρθρα, που δεν έχουν πλέον αρχή και τέλος.

Υπήρχε, όμως, μία ατυχής αφετηρία σε όλα αυτά. Ήταν η πρόθεση του αρμοδίου Υπουργού να διαλύσει την Ελληνική Αστυνομία. Απλά στην πορεία η διάλυση –καλύτερα «μπαχαλοποίηση»– επεκτάθηκε και σε άλλους τομείς, όπως άλλωστε αναμενόταν, από την στιγμή που δεν υπήρχε οργανωμένο σχέδιο για να στηρίξει την απόπειρα αυτή.

Κάποιοι θα αναρωτηθεί καλόπιστα: Είναι δυνατόν ο κύριος Υπουργός να προχώρησε ηθελήμενα σε μία νομοθετική πρωτοβουλία χωρίς μελέτη ή σχέδιο; Είναι δυνατόν ο ίδιος ο αρμόδιος Υπουργός να επιδίωκε τη διάλυση της ΕΛΑΣ; Μήπως πρόκειται για μία αντιπολιτευτική υπερβολή των Ανεξάρτητων Ελλήνων; Μήπως είναι μία μεμονωμένη, δική μας άποψη, την οποία δεν συμερίζεται κανείς άλλος;

Δυστυχώς για τη Νέα Δημοκρατία και τον κ. Δένδια, την ίδια άποψη υποστηρίζουν όλοι οι συνδικαλιστικοί φορείς των αστυνομικών, πολλοί εκ των οποίων μας ακούν σήμερα. Μας ακούν και μας κρίνουν αυστηρά, κύριε Υπουργέ. Όχι με βάση τις πολιτικές πεποιθήσεις του καθενός, αλλά με μοναδικά κριτήρια το τι είναι καλύτερο για την Αστυνομία και την ελληνική κοινωνία. Και έτσι πρέπει να είναι.

Για να επανέλθω στην κριτική περί αναπαράστασης σχεδίου, θα επαναλάβω τις θέσεις των Ανεξάρτητων Ελλήνων στην επιτροπή, μαζί με όσα σας επεσήμαναν τόσο η ΠΟΑΣΥ όσο και η ΠΟΑΞΙΑ. Είναι πράγματα που αξίζει να ξαναθυμηθούμε, για να καταλάβουμε πώς φτάσαμε εδώ πέρα σήμερα.

Πριν από ένα χρόνο, στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, συζητούσαμε την αναδιοργάνωση της ΕΛΑΣ. Ήρθε ο κ. Δένδιας και μας μίλησε, χωρίς όμως να καταθέσει ένα προσχέδιο, έστω, με τις σκέψεις του Υπουργείου. Οι μόνοι που κατέθεσαν εγγράφως τις θέσεις τους ήταν η ΠΟΑΣΥ, με τη γνωστή μελέτη του 2011 και οι συνοριοφύλακες, με αναλυτικό υπόμνημά τους. Από την άλλη πλευρά, ο κύριος Υπουργός επικαλέστηκε την ύπαρξη μιας τεράστιας μελέτης του ΚΕΜΕΑ, χωρίς ποτέ, όμως, να μας την παρουσιάσει.

Από τότε πέρασαν δεκατέσσερις μήνες, χωρίς να λάβει η Βουλή κάποια σχετική ενημέρωση. Ρωτώντας εγώ η ίδια τον κ. Δένδια εάν υπάρχει τελικά μελέτη αναδιοργάνωσης της ΕΛΑΣ, δεν πήρα καμμία απάντηση. Ο Υπουργός απέφυγε να κάνει εγγράφως ακόμα και απλή αναφορά στη δήθεν τεράστια μελέτη του ΚΕΜΕΑ, για την οποία είχε μιλήσει μέχρι τη στιγμή που κατέθεσε στη Βουλή το συζητούμενο νομοσχέδιο.

Έτσι, ευρισκόμενος υπό ασφυκτική πίεση στη επιτροπή, ο κ. Δένδιας αναγκάστηκε πριν λίγες μέρες να ξανακαταφύγει στην επίκληση της υποτιθέμενης μελέτης του ΚΕΜΕΑ, την οποία φυσικά κανείς δεν είδε ποτέ.

Τα λέω όλα αυτά για να υπογραμμίσω τη σοβαρότητα με την οποία προσεγγίζει η συγκυβέρνηση τα θέματα οργάνωσης των

Σωμάτων Ασφαλείας αλλά και τη σχέση που έχουν οι Υπουργοί με την αλήθεια. Είναι δυστυχώς και τα δύο τους ήδη εν ανεπαρκεία στη Νέα Δημοκρατία.

Επομένως, κύριε Υπουργέ, εσείς με τη στάση σας επαληθεύσατε τελικά τις καταγγελίες τόσο της ΠΟΑΣΥ όσο και της ΠΟΑ-ΞΙΑ περί ενός νομοσχεδίου γραμμένου στο γόνατο και για απλή συρραφή διατάξεων. Γι' αυτό το λόγο οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, στηρίζοντας τις ομόφωνες αποφάσεις των Ελλήνων αστυνομικών, ζητούμε έστω και τώρα την απόσυρση του νομοσχεδίου και αυτονότητα δηλώνουμε ότι θα καταψηφίσουμε όλα τα άρθρα που αφορούν οργανωτικά θέματα της ΕΛΑΣ.

Επίσης, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες αυτονόητα καταψηφίζουμε επί της αρχής το εν λόγω σχέδιο νόμου για τους λόγους που προανέφερα, αλλά και για όσους θα εκθέσω στη συνέχεια. Αυτό, γιατί δυστυχώς το πρόβλημα δεν περιορίζεται στις διατάξεις για την Αστυνομία.

Ας μην ξεχνάμε πως το παρόν κείμενο περιλαμβάνει άλλα δύο μεγάλα κομμάτια, το ένα για τη λεγόμενη αναδιοργάνωση του Πυροσβεστικού Σώματος και το δεύτερο για την πολιτική προστασία. Θέση των Ανεξάρτητων Ελλήνων είναι πως η Πυροσβεστική πρέπει να αναλάβει και τυπικά το βάρος όχι μόνο των επιχειρήσεων πολιτικής προστασίας, αλλά και του γενικότερου συντονισμού τους.

Το λέμε εδώ και όντως ακούγεται ως κάτι αυτονόητο, αλλά δυστυχώς δεν είναι. Λέω «δυστυχώς» γιατί το φιάσκο με την κρατική αντίδραση μετά τον σεισμό της Κεφαλλονιάς δεν φαίνεται να γίνεται σε κάποιους μάθημα. Κάποιοι παραμένουν προσκολλημένοι στο δόγμα των ανευθυνουπέθυνων και της πολυπραγμοσύνης. Έτσι, αντί μιας συντονισμένης παρουσίας της πολιτικής προστασίας στο νησί, είχαμε την ασύνταχτη παρουσία διάφορων πολιτικών, άσχετων με τον τόπο και το αντικείμενο.

Χαρακτηριστικά αναφέρω την επίσκεψη του Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας Θανάση Μπούρα που πήγε μαζί με άλλους απόλυτα αναρμόδιους συναδέλφους, όπως ο κ. Τσομιάνης και η κ. Βούλτεψη, για να δώσουν το στίγμα του επιτόπου στην Κεφαλλονιά. Μάλιστα, είχαμε και το τραγελαφικό συμβάν οι παραπάνω Βουλευτές να συμμετέχουν στη συνεδρίαση του Συντονιστικού Οργάνου Πολιτικής Προστασίας της Περιφέρειας Ιονίων Νήσων. Όσοι έχουν ασχοληθεί με την πολιτική προστασία, γνωρίζουν πως ποτέ δεν συμμετέχουν Βουλευτές στο παραπάνω όργανο, γιατί πολύ απλά δεν έχουν να προσφέρουν κάτι στις εργασίες αυτού. Το μόνο όφελος που προκύπτει από μία τέτοια εμφάνιση τελικά αφορά τους πολιτικούς και όχι την πολιτική προστασία, αφού έχει να κάνει με τη δωρεάν επικοινωνιακή προβολή τους.

Όλα αυτά τα αναφέρω υπό τη μορφή μιας αυτοκριτικής, αν θέλετε, για εμάς τους Βουλευτές που μπλεκόμαστε πολύ συχνά στα πόδια των αρμοδίων χωρίς λόγο. Γενικότερα, το φαινόμενο της παρεμβολής ή του καπελώματος των υπηρεσιακών από πολιτικούς παράγοντες είναι πάρα πολύ συχνό στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Αυτό το καπέλωμα γίνεται όπως πάντα από τα πολιτικά γραφεία της ηγεσίας του εκάστοτε Υπουργείου. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, θυμίζω ότι εκτός του κ. Δένδια, στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης υπάρχουν και δύο Γενικοί Γραμματείς, οι κύριοι Γεωργιάδης και Ανδρεουλάκος, μαζί με τα αντίστοιχα πολιτικά γραφεία τους.

Κύριε Υπουργέ, με το παρόν νομοσχέδιο φτιάχνετε έναν νέο οργανισμό για τις υπηρεσίες του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. Μάλιστα, μειώνετε τις οργανικές θέσεις των αστυφυλάκων κατά έξι χιλιάδες επτακάσιες.

Ποια είναι, άραγε, η αντίστοιχη μείωση στους μετακλητούς υπαλλήλους που στελεχώνουν τα πολιτικά σας γραφεία;

Απάντηση: Η μείωση είναι μηδενική. Ούτε μία θέση συμβούλου δεν καταργείται, κύριε Υπουργέ. Και αυτό, ενώ υπάρχει νόμος που ορίζει πως ήδη από το 2012 θα έπρεπε να τους είχατε μειώσει κατά 20%.

Όμως, το θέμα των μετακλητών στο Υπουργείο το έθεσαν και οι εκπρόσωποι των ίδιων των αστυνομικών. Συγκεκριμένα, αναρωτήθηκαν για τον λόγο ύπαρξης ειδικής θέσης μετακλητού Γενικού Γραμματέα Δημόσιας Τάξης.

Εγώ θα προσέθετα στον προβληματισμό αυτόν και ένα ερώ-

τημα όχι μόνο για τον θεωρητικό του ρόλο, αλλά και για τα θέματα με τα οποία καταλήγει τελικά να ασχολείται ο εκάστοτε Γενικός στο Υπουργείο σας. Για τους Ανεξάρτητους Έλληνες υπάρχει εδώ ένα μείζον ζήτημα πολιτικής. Θεωρούμε πάρα πολύ μεγάλο λάθος τη διατήρηση των δύο θέσεων μετακλητών γενικών στον νέο οργανωτικό σχεδιασμό του Υπουργείου.

Αναφέρομαι συγκεκριμένα στους Γραμματείς Δημοσίας Τάξης και Πολιτικής Προστασίας. Δεν είναι δυνατόν, για παράδειγμα, ένας διορισμένος υπάλληλος, στην περίπτωση της ΕΛΑΣ ο κ. Ανδρεουλάκος, να εποπτεύει ένα Σώμα Ασφαλείας. Τα θέματα που τίθενται είναι πολλά. Μπορεί ένας ανώτατος αξιωματικός, ο εκάστοτε Αρχηγός, να λογοδοτεί σε έναν κομματικό υπάλληλο, που στο 99% των περιπτώσεων είναι άσχετος με το επιχειρησιακό αντικείμενο και τα προβλήματα των Σωμάτων Ασφαλείας; Από την άλλη πλευρά, είναι δυνατόν ο όποιος κ. Ανδρεουλάκος που εποπτεύει την ΕΛΑΣ, την Οικονομική Αστυνομία κ.λπ., να μη λογοδοτεί στη Βουλή; Αυτό είναι αδύνατον να το αποδεχθούν οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, καθώς αντιβαίνει απόλυτα στη βασική αρχή του κοινοβουλευτικού ελέγχου της Κυβέρνησης.

Γι' αυτό επαναφέρουμε την πρότασή μας για κατάργηση των Γενικών Γραμματειών. Προτείνουμε εκεί μόνο που υπάρχουν εξαιρετικές ιδιομορφίες, όπως στον τομέα της ασφάλειας, την τοποθέτηση μόνιμων υπηρεσιακών Υφυπουργών όπως προβλέπει το άρθρο 81 του Συντάγματος. Θα είναι άνθρωποι με γνώσεις και εξειδικευμένη εμπειρία στο αντικείμενο και όχι πρώην δικαστικοί ή διπλωμάτες που μετατρέπονται ως Γενικοί Γραμματείς σε κομισάριους της ΕΛΑΣ.

Το μείζον, όμως, πρόβλημα που χαρακτηρίζει τη γενικότερη φιλοσοφία του νομοσχεδίου είναι η ανυπαρξία ενός ενιαίου δόγματος εσωτερικής ασφάλειας. Αυτό, όπως είπα και στην αρχή της τοποθέτησής μου, είναι απότοκο της έλλειψης ολοκληρωμένου σχεδιασμού σε επίπεδο Υπουργείου και γίνεται εμφανές και στην περιγραφόμενη νέα δομή του Πυροσβεστικού Σώματος.

Γι' αυτόν τον λόγο και σε ό,τι αφορά την αναδιάρθρωση των πυροσβεστικών υπηρεσιών, είμαστε απολύτως αντίθετοι σε κάθε αλλαγή που δεν εδράζεται σε επιστημονικές μελέτες, όπως προανέφερα και στην περίπτωση της ΕΛΑΣ. Εξαιρέση αποτελεί το Ενοποιημένο Κέντρο Πυροσβεστικών Επιχειρήσεων στον βαθμό που αυτό δεν θα είναι απλά μια διοικητική συνένωση των υπάρχουσών δομών.

Μια άλλη τεράστια έλλειψη του νομοσχεδίου είναι η απουσία διατάξεων για την καλύτερη αξιοποίηση των συμβασιούχων εποχικών πυροσβεστών καθώς και των πυροσβεστών πενταετούς υποχρέωσης. Είναι προφανές ότι ο κύριος Υπουργός δεν τόλμησε να κινηθεί στην κατεύθυνση ενσωμάτωσης μεγάλων κατηγοριών εργαζομένων που στην πράξη προσφέρουν τα μέγιστα στο έργο της πυρόσβεσης. Σημειώνω πως δεν λάβατε καθόλου υπ' όψιν προτάσεις των ιδίων των εργαζομένων για μεγαλύτερη και ισόρροπη αξιοποίησή τους από το Σώμα και δεν ρυθμίσατε τα σοβαρά θέματα τα οποία σας έχουν θέσει επανειλημμένα οι συμβασιούχοι και εποχικοί πυροσβέστες.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κλείσω με δυο λόγια για την πολιτική προστασία και την αξιολόγηση των αντίστοιχων υπηρεσιών του Υπουργείου. Ο κ. Δένδιας πέτυχε, απαντώντας σε ερώτησή μου, με είχε ενημερώσει πως οι πολιτικές υπηρεσίες του Υπουργείου αξιολογήθηκαν από επιτροπή με επικεφαλής τον ψυχίατρο κ. Βαρτζόπουλο, στην οποία συμμετείχε και ένας σύμβουλος του. Εγώ, βέβαια, ζήτησα από το Υπουργείο την έκθεση αξιολόγησης. Δυστυχώς, όμως, δεν έλαβα ποτέ κάποια απάντηση.

Εκ του αποτελέσματος, λοιπόν, οι προτάσεις του κ. Βαρτζόπουλου για την αναδιάρθρωση των υπηρεσιών αυτών κρίνονται απολύτως αναξιόπιστες. Και αυτό, γιατί δεν συνιστά, κύριε Υπουργέ, καινοτομία η ταυτόχρονη ύπαρξη Γενικού Γραμματέα και Γενικού Συντονιστή Πολιτικής Προστασίας. Το μόνο που προκαλεί είναι διοικητικό πληθωρισμό και απόλυτη σύγχυση αρμοδιοτήτων.

Γενικότερα, η όλη εικόνα που αποκομίσαμε από τη συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία του κ. Δένδια είναι πως δεν θα αποτελέσει νομικό πλαίσιο μακράς πνοής για τη λειτουργία κανενός από τους φορείς στους οποίους αναφέρεται. Κυρίως

όμως, εξαιτίας των αλληλοεπικαλύψεων και του κακού σχεδιασμού θα χρειαστεί πολύ σύντομα η Βουλή να ξαναδεί πλήθος θεμάτων που θίξαμε σήμερα. Ελπίζω, όταν το ξαναδούμε, το Υπουργείο να μας τα εισηγηθεί με έναν πιο ορθολογικό τρόπο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ANEΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που διοργανώνει το ίδρυμα της Βουλής, δεκαοκτώ μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 14ο Δημοτικό Σχολείο Ηρακλείου Αττικής.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει. Καλή πρόοδο!

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ κ. Τριαντάφυλλος για δεκαπέντε λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αγαπητά παιδιά και κύριοι και κυρίες εκπαιδευτικοί, ερχόμαστε σήμερα στη συζήτηση στην Ολομέλεια, στη συζήτηση επί της αρχής ενός νομοσχεδίου που είναι πραγματικά μεγάλο, ενός νομοσχεδίου το οποίο φιλοδοξεί να μεταρρυθμίσει δύο Σώματα, τα οποία είναι κρισιμότερα σημασίας για την ελληνική κοινωνία, κρισιμότερης σημασίας όχι μόνο για την ασφάλεια του πολίτη αλλά και για την προστασία της περιουσίας του.

Και ερχόμαστε στην Ολομέλεια μετά από μια εκτεταμένη, τόσο σε συνεδριάσεις όσο όμως και σε χρόνο, συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής. Συζήτηση η οποία επέφερε σημαντικές αλλαγές, βελτιώσεις, τροποποιήσεις, καταργήσεις άρθρων και νομίζω ότι διαμορφώνεται σιγά-σιγά μία μεταρρύθμιση, η οποία πραγματικά μπορούμε να πούμε ότι δημιουργεί προϋποθέσεις για να έχουμε και Ελληνική Αστυνομία αλλά και Πυροσβεστικό Σώμα στην κατάσταση στην οποία επιθυμούμε οι περισσότεροι εδώ μέσα.

Ακούσαμε προηγουμένως από τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ μία κριτική σε σχέση με την πολιτική στάση που ακολούθησε το ΠΑΣΟΚ στη συζήτηση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Είναι, δυστυχώς, υποκριτικό από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο εξυβρίζοντας τους αστυνομικούς να προσπαθεί να είναι και ταυτόχρονα ο προστάτης τους, αλλά είναι υποκριτικό, όταν δεν συμβάλλει με καμία πρόταση κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην αρμόδια επιτροπή, ο ίδιος να εγκυβρίζει όλους εμάς οι οποίοι συμβάλαμε καθοριστικά στη διαμόρφωση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Είναι, δυστυχώς, η συνήθης τακτική, που λέει τι; Λέει ότι κάνω δίκη προθέσεων διότι δεν μπορώ να μιλήσω για την ουσία. Αερολογώ, όταν δεν μπορώ να διαμορφώσω πολιτική πρόταση, η οποία να δίνει μια συγκεκριμένη κατεύθυνση, ιδιαίτερα σε ένα τόσο μεγάλο ζήτημα όπως είναι η Ελληνική Αστυνομία και το Πυροσβεστικό Σώμα.

Είπαμε από την πρώτη συζήτηση, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην αρμόδια επιτροπή ότι στο ΠΑΣΟΚ είμαστε υπέρ της διακλαδικότητας, η οποία ήταν ζητούμενο εδώ και πολλά χρόνια για την Ελληνική Αστυνομία. Διακλαδικότητα η οποία ήταν ένα ευχολόγιο και τώρα ερχόμαστε να την κάνουμε πράξη.

Είπαμε, όμως, ταυτόχρονα και καθαρά ότι είμαστε κατά στο να δημιουργηθούν τρεις διαφορετικές αστυνομίες. Είπαμε ότι είμαστε υπέρ της καθετοποίησης και της εξειδίκευσης στους αστυνομικούς υπαλλήλους. Είπαμε, όμως, κατά και στον υπερσυγκεντρωτισμό στην Κατεχάκη.

Πραγματοποιήθηκε ουσιαστικός διάλογος εν' όψει της σημερινής συζήτησης στην αρμόδια επιτροπή; Προφανώς και πραγματοποιήθηκε. Και ποιος είναι ο στόχος μετά από αυτήν εδώ τη συζήτηση, μετά την υπερψήφιση του νομοσχεδίου; Εγώ θα περιέγραφα επί της αρχής τον στόχο λέγοντας το εξής. Θεωρώ ότι πρέπει να πετύχουμε να έχουμε μια Αστυνομία πιο ανθρώπινη όχι μόνο για τον πολίτη ο οποίος δέχεται τις υπηρεσίες της Αστυνομίας αλλά και για τον ίδιο τον αστυνομικό, τον άνθρωπο ο οποίος θέτει σε κίνδυνο τη ζωή του καθημερινά για να προστα-

τεύσει τη ζωή, τη σωματική ακεραιότητα και την περιουσία των Ελλήνων πολιτών.

Θέλουμε μια Αστυνομία πιο λειτουργική που δεν θα κολλάει σε αγκυλώσεις και παλιές γραφειοκρατίες, αλλά θα οδηγεί όλο το προσωπικό της χωρίς να χάνει κανέναν πόρο, ανθρώπινο ή υλικό, στην κατεύθυνση των υπηρεσιών ασφαλείας του πολίτη. Θέλουμε μία Αστυνομία σύγχρονη, η οποία δεν θα δημιουργείται με βάση τις αγκυλώσεις του παρελθόντος αλλά θα δημιουργείται με βάση τις ανάγκες του παρόντος και του μέλλοντος.

Θέλουμε μια Αστυνομία ευέλικτη, η οποία θα μπορεί να ανταποκρίνεται στις συνεχώς μεταβαλλόμενες κοινωνικές συνθήκες, σε μια ελληνική κοινωνία που δεν είναι ίδια με το χθες και δεν θα είναι ίδια με το αύριο, με μια εγκληματικότητα που συνεχώς μεταβάλλεται όπως σε κάθε σύγχρονη δυτική δημοκρατία, γιατί το έγκλημα πάντοτε θα προηγείται της θεσμικής αντιμετώπισής του. Και εκεί, ναι, χρειαζόμαστε μια ευέλικτη Αστυνομία.

Θέλουμε μία Αστυνομία η οποία να είναι αποτελεσματική, να φέρνει αποτελέσματα για να γνωρίζει ο Έλληνας πολίτης πού πάνε οι φόροι του και πού πάνε οι κρατικοί πόροι.

Τέλος, θέλουμε μια Ελληνική Αστυνομία, η οποία να είναι διαφανής στον τρόπο με τον οποίο διαχειρίζεται τους πόρους που της εμπιστεύεται ο Έλληνας πολίτης, αλλά ταυτόχρονα και δημοκρατική στη συμπεριφορά της όχι μόνο στους πολίτες αλλά και σε κάθε αλλοδαπό που τυχαίνει να βρίσκεται στην ελληνική επικράτεια. Να προστατεύει επειδή τα πιστεύει τα ανθρώπινα δικαιώματα και να κάνει πράξη τη δημοκρατία στην καθημερινή της λειτουργία.

Με αυτήν την έννοια, ναι, είμαστε υπέρ μιας μεταρρύθμισης στην Ελληνική Αστυνομία, διότι πιστεύουμε ότι με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο πετυχαίνουμε πέντε άξονες:

Ο πρώτος άξονας είναι ότι υπάρχει αρχηγός και Αρχηγός, ο οποίος καθορίζει, διασφαλίζει την αυτοτέλεια του σώματος της Ελληνικής Αστυνομίας, αρχηγείο το οποίο συνενώνει τους κλάδους σε επίπεδο ηγεσίας και με αυτόν τον τρόπο συνδέει σε μία την Αστυνομία των τριών ξεχωριστών κλάδων.

Δεύτερον, πετύχαμε να υπάρχουν Περιφερειακοί Διευθυντές Τάξης εκεί που υπάρχουν Περιφερειακοί Διευθυντές Ασφάλειας και αυτοί να συνεργάζονται με τρόπο συντεταγμένο μεταξύ τους στην καθημερινή λειτουργία και στη διακλαδική επιχείρηση που πρέπει να πραγματοποιεί η Ελληνική Αστυνομία για να αντιμετωπίζει το έγκλημα καθημερινά.

Τρίτον, πετύχαμε ο Κλάδος Αλλοδαπών και Προστασίας Συνόρων να έχει διάρθρωση σε όλη την Ελλάδα και να μην είναι μόνο στα χαρτιά.

Τέταρτον, πετύχαμε ο Διευθυντής Τάξης του νομού να υπάρχει για να συντονίζει εκεί τα τμήματα για να μπορούν συντεταγμένα οι υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας να μην οδηγηθούν σε προβληματική κατάσταση, αλλά να μπορούν από αύριο κιόλας, από τη δημοσίευση του νόμου, να αντιμετωπίσουν τη σύγχρονη πραγματικότητα.

Εδώ χρειάζεται ακόμη ένα βήμα και αυτό είναι η συζήτηση που πρέπει να γίνει τις επόμενες ημέρες: Το βήμα του να μπορεί αυτός ο Διευθυντής Τάξης, σε κοινές δράσεις, να συντονίζει όλες τις υπηρεσίες του νομού ούτως ώστε να μην υπάρξει καμία παφλαβία.

Πέμπτον, πετύχαμε να κατοχυρωθεί ρητώς στο συγκεκριμένο νόμο ότι δεν υπάρχει καμία σκιά στον Κώδικα Μεταθέσεων των αστυνομικών, έναν κώδικα που όχι μόνο τον αποδέχεται το σύνολο των αστυνομικών υπαλλήλων, αλλά είναι και το πιο αδιάβλητο, αντικειμενικό σύστημα μεταθέσεων που είχε ποτέ η χώρα σε επίπεδο Ελληνικής Αστυνομίας και πιστεύουμε ότι πετύχαμε ότι η εκπροσώπηση των αστυνομικών υπαλλήλων δεν θίγεται από το υπό συζήτηση νομοσχέδιο.

Έρχομαι στο Πυροσβεστικό Σώμα και θα επανέλθω στο τέλος σε κάποια ζητήματα, τα οποία θεωρώ κομβικά σε επίπεδο συζήτησης επί της αρχής.

Όπως γνωρίζετε, έχουμε καταθέσει μία τροπολογία για το Πυροσβεστικό Σώμα, τροπολογία που πιστεύω ότι υποστηρίζεται από περισσότερες πτέρυγες της Βουλής και περισσότερους Βουλευτές από αυτούς που σήμερα έχει η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Αφορά την υγεία και ασφάλεια στο Πυρο-

σβεστικό Σώμα, σε έναν κλάδο δηλαδή που πραγματικά γνωρίζουμε όλοι –και δεν χρειάζεται να τω πω εγώ εδώ μέσα– ότι επιχειρεί σε συνθήκες αυξημένου κινδύνου. Πραγματικά είναι απαραίτητη η θέσπιση ενός πλαισίου υγείας και προστασίας των εργαζομένων του προσωπικού του Πυροσβεστικού Σώματος.

Νομίζω, λοιπόν, ότι είναι απαραίτητο να έχουμε το θεσμικό εκείνο πλαίσιο και να διερευνήσουμε, να κατοχυρώσουμε στην πράξη, ότι όλοι οι πυροσβέστες που επιχειρούν σε πραγματικά επικίνδυνες συνθήκες, θα έχουν το ελάχιστο –το μίνιμουμ, όπως είπα και στην επιτροπή– ότι η ελληνική πολιτεία διασφαλίζει την υγεία τους για τους ίδιους και εγγυάται στις οικογένειές τους τόσο την προσωπική τους ασφάλεια όσο και τη σωματική τους ακεραιότητα όταν βγαίνουν να επιχειρήσουν στα βουνά, στα δάση, στο αστικό περιβάλλον.

Διασφαλίσαμε στο Πυροσβεστικό Σώμα ότι το αρχηγείο –ένα σημαντικό για την αυτοτέλεια του σώματος στοιχείο– θα υπάρχει εκεί, προκειμένου να καθιστά το Πυροσβεστικό Σώμα λειτουργικό, αξιόμαχο, αποτελεσματικό.

Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο επιτυγχάνεται μία αναδιάρθρωση των υπηρεσιών, με σκοπό την αποτελεσματική επιχειρησιακή λειτουργία του Πυροσβεστικού Σώματος. Ποιος το αμφισβητεί αυτό;

Νομίζω ότι αυτό δεν έχει ακουστεί ούτε από τις ενώσεις του προσωπικού. Η αναδιάρθρωση των υπηρεσιών του Πυροσβεστικού Σώματος είναι στη σωστή κατεύθυνση. Γιατί δεν πρέπει να ειπωθεί εδώ μέσα ότι αυτό επιτυγχάνεται με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο;

Έρχομαι στο μεγάλο ζήτημα της ομογενοποίησης του Πυροσβεστικού Σώματος, ομογενοποίηση που, όπως είπα και στην επιτροπή, προφανώς επιφέρει δημοσιονομικό κόστος. Προφανώς πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας τους δημοσιονομικούς περιορισμούς που σήμερα έχει η χώρα. Μπορούμε, όμως, να πάμε προς μία κατεύθυνση, αυτό που θέσαμε από την αρχή εμείς ως ΠΑΣΟΚ, να ορίσουμε από τώρα ουσιαστικά ότι τους πενταετούς υποχρέωσης πυροσβέστες δεν τους βάζουμε στην άκρη, δεν τους χρησιμοποιούμε επικουρικούς, δεν τους έχουμε για τις δουλειές οι οποίες υπάρχουν και δεν μπορούν να τις κάνουν οι υπόλοιποι, αλλά τους βάζουμε στην καρδιά του Πυροσβεστικού Σώματος. Τους ενσωματώνουμε ουσιαστικά και πετυχαίνουμε ένα πρώτο στάδιο ομογενοποίησης.

Δεν πετυχαίνουμε, κύριε Υπουργέ, την ομογενοποίηση στο σύνολό της, αλλά μπορούμε με μία ρύθμιση, η οποία δεν δημιουργεί δημοσιονομικό κόστος, να πετύχουμε οι άνθρωποι που υπηρετούν στο Πυροσβεστικό Σώμα να κατοχυρώνουν και νομοθετικά αυτό που στην πραγματικότητα επιτελούν, δηλαδή ότι επιτελούν πυροσβεστικά καθήκοντα, χωρίς να υπερβαίνουν τη σχέση εργασίας τους, χωρίς να δημιουργείται από μέρους τους μισθολογική αξίωση και χωρίς να δημιουργούνται άλλου είδους δημοσιονομικά κόστη, τα οποία προφανώς στην παρούσα φάση ούτε οι ίδιοι αλλά ούτε και όλοι εμείς είμαστε σε θέση να τα υποσχεθούμε ή να τα πραγματοποιήσουμε.

Πετυχαίνουμε με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για πρώτη φορά κάτι το οποίο είναι και συμβολικής και ουσιαστικής αξίας. Πετυχαίνουμε όλο το προσωπικό του Πυροσβεστικού Σώματος να έχει ένα ενιαίο ειδικό δελτίο ταυτότητας, γιατί είναι όλοι μέλη του Πυροσβεστικού Σώματος. Και αυτό το πετυχαίνουμε, διότι υπάρχει η βούληση να πάμε προς την κατεύθυνση της ομογενοποίησης.

Τέλος, υπάρχει διάταξη μέσα στο νομοσχέδιο, η οποία ορίζει τις συνθήκες με τις οποίες μπορούν να μονιμοποιηθούν πριν από το πέρας της πενταετίας οι πενταετούς υποχρέωσης πυροσβέστες.

Εδώ προσθέτουμε εμείς, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει να υπάρξει ένα αντικειμενικό κριτήριο με βάση το οποίο θα γίνει η μονιμοποίηση. Προφανώς η λογική είναι ότι θα μονιμοποιηθούν όσοι πληρούν τα συγκεκριμένα κριτήρια τα οποία θέτει η συγκεκριμένη διάταξη. Όμως, για εμάς η σειρά με την οποία γίνεται πράξη, με την οποία εφαρμόζεται αυτός ο μηχανισμός, είναι σημαντικό να μην περιέχει καμμία σκιά.

Επίσης, νομίζω ότι είναι εκ των ων ουκ άνευ και δεν το αμφισβητεί κανείς ότι αναβαθμίζεται η εκπαίδευση στο Πυροσβεστικό

Σώμα. Γίνεται νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, επέρχονται συγκεκριμένες τροποποιήσεις στον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η Πυροσβεστική Ακαδημία και νομίζω ότι είναι σε απόλυτα θετικό βαθμό αυτό το οποίο πραγματώνει ουσιαστικά το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Θέλω να αναφερθώ σε πέντε ζητήματα και για το Πυροσβεστικό Σώμα και για την Ελληνική Αστυνομία.

Ζήτημα πρώτο: ο Συνήγορος του Αστυνομικού και του Πυροσβέστη. Είναι αλήθεια ότι φέρνει το Υπουργείο μία πολύ θετική ρύθμιση, μία ρύθμιση στην οποία συμφωνήσαμε πολλές πτέρυγες εδώ μέσα. Η ρύθμιση αυτή είναι ουσιαστικά η νομική υποστήριξη του αστυνομικού και του πυροσβέστη κατ' αναλογία, ο οποίος βρίσκεται σε άμυνα ασκώντας τα καθήκοντά του.

Τι ζητάμε εμείς; Αυτό το οποίο ουσιαστικά έχει ακουστεί από πολλές πλευρές. Ο Συνήγορος του Αστυνομικού και του Πυροσβέστη να αποτελεί έναν θεσμό εσωτερικό είτε στο Υπουργείο είτε στα Σώματα, ο οποίος να επιλαμβάνεται διαμεσολαβητικά, χωρίς δεσμευτικές αποφάσεις, χωρίς δεσμευτικά πορίσματα, παράπονα τα οποία έχουν οι ίδιοι οι αστυνομικοί, είτε από συμπεριφορές εσωτερικές στα Σώματα είτε από συμπεριφορές εξωτερικές. Και αυτό είναι ένας κρίσιμος φορέας, προκειμένου να λειτουργεί με την έννοια του Συνηγόρου του Πολίτη, με έναν τρόπο, δηλαδή, διαμεσολαβητικό, ο οποίος να παρέχει συμβουλές ουσιαστικά είτε προς τη μία είτε προς την άλλη κατεύθυνση και να επιλύει με αυτόν τον τρόπο διαφορές.

Δεύτερο ζήτημα: το όριο ηλικίας εισόδου των αστυνομικών στην Ελληνική Αστυνομία. Είναι κάτι το οποίο έθεσα και στην επιτροπή. Συζητείται διεθνώς η αύξηση του ορίου ηλικίας, ούτως ώστε να έχουμε στελέχη τα οποία να είναι περισσότερο ώριμα. Προτείνεται να είναι τα είκοσι ένα ή τα είκοσι δύο έτη ηλικίας, πάντως μεγαλύτερο όριο των δεκαοκτώ ή των δεκαεπτάμηνων ετών που σήμερα κάποιος εισέρχεται στην Ελληνική Αστυνομία.

Το τρίτο ζήτημα αφορά την εκπαίδευση. Η εκπαίδευση, προφανώς, αναβαθμίζεται στην Ελληνική Αστυνομία και στην Πυροσβεστική Ακαδημία. Όμως, πρέπει να διασυνδεθεί, πρώτον, με τα ανθρώπινα δικαιώματα, με την εκπαίδευση στη δημοκρατία και, δεύτερον, να αναβαθμιστεί, όπως περιγράφεται εδώ, ουσιαστικά σε θεωρητικό επίπεδο και λιγότερο σε πρακτικό επίπεδο.

Πρόκειται για μεγάλο κεφάλαιο. Πιστεύω ότι θα το παρακολουθήσουμε και πιστεύω ότι από αύριο κιόλας πρέπει να αναπτυχθεί, γιατί είναι εκεί που πραγματικά πονάει, εκεί που πραγματικά έχουν απόλυτο δίκιο οι εργαζόμενοι, το προσωπικό αλλά και όλοι όσοι το θέτουν, ότι η αναβάθμιση της εκπαίδευσης στην Ελληνική Αστυνομία θα έχει όχι μόνο καλύτερα αποτελέσματα προς τα έξω, προς τις υπηρεσίες που παρέχει, αλλά και προς τα μέσα, προς τους ίδιους τους αστυνομικούς.

Τέταρτο σημείο: οι κρίσεις, η αξιολόγηση του προσωπικού, είτε στην ΕΛΑΣ είτε στο Πυροσβεστικό Σώμα. Αυτή την αξιολόγηση πρέπει να τη δούμε με έναν τρόπο συγκροτημένο, συνεκτικό, αντικειμενικό και αδιάβλητο. Οι κρίσεις δεν πρέπει να είναι κάτι το οποίο πλανάται γύρω-γύρω από την Αίθουσα και δεν έρχεται ποτέ μέσα, αλλά ένα στοιχείο πάνω στο οποίο θα οικοδομήσουμε τα Σώματα, τα οποία θέλουμε να είναι σύγχρονα και λειτουργικά, να έχουν την αυτοπεποίθηση οι αξιωματικοί που τους αναλογεί.

Γιατί πραγματικά –κι αυτό πρέπει να ακουστεί μέσα στην Αίθουσα– έχουμε αξιωματικούς οι οποίοι παλεύουν με το φιλότιμο, με τη γνώση τους, με την εμπειρία τους, παλεύουν καθημερινά, είτε στο Πυροσβεστικό Σώμα είτε στην Ελληνική Αστυνομία.

Γι' αυτούς τους ανθρώπους, γι' αυτά τα στελέχη πρέπει να δημιουργηθεί ένα αντικειμενικό, αδιάβλητο σύστημα κρίσεων, το οποίο να μην αφήνει καμμία σκιά αλλά ταυτόχρονα να επιτελεί και τον ρόλο του ως προς το ποιοτικότερο, δηλαδή μια αναβάθμιση στην Ελληνική Αστυνομία και στο Πυροσβεστικό Σώμα μέσα από ένα εσωτερικό σύστημα αξιολόγησης. Και, βεβαίως, η επιλογή ηγεσίας της Ελληνικής Αστυνομίας να γίνεται μέσα από την κοινοβουλευτική διαδικασία, να περνάει μέσα από τη Βουλή, ούτως ώστε να έχει τα στοιχεία εκείνα της διαφάνειας και –αν θέλετε– και της συμμετοχικότητας της Βουλής στην όλη διαδικασία.

Κύριε Υπουργέ, με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, σας παρέ-

χουμε μια σειρά από εξουσιοδοτήσεις για έκδοση προεδρικών διαταγμάτων. Είπα και στην επιτροπή ότι είναι απαραίτητο να υπάρχει σχετική ενημέρωση πριν από την έκδοση των προεδρικών διαταγμάτων στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής. Δεν ξέρω αν είναι μία ή δύο ή τρεις οι συνεδριάσεις που πρέπει να γίνουν, όμως πρέπει να υπάρξει συζήτηση επί των προεδρικών διαταγμάτων, προκειμένου να δούμε πώς θα εφαρμοστεί ο συγκεκριμένος νόμος στην τελική του φάση.

Τέλος, είναι απαραίτητη μία μεταβατική περίοδος, η οποία δεν φαίνεται εδώ μέσα, προκειμένου να εφαρμοστεί με τον καλύτερο τρόπο το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, η συγκεκριμένη μεταρρύθμιση από το σύνολο των υπηρεσιών και των τμημάτων του Υπουργείου, της ΕΛΑΣ και του Πυροσβεστικού Σώματος.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με τον υπό συζήτηση νόμο-στόχο έχουμε μια σύγχρονη, λειτουργική Ελληνική Αστυνομία και Πυροσβεστικό Σώμα. Πιστεύω ότι αυτό μπορεί να γίνει μόνο με έναν τρόπο: Εάν έχουμε Σώματα προσαρμοσμένα στη σημερινή κατάσταση, αλλά που θα ανταποκριθούν στις μεγάλες ανάγκες του μέλλοντος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής κ. Ζησιμόπουλος.

ΠΟΛΥΒΙΟΣ ΖΗΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όσον αφορά το ζήτημα της αναδιοργάνωσης της Αστυνομίας και των Σωμάτων Ασφαλείας, θα δηλώσω, κύριε Υπουργέ, ότι είναι κάτι που έχει πολλές πτυχές και πολλά ζητήματα για προβληματισμό. Όπως όλες οι ενέργειες και τα σκεπτικά αυτής της Κυβέρνησης, έτσι και αυτή η αποκαλούμενη από εσάς «αναδιοργάνωση» στην πράξη μάλλον δεν είναι κάτι τέτοιο.

Δεν υπάρχει κανείς που να μη θέλει μια αποτελεσματική και αξιόμαχη Αστυνομία. Η χώρα βρίσκεται σε μια οξυτάτη κοινωνικοοικονομική και εθνική κρίση, το ζήτημα της ασφάλειας και της δημοσίας τάξης είναι βασικός παράγοντας κοινωνικής ειρήνης, βασικό συστατικό λειτουργίας μιας κοινωνίας.

Δεν υπάρχει δυστυχώς στην ελληνική κοινωνία μια τέτοια αίσθηση και η εντύπωση η οποία υπάρχει είναι ότι γενικά η χώρα έχει καταστεί αυτό που λέμε «ξέφραγο αμπέλι». Η εγκληματικότητα «βαράει κόκκινο» στην κυριολεξία, η παρουσία εκατομμυρίων λαθρομεταναστών δυναμιτίζει τα θεμέλια της χώρας και λειτουργεί σε βάρος του εθνικού και κοινωνικού ιστού. Παράλληλα, η τρομοκρατία δεν έπαψε να υφίσταται. Αντίθετα, έχει αποκτήσει νέα μορφή, με νέες οργανώσεις και νέα μεθοδολογία, έχει αποκτήσει ισχυρούς δεσμούς με τον υπόκοσμο, προσλαμβάνει κατ'επάγγελμα εκτελεστές κ.ο.κ..

Σε αυτό το ζήτημα που έχει να κάνει με την ασφάλεια και τη δημόσια τάξη, η Αστυνομία εκ των πραγμάτων παίζει έναν καθοριστικό ρόλο. Και τώρα τίθεται το ερώτημα: ποιο είναι το ζητούμενο για την Αστυνομία; Είναι η καλύτερη λειτουργία των υπηρεσιών, η πρόληψη και η καταστολή της εγκληματικότητας, η βελτίωση της προσφερόμενης ασφάλειας των πολιτών, η αντιμετώπιση της ολοένα αυξανόμενης εγκληματικότητας, η παγιοποίηση ενός συστήματος ασφάλειας και ηρεμίας στους Έλληνες πολίτες, που δυστυχώς όπως προείπαμε δεν μπορούν να βγουν σε ορισμένες περιοχές έξω από τα σπίτια τους.

Το σχέδιο νόμου που έχει κατατεθεί είναι σε πλήρη αντίθεση με το σκεπτικό της εξέλιξης της Ελληνικής Αστυνομίας, καθώς μειώνει δραστικά τις θέσεις των μάχιμων αστυνομικών κατά έξι χιλιάδες επακόσμιες και αυξάνει τις θέσεις των ανώτατων αξιωματικών.

Και αυτό συμβαίνει τη στιγμή που υπάρχει ραγδαία αύξηση στην εγκληματικότητα και υπάρχει μεγάλη ανάγκη για την αντιμετώπισή της. Αυτό, όμως, απαιτεί αστυνομικούς σε περιπολία, αστυνομικούς που υπηρετούν στις λεγόμενες μάχιμες υπηρεσίες. Βέβαια κάποιοι «καρεκλοκένταυροι» συνδικαλιστές αστυνομικών υπαλλήλων δεν δέχονται αυτόν τον διαχωρισμό. Γιατί άραγε; Είναι προφανώς ρητορικό το ερώτημα.

Η κατάργηση των Αστυνομικών Διευθύνσεων και η ένταξη των Υπηρεσιών σε περιφερειακό κλάδο εγκυμονεί τον κίνδυνο μετακίνησης του αστυνομικού προσωπικού σε περιφερειακό επίπεδο, καταργώντας στην ουσία το π.δ. 100/2003, κάτι που θα

επιφέρει σημαντικές επιπτώσεις εν μέσω κρίσης στις οικογένειες των αστυνομικών.

Επίσης, καταργούνται Διευθύνσεις και μετονομάζονται άλλες Υπηρεσίες. Επιπλέον, η Αστυνομία επιφορτίζεται και με τα καθήκοντα της Δημοτικής Αστυνομίας που έχει διαλυθεί. Αυτό ακριβώς έγινε και με τις περιφέρειες στην τοπική αυτοδιοίκηση, όπου οι νομοί μετονομάστηκαν σε περιφερειακές ενότητες χωρίς να καταργηθεί η εδαφική αρμοδιότητα κάθε νομού, όπου και παρέμειναν όλες οι διοικητικές υπηρεσίες.

Στην ουσία, κύριε Υπουργέ, δεν βλέπουμε κάτι το διαφορετικό ή κάτι το καινοτόμο σε αυτό το νομοσχέδιο, αλλά μία επαναδιατύπωση και επικύρωση άρθρων και παραγράφων, διατάξεων και υποπαραγράφων των ισχυόντων νομοθετημάτων, όπως είναι ο ιδρυτικός νόμος του Αρχηγείου της Αστυνομίας, ο ν.2800/2000 «Αναδιάρθρωση Υπηρεσιών Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως - Σύσταση Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας και άλλες διατάξεις», το π.δ. 14/2001 «Οργάνωση Υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας» και ο ιδρυτικός νόμος της Ελληνικής Αστυνομίας, ο ν.1481/1984.

Σας αναφέρω ως παράδειγμα την καινοτομία που έχει υποστηριχθεί με την αλλαγή του τίτλου του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως σε Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως και Προστασίας του Πολίτη.

Η αναφερόμενη στην εισηγητική έκθεση του σχεδίου νόμου επιδίωξη ότι αποσκοπεί στο να καταστεί η Ελληνική Αστυνομία πιο σύγχρονη, ευέλικτη και αποτελεσματική, τόσο σε επιτελικό όσο και σε επιχειρησιακό επίπεδο, αλλά και στο να βελτιώσει τις δυνατότητες και την ποιότητα ανταπόκρισης της Αστυνομίας στις υφιστάμενες αλλά και σε μελλοντικές αστικές και κοινωνικές ανάγκες και απαιτήσεις είναι παντελώς αστηρικτική και μη τεκμηριωμένη με οικονομοτεχνικούς και επιστημονικούς όρους, όπως επιβάλλει η σοβαρότητα του όλου εγχειρήματος.

Υπάρχει κάποια έκθεση για τις αρμοδιότητες μη αστυνομικής αμιγώς δράσης, όπως είναι οι επιδόσεις δικογράφων, το γνήσιο της υπογραφής, η εφαρμογή υγειονομικών, πολεοδομικών και λοιπών διατάξεων; Υπάρχει κάποια έκθεση για τις επιπτώσεις που επιφέρουν αυτές στο κύριο έργο της Αστυνομίας;

Υπάρχει κάποια έκθεση για το αν οι αστυνομικοί αλλά και οι πολίτες είναι ικανοποιημένοι και σε ποιους τομείς από τη λειτουργία της Αστυνομίας; Υπάρχει μελέτη για το πού απαιτείται ενίσχυση της αστυνόμευσης, πού υπάρχουν περισσότερα προβλήματα με την εγκληματικότητα σε σχέση με άλλες περιοχές;

Υπάρχει σχεδιασμός ή κάποια μελέτη για τα ειδικότερα ζητήματα που δημιουργούν οι λαθρομετανάστες και για το πώς θα υπάρξει η αντιμετώπισή τους από την Αστυνομία;

Γεννάται το ερώτημα πώς οι συντάκτες του εν λόγω σχεδίου νόμου έχουν καταλήξει σε συγκεκριμένο αριθμό καταργούμενων οργανικών θέσεων Αστυφυλάκων Γενικών Καθηκόντων. Μειώνονται στις έξι χιλιάδες επακόσμιες, όπως αναφέραμε, από τις περίπου δέκα χιλιάδες κενές θέσεις που υπάρχουν.

Πώς είναι δυνατόν, παραδείγματος χάριν, να μη γίνεται ουδεμία αναφορά στο Αστυνομικό Τμήμα που αποτελεί το κύτταρο της αστυνομικής λειτουργίας, όπως χαρακτηριστικά λέγεται, ή να μη γίνεται καμμία αναφορά στην αστυνομική περιπολία και στον χρόνο ανταπόκρισης στις κλήσεις των πολιτών ή να μην υπάρχει καμμία έκθεση εγκληματολογικών δεδομένων;

Και υπάρχει εδώ η απορία, κύριε Υπουργέ, σχετικά με το ποια κίνητρα θα δοθούν στους νέους αστυνομικούς για να στελεχώσουν κάποιες υπηρεσίες που πραγματικά βρίσκονται στην πρώτη γραμμή αντιμετώπισης τόσο του εγκλήματος όσο και των κοινωνικών ταραχών. Και για να μην παρεξηγηθώ εδώ, όταν λέω «κοινωνικών ταραχών», δεν εννοώ κάποιες εκδηλώσεις διαμαρτυρίας κάποιου κλάδου εργαζομένων αλλά γνωρίζετε πολύ καλά ότι υπάρχουν όλοι αυτοί που καίνε την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη για πλάκα κάποιες φορές. Υπάρχει κάποιο κίνητρο; Όχι.

Παρατηρούμε, όμως, σε άλλες παρασιτικές θέσεις που υπάρχουν στην Ελληνική Αστυνομία, κύριε Υπουργέ, ότι δίδονται ή τουλάχιστον δίνονται μέχρι τα τέλη του 2011 ή τις αρχές του 2012 άπιστευτα επιδόματα. Βλέπαμε να δίνονται άλλα μόνους -ας μου επιτραπεί αυτή η έκφραση- και να μη δίνεται κάποιο

επίδομα ή κάποιο κίνητρο στον αστυνομικό που είναι στον δρόμο.

Πώς είναι δυνατόν στους αστυνομικούς που είναι σε συγκεκριμένες θέσεις, οι οποίοι περιφέρονται –να μην πω τώρα πού, τέλος πάντων- να δίνετε συγκεκριμένο επίδομα ενώ στους αστυνομικούς, οι οποίοι βρίσκονται πάνω σε μία μοτοσυκλέτα ή βρίσκονται σε ένα περιπολικό ή βρίσκονται μέσα σε μία κλούβα και έχουν να αντιμετωπίσουν μολότοφ, σφαίρες των 9, των 0.45, των 7.62, των 5.56 χιλιοστών κ.ο.κ. να μη δίνετε τίποτα;

Και αναρωτιέται κανείς μετά γιατί δεν βλέπουμε έντονη παρουσία των αστυνομικών στους δρόμους. Ε, λογικό είναι. Όταν οι περισσότεροι προσπαθούν να αποφύγουν τους δρόμους, αφού δεν τους δίνουν τίποτα, τι να περιμένει κανείς;

Πώς είναι δυνατόν να μην παρουσιάζονται κάποιες συγκεκριμένες θέσεις για το πώς θα βελτιωθεί η παρεχόμενη εκπαίδευση στους αστυνομικούς, η οποία σε πολλά σημεία υστερεί; Ποιο είναι το διαφορετικό, το καινοτόμο στοιχείο στην παρεχόμενη αστυνομική εκπαίδευση;

Βλέπουμε μία αναδιάρθρωση Διευθύνσεων και Υπηρεσιών, αλλά δεν αλλάζει κάτι σε πρακτικό καθημερινό επίπεδο. Αυξάνετε τις θέσεις των ανώτατων βαθμίδων της ιεραρχίας. Έτσι, τις δεκατέσσερις βαθμίδες ανώτατων αξιωματικών τις κάνετε είκοσι οκτώ και ενδεικτικά σας αναφέρω τους Γενικούς Αστυνομικούς Διευθυντές Περιφέρειας, Γενικών Καθηκόντων κ.ο.κ..

Έτσι, παραδείγματος χάριν, οι Γενικοί Βορείου και Νοτίου Ελλάδος μετονομάζονται σε «Γενικούς Ασφαλείας». Θα αποκτήσει η Αστυνομία κύρος και τα μέσα για τη δίωξη του εγκλήματος τη στιγμή των συντριπτικών περικοπών στις λειτουργίες, δαπάνες των υπηρεσιών, όταν γίνεται αγωνιώδης προσπάθεια για να εξοικονομηθούν καύσιμα για τα οχήματα και κονδύλια για την επισκευή, συντήρηση του πεπαλαιωμένου στην πλειοψηφία του στόλου των περιπολικών;

Θα αποκτήσει η Αστυνομία κύρος όταν η πλειοψηφία των αστυνομικών οικονομικά δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα, να συντηρήσουν το σπίτι και την οικογένεια τους; Στην ουσία, δηλαδή, πρόκειται για μια αναδιάρθρωση σε επιτελικό επίπεδο των υπηρεσιών του αρχηγείου, η οποία δεν θα έχει θετική επίδραση στην καθημερινή αστυνόμευση και εξυπηρέτηση των αναγκών του πολίτη.

Αντί για απλοποίηση δομών και λειτουργιών παρατηρείται μια μεγέθυνση της πολυπλοκότητας και του διαχωρισμού των υπηρεσιών και διαμορφώνονται συνθήκες για ακόμα περισσότερες ανάγκες σε υποστηρικτικό και γραφειοκρατικό προσωπικό, παρά το ότι παρουσιάζεται μείωση επιτελών και οργανικών θέσεων αστυφυλάκων. Το θέμα της αναδιοργάνωσης της Αστυνομίας έχει πολλές πτυχές και δεν είναι τόσο απλό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ**)

Πιστεύουμε ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο που φέρνετε, κύριε Υπουργέ, προς ψήφιση δεν ανταποκρίνεται καθόλου σε αυτό που –εγώ πραγματικά το πιστεύω- θέλετε να κάνετε, αλλά δυστυχώς δεν μπορείτε.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, εμείς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Θα τοποθετηθούμε στη συζήτηση επί των άρθρων στην επόμενη συνεδρίαση της Ολομέλειας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας κ. Χρήστος Κατσώτης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το παρόν σχέδιο νόμου επιβεβαιώνει και ενισχύει τον ρόλο της ΕΛΑΣ ως του σκληρού και πλέον αυταρχικού πυρήνα του αστικού κράτους για την αντιμετώπιση του «εχθρού λαού», για την υπεράσπιση των συμφερόντων και των κερδών της κυρίαρχης τάξης, της αστικής, που ασκεί την εξουσία.

Είναι πάμπολλα τα παραδείγματα στις μέρες μας της συνήθους πρακτικής των αστικών κυβερνήσεων που διαθέτουν τις δυνάμεις καταστολής στην υπηρεσία των επιχειρηματικών ομίλων για την καταστολή των όποιων αγώνων γίνονται ενάντια στις απολύσεις, τη μείωση των μισθών, την κατάργηση στοιχειωδών δικαιωμάτων κ.λπ..

Να θυμίσουμε τους ναυτεργάτες, τους χαλυβουργούς, τους

αγρότες, τους συνταξιούχους, τους μαθητές, τους φοιτητές, τους σχολικούς φύλακες, τους εργαζόμενους πρόσφατα στον «ΠΑΠΟΥΤΣΑΝΗ» όπου οι δυνάμεις καταστολής προληπτικά, όπως ισχυρίστηκε ο διευθυντής του Γραφείου του Υπουργού, την επόμενη της απεργίας βρίσκονταν έξω από την πύλη, ικανοποιώντας αίτημα του επιχειρηματία προς υλοποίηση των σχεδιασμών του, με την ενίσχυση του φόβου και της τρομοκρατίας των εργαζομένων.

Δεν είναι λίγα τα περιστατικά που έχουν εντοπιστεί από δυνάμεις της Ασφάλειας που παρακολουθούσαν συνελεύσεις εργατικών σωματείων, συλλόγων της νεολαίας κι άλλων φορέων του μαζικού κινήματος.

Δεν είναι λίγα τα περιστατικά όπου δυνάμεις της Ασφάλειας με εντολή των προϊσταμένων τους συμμετείχαν σε συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας εργαζομένων, με συγκεκριμένο σχεδιασμό για τη δημιουργία συνθηκών διάλυσης ή προβοκάτσιας μαζί με τη Χρυσή Αυγή το τελευταίο διάστημα.

Ο προσανατολισμός της Αστυνομίας και των άλλων Σωμάτων Ασφαλείας δεν μπορεί παρά να είναι στην κατεύθυνση στήριξης των σχεδιασμών του αστικού κράτους για τη θωράκιση της εξουσίας του κεφαλαίου και για την υποταγή του «εχθρού λαού».

Το σχέδιο νόμου στοχεύει στην παραπέρα ένταση της καταστολής και του αυταρχισμού. Εξειδικεύει ακόμη περισσότερο το δόγμα «νόμος και τάξη» της Κυβέρνησης. Είναι ενταγμένο στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την εσωτερική ασφάλεια και προβλέπει άρθρα και διατάξεις, τα οποία χρόνια τώρα επεξεργάζονται οι κυβερνήσεις και για τα οποία το ΚΚΕ είχε προβλέψει την τάση για πιο αντιδραστικές αλλαγές.

Η αποστολή της Αστυνομίας πρέπει να είναι η αντιμετώπιση του εγκλήματος και όχι η καταστολή των κινητοποιήσεων του λαού που διεκδικεί το αυτονόητο, δηλαδή καλύτερες συνθήκες ζωής για την οικογένεια του.

Η εργατική τάξη, ο λαός οργανώνει την πάλη του για να προστατευθεί από την επίθεση που δέχεται και να απαντήσει με κοινή πάλη, με διεκδικήσεις, με συμμαχία όλων των εργαζομένων, ανεξάρτητα με το αν απασχολούνται στο δημόσιο ή τον ιδιωτικό τομέα, μαζί με τους μικροεπαγγελματίες, μαζί με τους φτωχούς αγρότες, μαζί με τις γυναίκες, τα παιδιά τους, τους φοιτητές. Οργανώνουν την πάλη τους για ναβάλουν φρένο στον καταγαισμό των μέτρων και στην επίθεση εναντίον τους, στην εφαρμογή των αντιλαϊκών μέτρων προς όφελος των μονοπωλίων. Σε αυτόν τον αγώνα έχει θέση και συμφέρον κάθε άνθρωπος, όπου κι αν απασχολείται και πλήττεται από αυτήν την πολιτική.

Το ΚΚΕ εκτιμά ότι ο λαός μπορεί να ελπίζει σε καλύτερες μέρες, σε διέξοδο από την κρίση προς όφελός του και δίνει όλες τις δυνάμεις του γι' αυτό. Αυτό προϋποθέτει μονομερή διαγραφή όλου του χρέους και αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ο λαός μπορεί να τα πραγματοποιήσει αυτά και να επιλέξει τον δρόμο για την ευημερία του με τη δική του διακυβέρνηση που θαβάλει στόχο να κάνει λαϊκή περιουσία τον πλούτο που υπάρχει και τον ιδιοποιούνται τα μονοπώλια. Για μας αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμα του λαού να αποφασίζει και να καθορίζει την τύχη του, το μέλλον του και το μέλλον των παιδιών του, σε αυτά τα πλαίσια και με τη συμμετοχή της πλειοψηφίας του λαού, να επιλέγει τη διακυβέρνησή του.

Αυτές οι επιλογές του λαού μπαίνουν στο στόχαστρο της Κυβέρνησης. Αξιοποιεί τις δυνάμεις καταστολής και διάφορους μηχανισμούς για να χτυπήσει ακριβώς το λαϊκό κίνημα και τους αγώνες του. Είναι καθημερινό σχέδον το φαινόμενο της καταστολής. Καθημερινά σέρνονται σε δίκες εργάτες, αγρότες, μαθητές, επειδή διεκδικούν τα δικαιώματά τους και αντιμετωπίζουν διώξεις για τη δράση τους.

Το σχέδιο νόμου έρχεται να ενισχύσει αυτήν την κατάσταση. Προβλέπει τη συγκρότηση τριών κλάδων στην Ελληνική Αστυνομία: τον κλάδο της Ασφάλειας, τον κλάδο της Τάξης και τον κλάδο Αλλοδαπών και Προστασίας των συνόρων. Επιβάλλεται στην ΕΛΑΣ ένα πιο συγκεντρωτικό και στρατιωτικοποιημένο μοντέλο λειτουργίας. Επιχειρείται η διάχυση της τήρησης της τάξης στις τοπικές κοινωνίες και γίνεται πιο κατασταλτική η διαχείριση του μεταναστευτικού ζητήματος.

Ιδρύεται για την αντιμετώπιση κρίσιμων περιστατικών εσωτερικής ασφάλειας φορέας που θα εποπτεύεται από τον εκάστοτε Πρωθυπουργό.

Ο κλάδος Ασφάλειας περιλαμβάνει τη Δίωξη του Οργανωμένου Εγκλήματος, την Αντιτρομοκρατική, τη Δίωξη Ηλεκτρονικού Εγκλήματος και τη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών, ταυτίζοντας σε επίπεδο δίωξης την τρομοκρατία και το οργανωμένο έγκλημα.

Στα καθήκοντα της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας προβλέπεται η αντιμετώπιση ειδικών εγκλημάτων βίας και κυρίως η πρόληψη και η καταστολή τρομοκρατικών και εξτρεμιστικών ενεργειών, που στρέφονται κατά του κράτους και του δημοκρατικού πολιτεύματος. Είναι γνωστό ότι με τον όρο «εξτρεμισμός» μπορούν να χαρακτηριστούν, εκτός των άλλων, και οι διάφορες μορφές δράσεις του λαϊκού κινήματος, όπως η κατάληψη ενός Υπουργείου, ενός δημόσιου κτηρίου, γενικότερα ενός δρόμου.

Η Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών μεταξύ των άλλων καθηκόντων της θα διατηρεί εθνικό αρχείο DNA και δακτυλικών αποτυπωμάτων που θα μπορούν να αξιοποιηθούν από διάφορες υπηρεσίες της Ελλάδας αλλά και των συμμάχων της.

Δημιουργείται για πρώτη φορά ειδικός κλάδος με αποστολή το κυνήγι των μεταναστών και των προσφύγων, σε συνεργασία με τη FRONTEX. Η μεταναστευτική πολιτική της χώρας παίρνει ξεκάθαρα κατασταλτικό χαρακτήρα. Προωθείται το διεθνές φακέλωμα αφού ενεργοποιείται η διασυνοριακή συνεργασία με την αυτοματοποιημένη ανταλλαγή δεδομένων DNA και δακτυλικών αποτυπωμάτων, καθώς και δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του διασυνοριακού εγκλήματος. Εφαρμόζεται η συμφωνία PRUM και οι αντιτρομοκρατικές συμφωνίες Ελλάδας και ΗΠΑ.

Συστήνεται αυτοτελής υπηρεσία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης υπό την εποπτεία του Πρωθυπουργού, η Εθνική Συντονιστική Υπηρεσία Κρίσεων Εσωτερικής Ασφάλειας, αποστολή της οποίας θα είναι ο συντονισμός και η αντιμετώπιση σοβαρών τρομοκρατικών ενεργειών ή απειλών και κάθε είδους κρίσιμων περιστατικών εσωτερικής ασφάλειας.

Συντονίζεται η δράση της εθνικής κατασταλτικής αντιτρομοκρατικής μονάδας των ΕΚΑΜ με τη Μονάδα Υποβρυχίων Αποστολών του Λιμενικού. Είναι γνωστή η δράση της τελευταίας και βέβαια και της πρώτης στην αντιμετώπιση διαχρονικά των απεργών ναυτεργατών.

Προωθείται η στρατιωτικοποίηση της Αστυνομίας, αφού θεσμοθετείται η εκπαίδευση αστυνομικών σε σχολές ή κέντρα εκπαίδευσης των Ενόπλων Δυνάμεων. Αντίστοιχα, μονάδες του Στρατού πραγματοποιούν συχνά-πυκνά ασκήσεις κατά πλήθους διαδηλωτών.

Η Κυβέρνηση με το παρόν σχέδιο νόμου εμπλουτίζει και προσαρμόζει τη δράση του Πυροσβεστικού Σώματος στους αντιλαϊκούς, επεμβατικούς, κατασταλτικούς σχεδιασμούς που υλοποιούνται και στους άλλους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς σε διάφορες χώρες. Το Πυροσβεστικό Σώμα πρέπει να έχει ως αποστολή την προστασία της ζωής του λαού από πυρκαγιές, φυσικές καταστροφές, θεομηνίες, σεισμούς και άλλα. Για να ανταποκρίνεται σε αυτήν την αποστολή δεν είναι απαραίτητη η ένταξη του στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, αφού δεν έχει το χαρακτήρα του Σώματος Ασφαλείας. Η αναφορά του ως ιδιαίτερο Σώμα Ασφαλείας, ο επανακαθορισμός της αποστολής του, καθώς και η λειτουργική και επιχειρησιακή ένταξη του σαν βραχίονας της πολιτικής προστασίας θα έχουν σαν συνέπεια την παραπέρα στρατιωτικοποίησή του, το αυταρχικό και αντιδραστικό πειθαρχικό δίκαιο για το ίδιο το προσωπικό του.

Υιοθετείται η ευελιξία και ο κατακερματισμός στις εργασιακές σχέσεις με πυροσβέστες τριών ταχυτήτων, δηλαδή μόνιμους, εποχικούς, πενταετείς.

Δεν αναφέρεται, γιατί προφανώς δεν είναι στις προθέσεις της Κυβέρνησης, η πλήρωση των χιλιάδων κενών οργανικών θέσεων πυροσβεστών με προσλήψεις πρώτα και κύρια από αυτό το προσωπικό που είναι εξειδικευμένο.

Προωθείται η ανταποδοτικότητα στην παροχή υπηρεσιών, δηλαδή ανοίγει ο δρόμος για την εμπορευματοποίηση της πυρόσβεσης στα πρότυπα ξένων χωρών, όπου απολαμβάνει την

πυρόσβεση όποιος έχει πληρώσει τη συνδρομή του. Ας θυμίσουμε το συμβάν στην πολιτεία Τενεσί των ΗΠΑ το 2010, όπου η Πυροσβεστική Υπηρεσία δεν προέβη σε κατάσβεση φλεγόμενης κατοικίας, με αποτέλεσμα την ολοκληρωτική καταστροφή της, εξαιτίας της οφειλής του ιδιοκτήτη του δημοτικού τέλους των 75 δολαρίων. Σε αυτήν την κατεύθυνση κινείται το σχέδιο νόμου.

Αποτελεί πολιτική της Κυβέρνησης η εκχώρηση αρμοδιοτήτων πυρόσβεσης σε εθελοντές και ήδη υλοποιείται με την ίδρυση εθελοντικών πυροσβεστικών κλιμακίων σε διάφορους δήμους της χώρας, που θα λειτουργούν με ευθύνη των δήμων.

Είναι φανερό ότι ευθύνες για την υποβάθμιση του Πυροσβεστικού Σώματος, αφού όλες αυτές οι επιλογές βάζουν σε κίνδυνο την ασφάλεια του προσωπικού, του λαού γενικότερα, διότι μειώνουν την επιχειρησιακή ικανότητα του Πυροσβεστικού Σώματος.

Η Πολιτική Προστασία δεν αναλαμβάνει δράση μόνο σε φυσικές καταστροφές, αλλά έχει ως αποστολή και τη λεγόμενη «διαχείριση κρίσεων», μεταξύ των οποίων είναι και οι κοινωνικές κρίσεις. Με την κερκόπορτα του λεγόμενου «εθελοντισμού» ανοίγει διάπλατα η πόρτα για την ιδιωτικοποίηση της πολιτικής άμυνας.

Σε σχέση με την αναδιοργάνωση της ΕΛΑΣ δίνεται εξαιρετική έμφαση πρώτα στον τομέα της τάξης, γι' αυτό -μεταξύ άλλων- συστήνεται νέα, αυτοτελής κεντρική υπηρεσία σε επίπεδο διεύθυνσης, η Διεύθυνση Ειδικών Αστυνομικών Δυνάμεων, με αποστολή -μεταξύ άλλων- την από αέρος υποστήριξη και ενίσχυση του έργου των υπηρεσιών της ΕΛΑΣ για την καταπολέμηση του εγκλήματος, την κατοχύρωση της διατήρησης της δημόσιας τάξης, τη συμβολή στην εξασφάλιση της πολιτικής και της εθνικής άμυνας της χώρας και την αντιμετώπιση αστυνομικών προβλημάτων ιδιαίτερης σημασίας, αλλά και τη διάθεση δυνάμεων για την αντιμετώπιση σοβαρών και εξαιρετικά επικίνδυνων καταστάσεων, για τις οποίες απαιτείται επέμβαση ειδικά εκπαιδευμένων και πλήρως εξοπλισμένων με σύγχρονα όπλα και υλικά μέσα αστυνομικών δυνάμεων.

Στα ίδια πλαίσια προβλέπεται και η σύσταση Διεύθυνσης Διαχείρισης και Ανάλυσης Πληροφοριών, που υπάγεται απευθείας στον Αρχηγό της ΕΛΑΣ, με αποστολή τη συγκέντρωση, την αξιολόγηση, την ταξινόμηση, την ανάλυση και τη διάθεση επεξεργασμένων ή μη πληροφοριών προς τον σκοπό της αντιμετώπισης, όπως αναφέρεται, κάθε μορφής εγκληματικότητας.

Προωθεί την αξιοποίηση από την Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων της ΕΛΑΣ ανώνυμων καταγγελιών για εγκλήματα διαφθοράς αστυνομικού προσωπικού, μέσα από την ανακοίνωση του καταγγέλλοντος όταν η έρευνα βρίσκεται σε στάδιο συγκέντρωσης πληροφοριών, πριν διενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή προανάκριση κατά συγκεκριμένο προσωπόπου. Έτσι, ανοίγει έναν επικίνδυνο δρόμο που, εκτός των άλλων, μπορεί να οδηγήσει και σε αλληλοφάγωμα υπηρεσιών της ΕΛΑΣ.

Επεκτείνει την υποχρέωση των αστυνομικών αρχών όταν διενεργούν προανάκριση, όχι μόνον εναντίον αξιωματικών για εγκλήματα διαφθοράς, αλλά και εναντίον υπαλλήλων και λειτουργών του δημόσιου τομέα, να ενημερώνουν την Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων της ΕΛΑΣ.

Επίσης, όσον αφορά τα ειδικά θέματα ρύθμισης της Οικονομικής Αστυνομίας, πρόκειται για πολύ επικίνδυνες και αυταρχικές διατάξεις, μέσα από τις οποίες επιχειρείται η υποκατάσταση των φορολογικών και τελωνειακών αρχών από το προσωπικό της Οικονομικής Αστυνομίας. Έτσι, δίνεται η δυνατότητα για τα αδικήματα φοροδιαφυγής η Οικονομική Αστυνομία να υποβάλει απευθείας τη μηνυτήρια αναφορά για την άσκηση της ποινικής δίωξης.

Η Οικονομική Αστυνομία, βεβαίως, εξοπλίζεται και με την αρμοδιότητα φορολογικού και τελωνειακού ελέγχου. Συστήνεται θέση ειδικών φρουρών μέσα από το σχέδιο νόμου για τη φύλαξη σταθμών και εγκαταστάσεων της «ΤΡΑΙΝΟΣΕ», της «ΣΤΑΣΥ» και, με την τροπολογία που κατατέθηκε, στον «ΟΑΣΑ». Δημιουργούνται θέσεις επιπλέον ειδικών φρουρών που θα αστυνομεύουν το μετρό, το τραμ, τα λεωφορεία. Η αστυνόμευση θα γίνεται απέναντι σε ποιους άραγε; Είναι εμφανές ότι ένας από τους κύριους στόχους θα είναι να αντιμετωπίζουν κινητοποιήσεις των εργαζομένων.

Θεσπίζονται ποινικές κυρώσεις σε βάρος όσων συντελούν στη

λειτουργία επιχειρήσεων, στις οποίες επιβλήθηκε σφράγιση, όπως στα κέντρα διασκέδασης.

Στο όνομα της αντιμετώπισης του φαινομένου οι ιδιοκτήτες νυχτερινών κέντρων να παραβιάζουν τις αποφάσεις σφράγισης των κέντρων διασκέδασης και να τα λειτουργούν παράνομα, εισάγεται διάταξη που πλήττει ποινικά όχι αυτούς τους επιχειρηματίες αλλά τους εργαζόμενους σε αυτά τα νυχτερινά κέντρα, που αναγκάζονται κάτω από τους εκβιασμούς να εργάζονται για να βγάλουν το μεροκάματό τους. Πρόκειται για μια εξαιρετικά αυταρχική και ιδιαίτερα αυστηρή διάταξη, που προβλέπει ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών χωρίς μετατροπή και χωρίς αναστολή, για όποιον συντελεί στη λειτουργία τους ή συνδράμει με οποιαδήποτε ιδιότητα ή σχέση εργασίας.

Η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας αναγορεύεται με το σχέδιο νόμου στο κύριο εργαλείο προώθησης των εκσυγχρονισμών στα θέματα της πολιτικής προστασίας. Εξοπλίζεται με νέες αρμοδιότητες που αφορούν στην επεξεργασία, τον σχεδιασμό, την παρακολούθηση εφαρμογής της πολιτικής στον τομέα της πολιτικής προστασίας. Κεντρικό ρόλο στην υλοποίηση των αρμοδιοτήτων αναλαμβάνει η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας.

Είναι χαρακτηριστική η αναφορά στο άρθρο 109 στη συνεργασία της Γενικής Γραμματείας με την κεντρική διοίκηση και τους φορείς που ασχολούνται με την κατάρτιση του αναπτυξιακού σχεδιασμού και την ενσωμάτωση στο συσχετισμό αυτό της συγκεκριμένης από την αρμόδια διυπουργική επιτροπή εθνικής πολιτικής μείωσης των κινδύνων καταστροφών. Όπως επίσης, γίνεται αναφορά και στην προσπάθεια της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, στο πλαίσιο της πολιτικής εκτίμησης του κινδύνου καταστροφών, πρόληψης, προετοιμασίας και αποκατάστασης των καταστροφών να συνεργαστεί με ακαδημαϊκά και ερευνητικά ιδρύματα της χώρας, αλλά και να χρηματοδοτεί προγράμματα εφαρμοσμένης έρευνας για την πολιτική προστασία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου ένα λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση δίνει έμφαση στη σημασία που έχει η πρόληψη των κινδύνων από τις καταστροφές στο αναπτυξιακό σχέδιο της χώρας με πλήρη στήριξη των επιχειρηματικών ομίλων, με κύριο στόχο να υπηρετηθούν οι ανάγκες της καπιταλιστικής ανάπτυξης κόντρα στους αγώνες του λαού. Στη συζήτηση επί των άρθρων θα αναφερθούμε πιο συγκεκριμένα.

Τέλος, θέλουμε να απευθυνθούμε στο προσωπικό της Αστυνομίας και της Πυροσβεστικής και να σημειώσουμε ότι ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος έχουμε επανειλημμένα στηρίζει διεκδικήσεις τους και έχουμε αναδείξει τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Στηρίζαμε τα δίκαια αιτήματα για την καταστρατήγηση του ωραρίου τους, υποστηρίζοντας την ανάγκη έγκαιρου προγραμματισμού των ωρών υπηρεσίας, κάτι που μέσα από το σχέδιο νόμου δεν διασφαλίζεται.

Επίσης, υποστηρίζαμε την κατάργηση των απλήρωτων ωρών υπηρεσίας, την πληρωμή των νυχτερινών και των αργιών σύμφωνα με τη νομοθεσία. Προβάλαμε την ανάγκη εφαρμογής της νομοθεσίας περί υγιεινής και ασφάλειας στην Αστυνομία και ιδιαίτερα στην Πυροσβεστική, για να σταματήσει η επικίνδυνη κατάσταση που επικρατεί, αφ' ενός στα κρατητήρια, που βάζει σε κίνδυνο την υγεία και την ασφάλεια αστυνομικών και κρατουμένων και αφ' ετέρου στην Πυροσβεστική, με πολλά θύματα, λόγω έλλειψης των κατάλληλων μέτρων.

Στηρίζαμε αιτήματα για τα ασφαλιστικά τους ταμεία, το «κούρεμα» των αποθεματικών τους, διεκδικώντας την επιστροφή τους και την αποκατάσταση των συντάξεων. Αντιδράσαμε στις διώξεις απέναντι σε συνδικαλιστές αστυνομικούς, στην επιδίωξη της Κυβέρνησης να αφαιρέσει συνδικαλιστικά δικαιώματα.

Θεωρούμε ότι το προσωπικό των Σωμάτων Ασφαλείας, της Πυροσβεστικής, όπως και όλος ο λαός έχουν κάθε δικαίωμα να διαμαρτύρονται για τα δεινά της κρίσης που υφίστανται. Έχουν επίσης κάθε δικαίωμα να μη συμφωνούν με την κυβερνητική πολιτική που τους αφαιρεί δικαιώματα και να διεκδικούν την καλύτερη των αναγκών τους. Αυτή τη διεκδίκηση μπορούν να την εκφράζουν από κοινού και με άλλα τμήματα του λαού, με συνδικάτα και

φορείς που αγωνίζονται και προβάλλουν τη διέξοδο από την κρίση προς όφελος όλου του λαού.

Γι' αυτό θα θέλαμε να τονίσουμε ότι ιδιαίτερα σε αυτές τις συνθήκες οικονομικής κρίσης όπου θίγονται όλοι είναι απαράδεκτος ο αυταρχισμός και οι επιθέσεις που εξαπολύονται στο λαϊκό κίνημα που παλεύει για τη ζωή και το μέλλον του τόπου μας. Σε αυτόν τον αγώνα οι αστυνομικοί δεν πρέπει να είναι απέναντι, γιατί και οι ίδιοι βιώνουν τα δεινά της κρίσης και γιατί επίσης μεγάλο τμήμα τους προέρχεται από εργαζόμενους και αγρότες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτή η υπεύθυνη στάση κάθε τίμιου ανθρώπου και από το προσωπικό της Αστυνομίας, δεν πρέπει να δυσφημείται από την Κυβέρνηση με θεωρίες όπως αυτή των άκρων, η οποία μάλιστα αποτελεί και επίσημη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με τη συγκεκριμένη θεωρία εξισώνονται οι εγκληματικές δολοφονικές επιθέσεις των ναζιστών της Χρυσής Αυγής με τον λαό που αγωνίζεται ενάντια στη βάρβαρη αντιλαϊκή πολιτική της Κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και παλεύει για την απομόνωση της Χρυσής Αυγής. Δεν έχει καμμία σχέση το λαϊκό κίνημα με τους ναζί ούτε με την εγκληματική τους δράση, όπως δεν έχει καμμία σχέση με άλλους μηχανισμούς που οργανώνουν και εκτελούν προβοκατόρικες ενέργειες.

Η Χρυσή Αυγή και σήμερα από εδώ δημαγωγεί για τα προβλήματα των αστυνομικών, χύνοντας το δηλητήριο του ναζισμού μέσα στο προσωπικό της Αστυνομίας και των υπόλοιπων Σωμάτων Ασφαλείας. Επιδίωξη της Χρυσής Αυγής είναι να αξιοποιήσει δυνάμεις -επηρεάζοντας και τα Σώματα Ασφαλείας υπέρ του ναζισμού-φασισμού- ενάντια στον λαό και στις κινητοποιήσεις του.

Επειδή στόχος της αναδιοργάνωσης, όπως αναφέραμε παραπάνω, είναι πρωτίστως η διαμόρφωση αποτελεσματικού εργαλείου καταστολής του λαϊκού κινήματος, η υποταγή στις επιλογές της καπιταλιστικής ανάπτυξης, η εξασφάλιση του λεγόμενου «φιλικού» επενδυτικού περιβάλλοντος, η Αστυνομία στην υπηρεσία των επιχειρηματικών ομίλων, ψηφίζουμε κατά του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής των Ανεξάρτητων Δημοκρατικών Βουλευτών κ. Ιωάννης Κουράκος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό σχέδιο νόμου έρχεται στην Ολομέλεια σε μία ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο για την πατρίδα, μία περίοδο που χαρακτηρίζεται από διεθνή αστάθεια, έντονες κοινωνικές ανισότητες, οικονομική ανέχεια, ανεργία, αύξηση της εγκληματικότητας και της παραβατικότητας.

Η χώρα μας μετά από τέσσερα χρόνια παρουσίας της τρόικας έχει εξαντλήσει τις ανοχές της σε επίπεδο οικονομικής και κοινωνικής συνοχής. Πολλές από τις υπηρεσίες του δημοσίου αδυνατούν να ανταπεξέλθουν στα καθήκοντά τους παρά τις τεράστιες προσπάθειες των συμπολιτών μας που δουλεύουν σε αυτές με την ανασφάλεια και τη δαμόκλειο σπάθη της απόλυσης.

Τα αίτια αυτής της πραγματικότητας δεν είναι άλλα από την άγερμη αναδιοργάνωση των δημοσίων υπηρεσιών, την απόλυση δημοσίων υπαλλήλων από νευραλγικές θέσεις εργασίας, τη μείωση του αριθμού των εργαζομένων.

Ποιος κράτησε το ελληνικό κράτος όρθιο όλα αυτά τα χρόνια; Η ΕΛΑΣ και τα υπόλοιπα Σώματα Εσωτερικής Ασφάλειας της χώρας με τις όποιες αδυναμίες σε υποδομές που παρείχε το κράτος και κάτω από αντίξοες συνθήκες. Παρά τις τεράστιες μειώσεις στους μισθούς τους, παρά το γεγονός ότι δεν έχουν συγκεκριμένο ωράριο εργασίας, παρά το γεγονός ότι κάθε ώρα και κάθε στιγμή βάζουν σε κίνδυνο τη ζωή τους, παρά το γεγονός ότι λειτουργήσαν σε ένα εξαιρετικά ασταθές πολιτικό και κοινωνικό πλαίσιο κράτησαν την εικόνα της χώρας ζωντανή.

Οι ένστολοι των Σωμάτων Ασφαλείας της χώρας μας αξίζουν τον σεβασμό όλων μας, και κυρίως από την πολιτική ηγεσία, στην πράξη και όχι στα λόγια, κύριε Υπουργέ.

Το παρόν σχέδιο νόμου είχε ως στόχο, όπως ο ίδιος ο Υπουργός πολλάκις έχει δηλώσει δημόσια, τη ριζική ανασύνθεση της λειτουργίας των κρίσιμων υπηρεσιών του Υπουργείου για την αποτελεσματικότερη προστασία του πολίτη, καθώς το ισχύον κα-

θεστώσ χρονολογείται από το 1984 και ανταποκρίνεται στο σύστημα του «Ηλία του 16^{ου}».

Δηλαδή, ο κύριος Υπουργός υποστηρίζει ότι οι υπηρεσίες του δεν λειτουργούν αποτελεσματικά; Λάθος σας, κύριε Υπουργέ. Η ίδια η ιστορία σας στο Υπουργείο σας διαψεύδει. Είναι κρίμα μία τόσο κρίσιμη περίοδο για την πατρίδα να ακυρώνεται το έργο των Σωμάτων Εσωτερικής Ασφάλειας, αλλά και το όποιο δικό σας μέχρι χθες έργο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασικός στόχος της νέας πολιτικής εσωτερικής ασφάλειας, κατά την ταπεινή μου άποψη, πρέπει να είναι η εξασφάλιση της ασφάλειας του πολίτη χωρίς εκπτώσεις στις ελευθερίες και τα ατομικά δικαιώματα, τόσο του ίδιου όσο και των αρχών που εξασφαλίζουν την τάξη και τη νομιμότητα, με συμπαράστατη το κράτος στην υπηρεσία της ασφάλειας των πολιτών, με Σώματα Ασφαλείας που εξασφαλίζουν στους πολίτες άμεση συνδρομή όταν και όπου τη χρειάζονται, μα προπαντός με σεβασμό στους ένστολους της ΕΛΑΣ, της Πυροσβεστικής, της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας και του Λιμενικού.

Οποιαδήποτε αναδιοργάνωση χωρίς τη συμμετοχή των ιδίων των εργαζομένων δεν νοείται. Εσείς και στην αρμόδια επιτροπή αλλά και σήμερα έρχεστε εδώ στην ουσία και φέρνετε ένα σχέδιο νόμου που σκοπός του είναι να ικανοποιήσει την τρόικα και όχι τη μελλοντική ασφάλεια της χώρας και προπαντός των Σωμάτων Ασφαλείας της.

Γι' αυτό και το κύριο επιχείρημά σας είναι ότι συνολικά με τις προτεινόμενες αλλαγές υποστηρίζετε να μειωθούν κατά 43% οι διοικητικές δομές στην ΕΛΑΣ - από εκατόν είκοσι γίνονται εξήντα οκτώ - κατά 30% στο Πυροσβεστικό Σώμα - από ενενήντα δύο γίνονται εξήντα έξι - και κατά 36% - από είκοσι δύο γίνονται δεκατέσσερις - στη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας.

Σε όλα τα κράτη εν καιρώ οικονομικής και κοινωνικής κρίσης τα Σώματα Εσωτερικής Ασφάλειας ήταν τα μόνα που δεν αποδυναμώθηκαν. Εσείς κάνετε το αντίθετο. Γιατί;

Με το παρόν σχέδιο νόμου σπέρνετε ανέμους και θα θερίσετε θύελλες. Δεν είναι καιρός για τέτοια πράγματα, κύριε Υπουργέ.

Γι' αυτούς τους λόγους σας προτρέπω να επιδιώξετε τη μέγιστη δυνατή συναίνεση, έστω και την τελευταία στιγμή, όπως και οι ίδιοι οι υπηρεσιακοί παράγοντες του Υπουργείου σας σας επισημαίνουν. Δεν είναι δυνατόν στην κρίσιμη περίοδο που διανύουμε, με τον έναν εκ των δύο κυβερνητικών εταίρων να διαχωρίζει τη θέση του εκφράζοντας έντονες επιφυλάξεις για τις προωθούμενες αλλαγές και από την άλλη τα κόμματα της Αντιπολίτευσης να μη συναίνουν σε ένα νομοθέτημα που θα έπρεπε να τυχαι γενικότερης αποδοχής, η Κυβέρνηση να εμμένει στη συζήτηση ενός νομοσχεδίου που δεν έχει καταρτιστεί με όρους κοινωνίας, αλλά με όρους μνημονίων και για άλλη μία φορά εις βάρος όλων μας. Τουλάχιστον σε ένα τέτοιο σχέδιο νόμου θα έπρεπε από μέρους σας, κύριε Υπουργέ, να υπάρχει η μεγαλύτερη δυνατή συνεννόηση και συναίνεση. Εσείς, δυστυχώς, έχετε κάνει το αντίθετο.

Εμείς επιφυλασσόμεθα να δούμε τις τελικές τροπολογίες, είτε σήμερα επί της αρχής είτε αύριο επί των άρθρων και θα αποφασίσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να προτείνω να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι που είναι εγγεγραμμένοι, στη συνέχεια να πάρει τον λόγο ο Υπουργός και όπως η τάξη λέει, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και να συνεχίσουμε.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Το Σώμα συνεψήφισε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και

δύο εκπαιδευτικοί-συνοδοί τους από το 6^ο Δημοτικό Σχολείο Μεταμόρφωσης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Μαρίνος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΙΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριε Γενικό Γραμματέα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μία εποχή ιδιαίτερα κρίσιμη η επικαιρότητα και οι διαμορφωθείσες συνθήκες με τις νέες μορφές οργανωμένου εγκλήματος επιβάλλουν να υπηρετείται πλέον αποτελεσματικά και καθολικά το δημόσιο συμφέρον.

Μέσα στο πλαίσιο αυτό η Ελληνική Αστυνομία καλείται να προστατεύσει τον πολίτη, τη ζωή του, την περιουσία του, που πολλαπλώς απειλούνται καθημερινά, διαμορφώνοντας μία πολιτική εσωτερικής σταθερότητας και ασφάλειας.

Βέβαια, κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει πως κάτι τέτοιο αποτελεί επιτακτικό αίτημα των καιρών, αναλογιζόμενοι πως το οργανωτικό σχήμα της Ελληνικής Αστυνομίας βασίζεται μέχρι σήμερα στο νομοθετικό διάταγμα του 1984. Έκτοτε η δομή παραμένει η ίδια, ενώ τα προβλήματα τάξης και ασφάλειας, με τη ραγδαία ποσοτική και ποιοτική εξέλιξή τους, συνιστούν μείζονα απειλή για την εσωτερική σταθερότητα της χώρας.

Προς αυτήν την κατεύθυνση κινείται και το παρόν σχέδιο νόμου για την αναδιάρθρωση των Σωμάτων Ασφαλείας. Και είναι πραγματικά σημαντικό ότι καταβάλλεται μία αξιόλογη προσπάθεια αυτά να δομηθούν πάνω σε μία νέα φιλοσοφία που θα ανταποκρίνεται και θα εξυπηρετεί τις σύγχρονες ανάγκες.

Έτσι, το Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως και Προστασίας του Πολίτη, ως ο κατ' εξοχήν αρμόδιος φορέας για τον σχεδιασμό και τη χάραξη της πολιτικής κατεύθυνσης σε θέματα τάξης, δημόσιας και κρατικής ασφάλειας, επιχειρεί, σε νέα βάση, να αναδιοργανώσει δομικά και λειτουργικά το σχήμα της Ελληνικής Αστυνομίας με άμεσο στόχο την καλύτερη ποιότητα ανταπόκρισής της στις ανάγκες και στις απαιτήσεις των πολιτών.

Βασικός άξονας, όπως προσδιορίζεται με το άρθρο 14 το οποίο αναφέρεται στη διάρθρωση της Ελληνικής Αστυνομίας, είναι η διάκριση αυτής σε τρεις κλάδους: Τάξης, Ασφάλειας και Αλλοδαπών και Προστασίας Συνόρων.

Μέσω της καθετοποιημένης δομής διευκολύνεται η διαδικασία λήψης, διαβίβασης και υλοποίησης των εντολών, ώστε να βελτιωθεί ο βαθμός αντίδρασης της Ελληνικής Αστυνομίας, τόσο σε προληπτικό όσο και σε κατασταλτικό επίπεδο.

Ειδικότερα, ο κλάδος Αλλοδαπών και Προστασίας Συνόρων, ο οποίος αξίζει να σημειωθεί ότι θεωρείται επιβεβλημένος και συγχροנית για πρώτη φορά καθώς μέχρι τώρα υπήρχαν οι Διευθύνσεις Αλλοδαπών, θέτει ως βασικό στόχο την αντιμετώπιση και διαχείριση του φαινομένου της παράνομης μετανάστευσης.

Ωστόσο, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σταθώ στο άρθρο 32, σχετικά με τις Περιφερειακές Αστυνομικές Διευθύνσεις οι οποίες συγκροτούν εφεξής το βασικό επιτελικό και συντονιστικό πυρήνα της Ελληνικής Αστυνομίας.

Ασφαλώς είμαστε όλοι υπέρ να προχωρήσουμε στον εξορθολογισμό του δημοσίου τομέα και συγκεκριμένα των Σωμάτων Ασφαλείας, αρκεί πρωτίστως να προηγηθεί μία επισταμένη μελέτη όλων εκείνων των συνεπειών που θα επιφέρει η όποια συγχώνευση ή κατάργηση των αστυνομικών τμημάτων με βάση τη δημόσια ασφάλεια και την προστασία των συμπολιτών μας.

Στο άρθρο 39 επιχειρείται η αναβάθμιση και αναδιοργάνωση της Αστυνομικής Ακαδημίας, θέτοντας ως βασικό στόχο την παροχή υψηλού επιπέδου επαγγελματικής και ακαδημαϊκής εκπαίδευσης στους φοιτητές των Σχολών Αστυφυλάκων και Αξιωματικών, καθώς και μία διαρκή μετεκπαίδευση στο εν ενεργεία προσωπικό του Σώματος.

Με τον τρόπο αυτόν θα εξασφαλιστεί η παραγωγή ικανών και επαρκώς εκπαιδευμένων στελεχών, με την ταυτόχρονη αξιοποίηση πόρων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ παράλληλα εξομοιώνεται η Σχολή Αξιωματικών με τα ιδρύματα και τις σχολές πανεπιστημιακού τομέα και η Σχολή Αστυφυλάκων με το αντίστοιχο ΤΕΙ, ικανοποιώντας έτσι ένα πάγιο αίτημα των αστυφυλάκων.

Επειδή το σχέδιο νόμου το οποίο συζητάμε σήμερα, αποτελεί

και το πρώτο στάδιο για την αναδιάρθρωση της Ελληνικής Αστυνομίας και κατόπιν τούτου πρόκειται να ακολουθήσουν προεδρικά διατάγματα για τις υπηρεσίες σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, θεωρώ ότι οι όποιες αλλαγές θα πρέπει να γίνουν με αντικειμενικά κριτήρια, όπως ο πληθυσμός ενός νομού, οι ανάγκες του, η μορφολογία του εδάφους, καθώς και άλλες παράμετροι οι οποίες συγκροτούν τις ανάγκες της τάξης και της ασφάλειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα νέα οικονομικά, κοινωνικά και διοικητικά δεδομένα που επικρατούν στη χώρα τα τελευταία χρόνια επιβάλλουν και για το Πυροσβεστικό Σώμα μία νέα πραγματικότητα, την οποία η πολιτεία έχει χρέος να αντιμετωπίσει.

Επομένως, απαιτείται και σε αυτόν τον τομέα μία νέα και στοχευμένη αναβάθμιση, προκειμένου να ανταποκρίνεται με αμεσότητα στις σύγχρονες απαιτήσεις, διαθέτοντας κατάλληλους μηχανισμούς αλλά και συγκροτημένο σχέδιο και στρατηγική με την παράλληλη διάθεση και αξιοποίηση των απαραίτητων οικονομικών πόρων.

Με το παρόν σχέδιο νόμου, επιχειρείται η θέσπιση ενός οργανογράμματος και στο Πυροσβεστικό Σώμα το οποίο προβλέπει δύο κλάδους. Τον κλάδο επιχειρήσεων και τον κλάδο υποστήριξης.

Με τη νέα αναδιοργάνωση, η Πυροσβεστική μετατρέπεται σε επιχειρησιακό βραχίονα της πολιτικής προστασίας της χώρας και η δομή της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας αλλάζει, με στόχο να ανταποκρίνεται στις νέες αυξημένες δραστηριότητές της.

Έτσι, ιδρύεται το Ενιαίο Συντονιστικό Κέντρο Επιχειρήσεων μετά από συγχώνευση του Επιχειρησιακού Κέντρου Πυροσβεστικού Σώματος Πολιτικής Προστασίας και Δασοπροσέβωσης.

Δεν αρκεί, όμως, ο συνολικός συντονιστής της αντιμετώπισης των προβλημάτων να είναι ο αξιωματικός του Πυροσβεστικού Σώματος. Θα πρέπει εδώ να υπάρξει μία περαιτέρω στελέχωση αλλά και κατάλληλη κατάρτιση όσων εμπλακούν στο συντονισμό, αφού θα διαχειρίζονται έναν ιδιαίτερα νευραλγικό τομέα.

Κυρία Υπουργέ, θα ήθελα να αναφερθώ και στους πυροσβέστες πενταετούς υποχρέωσης για τους οποίους, σύμφωνα με το άρθρο 15 του ν.3938/2011, καθορίζεται ως ανώτατο όριο ηλικίας τα σαράντα έτη προκειμένου να ενταχθούν στο μόνιμο πυροσβεστικό προσωπικό. Είναι σκόπιμο να γίνει τροποποίηση της παραγράφου 6 του άρθρου 15, έτσι ώστε με την εφαρμογή του ως άνω νόμου να αυξηθεί το όριο ηλικίας, όπως έγινε και με τους δημοτικούς αστυνομικούς.

Τέλος, θετικό βήμα αποτελεί και το γεγονός ότι η εισαγωγή στο Πυροσβεστικό Σώμα, θα γίνεται πλέον μέσω του αδιάβλητου θεσμού των πανελληνίων εξετάσεων, όπως ακριβώς ισχύει για τις στρατιωτικές σχολές και τις σχολές της Αστυνομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασική επιδίωξη της Κυβέρνησης, αποτελεί η οργάνωση και η εύρυθμη λειτουργία του κράτους μέσα από μία εκ νέου ορθολογική αναδιάρθρωση των βασικών δομών του. Έχουμε χρέος να εξασφαλίσουμε την εσωτερική σταθερότητα και την ασφάλεια της χώρας με πολιτικές και μέτρα που θα προστατεύουν αυτή και τους πολίτες της.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είμαι απόλυτα πεπεισμένος, πως το παρόν νομοσχέδιο κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση και ευελπιστώ πως όπου υπάρχουν περιθώρια για βελτιώσεις, αυτές θα γίνουν προς όφελος του συνόλου της ελληνικής κοινωνίας.

Σας συγχαίρω, κύρια Υπουργέ, για την κατάθεση αυτού του νομοσχεδίου που προσβλέπει στην αποτελεσματική αναδιοργάνωση της Αστυνομίας και των Σωμάτων Ασφαλείας, ώστε να καταπολεμήσουμε αποτελεσματικά το οργανωμένο έγκλημα και την κάθε μορφή βίας και να προστατεύσουμε, πραγματικά, τον πολίτη. Εκφράζω, επίσης, το σεβασμό μου και την εκτίμησή μου για κάθε προσπάθεια που καταβάλλετε.

Με την ευκαιρία, συγχαίρω και τους Αρχηγούς της Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού Σώματος κ. Νίκο Παπαγιαννόπουλο και κ. Βασίλη Παπαγεωργίου, για την υψηλή ευθύνη με την οποία ασκούν τα καθήκοντά τους και τους άνδρες και τις γυναίκες των Σωμάτων Ασφαλείας για την αυταπάρνηση στην εκτέλεση των

καθηκόντων τους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύρια συνάδελφε.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Χαρούλα Καφαντάρη.

ΧΑΡΟΥΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύρια Πρόεδρε.

Για την Αριστερά και το ΣΥΡΙΖΑ, οι εργαζόμενοι στα Σώματα Ασφαλείας, οι ένστολοι, ήταν και είναι πάντα ένα κομμάτι του εργαζόμενου λαού, το οποίο θίγεται από τις εκάστοτε πολιτικές. Ειδικά τώρα, με τις μνημονιακές πολιτικές, είναι οι πρώτοι οι εργαζόμενοι στα Σώματα Ασφαλείας οι οποίοι εθίγησαν άμεσα και ένωσαν τι σημαίνει «μνημόνιο» και τι «περικοπές».

Συγχρόνως δε, όπως εδώ και τόσα χρόνια, έτσι και σήμερα, χρησιμοποιούνται από την εξουσία και από την Κυβέρνηση για καταστολή των λαϊκών αντιδράσεων ενάντια σ' αυτές τις πολιτικές, τις οποίες και οι ίδιοι σαν εργαζόμενοι υφίστανται. Δεν είναι η Αριστερά, δεν είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, που έκοψαν τους μισθούς των ενστόλων με περικοπές γύρω στο 45% και των συνταξιούχων συνδρόμων του με περικοπές περίπου 60%-65%.

Όσον αφορά το εν λόγω νομοσχέδιο, θα τοποθετηθώ σχετικά με το Πυροσβεστικό Σώμα και την Πολιτική Προστασία. Με τις ρυθμίσεις που προτείνει το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη δεν επιλύει στο ελάχιστο ούτε τα φλέγοντα προβλήματα του Πυροσβεστικού Σώματος ούτε τις χρόνιες παθολογίες του συστήματος πολιτικής προστασίας. Για τέτοια ζητήματα που αφορούν σε θέματα ασφάλειας και προστασίας απέναντι σε κινδύνους και καταστροφές ως συστηματικό δικαίωμα των Ελλήνων πολιτών αλλά και ως αντικείμενο εθνικής σημασίας, έχουμε την άποψη ότι η οποιαδήποτε νομοθετική ρύθμιση σχετική με την αναδιοργάνωση των αντίστοιχων φορέων, πρέπει να γίνεται με ουσιαστική διαβούλευση, χωρίς μικροκομματικές και μικροπολιτικές σκοπιμότητες, μέσα από ουσιαστικό διάλογο με όλους τους συσχετιζόμενους φορείς και τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες, με συμμετοχή εκπροσώπων των εργαζομένων, εξειδικευμένων επιστημόνων, εκπροσώπων της τοπικής αυτοδιοίκησης και βάσει τεκμηρίωσης που να προκύπτει από εμπειρία ανάλογων εφαρμοσμένων πολιτικών, καθώς και επεξεργασίας στοιχείων και στατιστικών.

Συνεπώς, οι αποφάσεις σ' αυτούς τους ευαίσθητους τομείς, θα πρέπει να προκύπτουν από την πολιτική επεξεργασία των παραπάνω απόψεων υπό την επίβλεψη διακομματικής κοινοβουλευτικής επιτροπής και να είναι ανεπηρέαστες από κομματικές σκοπιμότητες και συναλλαγές.

Το νομοσχέδιο, διαπραγματεύεται την αναδιοργάνωση σε τρεις φορείς του Υπουργείου, δηλαδή την ΕΛΑΣ, το Πυροσβεστικό Σώμα και την Πολιτική Προστασία, καθώς επίσης και την αναβάθμιση άλλων υπηρεσιών και κάποιες ρυθμίσεις λοιπών θεμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου.

Όσον αφορά, λοιπόν, την αναδιοργάνωση του Πυροσβεστικού Σώματος και την Πολιτική Προστασία, πρόκειται για ένα νομοσχέδιο με το οποίο η Κυβέρνηση αδυνατεί να νομοθετήσει εξαιτίας κατ' αρχήν του πολιτικού κόστους μέσω των μνημονιακών δεσμεύσεων, αφού αυτό που το διέπει είναι η διοικητική συρρίκνωση των δύο προαναφερόμενων φορέων, καθώς συγχωνεύονται –θα λέγαμε- απλά διευθύνσεις και, κατά δεύτερον, οποιαδήποτε μεταβολή ή ρύθμιση παραπέμπεται σε σωρεία προεδρικών διαταγμάτων.

Αναφέρω συγκεκριμένα τα εξής. Για το Πυροσβεστικό Σώμα και την Πολιτική Προστασία απαιτούνται είκοσι επτά προεδρικά διατάγματα, είκοσι κοινές υπουργικές αποφάσεις και δεκαπέντε υπουργικές αποφάσεις, χωρίς τις αποφάσεις για μεταβίβαση αρμοδιοτήτων που αφορούν οργανωτικά θέματα των υπηρεσιών.

Ως τελικό αποτέλεσμα αυτού του νομοσχεδίου είναι να προωθηθεί όχι η αναδιοργάνωση αλλά η αποδιοργάνωση και ίσως η διάλυση αυτών των φορέων που σχετίζονται με την ασφάλεια και την προστασία του πολίτη στα πρότυπα –θα λέγαμε- άλλων μνημονιακών πολιτικών που ακολούθησε αυτή η Κυβέρνηση με τη διάλυση της παιδείας, της υγείας και όποιων κοινωνικών υποδομών.

Σε ό,τι αφορά τώρα την αναδιοργάνωση του Πυροσβεστικού

Σώματος, μέσα στο νομοσχέδιο υποβαθμίζεται το Πυροσβεστικό Σώμα, αφού υπάγεται σε νέας μορφής Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας. Δεν επιλύεται το σημαντικότερο πρόβλημα της δυσλειτουργίας του, που είναι η τριχοτόμηση του πυροσβεστικού προσωπικού, αδυνατώντας να ομογενοποιήσει το υπάρχον προσωπικό. Αυτό ήταν ένα πάγιο αίτημα για επιχειρησιακή αποτελεσματικότητα αλλά και αναγνώριση της ανάγκης της ομογενοποίησης από την ίδια την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου.

Κύριε Υπουργέ, απαιτείται πληθώρα προεδρικών διαταγμάτων για να εφαρμοστεί αυτό το νομοσχέδιο. Αν υπήρχε η πολιτική βούληση, γιατί δεν παραπέμπεται και η πλήρης ομογενοποίηση του Πυροσβεστικού Σώματος σε ένα προεδρικό διάταγμα; Στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου αναφέρονται 18.000.000 κόστος. Όμως, δεν έχει κοστολογηθεί τι σημαίνουν αυτά τα προεδρικά διατάγματα. Από την άλλη μεριά, λόγω μνημονιακών πολιτικών, έρχεστε εσείς να συνεχίσετε τις περικοπές και ουσιαστικά οι ένστολοι να βρίσκονται σε πολύ δύσκολη οικονομική κατάσταση.

Θα ήθελα να πω ότι η υποτιθέμενη αναδιοργάνωση, προωθείται και με μία σειρά καταργήσεων και πρόχειρων συγχωνεύσεων υφιστάμενων δομών, αφού σύμφωνα με το δελτίο Τύπου του Υπουργείου κρίθηκαν δαπανηρές και περιττές για τον προϋπολογισμό, ώστε να επέλθει και η μείωση των δομών κατά 30% και των δαπανών ως απαιτούμενος μνημονιακός όρος.

Όσον αφορά την αναδιοργάνωση της υφιστάμενης Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, το κατατεθέν σχέδιο νόμου με τη νέα διάρθρωση που προτείνει για τη Συντονιστική Αρχή Πολιτικής Προστασίας, δημιουργεί οργανωτικές δομές, οι οποίες δεν ανταποκρίνονται στο έργο των αρμοδιοτήτων μιας υπηρεσίας αντιμετώπισης εκτάκτων αναγκών με συντονιστικό ρόλο μέσα από ένα ολοκληρωμένο σχεδιαστικό πλαίσιο, τόσο σε κεντρικό όσο και σε τοπικό επίπεδο, με ολοκληρωμένη προετοιμασία και ετοιμότητα όλων των φορέων πολιτικής προστασίας, καθώς και με αποτελεσματική διαχείριση της κατάστασης έκτακτης ανάγκης.

Σημειώνεται ότι οργανόγραμμα παρόμοιο με το προτεινόμενο, δεν απαντάται σε καμμία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε άλλη ανεπτυγμένη χώρα στον τομέα αυτό. Επίσης, αναχρονιστική και παγκόσμια πρωτοτυπία θεωρούμε την παραμονή της Πολιτικής Προστασίας στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη.

Προτείνουμε την ισότιμη υπαγωγή της στην κεντρική διακυβέρνηση της χώρας ή ακόμα και απευθείας στον Πρωθυπουργό. Οι πρόσφατοι σεισμοί στην Κεφαλλονιά, ανέδειξαν τις σχετικές αδυναμίες. Το σχέδιο νόμου κάνει μία μεγάλη αλλαγή. Μέχρι τώρα είχαμε τη Γενική Γραμματεία και το Πυροσβεστικό Σώμα σαν φορείς σε δράσεις πολιτικής προστασίας δίπλα-δίπλα με διακριτούς ρόλους. Ενισχυμένες αρμοδιότητες μεν για το Πυροσβεστικό Σώμα αλλά αποδυναμωμένες για την Πολιτική Προστασία. Σε όλα τα σύγχρονα κράτη, η Πολιτική Προστασία έχει τον επιτελικό ρόλο και συντονίζει εκτός των άλλων όλους τους εμπλεκόμενους φορείς και υπηρεσίες σε όλα τα στάδια του κύκλου διαχείρισης του κινδύνου από καταστροφές. Με το νομοσχέδιο αυτό, εμμέσως πλην σαφώς απεμπολείται ο ρόλος αυτός. Η υπάρχουσα Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας υποβαθμίζεται σε Συντονιστική Αρχή Πολιτικής Προστασίας, δηλαδή σε διεύθυνση. Το δε Πυροσβεστικό Σώμα, αναλαμβάνει ακόμα περισσότερες αρμοδιότητες από την υπάρχουσα Γενική Γραμματεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου, σας παρακαλώ, να συνεχίσω για ένα λεπτό.

Συγχρόνως, δημιουργεί δύο γραφεία, το Γραφείο Τύπου και Γραμματείας πάνω από αυτές τις δύο υπηρεσίες, ονομάζοντάς το «Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας» με πολιτικό προϊστάμενο γενικό γραμματέα και με πλήθος αρμοδιοτήτων, οι οποίες αναφέρονται στα άρθρα 109 και 110.

Ερωτηματικά, κύριε Υπουργέ, δημιουργεί ο χαρακτηρισμός του Πυροσβεστικού Σώματος σαν ιδιαίτερο σώμα Ασφαλείας. Τι σημαίνει αυτό; Για εμάς το Πυροσβεστικό Σώμα είναι ιδιαίτερο

Σώμα πολιτικής προστασίας. Όμως στα θετικά του νομοσχεδίου, μπορούμε να πούμε ότι είναι η θετική προσέγγιση ως προς τον εθελοντισμό, χωρίς όμως να γίνονται τα βήματα τα οποία θα τον αναβαθμίζουν ουσιαστικά.

Πολλά είναι τα ανοιχτά ζητήματα, όπως η χρηματοδότηση των εθελοντικών ομάδων και το ακριβές πλαίσιο λειτουργίας που θα κατοχυρώνει τον επικουρικό τους ρόλο στην Πολιτική Προστασία. Όμως, όλα αυτά θα τα συζητήσουμε αύριο στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Λόγω, όμως, των πρόσφατων γεγονότων με εθελοντικές ομάδες ΜΚΟ που έδρασαν πλάι στην Πυροσβεστική, θα πρέπει να εισαχθούν στο εν λόγω σχέδιο νόμου ασφαλιστικές δικλίδες, ώστε να μην επαναληφθούν τέτοια φαινόμενα.

Με όλα τα παραπάνω, είναι κατανοητό ότι όσον αφορά την Πυροσβεστική και την Πολιτική Προστασία, δεν μπορούμε να ψηφίσουμε το εν λόγω σχέδιο νόμου.

Επί των άρθρων θα τοποθετηθούμε αύριο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Ραχήλ Μακρή.

Ορίστε, κυρία Μακρή, έχετε τον λόγο.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καλούμαστε σήμερα να συζητήσουμε την αναδιοργάνωση της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος, της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας και την αναβάθμιση υπηρεσιών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη.

Η συγκυβέρνησή σας, θέλει να αναδιοργανώσει την Ελληνική Αστυνομία και το ερώτημα είναι γιατί, για να της δώσει ποιον ακριβώς ρόλο; Σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου, κεντρική επιλογή σας, αποτελεί η εφαρμογή ενός νέου προτύπου βασισμένου στην ορθολογική αναδιάρθρωση των δομών. Μελετώντας, όμως, τις διατάξεις του παρόντος, κάτι τέτοιο δεν ισχύει, καθώς οι ρυθμίσεις τις οποίες προτείνετε δεν εξυπηρετούν το δημόσιο συμφέρον αλλά μικροπολιτικά και μικροκομματικά συμφέροντα.

Αυτό που κάνετε, κύριε Υπουργέ, είναι να τριχοτομείτε, να διαλύετε την Ελληνική Αστυνομία και να εκχωρήσετε ακόμα περισσότερη άσκηση δημόσιας εξουσίας σε ιδιώτες.

Αυτό που κάνουν τα κόμματα της συγκυβέρνησης, είναι να διαρρηγνύουν τον κοινωνικό ιστό επιβάλλοντας μέτρα λιτότητας, να έχουν οδηγήσει το 28% του πληθυσμού στην ανεργία, να έχουν εξαναγκάσει περίπου τρία εκατομμύρια ανθρώπους να ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας και να μειώνουν τις δαπάνες κοινωνικής φροντίδας κάτω από το 6% του ΑΕΠ, έναντι του 9% των ανεπτυγμένων χωρών. Και όλα αυτά, κατόπιν εντολών των ξένων συνεργατών σας, οι οποίοι βέβαια ομολογούν τα λάθη τους στο όνομα της διάσωσης του ευρώ αλλά και της Ευρωζώνης.

Οι μόνοι που δεν αναγνωρίζετε τα λάθη σας και συνεχίζετε με πείσμα την εφαρμογή μιας ατελέσφορης πολιτικής είναι η Κυβέρνησή σας, που λειτουργεί με εντολές Σαμαρά. Τα λάθη σας έχουν οδηγήσει χιλιάδες ψυχές σε σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης, λάθη τα οποία μετατρέπουν κρατητήρια βραχείας κράτησης σε κολαστήρια, στοιβάζοντας εβδομηντά έξι ανθρώπους σε λιγότερο από τριάντα τετραγωνικά μέτρα, διαθέτοντας το του τετραγωνικού για κάθε άνθρωπο. Και από την άλλη, η λανθασμένη κυβερνητική πολιτική σας, απαιτεί από τους Έλληνες αστυνομικούς να διαθέτουν γνώση ψυχολογίας και να αποτρέπουν τις αυτοκτονίες των εξαθλιωμένων κρατουμένων χωρίς να έχει διατεθεί ούτε 1 ευρώ για τέτοιου είδους εκπαίδευση.

Επιπρόσθετα, όπως καταγγέλλεται από τους ίδιους –και εσείς δεν το διαψεύδετε μέσω του κοινοβουλευτικού ελέγχου σε απαντήσεις επανειλημμένων ερωτήσεών μου, τόσο για τις φυλακές σε όλη τη χώρα όσο και για τα κρατητήρια των αστυνομικών διευθύνσεων– οι αστυνομικοί διακινδυνεύουν την υγεία τους, γιατί εκτίθενται σε πλήθος ασθενειών και ιώσεων που έχουν εκλείψει από την ευρωπαϊκή Ήπειρο εδώ και δεκαετίες.

Ως Βουλευτής του Νομού Κοζάνης και κοινοβουλευτική υπεύθυνη για ολόκληρη τη δυτική Μακεδονία, από τον Αύγουστο του

2012 έχω επισημάνει με δεκάδες ερωτήσεις μου τα χρόνια προβλήματα αλλά και τις ελλείψεις που αντιμετωπίζει η Αστυνομική Διεύθυνση Κοζάνης, κάνοντας αναφορά στο μεγάλο αριθμό του στόλου των οχημάτων τα οποία έχρηζαν συντήρησης και αντικατάστασης.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Παρακαλώ, κάνετε ησυχία.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Τον Ιούλιο του 2013, επανήλθα με ερώτηση στον αρμόδιο Υπουργό με θέμα: «Τα προβλήματα των υπηρεσιών που αντιμετωπίζουν οι αστυνομικές δυνάμεις της δυτικής Μακεδονίας» με χαρακτηριστική την έλλειψη κατάλληλων αλεξίσφαιρων γιλέκων, τα οποία εξασφαλίζουν προστασία από βολιτσικές επιθέσεις όπλου τύπου «Καλάσνικοφ», εξοπλισμού ικανού να αποτρέψει τη δολοφονία αστυνομικών, όπως αυτή του άτυχου Ηλία Κωστένη στη Φλώρινα. Δυστυχώς, οι καταγγελίες των αστυνομικών και οι φόβοι όλων μας επαληθεύτηκαν με το χειρότερο τρόπο μετά το συμβάν της δολοφονίας του άτυχου αστυνομικού.

Οι αστυνομικοί του τόπου που μεγάλωσαν θρηνούν θύματα, δίνοντας το αίμα τους για την υπηρεσία, την ίδια στιγμή που εσείς, κύριε Υπουργέ, επικαλούμενος φόρτο εργασίας δεν απαντάτε σε ερώτηση που είχα καταθέσει στις 10 Δεκεμβρίου του 2013 με θέμα: «Ερμαιο σκληρών κακοποιών οι αστυνομικοί στα σύνορα της δυτικής Μακεδονίας». Η αδιαφορία σας για τους αστυνομικούς υπαλλήλους είναι πασιφανής, καθώς με την ουσιαστική κατάργηση του Κώδικα Μεταθέσεων, ανατρέπετε χιλιάδες οικογενειακούς προγραμματισμούς. Με το παρόν νομοσχέδιο, στοχεύετε να μετατρέψετε τους ανθρώπους αυτούς σε κομματική πελατεία κυβερνητικών Μουλετυτών και Υπουργών, εκβιάζοντάς τους με δυσμενείς μεταθέσεις και αναξιοκρατικές μετακινήσεις. Φυσικά, αυτό δεν είναι το μόνο πρόβλημα του συγκεκριμένου νομοθετήματος αλλά είναι το κύριο σχετικά με την υποτιθέμενη αναδιοργάνωση της Ελληνικής Αστυνομίας.

Για την αναδιοργάνωση της Πυροσβεστικής, θα αναφέρουμε χαρακτηριστικά το με αριθμό πρωτοκόλλου 47/16-2-2014 υπόμνημα της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Πενταετούς Υποχρέωσης Συμβασιούχων Πυροσβεστών.

Σε αυτό, οι ίδιοι οι πυροσβέστες σας τονίζουν ότι είναι καταδικασμένη σε αποτυχία οποιαδήποτε αναδιοργάνωση, εάν δεν προχωρήσει σε ομογενοποίηση του προσωπικού του Σώματος της Πυροσβεστικής και αποκατάσταση των μεγάλων υφιστάμενων αδικιών του κλάδου.

Στην κομματική πελατεία που επιχειρείτε να δημιουργήσετε, θέλετε να εντάξετε τρεις χιλιάδες επακόσμιους επιλαχόντες πυροσβέστες. Σταματήστε, επιτέλους, αυτήν την πρακτική και φροντίστε να ενδυναμώσετε το Πυροσβεστικό Σώμα με ανθρώπους που και την ικανότητα έχουν αλλά και την όρεξη για να προσφέρουν.

Σας καταθέτουμε το σχετικό υπόμνημα, εάν και πιστεύουμε ότι το έχετε λάβει και ότι μέχρι το τέλος της συζήτησης θα προβείτε στις προτεινόμενες νομοτεχνικές παρεμβάσεις. Θα υιοθετήσετε δηλαδή τα δίκαια και εύλογα αιτήματα ανθρώπων, που διακινδυνεύουν καθημερινά τη ζωή τους στη μάχη με τη φωτιά, αλλά και τα στοιχεία της φύσης.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ραχήλ Μακρή καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Συνοψίζοντας, σας καλούμε για μία ακόμη φορά να μη διχάζετε την ελληνική κοινωνία. Τα Σώματα Ασφαλείας οφείλουν να βρίσκονται στο πλευρό το πολίτη, φροντίζοντας για τις ανάγκες του, καταπολεμώντας την εγκληματικότητα και αποτρέποντας τις ένομες ενέργειες. Εσείς βάζετε την Αστυνομία στο πλευρό του πολίτη, δίνοντάς της μόνο κατασταλτικό ρόλο σε μία οργουελική «Φάρμα των Ζώων».

Στο σχετικό ανάγνωσμα, τα γουρούνια της εκτελεστικής εξουσίας απομόνωναν τα σκυλιά και τα έστρεφαν ενάντια όποιου είχε αντίθετη με αυτά γνώμη. Η πραγματικότητα, όμως, δεν είναι ανάγνωσμα. Ούτε σκυλιά συστούσαν την ελληνική κοινωνία αλλά ούτε ζώα. Είμαστε άνθρωποι και οι υπηρετούντες στα Σώματα Ασφαλείας είναι τα παιδιά μας, είναι τα αδέρφια μας και τα αγαπημένα

μας πρόσωπα. Δεν μπορείτε να τους φέρεστε με ανάρμοστο τρόπο, καταθέτοντας νομοσχέδια που τους αιφνιδιάζουν, καθώς δεν είχε ζητηθεί η γνώμη τους στο πλαίσιο εποικοδομητικού διαλόγου καθ' όλη τη νομοπαρασκευαστική διαδικασία.

Συγκεκριμένα, ο Πρόεδρος της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Αστυνομικών Υπαλλήλων, στη συνεδρίαση της αρμόδιας Διαρκούς Επιτροπής κατά την ακρόαση φορέων δήλωσε για την παντελή απουσία συμμετοχής τους σε όλη τη διαδικασία: «Καμμία όχληση», όπως αναφέρει, «δεν υπήρξε και για πρώτη φορά κληθήκαμε για γνώση και γνώμη σήμερα. Συμμετείχαμε σε μία διαβούλευση δι' αλληλογραφίας αλλά ούτε και αυτή ελήφθη υπ' όψιν».

Κλείνοντας, λοιπόν, θα σας θυμίσω τα λόγια του Αμερικανού πολιτικού και Αντιπροέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών Χιούμπερτ Χάμφρεϋ: «Δεν υπάρχουν αρκετές φυλακές, αρκετή Αστυνομία, αρκετά δικαστήρια, να μπορέσουν να επιβάλουν ένα νόμο που δεν στηρίζεται από το λαό».

Οι δικοί σας νόμοι, κύριοι της συγκυβέρνησης, δεν στηρίζονται από το λαό. Η δική σας συγκυβέρνηση δεν στηρίζεται από τον λαό. Γι' αυτούς τους λόγους, με εντολή του λαού θα ανατραπείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Νίκη Φούντα.

ΝΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα, αφορά την αναδιοργάνωση της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος και της Γενικής Γραμματείας της Πολιτικής Προστασίας και επικεντρώνεται ως επί το πλείστον στο θέμα των υπηρεσιακών δομών.

Ωστόσο μια συνολικότερη απάντηση στο ερώτημα τι Αστυνομία θέλουμε, τι Πυροσβεστική και κυρίως τι Πολιτική Προστασία θέλουμε, θα στόχευε τόσο στις δομές όσο και στον τεχνολογικό εκσυγχρονισμό αλλά κυρίως στο προσωπικό, στους ανθρώπους των Σωμάτων Ασφαλείας και αναλυτικά στην εκπαίδευσή τους.

Η αποτελεσματικότητα, δεν είναι πάντα σύμφυτη με το οργανόγραμμα μιας υπηρεσίας, όσο κυρίως με τη λογική η οποία διέπει τη λειτουργία της και την επιχειρούμενη αναδιοργάνωση που διαμορφώνεται.

Θα ήθελα να ρωτήσω, κύριε Υπουργέ, το εξής: Με βάση αυτήν την πρόταση που κάνετε, η Ελληνική Αστυνομία διαμορφώνει μία νέα κατάσταση πραγμάτων σε σχέση με τη σχέση της με τους πολίτες, που τόσο έχει απαξιωθεί στη συνείδησή τους; Θα είναι οι υπηρεσίες, επιτέλους, πιο κοντά στον Έλληνα πολίτη; Θα νιώθει ουσιαστικά μεγαλύτερη ασφάλεια με αυτήν τη νέα δομή; Γιατί έχουμε ανάγκη από μια αναβαθμισμένη Αστυνομία που να λειτουργεί δημοκρατικά αλλά και με λογοδοσία και με πειθαρχικά που θα δουλεύουν, χωρίς συλλήβδην στοχοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού της. Για εμάς αυτή είναι η Αστυνομία που θέλουμε.

Όσον αφορά την ΕΛΑΣ, λοιπόν, κεντρικός στόχος, όπως περιγράφεται και στην αιτιολογική έκθεση, είναι ο εξορθολογισμός της δομής και της υπηρεσίας, με στόχο την αποτελεσματικότερη λειτουργία της και τη διαμόρφωση μιας πιο συμπαγούς εκδοχής της, που θα περιλαμβάνει λιγότερους κλάδους και τμήματα, ακυρώνοντας ουσιαστικά αυτά που, κατά το Υπουργείο, δεν έχουν λόγο ύπαρξης.

Έχει εκφραστεί κι από άλλους συναδέλφους αναλυτικά προβληματισμός αναφορικά με αυτήν την προτεινόμενη διάρθρωση -κυρίως της Αστυνομίας- σε τρεις αυτόνομους κλάδους.: Τον κλάδο τάξης, τον κλάδο ασφάλειας και τον κλάδο αλλοδαπών και προστασίας συνόρων. Δεν είναι σαφές ούτε κατά πόσο αυτός ο διαχωρισμός συνάδει με τον προαναφερθέντα στόχο του εξορθολογισμού των δομών αλλά κυρίως και επιπλέον δεν είναι σαφές αν και κατά πόσο μπορεί να είναι πιο αποτελεσματικός.

Διαβάζοντας κανείς τα άρθρα 16 και 17 και επιπλέον κάποια σημεία του άρθρου 18, καταλαβαίνει ότι επί της ουσίας δημιουργούνται πολλές αστυνομίες διαφορετικών ταχυτήτων, με σχετική παρ' όλα αυτά αυτονομία και ανεξάρτητη δομή, που συνδέονται μόνο σε επίπεδο κορυφής. Πιστεύουμε ότι μια τέτοια δομή παρ' όλα αυτά θα είναι πιο λειτουργική, αν όχι πιο αποτελεσματική.

Ο θεμελιακός διαχωρισμός που προτείνεται μεταξύ τάξης και

ασφάλειας δεν αιτιολογείται επαρκώς. Θεωρούμε ότι μια διεύθυνση σε επίπεδο Αρχηγείου και σε επίπεδο περιφερειακών διευθύνσεων είναι αρκετή. Ένας διαχωρισμός, που ίσως θα είχε νόημα, προτάθηκε από τον εισηγητή μας, τον κ. Πανούση. Θα περιελάμβανε υπηρεσίες, όπως την Αντιτρομοκρατική, τη Δίωξη Ηλεκτρονικού και Οικονομικού Εγκλήματος και τη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών, που αφορούν εγκλήματα που χρήζουν ενιαίας αντιμετώπισης. Κάτι τέτοιο συμβαίνει στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες. Είναι προφανές ότι οποιαδήποτε αναδιάρθρωση των δομών, δεν μπορεί παρά να έχει ελλειπή και περιορισμένα αποτελέσματα, όταν δεν συνοδεύεται από μια συνολική αναθεώρηση της λογικής που διέπει την αστυνομική εκπαίδευση. Και για μας αυτό είναι το ζητούμενο.

Πάγια θέση μας, είναι η στήριξη του θεσμού των πανελλαδικών εξετάσεων, ο οποίος έπαιξε καθοριστικό ρόλο, αφ' ενός στην άνοδο της ποιότητας του αστυνομικού προσωπικού και αφ' ετέρου στον γενικότερο εκσυγχρονισμό και εκδημοκρατισμό της Ελληνικής Αστυνομίας. Μας ενδιαφέρει πάρα πολύ μια αστυνομική ακαδημία επιπέδου πανεπιστημιακού τμήματος τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Το πρόγραμμα σπουδών της απαιτεί μια εκσυγχρονισμένη διεπιστημονική προσέγγιση ειδίκευσης, αποδεσμευμένη από στρατιωτικού τύπου νοοτροπίες.

Περνάω στο τρίτο μέρος του νομοσχεδίου, που αφορά την αναδιοργάνωση και τον εκσυγχρονισμό των υπηρεσιών του Πυροσβεστικού Σώματος.

Η Πυροσβεστική Υπηρεσία, πέρα από τον μειωμένο προϋπολογισμό, καταγράφει σειρά προβλημάτων. Καταπονημένο στόλο οχημάτων, σημαντικές ελλείψεις στα εναέρια μέσα. Κάθε χρόνο, στην αντιπυρική περίοδο διαπιστώνονται ποικίλα προβλήματα από καθυστερήσεις σε εκμισθώσεις μέσω γραφειοκρατικά προβλήματα στις πιστοποιήσεις χειριστών. Το Πυροσβεστικό Σώμα διαθέτει τεχνική γνώση, εμπειρία και μεγάλη επιχειρησιακή ικανότητα. Χρειάζεται όλα αυτά να τα αξιοποιήσουμε κατάλληλα. Απαιτείται, όμως, να εξοπλιστεί με ισχυρά μέσα, να οργανωθεί με τέτοιο τρόπο, ώστε να επεμβαίνει ταχύτατα, να έχει στη διάθεσή του κατάλληλα στελεχωμένο επιστημονικό προσωπικό και εκτεταμένο δίκτυο παρακολούθησης των κινδύνων σε περίπτωση πυρκαγιάς. Θα θέλαμε και σ' αυτό το Σώμα, να υπάρχει μια άλλη σχέση εγγύτητας με τον πολίτη.

Μια αναδιοργάνωση, θα έπρεπε κατά τη γνώμη μας να κινείται γύρω από τον άξονα της βέλτιστης αξιοποίησης των νέων τεχνολογιών. Κι αυτή είναι πρόταση που ήθελα εγώ να καταθέσω. Οι νέες τεχνολογίες, μπορούν να προσδώσουν πρωτόγνωρες δυνατότητες στην πρόληψη και διαχείριση των πυρκαγιών, όπως η παράδειγμα, η χρήση μη επανδρωμένων αεροχημάτων εφοδιασμένων με θερμικές κάμερες, διά των οποίων παρέχεται η δυνατότητα εντοπισμού των συντεταγμένων θερμών σημείων, όπως ξέρετε καλύτερα από εμένα ότι λέγονται, καθώς και τα συγκεκριμένα όρια της πυρκαγιάς.

Δυστυχώς, όμως, κύριε Υπουργέ, και όντας μηχανικός, γνωρίζω ότι στο Πυροσβεστικό Σώμα δεν υπάρχουν καν χειριστές προγραμμάτων AUTOCAD. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι η Πυροσβεστική έχει πάρει πάνω της την ευθύνη της πυρασφάλειας όλων των κτηρίων της χώρας. Και σε κάθε τέτοια υπηρεσία, που εκεί είναι, ουσιαστικά, και η σχέση του πολίτη με τον πυροσβέστη, δεν υπάρχει καν κάποιος χειριστής που να μπορεί ουσιαστικά να ενεργοποιήσει και να λειτουργήσει αυτά τα προγράμματα. Είναι κάτι που ίσως πρέπει να δείτε γιατί η λειτουργία όλου αυτού του θεσμού, που είναι πολύ σημαντικός για την ασφάλεια των πολιτών, κινδυνεύει από κάτι τέτοιες μικρές παραλείψεις.

Άλλο ένα σημείο που θα ήθελα να αναφερθώ επιγραμματικά, είναι ο θεσμός του εθελοντή πυροσβέστη, στον οποίο γίνεται αναφορά στο άρθρο 100.

Σε ορισμένες περιοχές της χώρας, που δεν λειτουργούν επαγγελματικοί πυροσβεστικοί σταθμοί, τα εθελοντικά κλιμάκια μπορούν να προσφέρουν πολύτιμες υπηρεσίες σε άμεσο χρόνο, πράγμα ιδιαίτερα κρίσιμο σε περίπτωση πυρκαγιών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σημαντικός θεσμός είναι και ο θεσμός του «Φίλου της Πυρο-

σβεστικής», ο οποίος όμως ποτέ δεν ενεργοποιήθηκε. Θα ήθελα ένα σχόλιο από εσάς, αν θα μπορούσε να γίνει κάτι γι' αυτό, να γίνει δηλαδή ένας πιο ευέλικτος θεσμός, όπου με την καταγραφή ουσιαστικά ενός βιογραφικού και τη θέληση του εθελοντή να συμβάλει στην Πυροσβεστική. Έτσι, θα μπορούσαν να γίνουν σώματα τα οποία, πραγματικά, θα βοηθούσαν στις στιγμές άμεσης ανάγκης.

Μολονότι, λοιπόν, οι υπάρχοντες πιστοποιημένοι εθελοντές πυροσβέστες εντάσσονται κανονικά στο επιχειρησιακό σχεδιασμό του Πυροσβεστικού Σώματος και μπορούν να αξιοποιηθούν είτε για δράσεις πρόληψης και δασοπυρόσβεσης είτε κατά τη διάρκεια της πυρκαγιάς, συναντούν συνεχή προσκόμματα.

Υπάρχει μία συνολική απαξίωση του θεσμού –πράγμα για εμάς ανεπίτρεπτο– καθώς καταγράφονται καθυστερήσεις στις διαδικασίες έγκρισης για την ίδρυση των εθελοντικών πυροσβεστικών κλιμακίων, καθυστερήσεις στην παραχώρηση υλικοτεχνικής υποδομής και εξάρτησης. Θα πρέπει να δούμε το θεσμό με μεγαλύτερη σοβαρότητα, ιδιαιτέρως σε μία περίοδο κρίσης.

Ολοκληρώνω σε bullets με τις προτάσεις-διεκδικήσεις που θεωρούμε εμείς ότι θα έπρεπε να εντάσσονται σε αυτό το νομοσχέδιο.

Ζητούμε Πανεπιστήμιο Σωμάτων Ασφαλείας για την εκπαίδευση, μετεκπαίδευση και διά βίου μάθηση των αστυνομικών, ως έναν ενιαίο τρόπο εκπαίδευσης και μετεκπαίδευσης του λεγόμενου «Ευρωπαϊού αστυνομικού».

Επίσης, ζητούμε αξιοποίηση των ευρωπαϊκών προγραμμάτων ΕΣΠΑ. Κύριε Υπουργέ, θα θέλαμε να μας μιλήσετε για την απορρόφηση των προγραμμάτων ΕΣΠΑ για την ενίσχυση του εξοπλισμού της Αστυνομίας –κάποιοι λένε ότι είναι πολύ μικρά τα ποσοστά– για την αναδιοργάνωση της Ελληνικής Αστυνομίας ως απόρροια επιστημονικών μελετών, βασισμένα σε σύγχρονα δεδομένα, δηλαδή σε σχέσεις πληθυσμού, εγκληματικότητας, ιδιομορφίας και ιδιαιτερότητας των περιοχών και αναγνώριση του έργου που επιτελείται στην Ελληνική Αστυνομία σε συνθήκες ιδιαίτερα επικίνδυνες για τους εργαζόμενους.

Ευχαριστώ πολύ και για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο αγαπητός συνάδελφος κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το προτεινόμενο νομοσχέδιο είναι μία άτολμη μεταρρύθμιση. Είναι αγκυλωμένη στη γραφειοκρατία και στην κατεστημένη νοοτροπία της ελάχιστης ιεραρχίας. Μπορούσατε να είστε περισσότερο τολμηροί, αποφασιστικοί και να μην κάνετε πίσω σε ορισμένα θέματα, επί των οποίων δεχθήκατε κριτική.

Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα ψηφίσουμε το νομοσχέδιο, παρά το γεγονός ότι ζητάμε απαντήσεις σε ορισμένα θέματα, όπως το θέμα της εκπαίδευσης, που έχει θεθεί από πολλές πλευρές. Μιλάμε για εκπαίδευση σε ζητήματα κορυφαίας σημασίας για τη δημοκρατία, την προστασία της τάξης με δικαιοσύνη, δηλαδή κατανόηση των άρθρων του Συντάγματος, σεβασμό στη λειτουργία των θεσμών, σεβασμό των ατομικών δικαιωμάτων, πίστη στην αποστολή, στο καθήκον το οποίο έχουν οι αστυνομικοί, πίστη στις αξίες του ελληνορθόδοξου πολιτισμού. Πρέπει να γνωρίζουν ότι είναι διατεταγμένοι για να διαφυλάττουν την τάξη, την κοινωνική γαλήνη στη συγκεκριμένη κοινωνία.

Οι αστυνομικοί πρέπει να είναι αξιόμαχοι. Χρειάζεται περισσότερη εκπαίδευση, με την αξιοποίηση της τεχνολογίας, με την αξιοποίηση της εμπειρίας, η οποία αποκτάται και από συναδέλφους τους σε άλλες χώρες. Χρειάζεται επαγγελματισμός και ικανότητα να στέκονται απέναντι στους πολίτες, να αναλαμβάνουν την αποστολή τους, να τιμούν την αποστολή την οποία τους αναθέτει η πολιτεία και να τη φέρνουν εις πέρας. Ακόμη, χρειάζονται υποστήριξη σε εξοπλισμό, παραδείγματος χάριν μηχανοκίνητα. Επίσης, το θέμα αυτό ετέθη από πολλούς συναδέλφους και είναι αναγκαίο.

Γνωρίζω τις δυσκολίες τις οποίες έχετε να απορροφήσετε κονδύλια των κοινοτικών προγραμμάτων. Βεβαίως! Είναι γνωστή η

γραφειοκρατία. Εμείς στο Υπουργείο Υγείας, κινδυνεύαμε να χάσουμε τα κονδύλια για την αγορά ασθενοφόρων. Καταλαβαίνω τι σημαίνει. Τούτο όμως δεν συνεπάγεται ότι δεν πρέπει οι υπηρεσίες να σπεύδουν, να εργάζονται και να είναι αποτελεσματικές.

Επαναλαμβάνω ότι πρέπει να υπάρχει επαγγελματισμός. Δεν είναι δουλειά του κυρίου Αρχηγού της Αστυνομίας να προσβάλει καθ' όν τρόπο πρόσβαλε τον περασμένο Σεπτέμβρη τους Βουλευτές. Γνωρίζετε ότι ως Υπουργός αρνήθηκα να οδηγώ το υπηρεσιακό αυτοκίνητο και το πήρσα μέχρι τέλους. Δουλειά του Αρχηγού είναι να διδάξει επαγγελματισμό στους υφισταμένους του και να εμπεδωθεί το αίσθημα ασφάλειας στην κοινωνία το οποίο και χρειαζόμαστε.

Αντιλαμβάνεστε ότι δεν συμμερίζομαι την απαξίωση των Σωμάτων Ασφαλείας, η οποία επιχειρείται από ορισμένες πολιτικές πτέρυγες. Δεν συμφωνώ καθόλου με την αντίληψη ότι επικρατεί στη χώρα αστυνομοκρατία, ότι δεν επιτρέπουμε την ελεύθερη έκφραση των ατομικών συλλογικών δικαιωμάτων. Κάθε άλλο! Απλώς, αυτά δεν πρέπει να αποτελούν όπλο σε εκείνους οι οποίοι θέλουν να στραφούν εναντίον της λειτουργίας της δημοκρατίας και χρειαζόμαστε να υπάρχει αξιόμαχη Αστυνομία.

Ποιος προστατεύει το Κοινοβούλιο; Είναι πάντοτε όλοι οι διαδηλωτές ειρηνικοί; Είναι όλοι αυτοί οι οποίοι περνάνε έξω από το μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτου καλών προθέσεων για να προβάλουν τα αιτήματά τους; Αυτοί που παρέχουν προστασία, στο Κοινοβούλιο είναι εκείνοι που η πολιτεία αμείβει με τους γλίτσοις μισθούς και δεν έχουν θέση οι προπηλακισμοί και η απαξίωση.

Επίσης, δεν μπορούμε να παραγνωρίσουμε τις επιτυχίες σας, κύριε Υπουργέ, τις δικές σας και των συνεργατών σας, στην πάταξη του εγκλήματος και της τρομοκρατίας. Είναι αποκρουστές οι απόψεις εκείνες οι οποίες στο όνομα του λαϊκού κινήματος προσπαθούν να ισοπεδώσουν την αποστολή, την ευθύνη, το έργο, την αποτελεσματικότητα της Αστυνομίας. Ανοίγω μία παρένθεση, στο όνομα του λαϊκού κινήματος έχουν οικοδομηθεί τα πιο ακραία, τα πιο αποκρουστικά καθεστώτα αλλά και ακραίες συμπεριφορές, μέχρι αυτή της τρομοκρατίας.

Έχουμε παντού λαμπρές επιτυχίες και ιδιαίτερα στην εκλογική μου περιφέρεια, την Αρκαδία. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έχουμε λόγο και υποχρέωση να ακούσουμε τους αστυνομικούς. Έπρεπε και πρέπει –ακόμα και τώρα- να λάβουμε υπ' όψιν κάποιες από τις θέσεις τους.

Καταθέτω στα Πρακτικά το υπόμνημα του Προέδρου των αστυνομικών υπαλλήλων Αρκαδίας του κ. Καγκαρακή και παρακαλώ στο μέτρο του δυνατού να το λάβετε υπ' όψιν.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης, όσον αφορά στο Πυροσβεστικό Σώμα, χρειάζεται επιτέλους να διευθετηθούν οι υπηρεσιακές εκκρεμότητες όπως συμβάσεις, συμβασιούχοι, οκτώμηνα, μόνιμοι. Επιτέλους! Στο πλαίσιο της γενικότερης αναδιοργάνωσης της διοίκησης και του νομοσχεδίου το οποίο φέρατε, πάρτε αποφάσεις!

Όσον αφορά στους εθελοντές, είμαι σίγουρος γνωρίζοντας το ήθος σας, την πολιτική και ηθική ακεραιότητά σας, ότι δεν θα επιτρέψετε να επαναληφθούν μαύρες σελίδες, όπως αυτές των ΜΚΟ. Όμως, χρειάζονται οι εθελοντές και απευθυνόμενος προς τις κυρίες και τους κύριους συναδέλφους θα ήθελα να πω πως η όλη συζήτηση περί ΜΚΟ εθελοντών στην Ελλάδα, τελικώς αποδεικνύεται ότι δεν έχει και τόσο βάθος. Δηλαδή, πρόκειται για εθελοντές επαγγελματίες και αποδεικνύεται έτσι ότι η θεωρία της κοινωνίας των πολιτών, της οποίας είμαι υπέρμαχος ως πολιτικός επιστήμων, δεν βρίσκει απόλυτη αντιστοιχία στη χώρα μας. Καλό είναι να επικαλούμεθα ορισμένα συμπεράσματα της πολιτικής επιστήμης, της εξέλιξης των κοινωνιών αλλά να δούμε πώς θα τα υπηρετούμε και πόσο κοντά είμαστε στην πραγματικότητα και την αλήθεια.

Κύριε Υπουργέ, χρειάζεται να υπάρξει αλλαγή νοοτροπίας στην Αστυνομία. Δεν είναι μία υπηρεσία ένστολων υπαλλήλων που διεκπεραιώνει τα καθήκοντα μέσα σε ένα συγκεκριμένο χρόνο και τελειώσαμε. Απαιτείται και από την πλευρά της πολι-

τείας σεβασμός, αναγνώριση του έργου της προσφοράς, στήριξη όπως προανέφερα αλλά πρέπει να εμπνεύσετε και την ηγεσία της Αστυνομίας και της Πυροσβεστικής προς την κατεύθυνση αλλαγής νοοτροπίας. Υπηρετούμε την πατρίδα, το Σύνταγμα, τον πολίτη και απαιτείται να υπάρχει μία άλλη συμπεριφορά.

Τέλος, αντιπαρέρχομαι τα περισσότερα των επιχειρημάτων των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης, αλλά δεν μπορώ να μην σταθώ σε ένα-δύο. Ο νεοφιλελευθερισμός είναι υπεύθυνος για τα πάντα σε αυτήν τη χώρα. Και αυτή η κατηγορία διατυπώνεται από εκείνους που δεν έχουν ανοίξει ένα βιβλίο φιλελευθερισμού! Σε οποιαδήποτε συζήτηση προκληθούν είναι αδύνατο να εξηγήσουν τι είναι η οικονομία της αγοράς και πώς λειτουργεί.

Όλα, λοιπόν, είναι νεοφιλελευθερισμός. Αυτή είναι η κατάσταση αυτήν τη χώρα. Δεν είναι σε θέση να εξηγήσουν την αντίφαση την οποία βιώνουν, δηλαδή να θέλουν να επιβάλουν στη χώρα ένα ολοκληρωτικό, κομμουνιστικό καθεστώς αλλά να απολαμβάνουν τα αγαθά της οικονομίας της αγοράς και της δημοκρατίας. Αυτή είναι η δυστυχία των αμετανόητων ιδεολογικά κομμουνιστών.

Τέλος, σε ό,τι αφορά τη θεωρία που ακούστηκε περί όσμωσης της κοινωνίας και της Αστυνομίας και πως δεν πρέπει να αντιμετωπίσουμε την τρομοκρατία διότι θα εμποδίσουμε το λαϊκό κίνημα, αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αντέχουν κριτικής. Πρέπει να αντιληφθούμε ότι κάθε σοβαρή δημοκρατική πολιτεία που διαθέτει θεσμούς που σπτηρίζονται στη λαϊκή ετυμολογία, έχει δυνάμεις προστασίας των δικαιωμάτων του πολίτη, του δημοσίου συμφέροντος, της περιουσίας.

Δεν μπορεί, κύριε Υπουργέ, να είναι θεατές οι αστυνομικοί την ώρα που καίγονται κτήρια στο κέντρο της Αθήνας. Υπάρχει αυτή η άποψη. Την ακούσαμε και αυτήν την άποψη. Εσείς δεν μπορείτε να συμβιβαστείτε μ' αυτήν την άποψη.

Άρα, κυρίες και κύριοι, αυτό το οποίο μένει για να ψηφίσουμε, πέραν των απαντήσεων που ζητάμε από τον Υπουργό, είναι να συνειδητοποιήσουμε ότι κάθε δημοκρατική κοινωνία προσαρμόζει την κοινωνική ειρήνη και απονέμει δικαιοσύνη και αυτό γίνεται με την προστασία της κοινωνικής ομαλότητας και της τάξης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα δύο μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το 13^ο Δημοτικό Σχολείο Πάτρας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Πετράκος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο ΣΥΡΙΖΑ λέει ότι η προστασία της ζωής και της περιουσίας των πολιτών είναι συνταγματικό τους δικαίωμα και απαραίτητη προϋπόθεση για τη δημιουργική ύπαρξη κάθε ανθρώπου και θα πρέπει να παρέχεται σ' όλους τους πολίτες, ανεξαρτήτως εθνικότητας, φύλου και θρησκείας.

Η ΕΛΑΣ πρέπει να αλλάξει προσανατολισμό και πρέπει να εκδημοκρατιστεί. Αυτό είναι το κύριο ζητούμενο της εποχής μας. Πρέπει να προστατεύει την περιουσία και τη ζωή των πολιτών και όχι να χρησιμοποιείται από τις κυβερνήσεις ως κατασταλτικός μηχανισμός απέναντι στις λαϊκές κινητοποιήσεις.

Μας είπε πολλά ο προηγούμενος συνάδελφος. Μπορούμε να τον συγχωρέσουμε μόνο επειδή δεν πρέπει να έχει πάει σε καμία κινητοποίηση, γιατί ήταν μονίμως υπέρ του μνημονίου όλα αυτά τα χρόνια και υπέρ της εφαρμογής των άγριων αντιλαϊκών πολιτικών. Πρέπει, όμως, να γνωρίζει ο κύριος συνάδελφος που μίλησε πριν, αλλά και ο κύριος Υπουργός, ότι οι πολίτες έχουν δικαίωμα να κινητοποιούνται και οφείλουν να προστατεύουν αυτό το δικαίωμα των πολιτών και όχι να χρησιμοποιείται η Αστυνομία ως κατασταλτικός μηχανισμός.

Κύριε Υπουργέ, οφείλουν να δώσετε λόγο, γιατί τον τελευταίο μήνα πέντε μέλη της εκτελεστικής επιτροπής της ΑΔΕΔΥ, έχουν

ξυλοκοπηθεί αγρίως σε λαϊκές κινητοποιήσεις και σε δύο μέλη έχουν απαγγελθεί κατασκευασμένες κατηγορίες. Ήδη, ο πρώην Πρόεδρος της ΟΛΜΕ και σημερινό μέλος της εκτελεστικής επιτροπής της ΑΔΕΔΥ Γρηγόρης Καλομοίρης, προχώρησε σε ψευδή καταμήνυση κατά όσων τον κατηγορήσαν ενώ τον χτυπούσαν τρεις προχθές. Αυτού του είδους την Αστυνομία θέλετε εσείς;

Εμείς θέλουμε μία άλλη Αστυνομία, που θα προσανατολίζεται στο να προστατεύει τους πολίτες και την ασφάλειά τους στο χωριό, να προστατεύει τους ηλικιωμένους, τους ανθρώπους που μπορεί να είναι θύματα κάποιας εγκληματικής πράξης. Η ελληνική κοινωνία χρειάζεται ένα νέο νόμο-πλαίσιο για τη λειτουργία όλων των υπηρεσιών είτε αυτή είναι η Αστυνομία, είτε η Πυροσβεστική είτε το Λιμενικό Σώμα.

Ένα τέτοιο εγχείρημα θα έπρεπε να λάβει υπ' όψιν του και τη γνώμη των εκπροσώπων της ηγεσίας των συνδικαλιστικών οργανώσεων και εξειδικευμένων επιστημόνων που έχουν σχέση με την εγκληματολογία, αλλά και της τοπικής αυτοδιοίκησης και των κοινωνικών φορέων.

Εσείς όμως, όπως είπε και ο εισηγητής μας, με το σχέδιο αυτό δεν έχετε λάβει υπ' όψιν καμμία απ' αυτές τις επιστημονικές μελέτες που έχουν γίνει αλλά και τις μελέτες και τις προτάσεις που έχουν καταθέσει οι συνδικαλιστικές οργανώσεις. Δεν ρωτήθηκε κανένας.

Με το νομοσχέδιο που φέρνει σήμερα η Κυβέρνηση προς ψήφιση, δεν αντιμετωπίζετε βασικά ζητήματα που αφορούν τη λειτουργία της Αστυνομίας. Ικανοποιημένη μπορεί να αισθάνεται μόνο η τρικόκα, που απαιτεί μια φτηνή Αστυνομία με κακοπληρωμένους αστυνομικούς, με ελλιπή εκπαίδευση, κεντρικά ελεγχόμενους και κατευθυνόμενους για την εξυπηρέτηση της συγκεκριμένης κυβερνητικής πολιτικής, όπως προείπα, ενάντια στις λαϊκές κινητοποιήσεις.

Η Κυβέρνηση, αν ήθελε να εξοικονομήσει χρήματα, θα μπορούσε να τα εξοικονομήσει, αν χρησιμοποιούσε τα ακίνητα του δημοσίου σαν αστυνομικά τμήματα και όχι να νοικιάζει αυτά από ιδιώτες. Αντί γι' αυτό όμως, η Κυβέρνηση προχώρησε στην πώληση είκοσι οκτώ ακινήτων του δημοσίου με τίμημα που ανέρχεται στα 261 εκατομμύρια ευρώ, τα οποία και θα μπουν απευθείας στον ειδικό λογαριασμό των δανειστών της χώρας για το χρέος.

Το ελληνικό δημόσιο τα νοικιάζει, όπως δεσμεύεται από τη σύμβαση, την επόμενη μέρα, με εγγυημένο μίσθωμα 30 εκατομμυρίων ευρώ το χρόνο για είκοσι χρόνια. Αναλαμβάνει ως ενοικιαστής το ελληνικό δημόσιο, πλέον, την ετήσια ασφάλιση των κτηρίων, καθώς και την τακτική τους συντήρηση. Το συνολικό τίμημα που θα καταβληθεί από το ελληνικό δημόσιο σε βάθος εικοσαετίας, θα είναι 600 εκατομμύρια ευρώ μόνο για τα μισθώματα.

Η μεγαλοψυχία όμως των ιδιωτικών funds, που έσπευσαν να κλείσουν το deal με όσους σώζουν τη χώρα, φαίνεται ενδεικτικά και στο εξής: Μετά την παρέλευση της εικοσαετίας, το ελληνικό δημόσιο μπορεί να επαναγοράσει τα συγκεκριμένα ακίνητα στην αγοραία τιμή της εποχής, αλλιώς ο ιδιοκτήτης μπορεί να εκμεταλλευτεί κατά το δοκούν. Αυτού του είδους την οικονομία υποτίθεται ότι κάνετε και από την άλλη μεριά μειώνετε μισθούς και συντάξεις συνέχεια και τους μισθούς των ενστόλων.

Με το παρόν νομοσχέδιο, προβλέπεται επίσης κατάργηση έξι χιλιάδες επτακοσίων κενών οργανικών θέσεων σε χαμηλόβαθμο προσωπικό και ταυτόχρονα η δημιουργία νέων διοικητικών σχημάτων, που το μόνο που διασφαλίζει είναι οι καρέκλες στους υψηλούς βαθμούς. Ίσως γι' αυτό να καθυστερούν και οι κρίσεις ανωτάτων αστυνομικών στην Αστυνομία και την Πυροσβεστική.

Μετά το σχέδιο «Καλλικράτης» για τη συγχώνευση των δήμων, με τα γνωστά αρνητικότερα αποτελέσματα στην εξυπηρέτηση των πολιτών αλλά και το σχέδιο «Αθηνά» για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, έρχεται τώρα ο «Καλλικράτης» της Αστυνομίας. Πρόκειται για ένα σχέδιο, όπως προείπαμε, για την κατάργηση των έξι χιλιάδων επτακοσίων θέσεων υπηρεσίας που είχαν κενά, που θα παρουσιάζονται τώρα πλήρεις σε βάρος της αστυνόμευσης στο επίπεδο, κυρίως, της περιφέρειας.

Αυξάνει την εργασία στο ήδη καταπονημένο προσωπικό, συντηρεί και αυξάνει τις μετακινήσεις για την κάλυψη υπηρεσιακών

αναγκών, απομακρύνει τη δυνατότητα των αστυνομικών να υπηρετήσουν στον τόπο κατοικίας τους, κατευθύνοντάς στην καλλιέργεια πελατειακών σχέσεων για κάποιο πράγμα που δικαιούνται, και φυσικά σταματάει η αναγκαιότητα πρόσληψης μέσω πανελλαδικών εξετάσεων, γιατί αυτό σας ενοχλούσε γιατί είχε συμβάλει στον εκδημοκρατισμό της Αστυνομίας.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο Νομός Μεσσηνίας, όπου τα οργανικά κενά σήμερα φτάνουν το 25%. Με σχέδιο αυτό τα κενά θα εξαφανιστούν, αφού καταργούνται. Με ποιον τρόπο επομένως θα βελτιώσουμε την αστυνόμευση στα χωριά;

Επίσης, ο κύριος Υπουργός είχε υποσχεθεί επανειλημμένα σε απαντήσεις ερωτήσεων που έχουμε κάνει ότι θα σταματήσουν οι μετακινήσεις των αστυνομικών σε καθημερινή βάση σε μεγάλες αποστάσεις, όπως παραδείγματος χάριν από τη Μεσσηνία στην Κόρινθο, στο κέντρο φύλαξης μεταναστών. Αλήθεια, με το νέο σχέδιο πως αντιμετωπίζεται αυτό;

Ολόκληρες περιοχές που είναι λίγο ή πολύ απομακρυσμένες από μεγάλα αστικά κέντρα, όπως είναι η Κορώνη, η Μεθώνη, η Μάνη και άλλες περιοχές αλλά και το εσωτερικό του Νομού Μεσσηνίας, θα μείνουν χωρίς αστυνομικό. Ήδη η κατάσταση στις περιοχές αυτές είναι απελπιστική από την υποστελέχωση των αστυνομικών τμημάτων αλλά και την έλλειψη μέσων. Πώς, λοιπόν, θα προστατευθούν οι πολίτες; Άρα, ο προσανατολισμός σας είναι μόνο ενάντια στις λαϊκές κινητοποιήσεις και όχι στην προστασία των πολιτών.

Το ίδιο συμβαίνει και στο Λιμενικό και την Πυροσβεστική. Αναδιάρθρωση στο Λιμενικό για την Κυβέρνηση σημαίνει το κλείσιμο λιμενικών σταθμών, όπως ο Σταθμός του Αγίου Νικολάου της Μάνης, ο οποίος καλύπτει όλο το Ταίναρο, από το οποίο γίνεται πολύ μεγάλο λαθρεμπόριο και το γνωρίζετε. Το σχέδιο, λοιπόν, της αναδιάρθρωσης δεν μας λέει με ποιον τρόπο θα ενισχυθεί το Λιμενικό με κατάλληλα μέσα, όπως παραδείγματος χάριν με σκάφη, για να αντεπεξέλθει στο δύσκολο έργο του σε τέτοιες περιοχές, όπως είναι η Μεσσηνία, όπου περνάνε μια σειρά εγκληματικές δραστηριότητες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επίσης, τι μας λέει για το Πυροσβεστικό Σώμα; Θα προχωρήσει στην αναβάθμιση ή θα προχωρήσει στην υποβάθμιση; Προφανώς θα προχωρήσει στην υποβάθμιση των πυροσβεστικών κλιμακίων σε Μεγαλό, Πύλο, Κυπαρισσία, που πρέπει να γίνουν σταθμοί τέταρτης τάξης, για να καλύπτουν μεγάλες περιοχές, με μεγαλύτερες απαιτήσεις και ανάγκες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, δώστε μου. Τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Μισό λεπτό, παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Πρέπει να γίνει επίσης άμεση αντικατάσταση όλων των πυροσβεστικών οχημάτων, όπως ζητάνε οι πυροσβέστες, πέραν της δεκαπενταετίας και περαιτέρω ενίσχυση των σταθμών στη βάση των υπαρκτών αναγκών.

Τρίτον, πρέπει να υπάρξει άμεση προμήθεια ειδικού και εξειδικευμένου εξοπλισμού.

Τέταρτον, πρέπει να υπάρξει προμήθεια ατομικού εξοπλισμού για δασικά και αστικά συμβάντα γιατί τα αγοράζουν οι πυροσβέστες αυτά.

Πέμπτον, πρέπει να εφαρμοστούν οι κανόνες υγιεινής και ασφάλειας. Τι κάνετε για τους πυροσβέστες για όλα αυτά;

Τα ερωτήματα, λοιπόν, είναι πολλά και αναπάντητα. Τις απαντήσεις, δυστυχώς, θα κληθούν να τις δώσουν για άλλη μια φορά οι ίδιοι οι πυροσβέστες, οι λιμενικοί, οι αξιωματικοί, στους οποίους θα μεταθέσετε τις ευθύνες της αποτυχίας του εγχειρήματός σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το Υπουργείο, λοιπόν, μιλώντας για βελτίωση της αστυνόμευσης και της ασφάλειας του πολίτη, αποφεύγει να πει πώς θα γίνει αυτό. Αντίθετα, αυτό που γίνεται, είναι η χρησιμοποίηση της Αστυνομίας από τις μνημονιακές κυβερνήσεις ενάντια στην κοινωνία, με μόνο προσανατολισμό την καταστολή και την επιτή-

ρηση του πλήθους που περιθωριοποιείται. Ενέχει, λοιπόν, τον κίνδυνο να μετατραπούν αυτά τα σχέδιά σας στα χέρια της Κυβέρνησής σας σε εργαλείο αυταρχισμού και εξυπηρέτησης άλλων σκοπιμοτήτων.

Γι' αυτό, λοιπόν, με τον ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση, ο προσανατολισμός και η λειτουργία της Αστυνομίας θα αλλάξουν ριζικά. Η δημοκρατική λειτουργία, η στήριξη του έργου και ο έλεγχός τους από τη Βουλή, οι απαραίτητες μεταρρυθμίσεις για τη διασφάλιση της αξιοπρέπειας του προσωπικού και της επαγγελματικής του αναβάθμισης και κυρίως ο εκδημοκρατισμός του Σώματος για μια κυβέρνηση της Αριστεράς, είναι δεσμεύσεις αδιαπραγμάτευτες.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή.
(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος, Βουλευτής Αχαΐας, κ. Αθανάσιος Νταβλούρος.

Καλά θα ήταν οι μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Πατρών να είχαν μείνει για να ακούσουν τον συμπατριώτη τους αλλά φεύγουν!

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, συνεχίζετε να προκαλείτε τη λογική του κάθε πολίτη και πριν σκουπίσετε τα κροκοδείλια δάκρυά σας ως ένδειξη ενδιαφέροντος για τους Έλληνες αστυνομικούς, καλά θα κάνετε να τους απαντήσετε εάν συμμερίζετε τις απόψεις στελεχών σας με τον τρόπο με τον οποίο αναφέρονται στους Έλληνες αστυνομικούς είτε έχουν να κάνουν με τον υποψήφιο Δήμαρχο Αθηναίων, στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ, είτε με όλα όσα εισπράττουν οι Έλληνες αστυνομικοί κατά τη λήψη των μέτρων είτε τάξης είτε ασφάλειας μέσα στο πλαίσιο της συνταγματικής τους αποστολής και της εκπλήρωσης του καθήκοντός τους.

Όλα τα άλλα είναι προφάσεις εν αμαρτίαις και το γνωρίζουν πολύ καλά πρώτα οι Έλληνες αστυνομικοί και οι λοιποί άντρες της Δημόσιας Δύναμης και κατ' ακολουθίαν οι Έλληνες πολίτες στο σύνολό τους.

Ακούσαμε από τον εισηγητή σας αλλά και από αγορητές, πράγματα που πιστεύω ότι προκαλούν πραγματικά -επαναλαμβάνω- τη λογική όλων μας. Φραξιονιστικοί μηχανισμοί οι ομάδες της Αστυνομίας, οι οποίες πρόκειται να στελεχώσουν, για παράδειγμα, τις εγκαταστάσεις ή τους σταθμούς της ΤΡΑΙΝΟΣΕ.

Είμαστε σοβαροί; Τριάντα άνθρωποι οι οποίοι προσλαμβάνονται δαπάναις αυτής της εταιρείας -η εκπαίδευσή τους, η συντήρησή τους, η ασφάλισή τους είναι υπόθεση αυτής της εταιρείας- αυτή η ενασχόληση ελάχιστων, τριάντα τον αριθμό, αστυνομικών, μπορεί να αποτελεί αιτία αναφορών περί δήθεν απεργοσπαστικών μηχανισμών; Έλεος! Επιτέλους, πού απευθύνεστε;

Απευθύνεστε σε νοήμονες πολίτες, δεν το αντιλαμβάνεστε; Συνεχίστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ιδιωτικοποίηση είναι αυτό!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Πάρα ταύτα εγώ θέλω, κύριε Υπουργέ, να σας πω ότι την Αστυνομία της δημοκρατίας μας, τον οργανισμό δηλαδή αυτόν ο οποίος έχει αναλάβει να υπηρετήσει με τρόπο που ανταποκρίνεται στη συνταγματική και στη νομική του επιταγή, εμείς τουλάχιστον δεν πρέπει ούτε να του χαιδύουμε τα αφτιά, κυρίως όμως δεν πρέπει ενώπιόν τους να έχουμε ίχνος ανειλικρίνειας.

Δεν έχει σταθεί η ελληνική πολιτεία διαχρονικά, ως θα όφειλε, απέναντι στο Αστυνομικό Σώμα αλλά και γενικότερα απέναντι στη δημόσια δύναμη. Αυτούς τους οργανισμούς που αποτελούν πραγματικά την ασπίδα προστασίας του δημοκρατικού μας πολιτεύματος και της κοινωνικής συνοχής, πρέπει να μην τους ενθυμούμαστε την προτεραιά κάθε εκλογικής αναμέτρησης, με παρουσία στελεχών -και αναφέρομαι και στη δική μας παράταξη- στις εγκαταστάσεις όπου ασκούν οι μεγάλες αστυνομικές μονάδες τα καθήκοντά τους αλλά να αποδεικνύουμε καθημερινά το ενδιαφέρον μας.

Το ενδιαφέρον μας, αποδεικνύεται με την υλικότεχνική τους υποστήριξη, με τη μισθολογική τους αναβάθμιση και κυρίως με τη μετάδοση της αίσθησης ότι είμαστε δίπλα τους. Είμαστε δίπλα τους, κύριε Υπουργέ, με την προκειμένη διάταξη, την οποία φέρ-

νετε και η οποία αποτελεί ένα ψήγμα ενδιαφέροντος και προστασίας του Έλληνα αστυνομικού με την εγκαθίδρυση του Συνηγόρου του Αστυνομικού, του Πυροσβέστη, με την αναβάθμιση της Αστυνομικής Ακαδημίας και του επιπέδου σπουδών, με την εγκαθίδρυση των υπηρεσιακών φαρμακείων, κυρίως όμως με την εκδήλωση και τη δεδηλωμένη θέση της Κυβέρνησής μας και προσωπικά του Πρωθυπουργού μας, ότι αναγνωρίζοντας το μέγιστο της προσφοράς στην ίδια τη δημοκρατία και την κοινωνική συνοχή, οι πρώτοι οι οποίοι θα τύχουν της αρωγής από το πρωτογενές πλεόνασμα θα είναι οι άντρες της δημόσιας δύναμης.

Δυστυχώς, ο χρόνος δεν μου επιτρέπει διεξοδική αναφορά στο νομοσχέδιο επί της αρχής. Ωστόσο θα έχουμε την ευκαιρία να πούμε περισσότερα στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Θέλω να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι το νομοσχέδιο, έτσι όπως διαμορφώθηκε από την αρμόδια Διαρκή Επιτροπή και εισάγεται σήμερα προς συζήτηση και ψήφιση στη Βουλή, δεν είναι τίποτα περισσότερο παρά μόνο η απόδειξη για μία ακόμα φορά στο πλαίσιο του κυβερνητικού τομέα -τον οποίο εποπτεύετε- της βασικής επιλογής της Κυβέρνησης για ένα κράτος ευέλικτο, αποεμπνευματικό, αρωγό στον Έλληνα πολίτη, με παροχή αναβαθμισμένων υπηρεσιών στον ίδιο και με εξασφάλιση οικονομικών και ανθρώπινων όρων.

Επιχειρείτε την καθετοποίηση των κλάδων δραστηριότητας της Ελληνικής Αστυνομίας. Βεβαίως, είναι ορθή η φιλοσοφία και η επιλογή αυτού του σχηματισμού δράσεων της Ελληνικής Αστυνομίας. Σήμερα, μέσα στην κοινωνική πραγματικότητα και τη συνθετικότητα με την οποία εκδηλώνονται οι εγκληματικές προκλήσεις, δεν μπορεί να πορευτεί το Αστυνομικό Σώμα με τον τρόπο με τον οποίο μέχρι σήμερα λειτουργεί και είναι δομημένο.

Καταβάλλεται, λοιπόν, πράγματι μία προσπάθεια εξορθολογισμού και των δομών δράσης, κυρίως όμως στοχεύει στην αποτελεσματική παρέμβασή για την πάταξη της εγκληματικότητας και τη διασφάλιση περιβάλλοντος τάξης, ασφάλειας και συνοχής στην ελληνική κοινωνία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μία ένσταση μόνο θα κάνω. Την έχω εκφράσει, κύριε Υπουργέ, και κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην επιτροπή μας, την επαναλαμβάνω και σήμερα.

Η Αστυνομία, είναι ένας ζωντανός οργανισμός ο οποίος στηρίζει την επιτυχία του πάνω σε δύο παραμέτρους, στο στοιχείο του αιφνιδιασμού και της ταχύτητας στην ανταπόκριση στο συμβάν και πρέπει η ανταπόκριση στο συμβάν που επιτοπίως εκδηλώνεται, να είναι άμεση. Γι' αυτό έχω την αίσθηση, κύριε Υπουργέ -επιτρέψτε μου να σας πω, ως προϊόν τριακονταετατούς εμπειρίας από το Αστυνομικό Σώμα, από το οποίο έχω την τιμή να προέρχομαι- ότι πρέπει να σκεφθείτε εκ νέου αν η καθετοποίηση πρέπει να εξαντλείται σε επίπεδο γενικών αστυνομικών διευθύνσεων ή περιφερειακών διευθύνσεων ασφαλείας και όχι μέχρι επιπέδου αστυνομικής διεύθυνσης.

Είμαι βέβαιος ότι σας έχει προβληματίσει. Είμαι βέβαιος ότι με τους επιτελείς σας έχετε διαβουλευτεί. Έχουμε ακόμη περιθώριο να το δούμε. Σας το λέω με πολύ καλή διάθεση. Μιλώ για τον μηχανισμό στον οποίο εντάσσετε την ουσιαστική ανάρτηση της αυτονομίας στο επιχειρησιακό μόνο κομμάτι.

Στο επιτελικό κομμάτι, άριστα πράττετε και απαλλάσσετε την Ελληνική Αστυνομία από πενήντα τρία επιτελεία, τα οποία ουδένα λόγο υπάρξεως έχουν. Ο συντονισμός, ο έλεγχος, η κατεύθυνση και ο σχηματισμός ανταπόκρισης στο συμβάν σε τοπικό επίπεδο δεν μπορεί, όμως, να είναι αρμοδιότητα άλλου οργάνου πλην του αστυνομικού διευθυντού, για όποιο θέμα της διακλαδικότητας της Αστυνομίας αναφέρετε.

Υπό αυτήν την έννοια και μόνο, θέλω να πω ότι σε κάθε περίπτωση υποστηρίζουμε το νομοσχέδιο το οποίο φέρατε. Εξυπηρετεί, πραγματικά, την αναδιοργάνωση και την αποτελεσματικότητα της Ελληνικής Αστυνομίας. Θεωρώ ότι έχετε ακόμη περιθώριο για να δείτε το τελευταίο επίπεδο της καθετοποίησης των δράσεών της.

Κύριε Πρόεδρε, κλείνω λέγοντας -και ευχαριστώ για την υπομονή σας- ότι στο πλαίσιο και εν όψει της έκδοσης των σχετικών προεδρικών διαταγμάτων, με τα οποία σας εξουσιοδοτεί ο πα-

ρών νόμος, κύριε Υπουργέ, θέλω επίσης να είμαστε πολύ προσεκτικοί σε ό,τι έχει να κάνει με την καλλικρατική στο μέλλον οργάνωση των τελευταίας κλίμακας αστυνομικών μονάδων. Αναφέρομαι ειδικότερα στα αστυνομικά τμήματα υπαίθρου. Δεν πρέπει να πάμε στη λογική της καλλικρατικής τους συνένωσης χωρίς να λάβουμε υπ' όψιν μας ειδικότερα χαρακτηριστικά, γιατί φαντάζομαι ότι δικαίως θα προκαλέσουμε την αντίδραση της ελληνικής κοινωνίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής Δράμας, ο συμπατριώτης μου κ. Χρήστος Καραγιαννίδης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αυτό είναι ένα ταλαιπωρημένο νομοσχέδιο. Από πέρυσι μπήκε για διαβούλευση, βγήκε, ξαναμπήκε, ξαναβγήκε, ήρθε στις επιτροπές, υπήρξε μια φήμη ότι θα αποσυρθεί. Τελικά έχει μπει στην Ολομέλεια για συζήτηση.

Δεν θα μιλήσω για τις θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ, θα πω όμως ένα επιχείρημα, το οποίο περιμένω να το αντικρούσετε. Οι συνδικαλιστικές ομοσπονδίες των αστυνομικών και των πυροσβεστών έχουν ζητήσει την απόσυρσή του. Φαντάζομαι ότι δεν είναι ΣΥΡΙΖΑ οι συνδικαλιστικές ομοσπονδίες και φαντάζομαι ότι δεν έχουν συνωμοτήσει εναντίον της Κυβέρνησης γι' αυτόν το λόγο. Για να εκφράζουν αντιρρήσεις και ενστάσεις και να λένε ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι γραμμένο «στο πόδι» και ότι θα έχει πρόβλημα λειτουργικότητας και η Αστυνομία και η Πυροσβεστική, κάτι παραπάνω θα ξέρουν αυτοί οι άνθρωποι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Βρίσκονται σε καλό δρόμο!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Καταλαβαίνω τους συναδέλφους πρώην αστυνομικούς που προσπαθούν να υποστηρίξουν ένα νομοσχέδιο το οποίο και οι ίδιοι αναγνωρίζουν ότι έχει προβλήματα αλλά ας μη λένε υπερβολές για τον ΣΥΡΙΖΑ.

Διαβάζοντας τα Πρακτικά, έμεινα σε δύο τοποθετήσεις συγκεκριμένων θεσμικών φορέων και θα χρησιμοποιήσω αυτές, γιατί όπως σας είπα, δεν θα μιλήσω για τις θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ αλλά θα μιλήσω για πράγματα που έχουν πει κάποιοι φορείς.

Ο πρώτος που θα χρησιμοποιήσω είναι ο κ. Σπύρος Κουλοχέρης, ο οποίος είναι επιστημονικός υπεύθυνος του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες. Λέει, λοιπόν, στην επιτροπή στις 17-2-2014: «Πώς είναι δυνατόν να εφαρμοστεί κανείς ένα νόμο και να δείξει μια ευαισθησία, όταν το σχετικό άρθρο του νόμου, το άρθρο 11, παράγραφος 7, που μιλάει για άσκηση της Αστυνομίας Αλλοδαπών και Προστασίας Συνόρων, αναφέρει μόνο πρόληψη, αποτροπή, καταστολή της παράνομης εισόδου-εξόδου αλλοδαπών στη χώρα; Πώς είναι δυνατόν να μιλάει μόνο για αποτροπή, χωρίς να αναφέρει καν τη λέξη «ασφαλή αποτροπή», όταν αποτέλεσμα αποτροπής, ήταν πνιγμοί τόσο στον Έβρο όσο και στη θάλασσα; Πώς είναι δυνατόν να μιλάει για καταστολή, για πρόληψη παράνομης εισόδου-εξόδου, όταν ένα μέρος των μεταναστευτικών ροών που μπαίνει στη χώρα άτυπα, χωρίς έγγραφα, είναι πρόσφυγες, δηλαδή διώκονται στις χώρες από τις οποίες προέρχονται; Προέρχονται από τις χώρες στις οποίες υπάρχουν εμφύλιοι πόλεμοι, όπου κινδυνεύει η ζωή τους, η αξιοπρέπειά τους, τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα, τα οποία έχουμε τη δυνατότητα να χαιρόμαστε εμείς εδώ στο μέτρο του δυνατού. Πώς, λοιπόν, αυτοί οι άνθρωποι, όταν άτυπα προσπαθούν να μπουν στη χώρα, δεν θα αποτραπούν και θα υπάρχει μεγάλη προσπάθεια για πρόληψη και καταστολή, χωρίς να τους δοθεί η δυνατότητα να εκφράσουν το φόβο δίωξης και να αφεθούν χωρίς προστασία, την οποία η Ελλάδα οφείλει να τους παρέχει με βάση τη Σύμβαση της Γενεύης του 1951, που υπέγραψε από τις πρώτες χώρες;».

Τοποθέτηση δεύτερη της κ. Ευθαλίας Παππά που είναι προϊσταμένη του οικουμενικού προγράμματος προσφύγων:

«Πέρα από τις δομικές αλλαγές που επιχειρείται να γίνουν στην ΕΛΑΣ, θεωρούμε ότι αυτές εστιάζουν περισσότερο στον κατασταλτικό χαρακτήρα της αστυνόμευσης και δεν γίνεται καμμία προσπάθεια ώστε να καταπολεμηθούν κάποιες κατεστημένες νοτοτροπίες και αξιακοί κώδικες που επί σειρά δεκαετιών υπάρχουν

μέσα στο Αστυνομικό Σώμα και έχουν επισημανθεί τόσο από την ελληνική όσο και από τη διεθνή βιβλιογραφία.

Επιπλέον, δεν διαφαίνεται να υπάρχει ουσιαστική πρόβλεψη για τη συνεχή επαγγελματική βελτίωση του αστυνομικού. Θα έπρεπε εκτενώς να γίνεται αναφορά σε θέματα ψυχομετρικών τεστ, ευαισθητοποίησης και συνεχούς επιμόρφωσης, διά βίου εκπαίδευσης του αστυνομικού προσωπικού σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και όχι μόνο.

Σε ό,τι έχει να κάνει με το θέμα της προστασίας των παράτυπα εισερχομένων – διαμενόντων στην ελληνική επικράτεια, επιμένουμε, όπως έκανε και ο κ. Κουλοχέρης, ότι δεν γίνεται αναφορά στα άτομα που χρήζουν διεθνούς προστασίας.»

Δεν ξέρω εάν το έχει κάνει επίτηδες ο κύριος Υπουργός και αποχώρησε αλλά θα θέλαμε μία απάντηση σε αυτές τις ενστάσεις συγκεκριμένων θεσμικών φορέων που δεν ανήκουν στο ΣΥΡΙΖΑ και δεν είναι μέλη του ΣΥΡΙΖΑ.

Τώρα όσον αφορά την Πυροσβεστική, πόθος και όραμα των πυροσβεστών, ήταν η ομογενοποίηση αυτής της υπηρεσίας, για να σταματήσουμε να έχουμε πυροσβέστες δύο και τριών ταχυτήτων. Έχουμε μιλήσει εδώ σε επίκαιρες ερωτήσεις που έχουμε καταθέσει και έχετε απαντήσει. Πείτε μου όμως λιγάκι. Πώς είναι δυνατόν οι πυροσβέστες πενταετούς υποχρέωσης, να μην μπορούν να δουλέψουν μετά τις τρεις το μεσημέρι, να μην μπορούν να δουλέψουν, δηλαδή, το βράδυ, να μην μπορούν να δουλέψουν τα σαββατοκύριακα και ταυτόχρονα να θεωρούνται και πυροσβέστες;

Μάλιστα, στο νομοσχέδιο υπάρχει και η εξής πρωτοτυπία. Η υπηρεσία, ανάλογα με τις ανάγκες της θα κρίνει εάν οι πενταετούς υποχρέωσης είναι απαιτούμενοι για την υπηρεσία ή όχι. Ο διοικητής, θα βαφτίζει τον πενταετούς υποχρέωσης «πυροσβέστη» σήμερα, πενταετούς υποχρέωσης αύριο, μεθαύριο κάτι άλλο και παραμεθαύριο κάτι άλλο.

Θα υπάρξει ποτέ αυτή η ομογενοποίηση; Θα σταματήσουμε, δηλαδή, να έχουμε μόνιμο προσωπικό, πενταετούς υποχρέωσης, συμβασιούχων, για να μπορέσουν όλοι αυτοί οι άνθρωποι ναιώσουν ότι ανταμείβονται ισάξια μέσα σε μία υπηρεσία; Γιατί διατρέχουν τους ίδιους κινδύνους, έχουν τους ίδιους νεκρούς και παλεύουν με τα ίδια μέσα. Και σε αυτό, δεν δίνεται απάντηση με το νομοσχέδιο, μάλιστα όταν και οι ίδιοι σημειώνουν ότι δεν υπάρχει κανένα δημοσιονομικό κόστος, για να γίνει αυτή η ιστορία.

Εν τέλει, να πω και κάτι το οποίο έχω αναλάβει και το έχω ρωτήσει επανειλημμένα και προς εσάς και προς τον κ. Στουρνάρα, γιατί άπτεται και της δικής του αρμοδιότητας. Εκείνο το ευλογημένο επίδομα ανθυγιεινής εργασίας στους οδηγούς πενταετούς υποχρέωσης θα το δώσετε ποτέ; Υποτίθεται ότι είμαστε μία πολιτεία που βασίζεται στους νόμους και τους πιστεύει και τους υπηρετεί. Η πολιτεία, λοιπόν, καταστρατηγεί αυτό το πράγμα. Εσείς ο ίδιος, δηλώσατε εδώ σε ερώτηση που σας είχα κάνει, ότι αν πάνε στα διοικητικά δικαστήρια, θα δικαιωθούν. Ε, κάντε το επιτέλους! Κάντε το, για να νιώσουν και αυτοί ότι κάποιος από αυτή την έρμη την πολιτεία τους νοιάζεται, για να νιώσουν ότι οι άνθρωποι που έχασαν τη ζωή τους υπηρετώντας το Πυροσβεστικό Σώμα, έχουν και μία αξιοπρέπεια.

Να κλείσω με το εξής. Είναι ένα νομοσχέδιο –πάλι λόγια των ομοσπονδιών θα χρησιμοποιήσω– το οποίο έχει γραφτεί στο πόδι. Θα φανούν τα αποτελέσματα αυτού του νομοσχεδίου στο πολύ κοντινό προσεχές διάστημα, εάν πάει να εφαρμοσθεί. Εδώ είμαστε και θα συζητάμε τα προεδρικά διατάγματα και τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου που θα έρχονται για να διορθώσουν όλα αυτά τα προβλήματα που θα προκύψουν από αυτόν τον νόμο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο επίσης αγαπητός συνάδελφος και συμπατριώτης κ. Ουζουνίδης.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, χαιρόμαι ιδιαίτερα που είστε σήμερα εδώ και μπορώ να πω και εγώ ορισμένα πράγματα γι' αυτό το νομοσχέδιο που φέρνετε για ψήφιση.

Θέλω απλώς να δείξω το νομοσχέδιο για να δει ο κόσμος ότι είναι τετρακόσιες πενήντα σελίδες. Θέλω να πιστεύω ότι η συνάδελφός μου, η κ. Χρυσοβελώνη, πολύ καλή γνώστρια των νομικών θεμάτων, το έχει διαβάσει, έχει ενημερωθεί και πραγματικά πήρε θέση εδώ στη Βουλή. Την ευχαριστώ γι' αυτό.

Εγώ θέλω να αναφερθώ, μεταξύ άλλων στο σχέδιο νόμου, στην αναβάθμιση των υπηρεσιών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και τη ρύθμιση λοιπών θεμάτων, αρμοδιότητας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη.

Κατ' αρχάς, εκφράζω τη δυσαρέσκειά μου με την όλη σας στάση. Υποβαθμίζετε την περιοχή μας, την ανατολική Μακεδονία και Θράκη -και θα το αιτιολογήσω- με το να δημιουργήσετε στη Δράμα, στο Παρανέστι, στη Ξάνθη, στην Κομοτηνή και σε αρκετά μέρη του Έβρου τα κέντρα παράνομων μεταναστών. Κάποια στιγμή σας είχαμε ζητήσει να μεταφερθούν από εκεί -πρέπει να ήταν τον Αύγουστο του 2012- και μας είχατε πει ότι ήταν κάτι προσωρινό. Δυστυχώς έχουν γίνει μόνιμα κέντρα κράτησης.

Εμείς οι Βορειοελλαδίτες, οι Θρακιώτες, είμαστε σε μία ακριτική περιοχή, όπου υπάρχει μία ιδιαιτερότητα με τον πληθυσμό, με τις θρησκείες. Καλά θα κάνετε κάποια στιγμή να μεταφέρετε τους παράνομους μετανάστες σε όλη την Ελλάδα.

Επίσης έχετε υποβαθμίσει την περιοχή μας και κατ' επέκταση όλο το Σώμα της Ελληνικής Αστυνομίας, με το να μετατρέψετε τις Σχολές Αστυφυλάκων στην Ξάνθη και στην Κομοτηνή σε κέντρα κράτησης. Δε νομίζω να υπάρχει μεγαλύτερη υποβάθμιση. Σας τα έχω πει. Θα σας τα ξαναπώ. Εμάς στα σχολεία και στα πανεπιστήμια μας μάθαιναν οι δάσκαλοι: «Κλείνουμε μία φυλακή, ανοίγουμε ένα σχολείο». Πιθανόν εσείς τα μάθατε διαφορετικά. Θερμή παράκληση: Είναι ώρα έστω και άδειες οι σχολές, να παρμείνουν Σχολές Αστυφυλάκων.

Ακόμη, ένα άλλο δυσάρεστο είναι ότι στην ακριτική μας περιοχή, του Έβρου, κάθε μέρα ακολουθείται μία αναπτυξιακή πολιτική της σημερινής Κυβέρνησης όπου κλείνουν τα πάντα. Τώρα, τι αναπτυξιακή πολιτική είναι αυτή, δεν μπορούσαμε να το καταλάβουμε. Τουλάχιστον, τη Σχολή Αστυφυλάκων του Διδυμοτείχου θα έπρεπε να τη λειτουργήσετε, έστω και με πενήντα δόκιμους αστυνομικούς, με πενήντα νέα παιδιά, τα οποία, όπως μου κατήγγειλαν, μου ανέφεραν οι γονείς τους, έκαναν φροντιστήρια, έκαναν όνειρα, έδωσαν εξετάσεις, πέτυχαν, αλλά κáθονται στο σπίτι. Αυτή είναι η ανάπτυξη; Αυτή είναι η σωστή πολιτική με την οποία θα αναβαθμίσετε την Ελληνική Αστυνομία;

Ένα μεγάλο ερώτημα, που μου έθεσαν οι γονείς προχθές, είναι το εξής: Τι θα γίνει με τα παιδιά τα οποία πέτυχαν; Τι θα κάνουν; Και για ποιο λόγο δεν μπορούσατε να πάρετε πενήντα αστυφύλακες, νέα παιδιά, για να λειτουργήσει και αυτό το τεράστιο σχολικό συγκρότημα που υπάρχει εκεί στην περιοχή μας; Κλείνουν σχολεία, νοσοκομεία, εφορείες, οι Σχολές Αστυφυλάκων και δημιουργούνται τα κέντρα κράτησης.

Και κάποιοι συνάδελφοι Βουλευτές πάνε και κάνουν κριτική σε ποιους; Στους αστυνομικούς; Στους ανθρώπους που ζουν εκεί πέρα; Το κέντρο κράτησης-φύλαξης είναι λυπηρό να το βλέπεις.

Ας έρθουν, όμως, αυτοί οι ειδήμονες του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, που εκπροσωπούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και ας δώσουν λύσεις. Ας πάρουν τους ανθρώπους από εκεί κι ας τους μεταφέρουν σε καλύτερες εγκαταστάσεις. Όμως, να έρθουν και να τους πάρουν από εκεί. Δεν τους θέλουμε και εμείς. Δηλαδή, κι εμείς δεν το βλέπουμε ευχάριστα να έχουν τους ανθρώπους έτσι εγκλωβισμένους.

Και σας μιλάει κάποιος ο οποίος είναι υπέρ των νόμιμων, των ξένων ανθρώπων που θέλουν να έρθουν. Θα πρέπει, όμως, να μπορούν να προσαρμοστούν και στην ελληνική κοινωνία και στη δύσκολη περιοχή της Θράκης. Επομένως, λάβετε και αυτό υπ' όψιν. Και αλλάξτε κάτι για να αναβαθμιστεί και η Ελληνική Αστυνομία.

Είναι πάρα πολλά τα θέματα. Ένα μεγάλο θέμα, κύριε Υπουργέ, είναι η κατάσταση των αστυνομικών οι οποίοι εργάζονται. Όλα τους τα αυτοκίνητα έχουν χαλάσει. Και δεν σας μιλάω στο περίπου. Γνωρίζω άριστα την περιοχή μου, γνωρίζω άριστα τα αστυνομικά τμήματα.

Στις Φέρες, κατ' αρχάς, έχουν μαζευτεί ένα σωρό αστυνομικά

οχήματα ακινητοποιημένα. Δεν έχουν χρήματα να τα επισκευάσουν. Σας έκανα ερώτηση. Εσείς απαντήσατε ότι υπάρχουν διαθέσιμα χρήματα. Τα αυτοκίνητα, όμως, παραμένουν εκεί. Πάμε λίγο πιο πάνω, στο Αστυνομικό Τμήμα του Χειμωνίου. Και εκεί είναι εκατοντάδες. Όπου και να πας, τα μέσα που χρησιμοποιούν οι Έλληνες αστυνομικοί -προς τιμήν τους το ότι υπηρετούν εκεί, σε μια δύσκολη περιοχή- για να βοηθηθούν στη δουλειά τους είναι μηδενικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν έχω και χρόνο, αλλά τι να κάνουμε; Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, δώστε μου λίγο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ξέρετε, να χρησιμοποιείτε καλά τον χρόνο. Θα σας δώσω εύλογο χρόνο.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΟΥΖΟΥΝΙΔΗΣ: Επίσης ένα άλλο μεγάλο πρόβλημα είναι με τους αστυνομικούς τους οποίους τους αποσπάτε ή τους μεταθέτετε για δύο, τρεις ή τέσσερις μήνες. Κάνουν πολλές φορές τα παράπονά τους, ότι θέλουν και αυτοί να ξέρουν. Τουλάχιστον στείλτε τους για ένα εξάμηνο, ώστε να ξέρουν. Τους δύο ή τρεις μήνες που τους στέλνετε, δεν μπορούν οι άνθρωποι ούτε να μείνουν ούτε να κάνουν κάποιο προγραμματισμό για τη ζωή τους.

Ένα άλλο θέμα είναι ότι σε πολλά κέντρα κράτησης μεταφέρονται ποινικοί κρατούμενοι. Και οι αστυνομικοί με το δίκιο τους έχουν ότι ο ρόλος τους είναι διαφορετικός, να προστατεύουν τον πολίτη.

Επίσης το μεγάλο πρόβλημα είναι με τους πυροσβέστες -το ανέφεραν οι συνάδελφοι κ. Λυκουρέντζος και κ. Καραγιαννίδης- που τους έχετε χωρίσει σε μόνιμους, πενταετούς, συμβασιούχους.

Συνεπώς βελτιώστε το λίγο. Πραγματικά είμαστε υπέρ της αναβάθμισης, αλλά να φανεί επί της ουσίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Αικατερίνη Παπακώστα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, για να δούμε τι έχουμε εδώ. Έχουμε την κεντρική επιλογή της Κυβέρνησης όσον αφορά στο σχεδιασμό και την εφαρμογή ενός νέου προτύπου στην οργάνωση και τη λειτουργία του κράτους που έχει ως σκοπό να προστατεύσει πιο αποτελεσματικά απ' ό,τι σήμερα το δημόσιο συμφέρον και να προσφέρει αναβαθμισμένες υπηρεσίες στους φορολογούμενους πολίτες με το χαμηλότερο δυνατό κόστος. Αυτό είναι το πλαίσιο, αυτή είναι η φιλοσοφία του νομοθέτη.

Το ερώτημα που γεννάται μετά απ' όλη αυτή την συζήτηση και την επεξεργασία που έγινε εξαντλητικά στις επιτροπές -επειδή το άκουσα από πολλούς συναδέλφους και ιδιαίτερα από τους εισηγητές όλων των πτερύγων- είναι το εάν είναι καλός ο νόμος.

Πότε είναι καλός ένας νόμος, αγαπητοί συνάδελφοι; Καλός είναι ένας νόμος όταν η φιλοσοφία του νομοθέτη πληρούται στο ακέραιο, δηλαδή, όταν απαντά στα προβλήματα τα οποία καλείται να λύσει. Ο καλός νόμος είναι εκείνος ο οποίος είναι απάτη, είναι εκείνος ο οποίος δεν χρειάζεται περαιτέρω νομοθέτηση και δεν χρειάζεται να επιληφθεί περαιτέρω για τα ζητήματα που ad hoc καλείται να λύσει.

Άρα, στο ερώτημα αυτό θέλω να πω την άποψή μου, ισχυριζόμενη ότι θα χρειαστεί και περαιτέρω νομοθέτηση, κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, δηλαδή να ξανανομοθετήσουμε, να επανανομοθετήσουμε επί του θέματος, γιατί εγώ δεν θέλω, παραδείγματος χάριν, την οδό των προεδρικών διαταγμάτων ή των εγκυκλίων.

Θα ήθελα -είναι επιθυμία μου- για να έχουμε καλή, ορθή νομοθέτηση, ο νόμος να επιλύει τα προβλήματα για τα οποία φυσικά, ως εργαλείο, λειτουργεί και καλείται να επιλύσει. Αυτό είναι το ένα.

Από εκεί και πέρα, η φιλοσοφία του είναι σωστή; Ασφαλώς είναι σωστή. Ο τρόπος και οι δομές, όπως τις προτείνει ο νομοθέτης μέσα από τη φιλοσοφία του νόμου, είναι στην ορθή κατεύθυνση; Είναι στην ορθή κατεύθυνση.

Άρα, πρέπει να δούμε πώς μπορούμε αυτά τα ζητήματα να τα επιλύσουμε εδώ, στην Ολομέλεια, τις εκκρεμότητες που υπάρχουν εκ των πραγμάτων, διότι με μεγαλύτερη σαφήνεια πρέπει να οριοθετηθούν και να νομοθετηθούν κάποια ζητήματα.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση ούτε λίγο ούτε πολύ είπε ότι την επικρίνουμε και της ασκούμε δριμεία κριτική διότι κάνει παρατηρήσεις επί του σχεδίου νόμου. Όχι, αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δεν είναι αυτή η κριτική. Η κριτική είναι, παραδείγματος χάριν, ένα κρίσιμο ερώτημα που τίθεται. Το κρίσιμο ερώτημα είναι: Πιστεύετε στην ύπαρξη ή όχι της Αστυνομίας; Διότι εδώ υπάρχει μια χαρακτηριστική διγλωσσία στους κόλπους σας. Δηλαδή, υπάρχει μια άποψη -η οποία από τη συμπεριφορά σας, από τις πράξεις σας και τις παραλείψεις σας τείνει να γίνει κρατούσα άποψη στο ΣΥΡΙΖΑ- παραδείγματος χάριν, απαλλοτρίωσης της Αστυνομίας και στελέχωσής της από λαϊκούς ενόπλους με κατάρτηση των βαθμών. Είναι μια συζήτηση και μια προσέγγιση την οποία εγώ, βεβαίως, δεν ασπάζομαι και δεν υιοθετώ, αλλά υπάρχει στην Αξιωματική Αντιπολίτευση και μάλιστα με πολύ έντονο τρόπο.

Άρα, λοιπόν, τίθεται ένα κρίσιμο ερώτημα: Πιστεύετε ή όχι στην ύπαρξη της Αστυνομίας; Και το ερώτημα τίθεται, διότι είναι άλλης τάξης ζήτημα το να μεταφέρεis προβληματισμούς και παρατηρήσεις των εμπλεκόμενων στο σχέδιο νόμου. Δηλαδή, γίνεστε απλώς αγγελιαφόροι των μηνυμάτων ή των προτάσεων αλλά επί της ουσίας δεν παίρνετε θέση.

Πείτε μας τι είδους Αστυνομία θέλετε. Και, βεβαίως, πείτε μας εάν πιστεύετε στην έννομη τάξη, στην ασφάλεια, προκειμένου να υποστηριχθούν υπέρτερης αξίας αγαθά, όπως είναι το αγαθό της ζωής, της ασφάλειας, της σωματικής ακεραιότητας και της περιουσίας των πολιτών.

Και να σας πω και το εξής: Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να ξέρετε ότι η Ελληνική Αστυνομία από τη φύση της -και μάλιστα από τη φύση που ο νομοθέτης της έχει δώσει, τόσο ο συντακτικός όσο και ο κοινός νομοθέτης- έχει στην αρμοδιότητά της, εκτός από την πρόληψη και την καταστολή του εγκλήματος, την προστασία του κράτους με ό,τι αυτό σημαίνει και την προστασία του δημοκρατικού πολιτεύματος στο πλαίσιο της συνταγματικής τάξης, όπως αυτή ορίζεται και περιγράφεται από τον καταστατικό χάρτη της χώρας, δηλαδή από το Σύνταγμα, που περιλαμβάνει την άσκηση της Αστυνομίας δημόσιας και κρατικής ασφάλειας.

Αυτό είναι το πλαίσιο. Πείτε μας αν θέλετε να το καταργήσετε, για να μην παραπονείστε ότι αδικώς σας επικρίνουμε.

Θέλω να θέσω δύο-τρία ζητήματα, κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, σχετικά με το πρακτικό κομμάτι, διότι θέλω να στοιχειοθετήσω το ερώτημα που έβαλα: Είναι καλός νόμος; Οι προθέσεις αναμφίβολα είναι οι καλύτερες, η κατεύθυνση είναι η ορθή. Θα σας θέσω δύο-τρία ερωτήματα και ελπίζω να έχουμε απάντηση μέσα από το νόμο.

Παραδείγματος χάριν: Συνήγορος του αστυνομικού και συνήγορος του πυροσβέστη κατ' αναλογική εφαρμογή. Ορθό μέτρο. Εάν δεν πρόκειται να διευρυνθεί και να εξειδικευθεί σε σχέση με τις αρμοδιότητες και τα καθήκοντα που θα έχει σε σχέση με τη σημερινή κατάσταση που επικρατεί, νομίζω ότι θα παραμείνει ως κενό γράμμα. Άρα, χρειάζεται εξειδίκευση, διότι αν είναι απλώς να βαφτίσουμε μία λειτουργία η οποία σήμερα υπάρχει ως συνηγορία υπέρ των αστυνομικών ή υπέρ των πυροσβεστών, τότε δεν θα έχουμε προωθήσει τη φιλοσοφία μας που είναι να υπηρετήσουμε αποτελεσματικότερα το συμφέρον, την αναδιάρθρωση και τις δομές.

Το δεύτερο πρακτικό ζήτημα που τίθεται είναι με ποια κριτήρια θα κριθούν. Όταν δύο αστυνομικοί υπάλληλοι ή δύο πυροσβεστικοί υπάλληλοι πληρούν τις προϋποθέσεις, έχουν τα μόρια, κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, με ποια κριτήρια θα κριθούν από τους προϊσταμένους τους για το ποιος θα πάει στην Καλαμάτα, για παράδειγμα, όπου υπάρχει μια θέση, για την τάξη, για την ασφάλεια;

Ποιος από τους δύο που έχει τα κριτήρια ακριβώς και τις προϋποθέσεις και τα μόρια θα επιλεγεί και με ποιες προϋποθέσεις; Θα πρότεινα δηλαδή, για παράδειγμα, μέσα από τις σχολές να υπάρχει εξειδίκευση ανά κλάδο, αφού γίνεται αυτή η αναδιάρ-

θρωση -κλάδος τάξης, κλάδος ασφάλειας- αλλά για τους ήδη υπηρετούντες δεν υπάρχει μέσα πρόνοια, ώστε να προβλεφθούν πώς αυτοί οι δυο που έχουν τα ίδια κριτήρια και πληρούν τις ίδιες προϋποθέσεις θα στελεχώσουν την τάξη ή την ασφάλεια. Ποιος θα το κρίνει αυτό;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, για ένα λεπτό και θα κλείσω.

Τρίτο παράδειγμα. Μετά την αναδιάρθρωση της Αστυνομίας το 1984 με τη νομοθέτηση που έγινε τότε, που ορθώς έγινε κατά την άποψή μου, έχουμε ακόμα στρεβλώσεις και γι' αυτό ανησυχώ και σας εκφράζω τις ανησυχίες και τους προβληματισμούς μου. Παραδείγματος χάριν, έχουμε και σήμερα ζητήματα άλυτα από τότε, όπως συγκεκριμένα είναι η διατήρηση δυο ταμείων, του Ταμείου Ελληνικής Αστυνομίας και του Ταμείου Ελληνικής Χωροφυλακής. Αυτό, μετά από τόσα χρόνια, θα έπρεπε να είχε επιλυθεί. Αυτό έχει να κάνει σε σχέση με την καλή νομοθέτηση και τον τρόπο που πρέπει αυτή να οριοθετείται.

Επίσης, για την Πυροσβεστική είναι απαραίτητα στοιχεία το καθηκοντολόγιο και η τήρηση της ιεραρχίας. Είναι δυο προϋποθέσεις που κάνουν ασφαλείς όλες εκείνες τις ομάδες που εμπλέκονται με την πυρόσβεση.

Τέλος, είναι επίσης αναγκαία και ικανή συνθήκη η αποκατάσταση σε βάρος των αδικιών οι οποίες έχουν συντελεστεί λόγω της οικονομικής κρίσης, από το δίκαιο δηλαδή της ανάγκης, σε βάρος των ενστόλων και των στελεχών των Σωμάτων Ασφαλείας. Είναι καιρός να αποδείξουμε ότι τους νοιαζόμαστε στην πράξη και ότι εν πάση περιπτώσει οι αδικίες, όταν λέμε ότι θα αποκατασταθούν, το εννοούμε επί της ουσίας.

Υπό τον προβληματισμό του να έχουμε ένα νόμο, ο οποίος πραγματικά κινείται στη σωστή κατεύθυνση, που να απαντά και να είναι πλήρης, ετέθησαν οι προβληματισμοί μου στην Ολομέλεια της Βουλής.

Ευχαριστώ θερμά, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής Δράμας και συμπατριώτης μου κ. Δημήτριος Κυριαζίδης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελληνική Αστυνομία ως οργανισμός δεν είναι μια αφηρημένη έννοια, έχει ένα συγκεκριμένο περιεχόμενο. Η αποστολή της είναι συγκεκριμένη. Έχει, δηλαδή, ως ιδιαίτερο φορτίο τη διασφάλιση ενός κοινωνικού αγαθού, που είναι ιδιαίτερο για κάθε πολίτη όλης της γης, τη διασφάλιση της ζωής, της τιμής και της περιουσίας.

Η αποστολή της Ελληνικής Αστυνομίας είναι συγκεκριμένη. Είναι η αντιμετώπιση του κοινού οργανωμένου εγκλήματος, το κυκλοφοριακό από πλευράς ρύθμισης, η αντιμετώπιση του μεγάλου θέματος των ναρκωτικών, όπως επίσης και η προστασία του περιβάλλοντος, ένα ζήτημα που ιδιαίτερα στις μέρες μας είναι σημαντικό σε κάθε χώρα.

Βεβαίως, όλο αυτό το διάστημα στην επιτροπή, στις συνεδριάσεις που έγιναν, εξαντλήθηκε το θέμα από πλευράς θέσεων των κομμάτων. Εκείνο που αποκόμισα είναι μια θεωρητική προσέγγιση στο ζήτημα της Αστυνομίας, όπως ο καθείς το αντιλαμβάνεται και βεβαίως με έναν ιδιαίτερο αφορισμό για κάθε ζήτημα από πλευράς της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, χωρίς συγκεκριμένα μια πρόταση, ένας αφορισμός γενικός, χωρίς ως Αξιωματική Αντιπολίτευση κάτι να προτείνει, κάτι να προσθέσει σε αυτό που πάει να γίνει.

Τι πάει να γίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Ήταν ζητούμενο από τους εργαζόμενους στην Ελληνική Αστυνομία και όχι μόνο, επιτέλους, να υπάρξει και στην Ελληνική Αστυνομία, όπως σε κάθε άλλη χώρα της Ευρώπης, μια Αστυνομία η οποία να έχει μια δομή που να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες.

Ποιες είναι αυτές οι σύγχρονες ανάγκες; Είχαμε μια Αστυνομία πολλαπλών εφαρμογών, μια Αστυνομία με ένα συνονθύλευμα ιδιαίτερα ως προς στο καθήκον.

Για να είμαι πιο συγκεκριμένος, δεν υπήρξε ποτέ μία εξειδίκευση εκτός ορισμένων επιπέδων, περιορισμένων βεβαίως, και ήταν ζητούμενο από πλευράς των αστυνομικών να υπάρξει μία

εξειδίκευση, μία ειδικότητα, παραδείγματος χάριν αυτός που υπηρετεί στην ασφάλεια να γίνει επιστήμονας σε αυτήν ακριβώς την αποστολή, σε αυτό ακριβώς το καθήκον. Το ίδιο αυτός που είναι στην τάξη, το ίδιο και αυτός που είναι στην Τροχαία. Βεβαίως, πάρα πολλές φορές βλέπαμε αστυνομικό τη μία μέρα να υπηρετεί στην Τροχαία, την άλλη μέρα στην ασφάλεια και να μην αναφέρω τους λόγους. Άρα μπαίνουμε σε μία νέα εποχή σε ό,τι αφορά την Αστυνομία, ύστερα από τριάντα χρόνια. Είναι σημαντικό το νομοθέτημα αυτό σε ό,τι αφορά την εύρυθμη λειτουργία της Αστυνομίας αλλά και τη διασφάλιση του αστυνομικού προσωπικού.

Βεβαίως, συμφώνησα και στην επιτροπή και με την Αξιωματική Αντιπολίτευση τον κ. Τσοουκαλά, στην αναφορά ότι πράγματι, στη συνέχεια, για να τεθεί σε λειτουργία το συγκεκριμένο νομοθέτημα θα πρέπει να εκδοθεί σωρεία προεδρικών διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων. Από την άλλη πλευρά όμως ήρθε και η θέση της Δημοκρατικής Αριστεράς, από πλευράς του κ. Πανούση, που πράγματι ήρθε στην άλλη πλευρά. Δηλαδή είναι ένα νομοσχέδιο πολλών άρθρων, που θα έπρεπε να περιοριστεί σε έναν ορισμένο αριθμό, σαν ένα περίγραμμα, ένα πλαίσιο σε αυτό που στη συνέχεια θα κτιστεί. Κύριε Υπουργέ, μένω ακριβώς σε αυτό το κτίσιμο. Δηλαδή πράγματι για να λειτουργήσει αυτό που δομείτε με το νομοθέτημα θα υπάρξουν προεδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις και εδώ έγκειται η προσοχή όλων μας, έτσι ώστε να αποβεί λειτουργικό αυτό το νέο σχήμα, αποδοτικό και προς το συμφέρον της ελληνικής κοινωνίας.

Εκατόν είκοσι επτά άρθρα. Θα έπρεπε, κατά την άποψη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να υπάρξουν εκατόν είκοσι επτά τόμοι εδώ, έτσι ώστε κάθε άρθρο να έχει έναν τόμο προκειμένου να αναλύει τι επιζητείται και τι επιδιώκεται με το συγκεκριμένο άρθρο. Άρα λοιπόν θα έλεγα καθ' υπερβολή ότι υπάρχουν εκατόν είκοσι επτά άρθρα, ορισμένα θα έλεγα ότι δεν χρειάζονται, αλλά εν πάση περιπτώσει δίνουν ένα στίγμα όπου ο καθείς μπορεί να αντιληφθεί το περιεχόμενο και πού κινείται.

Σε ό,τι αφορά την εξειδίκευση, είναι σημαντικό, κύριε Υπουργέ, ότι επιτέλους ο αστυνομικός θα γίνει επιστήμονας στο είδος που θα του δοθεί. Εδώ χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή και γι' αυτό έρχομαι στο ζήτημα της εκπαίδευσης. Πράγματι, εδώ θέλει ιδιαίτερη προσοχή, έτσι ώστε να επιλεγεί ο κατάλληλος για την κατάλληλη θέση κι εδώ είναι η πρόκληση για εσάς. Είμαι σίγουρος ότι αυτό επιδιώκετε, έτσι ώστε να αποτελέσουν μία Αστυνομία με αυτόν τον επιστημονικό χαρακτήρα, όπως τονίστηκε από πάρα πολλούς συναδέλφους. Βεβαίως, θα πρέπει να υπάρξει επιτέλους μια αξιολόγηση, από τον κατώτερο μέχρι τον ανώτερο αστυνομικό, που δεν υπάρχει σήμερα, και φυσικά ο έλεγχος.

Έρχομαι τώρα στο ζήτημα του ανθρώπου αστυνομικού. Θέλω να έναν αστυνομικό -θα έλεγα- πολυπράγμονα, υπερδύναμο, παντογνώστη, πανέτοιμο για όλα, έναν Robocop δηλαδή που να μπορεί να ανταποκριθεί σε όλα.

Από την άλλη πλευρά, ποτέ δεν τον συμπαραστεκόμαστε και βλέπουμε τι συμβαίνει πάρα πολλές φορές, από την Αξιωματική Αντιπολίτευση ειδικότερα, με τη σωρεία μηνύσεων κατά των αστυνομικών. Έχετε προβεί σε μία βιομηχανία μηνύσεων που αναστέλλει το όποιο έργο. Βεβαίως, εάν κάποιος ευθύνεται, να στραφείτε -το έχω πει πάρα πολλές φορές- στην πολιτική και στην αστυνομική ηγεσία και όχι στον απλό αστυνομικό που είναι στον δρόμο.

Υπάρχει βεβαίως μία σύγχυση -αν θέλετε- του γεγονότος ότι η απαίτηση του συνόλου των Βουλευτών να υπάρξει ο συνήγορος του αστυνομικού έτεινε προς αυτόν τον σκοπό, τη διασφάλιση της όποιας παρανομίας. Λάθος κάνετε. Θα ήθελα να σας πω ειλικρινώς, μέσα από το Σώμα, ότι οι ενέργειές σας δυστυχώς σπρώχνουν...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Για ποιους μιλάτε, για εμάς; Οι δικές μας ενέργειες;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Ναι, οι ενέργειές σας και η καταφορά κατά των αστυνομικών και πολλές φορές η δική μας αδράνεια -οφείλω να το πω- ως Νέα Δημοκρατία τους οδηγούν σε άλλον χώρο.

Διότι, πράγματι, εάν βάλεις έναν εργαζόμενο στη γωνία του ρινγκ και αρχίσεις να τον χτυπάς γενικώς, όταν απλώσει κάποιος

άλλος το χέρι του, είναι επόμενο ότι θα στραφεί προς τα εκεί. Για αυτό σας λέω ότι χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή σε αυτό.

Κύριε Υπουργέ, στα ζητήματα της Πυροσβεστικής επιμένουμε και θα σας παρακαλούσα και εγώ ο ίδιος προσωπικά να γίνει το καθηκοντολόγιο και η ομοιογενοποίηση. Αυτά είναι ζητήματα που πρέπει να δούμε, έστω και την τελευταία στιγμή. Πρέπει επιτέλους αυτά τα ζητήματα, τα οποία αποτελούν και αιτήματα των ιδίων των πυροσβεστών, να λήξουν θετικά.

Θα συνεχίσω την τοποθέτησή μου όταν πάρω το λόγο μετά.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Κόλλιας, Βουλευτής Κορινθίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε αποσκοπεί στην αναδιοργάνωση της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος και της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας. Θα αναφερθώ στα θέματα της Αστυνομίας για το λόγο ότι εκεί οι αλλαγές που επιχειρούνται είναι μεγαλύτερες, βαθύτερες και δυσκολότερες.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τα τελευταία χρόνια το έργο της Ελληνικής Αστυνομίας έχει γίνει πιο δύσκολο, πιο πολύπλοκο. Το οργανωμένο έγκλημα παίρνει όλο και περισσότερες και πιο επικίνδυνες μορφές. Οι δράστες γίνονται όλο και πιο θρασείες. Η οικονομική δυσπραγία παράγει και αυτή έγκλημα μικρότερο ή μεγαλύτερο. Λαθρομετανάστες επιχειρούν κατά κύματα να εισέλθουν στη χώρα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Απέναντι σε όλες αυτές τις ανάγκες η Ελληνική Αστυνομία πασχίζει με αυτοθυσία να ανταποκριθεί, προσπαθώντας να εμποδίσει στους πολίτες το αίσθημα της ασφάλειας. Σε αυτό το titάνιο έργο, η στήριξη της πολιτείας, τόσο σε πολιτικό και οργανωτικό όσο και σε οικονομικό επίπεδο, πρέπει να είναι ισχυρή και αδιάλειπτη.

Αυτό ακριβώς επιδιώκει το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης με το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα. Επιδιώκει μία οργανωτική αναδιάρθρωση της ΕΛΑΣ, η οποία θα διευκολύνει στον καταμερισμό και στην επιτέλεση των αρμοδιοτήτων των αστυνομικών, προκειμένου να αντιμετωπιστούν καλύτερα γνωστές και νέες μορφές εγκλήματος. Το νομοσχέδιο στοχεύει στην ορθολογική κατανομή του προσωπικού στις υπηρεσίες που υπάρχουν πραγματικά ανάγκες και στην απελευθέρωσή τους από γραφειοκρατικές εργασίες. Με καλύτερη στόχευση του έργου της Αστυνομίας, μείωση των διοικητικών δομών και καλύτερη αξιοποίηση του προσωπικού και των διαθέσιμων πόρων η Κυβέρνηση εξοπλίζει την ΕΛΑΣ ώστε να ανταποκριθεί στο ρόλο της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βεβαίως, όπως και σε κάθε μεταρρυθμιστική απόπειρα, υπήρξαν ενστάσεις απέναντι στις οποίες η ανταπόκριση του κυρίου Υπουργού ήταν άμεση και θετικότερη. Μία από αυτές τις επισημάνσεις ήταν το θέμα της λεγόμενης καθετοποίησης μέχρι τη βάση της ΕΛΑΣ, ιδιαίτερα σε σχέση με τις αστυνομικές διευθύνσεις σε επίπεδο νομού.

Ενώ λοιπόν η διάκριση στους κλάδους τάξης, ασφάλειας και μετανάστευσης είναι θετικότερη σε επιτελικό επίπεδο, εάν φτάσει σε επίπεδο νομού, όπως επεσήμαναν και άλλοι συνάδελφοι, πιθανόν, κύριε Υπουργέ, να υπάρξει κίνδυνος αλληλοεπικάλυψων. Νομίζω ότι σε επίπεδο νομού ξεκαθαρίστηκε ότι ο διευθυντής παραμένει με αρμοδιότητα στον κλάδο Τάξης-Τροχαίας.

Θα πρέπει επομένως, κύριε Υπουργέ, κατά την έκδοση των προεδρικών διαταγμάτων και αποφάσεων να διασφαλιστεί ο συντονισμός της τοπικής Αστυνομίας τόσο εσωτερικά όσο και με τις περιφερειακές διευθύνσεις.

Σε ό,τι αφορά τις μεταθέσεις, θέμα που απασχολούσε έντονα τους αστυνομικούς λόγω της κατάργησης των διευθύνσεων σε επίπεδο νομού ως διοικητικών μονάδων, χαίρομαι που ο κύριος Υπουργός έχει τοποθετηθεί ξεκάθαρα και κατηγορηματικά.

Φαντάζομαι, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό θα ισχύσει και μακροπρόθεσμα, ώστε να μην υπάρχει ο κίνδυνος αστυνομικοί που τώρα μπορούν να μετατεθούν μόνο εντός Κορινθίας αύριο να

μπορούν να μετατίθενται σε άλλους νομούς.

Επίσης με την κατάργηση της Δημοτικής Αστυνομίας η ΕΛΑΣ επιφορτίστηκε με είκοσι τρεις νέες αρμοδιότητες, κάποιες από τις οποίες περιλαμβάνονται και επαναλαμβάνονται στο παρόν νομοσχέδιο και προσθέτουν ήδη στον αυξημένο φόρτο εργασίας.

Πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί στον τρόπο με τον οποίο θα κατανεμηθεί το έργο και το προσωπικό ώστε να μην αποσπαστεί η Αστυνομία μας από το κατ' εξοχήν έργο της που είναι η προστασία και η ασφάλεια των πολιτών.

Αντιλαμβάνομαι, κύριε Υπουργέ, ότι ίσως σε κάποιες διευθύνσεις, σε κάποιες υπηρεσίες ή σε κάποιες πόλεις πράγματι να υπάρχει υπεράριθμο προσωπικό. Σας διαβεβαιώνω όμως ότι η Κορινθία δεν έχει αυτό το πρόβλημα. Το αντίθετο συμβαίνει μάλιστα.

Μια χούφτα αστυνομικών καλούνται να αναμετρηθούν με το οργανωμένο έγκλημα, με σεσημασμένους, με μικροαπατεώνες, με Ρομά, με μετανάστες, αλλά και με το έγκλημα που μεταναστεύει από τη γειτονική Αθήνα.

Τρέχουν να καλύψουν αποστάσεις εκατοντάδων χιλιομέτρων, να προστατεύσουν από τους τουρίστες στις παραλίες μέχρι και τους παππούδες και τις γιαγιάδες στα ορεινά χωριά, από τα φυτώρια μέχρι τους μετασχηματιστές στη ΔΕΗ.

Μέσα σε όλα, αναλώνονται πολύτιμες δυνάμεις βεβαίως για τη φύλαξη του κέντρου μεταναστών, το οποίο, κύριε Υπουργέ, παρά τις συνεχείς αντιδράσεις κι αν θέλετε την αγανάκτηση των συμπολιτών μου εξακολουθεί να το φιλοξενεί η πόλη της Κορίνθου.

Βεβαίως, πρόσφατα, τόσο με δική σας συνδρομή, όσο και με την πρωτοβουλία του Αρχηγού της ΕΛΑΣ, η αστυνομική δύναμη της Κορινθίας ενισχύθηκε σημαντικά και σε προσωπικό και σε εξοπλισμό. Θέλω, κύριε Υπουργέ, δημοσίως να σας ευχαριστήσω προσωπικά.

Οφείλω ωστόσο να επαναλάβω ότι οι ανάγκες στο νομό μου είναι πολλές και ιδιαίτερες κι η ενίσχυση της Αστυνομίας μας επιβάλλεται για λόγους ασφαλείας τόσο των συμπολιτών μου όσο και των αστυνομικών που υπηρετούν στην Κορινθία.

Τέλος, θέλω να θέσω το ζήτημα των αμοιβών. Ο βασικός μισθός του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας δεν είναι ούτε χίλια επτακόσια ευρώ το μήνα, ποσό –τολμώ να πω, κύριε Υπουργέ– εξευτελιστικό, πλην όμως αντιπροσωπευτικό για το τι συμβαίνει από εκεί και κάτω.

Θεωρώ ότι με δεδομένο το γεγονός ότι οι γυναίκες και οι άνδρες της Ελληνικής Αστυνομίας θέτουν επί μονίμου βάσεως τη ζωή τους σε κίνδυνο για ψίχουλα χρειάζεται μια μισθολογική αναθεώρηση. Πιστεύω πολύ γρήγορα θα γίνουν πράξη οι εξαγγελίες του Πρωθυπουργού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι το παρόν νομοσχέδιο ανοίγει μια και καλή την πόρτα για μια ουσιαστική και βαθειά μεταρρύθμιση στην Ελληνική Αστυνομία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Οι λεπτομέρειες και η εφαρμογή του χρειάζονται και δουλειά και διάλογο. Θεωρώ όμως ότι αν αξιοποιηθούν σωστά οι βάσεις που τίθενται, θα μπορέσουμε να χτίσουμε μια ΕΛΑΣ πιο αποτελεσματική στο έργο της, πιο κοντά στην κοινωνία και πιο ασφαλή για τους ανθρώπους της.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει η κ. Όλγα Βαλαβάνη.

ΟΛΓΑ-ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όσοι εμφορούνται από τα συντηρητικά αντανακλαστικά αντιμετώπισης της σύγχρονης, έτσι κι αλλιώς, περίπλοκης και πολύπλοκης κοινωνικής πραγματικότητας υπό το απλοποιητικό σχήμα του δόγματος περί «νόμου και τάξης» τείνουν να εμφανίζουν την Αριστερά περίπου ως εχθρό της αστυνομίας.

Επειδή η σύγχρονη κοινωνία βρίσκεται ακόμα πολύ μακριά από ένα τέτοιο επίπεδο χειραφέτησης των κοινωνικών και υλικών

σχέσεων, που θα τροποποιούσε ριζικά, στο πλαίσιο της αυτορρύθμισης των κοινωνικών σχέσεων, όχι μόνο τους ειδικούς μηχανισμούς επιβολής του νόμου και της τάξης, αλλά και τις ίδιες τις αντίστοιχες έννοιες, στην Αριστερά, αλλά και σε ολόκληρη την κοινωνία, τίθεται εδώ και καιρό το κλασικό πλέον ερώτημα «τι είδους Αστυνομία θέλουμε;». Ένα ερώτημα, που δεν οφείλεται σε ακαδημαϊκή περιέργεια, αλλά συνοψίζει τις εμπειρίες μιας ολόκληρης περιόδου, εθνικής και διεθνούς: από την Αστυνομία, που κυρίαρχη αποστολή είχε την αντιμετώπιση του «εχθρού λαού», του ανώμαλου μεταεμφυλιοπολεμικού καθεστώτος που στηριζόταν στην απαγόρευση της νόμιμης λειτουργίας του ΚΚΕ και τερματίστηκε με την κατάρρευση της δικτατορίας το '74, μέχρι την μεταπολιτευτική «σύγχυση ρόλων», καθώς η παγκοσμιοποίηση και η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση εσωτερικεύει και με θεσμικό τρόπο τους νέους εχθρούς που δημιουργεί.

Η αλήθεια είναι ότι η Αριστερά, κάτι που φάνηκε ιδιαίτερα από τη δεκαετία του '80, υπήρξε διαχρονικά η μόνη πολιτική δύναμη που στήριξε σταθερά μέχρι σήμερα τα συμφέροντα των ανδρών και γυναικών των Σωμάτων Ασφαλείας, ακριβώς επειδή τους αντιμετώπισε και τους αντιμετωπίζει ως ένστολους εργαζόμενους. Υπερασπίστηκε σε δύσκολες και άγριες συνθήκες, ιδιαίτερα τα πρώτα χρόνια μετά τη Μεταπολίτευση, το δικαίωμά τους, όπως και όλων των εργαζόμενων, για ανεξάρτητη και ελεύθερη από διώξεις συνδικαλιστική εκπροσώπηση και δράση, για την κατάκτηση δημοκρατικών, από την άποψη των εργασιακών δικαιωμάτων, και αξιοπρεπών, από την άποψη της αμοιβής και του πολιτισμικού περιβάλλοντος, συνθηκών εργασίας.

Χωρίς να τους κολακεύει, όπως κάνει παραδοσιακά η Νέα Δημοκρατία, προκειμένου να τους χειραγωγήει ταυτόχρονα και ως αστυνομικούς και ως ψηφοφόρους, η Αριστερά αγωνιζόμενη να εδραιωθεί η δημοκρατική λειτουργία των Σωμάτων Ασφαλείας μέσω της διάνοιξης μιας διάπλατης πόρτας εισόδου της κοινωνίας στο εσωτερικό τους- πράγμα που πρέπει να πούμε ότι διευκόλυνε αφάνταστα η διαδικασία προσλήθων τους μέσω των εισαγωγικών πανελλαδικών εξετάσεων- έπειρνε αντιθέτως πάντα υπ' όψιν την ιδιαίτερη φύση της επαγγελματικής τους λειτουργίας. Το έκανε αυτό από τη μια, γιατί σε μια ανταγωνιστική κοινωνία οφείλουν να εδραιώνουν όχι μόνο το αίσθημα αλλά κυρίως πραγματικές συνθήκες ασφαλείας της καθημερινής ζωής: Όχι για τους λίγους, την οικονομική κυρίως ελίτ που ζει έτσι κι αλλιώς στο πολλαπλώς προστατευόμενο περιβάλλον που εξασφαλίζουν τα λεφτά της, και κατά δεύτερο λόγο και την πολιτική ελίτ, αλλά για την εργαζόμενη συντριπτική πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας, για αυτούς που ζουν, στο άγχος της ανεργίας, τη φτωχοποίηση και την ανέχεια.

Από την άλλη πλευρά η ίδια η άσκηση τέτοιων καθηκόντων από μεριάς των ανδρών και γυναικών της Αστυνομίας συνεπάγεται μια καθημερινή και ποτέ τελικής μορφής αναζήτηση μιας ουσιαστικής ισορροπίας πάνω σε τεταμένο σχοινί: Ανάμεσα στον, που αποτελεσματικό και ταυτόχρονα ασφαλή για τους ίδιους, τρόπο ενάσκησης αυτών των καθηκόντων και την τήρηση μιας νομιμότητας κατοχυρωμένης όχι μόνο τυπικά, αλλά και ουσιαστικά. Για το ζήτημα αυτό, την τήρηση αυτής της νομιμότητας, οφείλουμε να είμαστε απόλυτα σαφείς.

Όπως χαρακτηριστικά γράφει η καθηγήτρια του Ποινικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, κ. Ελισάβετ Συμεωνίδου-Καστανίδου σε άρθρο της με τίτλο «Αστυνομική βία και ανθρώπινα δικαιώματα». «Η χρήση της αστυνομικής βίας θίγει ιδιαίτερα σημαντικά αγαθά του ατόμου, όπως η ελευθερία, η τιμή, η σωματική ακεραιότητα ή η ζωή.» Ας θυμηθούμε, λέω εγώ, ένα παράδειγμα, έναν νέο άνθρωπο, το φωτορεπόρτερ Μανώλη Κυπραίω, που η έκρηξη χειροβομβίδας κρότου-λάμψης κυριολεκτικά επάνω του τον καταδικάσει σε ισόβια κωφότητα και, χάρη στο συνοδό πρόβλημα λαβύρινθου, σε αναγκαστική χρήση μπατοντιού για όλη του τη ζωή, προκειμένου να μπορεί να περπατήσει. «Η βία αυτή», συνεχίζει η κ. Συμεωνίδου, «ασκείται βέβαια κατά κανόνα στο πλαίσιο εκπλήρωσης του αστυνομικού έργου και έχει, κατ' αρχάς, ένα τεκμήριο νομιμότητας εμφανιζόμενη ως ενάσκηση καθήκοντος ή εκπλήρωση καθήκοντος, που αίρει τον άδικο χαρακτήρα των προσβολών, με βάση το άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα. Το στοιχείο αυτό την καθιστά ωστόσο περισσό-

τερο επικίνδυνη, καθώς πολύ συχνά οι πολίτες αγνοούν τα νόμιμα όρια της ασκούμενης βίας, ενώ και οι ίδιοι οι αστυνομικοί πιστεύουν ότι ακολουθούν το γράμμα μιας διάταξης νόμου ή κανονιστικής πράξης, όπως συχνά το αντιλαμβάνονται, αγνοώντας ότι οι προϋποθέσεις και τα όρια της προσβολής των θεμελιωδών ελευθεριών καθορίζονται στο Σύνταγμα και στις διεθνείς συμβάσεις, που έχει κυρώσει η Ελλάδα, και τα κείμενα αυτά οριοθετούν τελικά το περιεχόμενο και την ερμηνεία των επιμέρους κανόνων δικαίου.»

Οι Διεθνείς Συμβάσεις, στις οποίες αναφέρεται, είναι το «Διεθνές Σύμφωνο του ΟΗΕ για τα Ατομικά και Πολιτικά δικαιώματα» και η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την σΠροάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών» Ελευθεριών του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Το παραπάνω απόσπασμα οριοθετεί κατά τη γνώμη μου το πλαίσιο της ατομικής ευθύνης του άντρα των ΥΑΤ, που πέταξε πάνω σε ένα φωτορεπόρτερ που έκανε τη δουλειά, του δηλαδή φωτογράφιζε διαδηλωτές την ώρα που δέχονταν επίθεση με χημικά.

Ωστόσο, αυτό που κάποιες φορές και ορισμένοι διαδηλωτές παραβλέπουν, όταν κάποιος από αυτούς, αντιμέτωποι με τα ΜΑΤ φωνάζουν το γνωστό εμπρηστικό σύνθημα, είναι ότι την απόφαση να χτυπηθεί και να διαλυθεί ο κόσμος μιας ειρηνικής διαδήλωσης εργαζομένων –είτε πρόκειται για τις υπό απόλυση καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών είτε για τους υπό απόλυση χαλυβουργούς είτε σήμερα την εποχή της ζούγκλας των μνημονίων είτε σε προηγούμενες περιόδους- κατά κανόνα την παίρνει η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, επειδή υπάρχουν και πολιτικές επιπτώσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα ήθελα ακόμη ενάμισι λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Η εκάστοτε πολιτική ηγεσία διαχρονικά από τη Μεταπολίτευση έχει, επίσης, την κύρια πολιτική ευθύνη για την καλλιέργεια της όποιας κουλτούρας, συλλογικής ή και ατομικής, επιτρέπει σ' έναν εργαζόμενο σε άγριες συνθήκες, από την άποψη των αντοχών του, άνδρα των ΥΑΤ- που δεν επέλεξε να είναι καν ο ίδιος στην αντίστοιχη μονάδα, αλλά κάποιος τον έστειλαν εκεί κατ' ευθείαν από την Σχολή Αστυφυλάκων, χωρίς να τον ρωτήσουν καν ή να του δώσουν οποιαδήποτε δυνατότητα, έστω και γνωμοδοτικά επιλογής- να πετάξει μια χειροβομβίδα κρότου -λάμψης πάνω σ' έναν εργαζόμενο φωτορεπόρτερ. Η ατομική ευθύνη, βέβαια, για την παράνομη αστυνομική βία βαρύνει τον καθένα από αυτούς που την μετέρχονται.

Σε αυτό, λοιπόν, το περίπλοκο πλαίσιο το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης έρχεται να προτείνει μία αναδιοργάνωση της ΕΛΑΣ –θα περιοριστώ σ' αυτό το μέρος του νομοσχεδίου και θα μιλήσω συγκεκριμένα αύριο- συμπεριφερόμενο κυριολεκτικά ως «ταύρος σε υαλοπωλείο»: Μακριά από οποιαδήποτε προσπάθεια συλλογικής επεξεργασίας και γενίκευσης της εμπειρίας της αστυνόμευσης της ελληνικής κοινωνίας με αυτούς που θα έπρεπε πριν απ' όλα να βασιστεί, τους άνδρες και τις γυναίκες των Σωμάτων Ασφαλείας και τους εκπροσώπους τους, μακριά από την αντίστοιχη επεξεργασία σε συνεργασία με επιστημονικούς, κοινωνικούς και πολιτικούς φορείς και ΜΕ κοινωνικά, επιστημονικά, κοινωνιολογικά και νομικά κριτήρια, σαν αυτά που οριοθέτησε στις εξαιρετικές πραγματικά τοποθετήσεις του στην αντίστοιχη επιτροπή της Βουλής κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου ο ειδικός αγορητής της Δημοκρατικής Αριστεράς, καθηγητής Γιάννης Πανούσης.

Όμως, θα ήθελα να πω –και με αυτό κλείνω- στον αγαπητό συνάδελφο ότι φυσική συνέπεια της εξαιρετικής του ανάλυσης για το νομοσχέδιο είναι η συμπάραταξη της Δημοκρατικής Αριστεράς με τους εκπροσώπους των εργαζόμενων ανδρών και γυναικών των Σωμάτων Ασφαλείας στο αίτημα για απόσυρση του νομοσχεδίου και όχι η επί της αρχής υπερψήφισή του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία,

αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαραντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και έξι εκπαιδευτικοί-συνοδοί από το Γυμνάσιο της Ύδρας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Νικόλαος Συρμαλένιος έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, σε ό,τι αφορά τα γενικά ζητήματα που αφορούν το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, έχουν τοποθετηθεί τεκμηριωμένα τόσο ο εισηγητής μας ο κ. Δημήτρης Τσουκαλάς, όσο και άλλοι συνάδελφοι που ακολούθησαν.

Εγώ θα ήθελα να πω δύο κουβέντες με αφορμή το θέμα ότι σε ακόμη ένα νομοσχέδιο, όπως αυτό που συζητάμε σήμερα, δεν λαμβάνεται καθόλου υπ' όψιν η παράμετρος της νησιωτικότητας. Είναι μια παράμετρος, η οποία σε κανένα νομοσχέδιο μέχρι σήμερα δεν εφαρμόζεται, πλην ελαχίστων διατάξεων –και μιλάω για όλα τα Υπουργεία- και εν πάση περιπτώσει, όταν έχει ψηφιστεί από τις ευρωπαϊκές συνθήκες η νησιωτικότητα και όταν έχει ψηφιστεί και από το ελληνικό Σύνταγμα και έχει κατοχυρωθεί, δεν είναι δυνατόν να μην παίρνουμε υπ' όψιν την ιδιαίτερη κατάσταση που υπάρχει στα νησιά.

Εξηγούμαι πιο συγκεκριμένα αναφέροντας κυρίως τα ίδια τα αιτήματα και τα υπομνήματα, τα οποία έχουν καταθέσει –σε ό,τι αφορά τις Κυκλάδες- η Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Κυκλάδων και τα οποία έχουμε καταθέσει ως αναφορά από 21-1-2014.

Μιλάμε, λοιπόν, για μία νησιωτικότητα, η οποία πρέπει να απευθύνεται σε περιοχές που αποτελούν από τους πρώτους παγκόσμιους τουριστικούς προορισμούς με πληθυσμούς, οι οποίοι πολλαπλασιάζονται κατά δεκάδες χιλιάδες ή και κατά εκατοντάδες χιλιάδες για ορισμένα νησιά την καλοκαιρινή περίοδο και μιλάμε για μία περίοδο, που έχει καταργηθεί η Δημοτική Αστυνομία, ενώ συγχρόνως είναι ανύπαρκτη και η Τουριστική Αστυνομία.

Αναφέρομαι, λοιπόν, στην έλλειψη του αστυνομικού προσωπικού που στις Κυκλάδες θέλω να σας πω ότι ανέρχεται στο 41% επί των οργανικών θέσεων. Βέβαια, αυτό το ποσοστό της έλλειψης λόγω των μνημονιακών πολιτικών που εκτός των μισθολογικών και ασφαλιστικών θεμάτων κ.λπ. που θίγουν, έχουν πλήξει σοβαρά τους ένοστους σε όλα τα Σώματα Ασφαλείας –με την απαγόρευση προσλήψεων αλλά και με τις αθρόες συνταξιοδοτήσεις και μεταθέσεις- αυξάνεται συνεχώς και δραματικά.

Θα σας πω πιο συγκεκριμένα για ορισμένα νησιά, τα οποία είναι και κόμβοι τουριστικών προορισμών, τα ποσοστά αυτά των ελλείψεων: Στο Αστυνομικό Τμήμα Μυκόνου ελλείψεις σε ποσοστό 32%, στο Σταθμό Τουριστικής Αστυνομίας ελλείψεις σε ποσοστό 75%. Αστυνομικό Τμήμα Θήρας ελλείψεις σε ποσοστό 35%, Αστυνομικό Τμήμα Τήνου ελλείψεις σε ποσοστό 41%, Αστυνομικό Τμήμα Κέας ελλείψεις σε ποσοστό 50%, Αστυνομικό Τμήμα Πάρου ελλείψεις σε ποσοστό 33%, Αστυνομικό Τμήμα Ίου ελλείψεις σε ποσοστό 53%, Αστυνομικό Τμήμα Ερμούπολης Σύρου ελλείψεις σε ποσοστό 60%, Αστυνομικό Τμήμα Μήλου ελλείψεις σε ποσοστό 53%, Αστυνομικό Τμήμα Άνδρου ελλείψεις σε ποσοστό 42%, Αστυνομικό Τμήμα Υδρούσας –μέσα στην Άνδρο- ελλείψεις σε ποσοστό 50%.

Και μην μας πείτε –όπως μας είχατε πει σε μια παλαιότερη απάντησή σας- ότι τα κενά καλύπτονται με τους εποχικούς δόκιμους αστυνομικούς, γιατί γνωρίζετε πολύ καλά ότι ο ρόλος τους είναι καθαρά εκπαιδευτικού χαρακτήρα.

Αντίστοιχες ελλείψεις σε προσωπικό αλλά και σε μέσα υπάρχουν και στο Λιμενικό Σώμα-Ελληνική Ακτοφυλακή που παίζει, όπως καταλαβαίνετε και ξέρετε, καθοριστικό ρόλο σε όλη τη νησιωτική Ελλάδα. Όμως, επειδή δεν είναι της αρμοδιότητάς σας, δεν θα σας πω πιο συγκεκριμένα στοιχεία αυτήν την στιγμή.

Θέλω να υπενθυμίσω ότι υπήρχε προεδρικό διάταγμα το 2007, στο οποίο προβλεπόταν η ίδρυση Τμημάτων Ασφαλείας και εκτός της Σύρου, σε Νάξο, Σαντορίνη και Μύκονο, λόγω της αυξημένης τουριστικής κίνησης και του υπερπληθυσμού που υπήρχε την τουριστική περίοδο. Τίποτα από όλα αυτά που είχαν προβλεφθεί το 2007 δεν έγινε.

Κλείνοντας, σε σχέση με το θέμα της νησιωτικότητας, θα σας πω μόνο ένα στοιχείο: Η μεταφορά δεκάδων αστυνομικών από τη Σύρο και τα άλλα νησιά στη Νάξο για την επιτήρηση του αγώνα Παναξακού-ΑΕΚ που έγινε πρόσφατα, στον οποίο έγιναν μάλιστα και κάποια επεισόδια, όπου οι αστυνομικοί έπρεπε να μείνουν τρεις και τέσσερις μέρες, μέσω Πειραιά μεταφερόμενοι, καθώς δεν υπήρχαν συγκοινωνίες για να πάνε απευθείας από τα νησιά, στοίχισε συνολικά - κρατήστε το αυτό το νούμερο- 9.500 ευρώ. Αυτή είναι μια από τις πηγές κατασπατάλησης στο «πού θα βρείτε τα λεφτά», όταν δεν έχετε λάβει υπ' όψιν το πώς λειτουργεί η νησιωτικότητα.

Επειδή δεν θέλω να αναφερθώ σε άλλα ζητήματα του νομοσχεδίου, θα πω μόνο μια κουβέντα για την περίφημη τροπολογία -που δεν ξέρουμε αν θα την κάνετε δεκτή- για το θέμα της διάσπασης των νησιωτικών δήμων, κυρίως Ρόδου, Μυτιλήνης, Κέρκυρας κλπ.. Θα πω μόνο μια κουβέντα: Κατ' αρχάς, εάν γίνει αποδεκτή τώρα μια τέτοια τροπολογία, εντάσσεται σαφώς στα υπόλοιπα προεκλογικά «μαγειρέματα», τα οποία έχετε δρομολογήσει και σε σχέση με τις ευρωεκλογές και σε σχέση με τη μετάθεση της ημερομηνίας διεξαγωγής τους κατά μια εβδομάδα, για να μειώσετε τη συμμετοχή στις κάλπες.

Θεωρούμε ότι αυτό είναι ένα θέμα. Από τη μία πλευρά δηλαδή με τον «Καλλικράτη» υπάρχουν ογκώδεις δήμοι με πληθυσμούς που δεν αντιστοιχούν σε κανένα ευρωπαϊκό δεδομένο και από την άλλη πλευρά δεν μπορούμε να δεχθούμε χωροταξικές κατανομές και ανακατανομές σήμερα, εάν δεν υπάρξει μια ολοκληρωμένη συζήτηση που πρέπει να γίνει μετά από τις εκλογές.

Εν πάση περιπτώσει, το κρίσιμο στο θέμα των δήμων δεν είναι ο αριθμός -κατά την άποψή μου- αλλά είναι τι πόρους, τι αρμοδιότητες, τι υπηρεσίες έχει το κάθε επίπεδο αποκέντρωσης, το οποίο εμείς θέλουμε να είναι το πιο κοντινό στον πολίτη και όχι ένα δημαρχοκεντρικό, συγκεντρωτικό μοντέλο και λοιπά.

Κλείνοντας, θα ήθελα να κάνω μία ακόμα αναφορά στην Αστυνομία. Θέλω να πω ότι με την κατάργηση των διευθύνσεων ανά νομό ουσιαστικά ενισχύετε τη γραφειοκρατία. Στο νότιο Αιγαίο καταργείτε τις διευθύνσεις ανά νομό -Κυκλάδες, Δωδεκάνησα- και τις εντάσσετε σε μία διεύθυνση μαζί με την Κρήτη. Γίνεται «υπερδιεύθυνση» η Περιφερειακή Διεύθυνση -Κυκλάδες, Δωδεκάνησα, Κρήτη- στην τάξη και στην ασφάλεια. Είναι κάτι το οποίο δημιουργεί και συγκεντρωτικά και γραφειοκρατικά αποτελέσματα και δεν θα βοηθήσει καθόλου στην γρήγορη, ταχεία διεκπεραίωση αποφάσεων και στη δυνατότητα αποκέντρωσης αυτών καθεαυτών των αποφάσεων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Συρμαλένιο.

Η κ. Αικατερίνη Μάρκου έχει τον λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΑΡΚΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η αναδιοργάνωση των υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος και της Πολιτικής Προστασίας που επιχειρείται με το παρόν νομοσχέδιο είναι σε γενικές γραμμές θετική και απαραίτητη. Βέβαια, υπάρχουν σημεία διαφωνίας στα οποία αναφέρθηκε λεπτομερώς ο εισηγητής μας κ. Πανούσης, αλλά και σημεία που χρήζουν διευκρινίσεων και βελτίωσης.

Στην περίπτωση της ΕΛΑΣ οι προτεινόμενες αλλαγές περιορίζονται κυρίως στο ανώτερο ιεραρχικό επίπεδο, στην επιτελική δηλαδή οργάνωση των αστυνομικών υπηρεσιών σε επίπεδο Υπουργείου και διευθύνσεων.

Αρχικά, ο διαχωρισμός των κλάδων τάξης και ασφάλειας φαίνεται να μη συμβαδίζει με το διατεινόμενο σκοπό της αναδιοργάνωσης που είναι το συμμάζεμα της διοικητικής δομής. Είναι πιθανό δε να δημιουργήσει προβλήματα κατά τη διάρκεια της καθημερινής άσκησης του αστυνομικού έργου, που κατά κύριο λόγο είναι διακλαδικό.

Για παράδειγμα, με ποιο τρόπο θα γίνεται η επιβολή μέτρων τάξης στο περιθώριο ενός αθλητικού αγώνα σε τοπικό επίπεδο με τις Διευθύνσεις Οικονομικής Αστυνομίας και Οργανωμένου Εγκλήματος να υπάγονται απευθείας στον κλάδο τους κεντρικά και όχι στις Γενικές Αστυνομικές Διευθύνσεις, όπως παλιότερα;

Είναι βέβαιο ότι θα υπάρξουν προβλήματα συντονισμού. Ορθότερο, λοιπόν, θα ήταν ο διαχωρισμός να παραμείνει σε επίπεδο υποδιευθύνσεων, ώστε να υπάρχει η απαραίτητη συνοχή και αποτελεσματικότητα στην αστυνόμευση.

Άλλο σημαντικό ζήτημα που μόνο επιφανειακά αγγίζει το παρόν νομοσχέδιο είναι το ζήτημα της συνεχιζόμενης και διά βίου εκπαίδευσης. Οι μέθοδοι και ο εξοπλισμός των εγκληματιών εκσυγχρονίζεται και εξελίσσεται διαρκώς. Με τον ίδιο τρόπο πρέπει και οι αστυνομικοί να εκπαιδεύονται διαρκώς σε μεθόδους αστυνόμευσης, σε τεχνικές αυτοάμυνας, ακόμα και στις αλλαγές της σχετικής με τα καθήκοντά τους νομοθεσίας. Αυτή η διαδικασία πρέπει να παρέχεται διαρκώς και μάλιστα και με μεθόδους e-learning, όχι μόνο με σποραδικά, πενήνθημερα σεμινάρια. Εξίσου σημαντική είναι και η σωματική εκγύμναση, αλλά και η εξάσκηση στη σκοποβολή.

Αναβάθμιση της Ελληνικής Αστυνομίας σημαίνει πραγματικά υψηλής ποιότητας επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό και στις υποδομές. Φυσικά, η αναδιοργάνωση πρέπει να γίνει με βάση τις πραγματικές και καταγεγραμμένες ανάγκες της υπηρεσίας, αφού τεθεί σε ισχύ το νέο οργανόγραμμα των υπηρεσιών.

Δεν μπορείτε, κύριε Υπουργέ, να προχωρείτε σε εκ των προτέρων κατάργηση έξι χιλιάδων επτακοσίων κενών οργανικών θέσεων, τη στιγμή που δεν έχετε φροντίσει να απαλλάξετε την Αστυνομία από κάποια πάρεργα που λίγη σχέση έχουν με την αστυνόμευση, τη στιγμή που διευρύνετε τις αρμοδιότητες της ΕΛΑΣ.

Παραδείγματος χάριν, στη δημοτική αστυνόμευση μάς λείπουν αστυνομικοί και μάλιστα τους χρειαζόμαστε στους δρόμους, στις γειτονιές και όχι στα γραφεία. Την ίδια στιγμή, όμως, που καταργούνται θέσεις, διατηρείται ο ίδιος αριθμός ανώτατων αξιωματικών, αντιστράτηγων, υποστράτηγων, ταξιαρχών και με μεγάλο κόστος για το δημόσιο. Αν το ζητούμενο είναι μία ευέλικτη Αστυνομία με μείωση του μισθολογικού κόστους, τότε πώς δικαιολογείτε αυτήν την επιλογή;

Όσον αφορά τις τριακόσιες νέες θέσεις ειδικών καθηκόντων, για ποιο λόγο δεν καλύπτονται αυτές οι θέσεις με ήδη υπηρετούντες αστυνομικούς που έχουν τα σχετικά προσόντα;

Υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι στο Σώμα, που έχουν μεγάλη εμπειρία στη λειτουργία της Αστυνομίας, σαφώς μεγαλύτερη από πολίτες χωρίς καμμία σχετική προϋπηρεσία. Θα μπορούσατε να προχωρήσετε σε τροποποίηση του π.δ. 373/2002, ώστε να προτιμώνται οι ήδη υπηρετούντες αστυνομικοί στις θέσεις ειδικών καθηκόντων. Με τον τρόπο αυτόν μπορούν να ανοίξουν θέσεις στα αστυνομικά τμήματα.

Το νομοσχέδιο, βεβαίως, δεν θίγει καθόλου θέματα υπηρεσιακής κατάστασης για τους αστυνομικούς και ιδιαίτερα το θέμα του βαθμολογίου, παρ' όλο που υπάρχουν διαπιστωμένα προβλήματα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, για το οποίο έχουν εκδοθεί και σχετικές αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, είναι οι προαγωγές των ανθυπαστυνόμων, όπου παρατηρείται το φαινόμενο να προάγονται οι νεότεροι πριν από τους αρχαιότερους. Η ρύθμιση που έγινε το 2012 δεν έδωσε λύση στο πρόβλημα και θα μπορούσατε κάλλιστα να έχετε φέρει εδώ και μία διάταξη.

Τέλος, ούτε κουβέντα δεν υπάρχει στο νομοσχέδιο για το κύταρο της Αστυνομίας, τη μονάδα που είναι πιο κοντά στον πολίτη, δηλαδή το αστυνομικό τμήμα. Πέρα από παραπομπές σε προεδρικά διατάγματα -που βεβαίως δεν θα έρθουν για ψήφιση στη Βουλή-, η όποια αναδιοργάνωση λίγη σημασία θα έχει, αν δεν συνοδεύεται και από την επίλυση των διαφόρων πρακτικών, αλλά όχι λιγότερο ουσιαστικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι άνδρες και οι γυναίκες της Ελληνικής Αστυνομίας αλλά και του Πυροσβεστικού Σώματος στο επίπεδο της λειτουργίας των τμημάτων, όπως είναι οι ανεπαρκείς προδιαγραφές ασφάλειας των κτηριακών υποδομών, ο πεπαλαιωμένος εξοπλισμός, τα ελλιπή μέσα ατομικής προστασίας κ.ά..

Πρέπει να καταλάβουμε ότι οι άνδρες και οι γυναίκες της ΕΛΑΣ αποτελούν την πρώτη γραμμή άμυνας ενάντια στην εγκληματικότητα στο δρόμο, στη γειτονιά, στα σπίτια μας. Είναι το πρώτο σημείο επαφής του πολίτη με την προστασία των δικαιωμάτων του και της περιουσίας του.

Στο σημείο αυτό να πω ότι η ΕΛΑΣ, αλλά και οι υπόλοιπες υπηρεσίες ασφάλειας και πολιτικής προστασίας είναι οι μοναδικές δημόσιες υπηρεσίες που λειτουργούν και εξυπηρετούν τον πολίτη και τα απογεύματα και τα Σαββατοκύριακα.

Εν τέλει τα ευεργετικά αποτελέσματα της όποιας αναδιοργάνωσης θα κριθούν από τη διάχυσή τους στην κοινωνία, μέσα από τη μείωση της εγκληματικότητας, την εμπέδωση του αισθήματος ασφάλειας και τήρησης της νομιμότητας από τους πολίτες. Αυτή είναι και η πρόκληση για τη νέα υπηρεσιακή δομή και θα περιμένουμε να δούμε εάν μπορείτε να αντεπεξέλθετε σε αυτήν και στις σοβαρότερες ελλείψεις στις οποίες αναφέρθηκα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε και εμείς, κυρία Μάρκου.

Η κ. Αφροδίτη Σταμπούλη έχει τον λόγο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, με το σημερινό νομοθέτημα προσδιορίζεται ως κλάδος της Ελληνικής Αστυνομίας η Αστυνομία Αλλοδαπών και Προστασίας Συνόρων. Βεβαίως, ο έλεγχος των εισερχομένων και εξερχομένων από μία χώρα είναι έργο της Αστυνομίας απανταχού της γης. Όμως η προστασία των συνόρων από εισβολείς είναι έργο άλλων και αυτή η φραστική υπέρβαση στον ίδιο τον τίτλο του νομοθετήματος είναι ενδεικτική του πνεύματος με το οποίο αντιμετωπίζεις –ως εισβολή δηλαδή– το νομοσχέδιό σας τους πολίτες άλλων χωρών, οι οποίοι αποπειρώνται να εισέλθουν στην ελληνική επικράτεια χωρίς τα απαραίτητα νομιμοποιητικά έγγραφα.

Μιλά για πρόληψη, αποτροπή, καταστολή της παράνομης –αντί παράτυπης που είναι ο αποδεκτός ευρωπαϊκός όρος– εισόδου και εξόδου αλλοδαπών.

Μιλά για τον εντοπισμό και τη σύλληψη αλλοδαπών που εισέρχονται, εξέρχονται, διαμένουν ή εργάζονται παράνομα στη χώρα.

Μιλά για τη μέριμνα για την ασφαλή προσωρινή κράτηση και φύλαξη σε ειδικές εγκαταστάσεις και υπό συνθήκες σεβασμού της αξιοπρέπειας –και κρατήστε τον όρο– των νόμιμων μεταναστών που τελούν υπό καθεστώς νόμιμου περιορισμού της ελευθερίας τους και ορίζει ότι για να είναι νόμιμος ο περιορισμός αρκεί να τον αποφασίσει αιτιολογημένα και εγγράφως –υποτίθεται– ο επικεφαλής του κέντρου πρώτης υποδοχής, ο οποίος βεβαίως είναι υπάλληλος και υπαγόμενος στο Υπουργείο σας.

Για σεβασμό της «αξιοπρέπειας» –σε πολλά εισαγωγικά για εμάς– μιλάει το νομοθέτημά σας και όχι για σεβασμό δικαιωμάτων, που είναι όρος με σαφές νομικό περιεχόμενο.

Εξάλλου, με τα δικαιώματα δεν έχει ούτε η άλλη καλή σχέση η αντίληψή σας για την αποστολή-συγκρότηση της Ελληνικής Αστυνομίας, και όσον αφορά τους Έλληνες και Ελληνίδες πολίτες, δεδομένου ότι ο συντάκτης του νομοσχεδίου θυμάται τα δικαιώματα μόνο μία φορά, όταν αναφέρεται στην τήρηση της τάξης στους δημόσιους χώρους και στις δημόσιες συναθροίσεις και συγκεντρώσεις, προφανώς διότι η εμπειρία από τον σεβασμό των δικαιωμάτων από την Ελληνική Αστυνομία στις δημόσιες συναθροίσεις είναι ευρέως διαδεδομένη, ενώ για να θυμηθούμε τον σεβασμό των δικαιωμάτων από την Ελληνική Αστυνομία σε άλλους χώρους ελεγχόμενους από αυτήν πρέπει ή να αρθρογραφήσει η «GUARDIAN» ή να κυκλοφορήσουν φωτογραφίες χωρίς photoshop.

Πλην όμως πώς φθάνουν οι αλλοδαποί στο κέντρο πρώτης υποδοχής όταν πουθενά στην αποστολή της Αστυνομίας Αλλοδαπών και Προστασίας Συνόρων δεν περιλαμβάνεται η δημιουργία, η διατήρηση και ο έλεγχος βεβαίως ασφαλών διόδων για τους πρόσφυγες –αναφέρομαι στους χαρακτηριζόμενους από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ κατά καιρούς ως πρόσφυγες όπως για παράδειγμα, αυτήν την περίοδο όπως έχουν προέλθει από Συρία, Ερυθραία, Σουδάν και άλλοτε άλλη προέλευση– οι οποίες αποτελούν υποχρέωση της χώρας και απόρροια διεθνών δεσμεύσεων, αρχίζοντας από τη Σύμβαση της Γενεύης;

Δεν υπάρχουν πρόσφυγες για την Αστυνομία Αλλοδαπών και Προστασίας Συνόρων στο νομοσχέδιό σας, αλλά υπάρχουν ευρωπαϊκά κονδύλια για τους πρόσφυγες, τους αιτούντες άσυλο

και τις ευάλωτες ομάδες, τους δικαιούχους διεθνούς προστασίας γενικότερα, όπως υπάρχουν και για όσους δεν δικαιούνται διεθνή προστασία και είναι εφικτή η επιστροφή τους.

Παρά την ενασχόληση του Υπουργείου σας πριν, σε επίπεδο επιτελικής μονάδας, και από την ψήφιση του σημερινού νόμου και μετά, σε επίπεδο Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών και Επιτελικού Σχεδιασμού, –το «Οικονομικών» πρώτο και στον τίτλο, με ό,τι αυτό σημαίνει– και παρά τις επανειλημμένες ερωτήσεις μας στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου, δεν πήραμε ποτέ ικανοποιητικές απαντήσεις για την απορρόφηση και τη διάθεση των κονδυλίων αυτών. Μπορούμε να κρίνουμε όμως τα δημόσια γνωστά αποτελέσματά τους: Ελάχιστες ανοιχτές δομές φιλοξενίας κυρίως για ασυνόδευτους ανήλικους και από εκεί και πέρα, κέντρα προαναχωρησιακής κράτησης –κοινώς στρατόπεδα συγκέντρωσης– εγκατεστημένα σε όλη τη χώρα, με μερικές χιλιάδες εγκλειστούς και προοπτική διαρκούς αύξησής τους όπου κάποιος βρίσκονται επειδή δεν είχαν αρκετά ένημα τον τελευταίο χρόνο –και να δούμε πώς αυτό θα σταματήσει με το νομοθέτημα του Υπουργείου Εσωτερικών– και κάποιος άλλοι θα πηγαίνουν «πακέτο» από το κέντρο πρώτης υποδοχής με απόφαση του επικεφαλής, όπως προαναφέρθηκε, για πολλούς από τους οποίους επίσης η επιστροφή είναι διαπιστωμένα ανέφικτη.

Επίσης, έχουμε απευθείας αναθέσεις προμηθειών και μονίμως υποσιτισμένους κρατούμενους στους οποίους χορηγούνται εκτός από ανεπαρκέστατη τροφή και ανεπαρκέστατα είδη ατομικής υγιεινής –σαπούνια και οδοντόκρεμες ή σκόνη πλυσίματος, εφόσον βέβαια ο δήμος χορηγεί νερό, αν και για την ύδρευση δεν υπάρχουν κονδύλια ούτε για την αποκομιδή απορριμμάτων, όπως μας πληροφόρησε ο Δήμαρχος του Παρανεστίου – βουλωμένες τουαλέτες και χαλασμένα κλιματιστικά στα κοντέινερ κατακάλοιρα γιατί ούτε για τις επισκευές υπάρχουν κονδύλια, με υποτυπώδη περίθαλψη από μη κυβερνητικές οργανώσεις στις οποίες γίνεται τρίμηνη σύμβαση, μένουν απλήρωτες, αποχωρούν για τρεις-τέσσερις μήνες, πληρώνονται κάτι και ξανακάνουν άλλη μία τρίμηνη σύμβαση. Γιατί, κύριε Υπουργέ, ούτε γι' αυτό υπάρχουν κονδύλια; Κανονισμός υπάρχει, το ξέρω. Το θέμα όμως είναι στην πράξη τι γίνεται.

Υπάρχουν όμως 6 εκατομμύρια για επέκταση κτηριακών εγκαταστάσεων στην Κόρινθο και άλλα τόσα για επέκταση κτηριακών εγκαταστάσεων στο Παρανέστι είτε με απευθείας ανάθεση, την οποία το νομοθέτημά σας προβλέπει λόγω εκτάκτων αναγκών τις οποίες όμως δεν διευκρινίζει ποιος τις προσδιορίζει ως τέτοιες και κατά παρέκκλιση κάθε πολεοδομικού κανονισμού, είτε με προκήρυξη τέτοιων προδιαγραφών που να καταγγέλλεται από αρκετούς κατασκευαστές. Επίσης, υπάρχουν 14 εκατομμύρια για τη φύλαξη από ιδιωτική εταιρεία σεκιούριτι μόνο της Κορίνθου, του Παρανεστίου και του φυλακίου του Έβρου.

Δεδομένου ότι αυτό αφορά δύο με τρεις χιλιάδες κρατούμενους και το κονδύλι αυτό αφορά δώδεκα με δεκατέσσερις μήνες, αν κάνουμε τη διαίρεση, προκύπτει ένα ποσό 5.000 με 7.000 ευρώ το χρόνο ανά κρατούμενο μόνο για τη φύλαξή του από σεκιούριτι.

Αν αναγάγουμε το ποσό στους εργαζόμενους της εταιρείας σεκιούριτι και τους βάλουμε να παίρνουν καλές αποδοχές, δηλαδή να κοστίζουν στο δημόσιο 12.000 ευρώ το μήνα, αναλογεί περίπου ένας άνδρας σεκιούριτι ανά δύο με τρεις κρατούμενους. Ίδανική αναλογία για νοσηλεύτρια σε Εντατική! Δεν ξέρω κατά πόσον χρειάζεται αυτό σε στρατόπεδο συγκέντρωσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Σε ένα λεπτό με την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε.

Όσον αφορά την αξιοπρέπεια με την οποία αντιμετωπίζονται και θα αντιμετωπίζονται οι κρατούμενοι, διαβάζω στην προκήρυξή σας που αφορά στα καθήκοντα προσωπικού εσωτερικής φύλαξης, την πρόληψη απόδρασης, την τήρηση τάξης και ησυχίας, τις προληπτικές έρευνες στα κελιά κράτησης –μιλτάει για κελιά, κύριε Υπουργέ!– και στους λοιπούς χώρους κρατητηρίων για εντοπισμό τυχόν επικίνδυνων και απαγορευμένων αντικειμένων.

Λέτε, επίσης, ότι θα χρησιμοποιεί την απολύτως αναγκαία και ικανή βία για να αποτρέψει κάθε ενέργεια που στρέφεται κατά του προσωπικού ή άλλου κρατούμενου, ότι θα επιθεωρεί κατά τακτά διαστήματα τον τομέα ευθύνης του για την πρόληψη φθορών ή απόδρασης των κρατούμενων και ότι θα ενεργεί έρευνες στους χώρους φύλαξης για τον εντοπισμό απαγορευμένων αντικειμένων.

Σε περίπτωση πρόκλησης ανησυχίας ή αναστάτωσης στον τομέα ευθύνης του, θα ενεργεί για την αποκλιμάκωση της έντασης και την αποκατάσταση της τάξης. Θα επιλαμβάνεται σε περίπτωση πράξεων βίας κρατούμενων ενημερώνοντας τον αξιωματικό υπηρεσίας. Σε περίπτωση στάσης ή έκρυθμης κατάστασης θα ενημερώνει τον αξιωματικό υπηρεσίας και θα ενεργεί υπό τις εντολές του, λαμβάνοντας τα ενδεικνυόμενα κατά περίπτωση μέτρα.

Σε περίπτωση απόπειρας απόδρασης κρατούμενου ή άλλου σοβαρού συμβάντος θα ενημερώνει τον αξιωματικό υπηρεσίας και θα λαμβάνει τα ενδεικνυόμενα κατά περίπτωση μέτρα για την αποτροπή του κινδύνου. Δεν θα επιτρέπει την είσοδο στους χώρους κράτησης του τομέα ευθύνης του σε προσωπικό που φέρει οπλισμό.

Μιλάμε, λοιπόν, μέχρι και για προσωπικό που φέρει οπλισμό!

Τέλος, θα απαγορεύει στους κρατούμενους να τραγουδούν, να φωνασκούν, να θορυβούν και γενικά να ενοχλούν τους συγκρατούμενούς τους. Τους κρατούμενους που εκτρέπονται σε θορυβώδεις εκδηλώσεις ή παρενοχλούν τους συγκρατούμενούς τους ή παρουσιάζουν τάση επιθετικής συμπεριφοράς, θα τους οδηγεί με διαταγή του αξιωματικού υπηρεσίας στο απομονωτήριο ή σε ιδιαίτερο κρατητήριο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ολοκληρώστε τη σκέψη σας και κλείστε την ομιλία σας, κυρία συνάδελφε.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ:...και αν κρίνεται αναγκαίο, θα τους δεσμεύει. Το ίδιο θα κάνει και στους τοξικομανείς κρατούμενους, αν τα τους θεραπεύσει, όταν παρουσιάσουν σύνδρομο στέρησης.

Τι σχέση έχουν αυτά με αξιοπρέπεια; Τι σχέση έχουν όλα αυτά με ανθρώπινα δικαιώματα; Τι σχέση έχουν όλα αυτά με φιλοξενία ανθρώπων, οι οποίοι απλώς εισήλθαν στη χώρα χωρίς έγγραφα, δεν δικαιούνται άσυλο και κάποια στιγμή πρέπει να επιστρέψουν στη χώρα τους, αν αυτό είναι εφικτό;

Το νομοθέτημά σας έχει κι άλλα τέτοια στοιχεία που θα τα συζητήσουμε αύριο κατ' άρθρον. Προφανώς δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό σε καμμία δημοκρατική χώρα.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Το παράξενο θα ήταν να το κάνετε αποδεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία συνάδελφε.

Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη κ. Νικόλαος Δένδιας έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ευχαριστώ θερμά τους κυρίους και τις κυρίες συναδέλφους για τη συνεισφορά τους στη συζήτηση αυτού του ιδιαίτερα σημαντικού –όπως νομίζω κι εγώ– νομοθετήματος. Δεν εννοώ μόνο κατά τη σημερινή συζήτηση στην Αίθουσα, αλλά και κατά τη μακρά πορεία της συζήτησης αυτού του νομοθετήματος και την προσπάθεια που έγινε στο πλαίσιο ενός διαλόγου να βρεθούν οι βέλτιστες λύσεις που εξυπηρετούν τελικά την ελληνική κοινωνία, την ελληνική πολιτεία.

Με την άδειά σας θεωρώ ότι και η παρουσία σας εδώ είναι η συνέχιση αυτής της συζήτησης. Κατά συνέπεια δεν προτίθεμαι να εκφωνήσω ένα λογύδιό μεσα από κάποιο έγγραφο με προμελετημένη αρχή, μέση και τέλος, αλλά αντίθετα θα ήθελα να αντιμετωπίσω ως απάντηση τις σκέψεις που εκφράστηκαν σ' αυτήν την Αίθουσα. Μερικές απ' αυτές, μάλιστα, ήταν ιδιαίτερα σημαντικές και ιδιαίτερα χρήσιμες.

Επίσης, θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου για το γενικό τρόπο και το ήθος διενέργειας αυτής της συζήτησης πάνω σε ένα θέμα το οποίο από την ίδια τη φύση του είναι ιδιαίτερα ευαίσθητο. Καταλαβαίνω πόσο σημαντικός είναι ο ρόλος του συγκεκριμένου Υπουργείου, της Ελληνικής Αστυνομίας, της Πυ-

ροσβεστικής Υπηρεσίας και της Πολιτικής Προστασίας, καθώς και των αρχών ασύλου και των κέντρων πρώτης υποδοχής.

Παρά ταύτα, καταφέραμε –και νομίζω ότι αυτό πιστώνεται σε όλα τα κόμματα– να έχουμε μία συζήτηση όχι απλά πολιτισμένη, αλλά και εξαιρετικά χρήσιμη. Και τελικά, διαμορφώνεται τουλάχιστον επί της αρχής, αλλά και σε πάρα πολλά άρθρα, μία ιδιαίτερα διευρυμένη πλειοψηφία, όχι μόνο κυβερνητική, αλλά και από την πλευρά της ΔΗΜΑΡ –μάλιστα, γι' αυτό το λόγο θα ήθελα να εκφράσω και στον Πρόεδρό της, αλλά και στον εισηγητή της καθηγητή κ. Πανούση, τις θερμές μου ευχαριστίες– και εκφράζονται σε πάρα πολλά άρθρα συναινέσεις και ταυτότητες απόψεων, κάτι που νομίζω ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό για ένα τόσο ευαίσθητο θέμα.

Αυτό το νομοθέτημα είναι πολύ μεγάλο, κάτι που κατ' αρχάς δεν είναι καλό, γιατί δυσκολεύει πάρα πολύ τις κυρίες και τους κυρίους συναδέλφους. Ας δούμε, όμως, γιατί πρόκειται για ένα πάρα πολύ μεγάλο νομοθέτημα. Διότι, επελέγη –και νομίζω ορθά– μία ολιστική προσέγγιση στα θέματα του συγκεκριμένου Υπουργείου, του Υπουργείου Δημοσίας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη. Αυτό το νομοθέτημα, λοιπόν, ρυθμίζει και το Υπουργείο και την Αστυνομία και την Πυροσβεστική και την Πολιτική Προστασία και τα Κέντρα Πρώτης Υποδοχής, αλλά και την Αρχή Ασύλου.

Ας πάρουμε, λοιπόν, τα πράγματα από την αρχή. Ας δούμε γιατί το συγκεκριμένο νομοθέτημα ρυθμίζει το Υπουργείο. Αυτό γίνεται για έναν απλό και βασικό λόγο. Διότι δεν υπήρχε Υπουργείο.

Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη λειτουργεί στην πραγματικότητα και μέχρι σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με χρήση των υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας, κάτι που δεν είναι καθόλου σωστό. Μάλιστα, θα έλεγα ότι, όχι απλώς δεν είναι καθόλου σωστό, αλλά είναι και βαθύτατα λανθασμένο. Αν θέλετε, είναι αξιολογικά λανθασμένο, διότι πρόκειται για ένα πολιτικό Υπουργείο. Κατά συνέπεια, τέτοιο πρέπει να είναι. Όμως, ακόμα και εάν το πάρτε από πλευράς μοντέλου, απέδειξε τη δυσκολία την οποία αντιμετωπίζει, όταν καλείται να αντιμετωπίσει πιο πολύπλοκα ζητήματα, όπως είναι αυτό της απορρόφησης κοινοτικών κονδυλίων στο θέμα της μετανάστευσης.

Νομίζω, λοιπόν, ότι είναι εξαιρετικά σημαντική η ίδρυση μιας Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών και Επιτελικού Σχεδιασμού – κάτι που στην πραγματικότητα είναι το ίδιο το Υπουργείο– δηλαδή ενός μικρού επιτελικού Υπουργείου εκατό ατόμων, χωρίς καμμία νέα πρόσληψη, αλλά με τη χρήση του υπάρχοντος προσωπικού. Αυτή λειτουργεί ως αποαστυνομοποίηση του Υπουργείου. Αυτό είναι κάτι στο οποίο εγώ θα ήθελα να σταθώ.

Όσον αφορά το πρώτο κομμάτι του νομοθετήματος, εγώ θα ήθελα να παρακαλέσω για την προσοχή σας, όσον αφορά την προσπάθεια που γίνεται ξανά για τη λειτουργία των Γραφείων Αντιμετώπισης Περιστατικών Αυθαιρεσίας –στα οποία μάλιστα εντάσσεται και η ρατσιστική βία– αλλά κυρίως για τη συμμετοχή του Συνηγόρου του Πολίτη για πρώτη φορά σ' αυτό το επίπεδο. Μάλιστα, ασκήθηκε κριτική, γιατί ο Συνήγορος του Πολίτη δεν μετέχει με ψήφο. Η απάντηση είναι –την οποία θα ήθελα να δώσω από εδώ, όπως και στην επιτροπή– ότι η ίδια η ανεξάρτητη αρχή επέλεξε να μη μετέχει με δικαίωμα ψήφου. Η αρχική πρόταση ήταν να μετέχει με δικαίωμα ψήφου. Ούτως ή άλλως, όμως, νομίζω ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό να βάλουμε το Συνήγορο του Πολίτη και στο συγκεκριμένο Υπουργείο, αλλά και στη συγκεκριμένη δομή.

Επίσης, θα ήθελα να χαρακτηρίσω ως σημαντική την προσπάθεια να υπάρξει ξανά η επαφή με την κοινωνία μέσα από την προσπάθεια επαναδραστηριοποίησης του Κεντρικού Συμβουλίου Πρόληψης της Παραβατικότητας, των τοπικών συμβουλίων και της σύνδεσής τους με μία Επιτροπή Περιφερειακής Συνεργασίας και Ασφάλειας που λειτουργεί, αν θέλετε, συστοιχισμένη με το νέο μοντέλο της Ελληνικής Αστυνομίας.

Όσον αφορά το άλλο τμήμα που αφορά το ευρύτερο Υπουργείο, αυτό βρίσκεται στο τέλος του νομοθετήματος, που αφορά τις Υπηρεσίες Ασύλου, την Αρχή Προσφυγών και την Υπηρεσία Πρώτης Υποδοχής. Τη στιγμή που μιλάμε, όλες αυτές οι υπηρε-

σιες υπάρχουν και λειτουργούν, κάτι που εδώ και δεκαοκτώ μήνες δεν υφίστατο. Εξαιτίας αυτού του γεγονότος, είχαμε δεχθεί εντονότατη κριτική από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από τους εταίρους και φίλους μας. Μάλιστα, θεωρώ ότι αυτή ήταν μια ορθή κριτική.

Αυτήν τη στιγμή η Ελλάδα με όλα τα ελαττώματά της, θεωρώ ότι έχει ένα σύγχρονο σύστημα αντιμετώπισης των μεταναστευτικών ροών. Άλλωστε, καμμία προσπάθεια δεν είναι τέλεια. Βέβαια, μέσα στην προσπάθειά μας πολλές φορές, ίσως να εκμηδενίζουμε και λίγο αυτά που έχουν επιτευχθεί. Εν πάση περιπτώσει, όμως, η γνώμη μου είναι –και νομίζω ότι δεν είναι μόνο η δική μου γνώμη, δεδομένου ότι υπάρχουν συγκεκριμένα σχόλια της Επιτρόπου, όπως και συγκεκριμένα θετικά σχόλια δεκάδων ξένων επισήμων και Υπουργών χωρών, όπως είναι η Ελβετία και η Νορβηγία που έρχονται στην Ελλάδα- ότι η Ελλάδα αυτή τη στιγμή έχει ένα σύγχρονο σύστημα αντιμετώπισης των μεταναστευτικών ροών. Είναι τέλειο αυτό το σύστημα; Βεβαίως και δεν είναι τέλειο. Όμως, χτίστηκε εκ του μηδενός μέσα σε δεκαοκτώ μήνες με πολύ μεγάλη προσπάθεια, μπορεί να ανταποκριθεί και έχει εξαιρετικά καλά αποτελέσματα κατ' αρχήν ως προς το θέμα των επιστροφών. Η Ελλάδα είναι η πρώτη χώρα στην Ευρώπη στις επιστροφές μεταναστών στις χώρες προέλευσης. Αυτή τη στιγμή η αναλογία έχει διαμορφωθεί στους δύο προς έναν, δηλαδή για κάθε έναν μετανάστη που εισέρχεται, επιστρέφονται δύο. Μάλιστα, τον επόμενο χρόνο η ελπίδα είναι ότι αυτή η αναλογία θα διαμορφωθεί στους τρεις προς έναν.

Όσον αφορά δε τα χερσαία σύνορα, που αποτελούν ευθύνη του Υπουργείου, που έχω την τιμή να είμαι πολιτικός προϊστάμενος στην πραγματικότητα η εισροή έχει μηδενιστεί.

Έρχομαι τώρα σε κάτι το οποίο ίσως -πήρα αρκετά περισσότερο χρόνο από ότι θα ήθελα- έχει συζητηθεί περισσότερο, το θέμα της μεταρρύθμισης στην Αστυνομία.

Ερώτημα πρώτο, το οποίο καλούμαστε να απαντήσουμε όλοι: Χρειάζεται μεταρρύθμιση η Αστυνομία ή ίσως δεν χρειάζεται; Λειτουργούν όλα καλά; Γιατί κατηγορήθηκε πριν από συναδέλφους ότι στην πραγματικότητα με τη μεταρρύθμιση ακυρώνω τα επιτεύγματα του Σώματος. Δεν είναι έτσι. Η ελληνική Αστυνομία έχει πετύχει εκπληκτικά αποτελέσματα το τελευταίο δεκαοκτάμηνο. Σε σχέση με το 2011 η μείωση της εγκληματικότητας υπερβαίνει το 30% -νομίζω ότι αυτό είναι και η εμπειρία του Έλληνα πολίτη- και αυτό σε στιγμές μέγιστης οικονομικής κρίσης. Παγκόσμια τέτοιο προηγούμενο δεν υπάρχει. Και μάλιστα, χωρίς να βάλουμε μέσα σε αυτόν το λογαριασμό τις μειώσεις των μισθών των αστυνομικών και την ελάττωση των μέσων που έχουν στη διάθεσή τους, λόγω της οικονομικής κρίσης. Κι όμως, έχουμε μειώσει την εγκληματικότητα κατά το 1/3 –την έχουν μειώσει, δεν την έχουμε μειώσει, γιατί δεν ήμουν εγώ μαζί τους στο δρόμο- και αυτό είναι κάτι το οποίο πρέπει να τους το αναγνωρίσουμε.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι το μοντέλο αυτό έχει περατώσει το ζην. Η Ελληνική Αστυνομία με το τρόπο που λειτουργεί δεν μπορεί να συνεχίσει να λειτουργεί και να απαιτεί η ελληνική κοινωνία βελτίωση των αποτελεσμάτων, τα οποία παρέχει ως υπηρεσίες ασφάλειας στον Έλληνα πολίτη. Αυτό πρέπει να το καταλάβουμε.

Και θα πρέπει να σημειώσω πως ήταν εξαιρετικά σημαντικά τα όσα είπε προηγουμένως ως προς αυτό ο καθηγητής κ Πανούσης και όσα πολλά επίσης έχει πει και στην επιτροπή.

Πρέπει, λοιπόν, να δούμε ξεκάθαρα ότι αυτό το μοντέλο, το οποίο στην πραγματικότητα φτιάχτηκε το 1984 από τη βίαιη συγχώνευση των δύο Σωμάτων, αλλά ανατρέπει στη δεκαετία του '60, πρέπει να το αντικαταστήσουμε με κάτι το τελείως διαφορετικό. Δεν χρειάζεται να βρούμε τον τροχό. Χρειάζεται να πάρουμε τα διεθνή παραδείγματα, να τα εξετάσουμε και να τα προσαρμόσουμε στη ελληνική πραγματικότητα. Αυτό και κάνουμε.

Ακούστηκε εδώ ότι δεν υπήρξε διάλογος με τους φορείς. Δεν είναι αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Έχω στα χέρια μου την πολύ καλή μελέτη της ΠΟΑΣΥ, του κ. Παπακωνσταντή. Εάν δείτε τις αρχές τις οποίες λεί μεσα, που πρέπει να τηρήσει η μεταρρύθμιση, μπορώ να σας τις αναλογίσω μία προς μία με άρθρα του νομοθετήματος. Βεβαίως, δεν υπάρχει απόλυτη συμφωνία στα οργανογράμματα, αυτά τα οποία προτείνει ο συγκεκριμένος

μελετητής. Όμως αυτό δεν είναι κριτήριο. Αντιθέτως, υπάρχουν πολλές απόψεις. Η μία είναι του μελετητή. Νομίζω ότι έχουμε μια μικρότερη, πιο ευέλικτη, λακωνικότερη προσέγγιση στα φαινόμενα. Όμως είναι άδικο να λέγεται ότι δεν ελήφθη υπόψη το ότι υπεβλήθη. Αντιθέτως, υπήρξε εξαντλητική προσέγγιση στο φαινόμενο γι' αυτό και είναι το πρώτο νομοθέτημα που καταθέτει αυτό το Υπουργείο στους δεκαοκτώ μήνες. Δεν πιστεύω στην πολυνομία. Νομίζω ότι η πολυνομία δεν είναι ορθή.

Άλλο ερώτημα που ακούστηκε: «Γιατί κόβετε έξι χιλιάδες επτακόσιες οργανικές θέσεις, γιατί μειώνετε τον αριθμό τη στιγμή που υπάρχει ανάγκη αστυνόμευσης;» Μα κι αυτό δεν είναι αλήθεια έτσι όπως λέγεται. Κατ' αρχήν, έχουμε όσους αστυνομικούς χρειαζόμαστε, περισσότερους ή λιγότερους;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε το μεγαλύτερο δείκτη αστυνομικών ανά μονάδα πληθυσμού στην Ευρώπη. Ένας μέσος ευρωπαϊκός δείκτης είναι 1 προς 450 περίπου και εμείς είμαστε 1 προς 200, 1 προς 190. Αυτές οι κενές οργανικές θέσεις που κόβουμε είναι θέσεις, οι οποίες δημιουργήθηκαν τελείως αυθαίρετα -ομολογείται αυτό στη μελέτη της ΠΟΑΣΥ- με παλιά οργανικά μοντέλα, μέσα -αν θέλετε- από πολιτικές και κομματικές παρεμβάσεις ανά νομό, ανά περιφέρεια. Έτσι προέκυψαν οι τόσες οργανικές θέσεις. Ένας συνάδελφος μου διάβαζε ποσοστά κενών σε διάφορα νησιά. Θέλετε να σας διαβάσω και εγώ της Κέρκυρας;

Παρά ταύτα, το γεγονός παραμένει, ότι αυτά τα ποσοστά δεν σημαίνουν απολύτως τίποτα. Γιατί δεν σημαίνουν απολύτως τίποτα; Διότι η οργανική δύναμη επί της οποίας βασίζονται τα ποσοστά είναι μια αυθαίρετη δύναμη άλλων εποχών, μέσα από πολιτικές και κομματικές παρεμβάσεις, στις οποίες δεν έχουν προστεθεί μάλιστα ούτε οι συνοριακοί φύλακες ούτε οι ειδικόφρουροι ούτε οι δημοτικοί αστυνομικοί. Είναι, λοιπόν, απολύτως ανακριβή.

Άρα, σας παρακαλώ, δείτε το πράγμα καθαρά. Ο Έλληνας φορολογούμενος δεν μπορεί να αντέξει μια τεράστια Αστυνομία, έχει απαίτηση για μια αποτελεσματική Αστυνομία. Η αποτελεσματική Αστυνομία δεν ταυτίζεται με τη μεγάλη Αστυνομία.

Έρχομαι τώρα στο τι γίνεται. Κατ' αρχήν, υπάρχει καθετοποίηση. Γιατί υπάρχει καθετοποίηση; Υπάρχει καθετοποίηση διότι πρέπει να υπάρχει εξειδίκευση. Το είπαν πάρα πολλοί συνάδελφοι. Δεν μπορεί ο κάθε πολιτικός προϊστάμενος ή ο κάθε Αρχηγός έναν τροχονόμο σήμερα να τον μεταφέρει και να τον μετατρέψει σε ένα στέλεχος της Ασφάλειας και τανάπαλιν, κάποιον που έχει υπηρετήσει και εκπαιδευτεί για την Ασφάλεια να τον κάνει την άλλη μέρα τροχονόμο επειδή δεν του αρέσει ή γιατί δεν ανήκει στο κόμμα του ή για χι, ψι, δέλτα λόγους χωρίς να υπάρχει καθηκοντολόγιο, χωρίς να υπάρχει προσοντολόγιο.

Αυτά τα πράγματα είναι του τρίτου κόσμου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Η καθετοποίηση, λοιπόν, είναι η απαραίτητη προϋπόθεση, για να δημιουργηθεί προσοντολόγιο, καθηκοντολόγιο και για να υπάρχει εξειδίκευση. Νομίζω ότι αυτό γίνεται κατανοητό από όλους.

Επίσης, ελέγχθη ότι οι ανώτατοι αξιωματικοί μένουν οι ίδιοι. Δεν είναι αλήθεια αυτό. Στην υπάρχουσα δομή μειώνονται οι ταξίARCHOI κατά δεκαοκτώ. Και αν τη δομή αυτή θελήσει στην πορεία το Σώμα να την εξελίξει, οι ανώτατοι αξιωματικοί μπορούν να μειωθούν κατά πάρα πολύ. Υπάρχει συγκεκριμένος αριθμός. Δεν θα ήθελα να τον πω για να μην πανικοβάλω κανένα. Όμως, είναι ένα μοντέλο καλά σχεδιασμένο, για να λειτουργεί με πολύ λιγότερους ανώτατους αξιωματικούς.

Αυτό το μοντέλο σαν βασική μονάδα έχει την Περιφέρεια είτε στην ασφάλεια είτε στην τάξη. Από εκεί και πέρα τι κάνει; Καταργεί όλα τα επιτελεία των νομών και τα μεταφέρει στις περιφέρειες. Γιατί; Διότι παρατηρήθηκε κάτι απλό, το οποίο είναι, επίσης, ακατανόητο. Η Ελληνική Αστυνομία, σήμερα που συζητάμε, έχει άνω των τεσσάρων χιλιάδων στελέχη της, δηλαδή περίπου το 9% της δύναμής της, σε επιτελικές θέσεις. Προσέξτε, όχι σε γραφειοκρατικές θέσεις -γιατί είναι διαφορετικό- αλλά μόνο σε επιτελικές θέσεις! Μα, κανένα επιτελείο δεν μπορεί να είναι τόσο μεγάλο. Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι παραδεκτό. Δεν υπάρχει κανένας διεθνής οργανισμός, που να λειτουργεί έτσι!

Τι κάνουμε, λοιπόν; Συγχωνεύουμε τα επιτελεία σε επίπεδο περιφέρειας. Με κανέναν τρόπο δεν καταργούμε τον διοικητή της περιφέρειας. Δεν παρεμβαίνουμε στις μεταθέσεις του προσωπικού, όπως προσπάθησε να δημιουργηθεί εντύπωση απ' αυτό. Το αντίθετο: Ελαττώνουμε επιτελικές θέσεις, οι οποίες είναι άχρηστες. Βεβαίως, γι' αυτό -και δεν σας το κρύβω- υπάρχει αντίδραση και το καταλαβαίνω πολύ καλά. Όποιος μια ζωή κάθεται σε μια καρέκλα και του λες, «Με συγχωρείτε, κύριε, μέχρι εδώ, θα πρέπει να πάτε να κάνετε έξω στον δρόμο τη δουλειά για την οποία προσληφθήκατε, για την οποία εκπαιδευτήκατε και για την οποία πληρώναστε», δεν είναι ευτυχής. Δεν είναι ευτυχής από τη ζέση να βγει στο κρύο και στο δρόμο. Όμως, αυτή είναι η απαίτηση της κοινωνίας και αυτό πρέπει να κάνουμε.

Δημιουργούνται, επίσης, μια σειρά από διευθύνσεις, που είναι απολύτως απαραίτητες. Θα σταθώ σε μία, διότι έχω καταναλώσει πολύ χρόνο και δεν θέλω να πολυλογήσω. Ίσως αύριο, στη συζήτηση επί των άρθρων, να έχουμε τη δυνατότητα να τα αναλύσουμε περισσότερο.

Διεύθυνση Διαχείρισης Πληροφοριών: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελληνική Αστυνομία δεν έχει Διεύθυνση Διαχείρισης Πληροφοριών. Δεν έχει! Ακούγεται απίστευτο, αλλά δεν έχει. Δεν υπάρχει, δηλαδή, μια συνολική αποθήκη, στην οποία να πηγαίνουν συνολικά οι πληροφορίες απ' όλο το Σώμα, να καταλογοποιούνται, να προτεραιοποιούνται και να αντιμετωπίζονται ανάλογα με τη σειρά απειλής που συνιστούν για τον Έλληνα πολίτη. Αυτό δεν υπάρχει! Ο καθένας, το κάθε κουτάκι της Ελληνικής Αστυνομίας, έχει το δικό του μικρό κουτί πληροφορίας, το οποίο το κρατά κοντά του, για να μην το χάσει και δεν επικοινωνεί το σύστημα.

Είπα και στην επιτροπή κάτι που είναι απίστευτο. Για να μη χρησιμοποιήσω παραδείγματα δικά μας -θα μπορούσαν να είναι πάρα πολλά, αλλά δεν είναι χρήσιμο να τα πω- θα σας πω ένα παράδειγμα από μια πολύ μεγάλη και σύγχρονη χώρα και τι καταστροφικές συνέπειες είχε το ότι δεν είχε κοινή βάση πληροφοριών και εκτίμησης της απειλής. Γνωρίζετε το γνωστό επεισόδιο των «δίδυμων πύργων» με τα χιλιάδες θύματα στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Κάθισα και διάβασα πως όταν έγινε αυτό -κάτι που πολλοί δεν γνωρίζουν- οι Ηνωμένες Πολιτείες έφτιαξαν μια Επιτροπή, που λέγεται «9/11 Commission Report», η οποία έβγαλε ένα πόρισμα με το οποίο εξηγήει γιατί δεν κατάφεραν να αποτρέψουν αυτό το χτύπημα. Δεν κατάφεραν να το αποτρέψουν, επειδή δεν υπήρχε ενιαία επεξεργασία στο τέλος της ημέρας των πληροφοριών που είχαν. Υπήρχαν πληροφορίες των Ηνωμένων Πολιτειών που γνώριζαν τους συγκεκριμένους τρομοκράτες, οι οποίοι σας θυμίζω ότι μπήκαν στο αεροπλάνο με το διαβατήριό τους, με business class εισιτήριο, χωρίς να κρυφτούν. Τμήμα των αμερικανικών μυστικών υπηρεσιών, λοιπόν, γνώριζε ότι οι συγκεκριμένοι άνθρωποι αποτελούν απειλή για το σύστημα. Άλλο τμήμα των υπηρεσιών γνώριζε -και αυτό είναι το απίστευτο- ότι οι άνθρωποι αυτοί παρακολουθούν μαθήματα πιλότου σε συγκεκριμένες σχολές, στις οποίες πηγαίνουν μόνο στα μαθήματα απογείωσης και ποτέ στα μαθήματα προσγείωσης! Άρα, τα γνώριζαν όλα, για να προβλέψουν τι θα συνέβαινε. Το γεγονός, όμως, ότι δεν υπήρξε κοινή επεξεργασία, απέτρεψε τη δυνατότητα να αντιμετωπιστεί το χτύπημα, το οποίο δέχθηκε η χώρα με χιλιάδες νεκρούς.

Πρέπει, λοιπόν, να παίρνουμε από τα διδάγματα των άλλων. Η χώρα χρειάζεται κοινή αποθήκη πληροφοριών. Η Αστυνομία τη χρειάζεται.

Υπάρχει μια σειρά από άλλα πράγματα που γίνονται σε επίπεδο διευθύνσεων. Ξαναλέω ότι ο χρόνος δεν επιτρέπει να αναφερθώ διεξοδικά.

Πάμε στον Κλάδο Αλλοδαπών. Υπάρχει κανείς ο οποίος να ισχυρίζεται ότι δεν θα πρέπει να δημιουργηθεί εξειδικευμένος Κλάδος Αλλοδαπών;

Αυτή τη στιγμή η παράνομη μετανάστευση είναι το υπ' αριθμόν δύο ζήτημα μετά την οικονομία -και για μερικούς ούτε καν το υπ' αριθμόν δύο- που απειλεί τη χώρα ή, αν θέλετε, που επηρεάζει τον τρόπο που λειτουργεί η ελληνική κοινωνία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Η Χρυσή Αυγή είναι το υπ' αριθμόν ένα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη): Είναι δυνατόν...

ΙΩΑΝΝΑ ΓΑΪΤΑΝΗ: Απειλεί τη χώρα;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη): Η παράνομη μετανάστευση απειλεί τη χώρα. Μάλιστα.

ΙΩΑΝΝΑ ΓΑΪΤΑΝΗ: Μπράβο, κύριε Υπουργέ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη): Σας το ξαναλέω: Η παράνομη μετανάστευση αποτελεί για την Ελλάδα απειλή. Αυτό μπορεί να μην σας ευχαριστεί. Έχετε τις ιδεολογικές σας προσεγγίσεις, αλλά αυτή είναι η αντίληψη του έλλογου μέσου ανθρώπου. Αλλιώς, δεν θα είχαμε σύνορα. Θα τα ανοίγαμε και θα αφήναμε όποιον θέλει να μπαίνει μέσα. Δεν θα ήταν ποινικό αδίκημα η παράβαση των συνόρων. Η παράβαση των συνόρων είναι ποινικό αδίκημα και πρέπει να εθιστείτε σε αυτήν την αντίληψη. Αλλιώς, δεν μπορούμε να έχουμε μία έλλογη συζήτηση.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ε, όχι και να εθιστούμε στις αντιλήψεις σας!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη): Εάν συμφωνήσουμε στα βασικά, από εκεί και πέρα μπορούμε να συζητήσουμε στα επιμέρους.

Χρειάζεται, λοιπόν, εξειδίκευση η Ελληνική Αστυνομία, η οποία βρέθηκε, χωρίς να το έχει ζητήσει, να χειρίζεται μόνη της όλο το φαινόμενο της παράνομης μετανάστευσης στην Ελλάδα. Ανεκπαίδευτη. Βεβαίως, ανεκπαίδευτη. Ποιος την εκπαιδεύει; Ποιος της ανέθεσε να το κάνει αυτό; Πρέπει, λοιπόν, να δημιουργήσουμε έναν εξειδικευμένο μηχανισμό που να μπορεί να το κάνει.

Όσον αφορά την εκπαίδευση: Δεν πρέπει να αναβαθμίσουμε την αστυνομική εκπαίδευση; Δεν πρέπει να δημιουργήσουμε σχολές πραγματικά πανεπιστημιακού επιπέδου, στις οποίες να διδάσκουν οι ίδιοι καθηγητές που διδάσκουν στα υπόλοιπα πανεπιστήμια της χώρας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Έχω λίγο χρόνο, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη): Γιατί τα μαθήματα Ποινικού Δικαίου να μην γίνονται από τους ποινικολόγους του Πανεπιστημίου Αθηνών και να πρέπει να είναι κάποιοι άλλοι, οι οποίοι να διδάσκουν Ποινικό Δίκαιο στους φοιτητές των Αστυνομικών Σχολών; Γιατί να μην έχουν τη δυνατότητα μεταπτυχιακών;

Γίνεται, λοιπόν, μία πολύ μεγάλη προσπάθεια να συνδεθούν οι Σχολές αυτές, και η Αστυνομική και η Πυροσβεστική Ακαδημία - το λέει λίγο μετά το νομοθέτημα- με τις πανεπιστημιακές σχολές, να υπάρχει η δυνατότητα όσωσης με το πανεπιστημιακό γίγνεσθαι, όπως επίσης να υπάρχει σύνδεση και με τα πανεπιστήμια του εξωτερικού. Βρισκόμαστε ήδη σε επαφές με το Πανεπιστήμιο «John Jay», το οποίο είναι ένα πολύ καλό εγκληματολογικό πανεπιστήμιο στη Νέα Υόρκη, στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Από την άλλη, είχε την καλοσύνη ο κ. Πανούσης να μου στείλει παλαιότερα σχέδια νομοθετημάτων, που έχουν να κάνουν με την εκπαίδευση. Θα καθίσουμε να τα μελετήσουμε. Πρέπει κι εκεί να επέμβουμε πάρα πολύ βαθιά. Όμως, είναι απολύτως απαραίτητο να το κάνουμε.

Είδετε τις διατάξεις για τα αστυνομικά φαρμακεία. Νομίζω ότι δεν θα διαφωνήσε κανείς. Είναι φρόνιμο να τις ψηφίσουμε όλοι.

Επίσης, νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό να ψηφίσουμε όλοι -παρακαλώ και τον ΣΥΡΙΖΑ γι' αυτό- τις διατάξεις για το Συνήγορο του Αστυνομικού. Μπορούμε να το κουβεντιάσουμε στη συζήτηση επί των άρθρων αύριο ως προς τη διατύπωση. Όμως, επί της αρχής νομίζω πως θα ήταν εξαιρετικά χρήσιμο να το ψηφίσετε κι εσείς. Δεν κάνω υπόδειξη. Προς Θεού! Την άποψή μου εκφράζω.

Πολιτική Προστασία - Πυροσβεστική. Εδώ δένουμε την Πολιτική Προστασία με την Πυροσβεστική. Κατ' αρχήν, την ίδια την Πολιτική Προστασία την περιορίζουμε από τέσσερις διευθύνσεις σε δύο. Μειώνουμε τις δομές της κατά 36%. Το κυριότερο, όμως, είναι ότι καταργούμε τα πολλαπλά διαφορετικά επιχειρησιακά

κέντρα και δημιουργούμε ένα ειδικό συντονιστικό κέντρο, το οποίο να μπορεί να κατευθύνει τις δυνάμεις που έχει η χώρα στις συγκεκριμένες περιπτώσεις, ενοποιώντας και τα επιχειρησιακά κέντρα της Πυροσβεστικής και τα επιχειρησιακά κέντρα της Πολιτικής Προστασίας και τα επιχειρησιακά κέντρα για τη δασοπροσβεση. Δεν μπορούμε να αντέχουμε επάλληλα επιχειρησιακά κέντρα.

Επίσης, αλλάζουμε την Πυροσβεστική. Μειώνουμε τις δομές της κατά 30%. Μειώνουμε και εκεί κατά έναν -είναι πολύ λιγότεροι- τους ανώτατους αξιωματικούς και τους χωρίζουμε στα δύο, σε έναν Κλάδο Επιχειρήσεων και σε έναν Κλάδο Υποστήριξης, ώστε να μπορεί λειτουργικά, σαν κύριος μοχλός της Πολιτικής Προστασίας, να παρέχει τις υπηρεσίες της στον Έλληνα πολίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρασα κατά δύο λεπτά το χρόνο. Είναι ένα πάρα πολύ μεγάλο νομοθέτημα. Νομίζω, όμως, ότι είναι ένα νομοθέτημα με το οποίο αλλάζει μία εποχή.

Καταλήγω λέγοντας το εξής: Αυτό δεν είναι ένα νομοθέτημα που θα δει κανείς τα αποτελέσματα την επόμενη ημέρα. Κατ' αρχήν, χρειάζεται πάρα πολλά προεδρικά διατάγματα. Ασκήθηκε κριτική γι' αυτό. Εγώ θα ασκούσα -και ασκώ στον εαυτό μου- την αντίθετη κριτική. Εδώ θα παρεξηγηθώ πάλι αναφερόμενος στην κριτική που άσκησε η ΔΗΜΑΡ στην επιτροπή, ότι το νομοθέτημα αυτό είναι εξαιρετικά μεγάλο και εξαιρετικά λεπτομερές. Θα έπρεπε να είναι ένα μικρότερο νομοθέτημα, που να παραπέμπει σε περισσότερες εκτελεστικές πράξεις και να παίρνει τις κύριες κατευθύνσεις μόνο. Γιατί δεν έγινε αυτό; Διότι αντιλαμβάνομαι απολύτως, εξαιτίας της ευαισθησίας του θέματος, την καχυποψία που τυχόν θα είχαν κάποιοι στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Είναι αυτονόητο ότι χρειάζονται πολλά προεδρικά διατάγματα. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι αυτά τα προεδρικά διατάγματα θα γίνουν εν κρυπτώ και παραβύστω. Βεβαίως και θα τα συζητήσουμε. Σας είπα ότι χρειάζεται προσοντολόγιο, καθηκοντολόγιο, χρειάζεται αλλαγή των διατάξεων περί μεταθέσεων. Όλα αυτά θα τα συζητήσουμε. Όμως, όλα αυτά δεν μπορούν να περιέχονται σε ένα νόμο. Τότε ο νόμος χάνει την έννοια του νόμου και μετατρέπεται σε κανονιστική πράξη.

Είμαι στη διάθεσή σας και στο υπόλοιπο της συζήτησης και αύριο να διευκρινίσουμε ό,τι δεν έχει διευκρινιστεί, να βελτιώσουμε ό,τι μπορεί να βελτιωθεί μέσα στο πλαίσιο αυτής της τοποθέτησης για την ανάγκη αλλαγής των πεπραγμένων στους τομείς αυτούς, που αφορούν τον Έλληνα πολίτη.

Ευχαριστώ και πάλι θερμά για τη συνεργασία σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαέξι φοιτητές και φοιτήτριες από το MBA Loyola University Chicago στο πλαίσιο επίσκεψής τους στη χώρα μας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κατέβαλε φιλότιμη προσπάθεια ο κύριος Υπουργός να είναι κατευθυνστικός και μειλίχιος.

Όμως, κύριε Υπουργέ, υπάρχουν και πολίτες σε αυτήν τη χώρα, ένας λαός ο οποίος ξέρει πολύ καλά ότι εσείς, ως πολιτικός προϊστάμενος του Υπουργείου Δημοσίας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη κατ' ευφημισμόν, είσασε ο Υπουργός του «χημικού πολέμου» σε βάρος του ελληνικού λαού. Δεν υπάρχει, σχεδόν, Έλληνας πολίτης, που να μην έχει υποστεί τη ρίψη των δακρυγόνων και να μην έχει υποστεί πρόβλημα από τα δακρυγόνα. Δεν υπάρχει κλάδος εργαζομένων είτε στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα, που να μην έχει αντιμετωπιστεί με ωμή βία και χημικά από τα ΜΑΤ.

Είστε Υπουργός μίας Κυβέρνησης η οποία κυβερνά με τα ΜΑΤ, τα οποία αποτελούν και τον πυρήνα της Ελληνικής Αστυνομίας και για τα οποία, παρεμπιπτόντως, προσπαθείτε να μην πείτε τίποτα στο νομοσχέδιο.

Θα αναφερθώ, βεβαίως, παρακάτω σε ορισμένα κρίσιμα θέματα, που τίγονται και τα οποία, θα έλεγα, είναι άκρως επικίνδυνα. Δεν αναφέρετε τίποτα για τα ΜΑΤ κι, όμως, τα ΜΑΤ είναι παντού. Ένας συνάδελφος από τη Συμπολίτευση, από τη Νέα Δημοκρατία, είπε: «Ποιος προστατεύει το Κοινοβούλιο;», εννοώντας ότι το προστατεύει η Αστυνομία. Μα, η Αστυνομία προστατεύει το Κοινοβούλιο;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Εξωτερικά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων η Αστυνομία την προστατεύει;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ενίοτε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ο προσάτης της Βουλής είναι ο ίδιος ο λαός, που εκλέγει τους Βουλευτές. Αν χρειάζονται τα ΜΑΤ για να προστατευτεί η Βουλή, τότε υπάρχει πρόβλημα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Γιατί;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είναι εντυπωσιακό -για να σας δώσω μία εικόνα- ότι ακριβώς απέναντι, στην Ακαδημία, είναι σταθμευμένες κλούβες των ΜΑΤ, οι οποίες εμποδίζουν μόνιμα την κυκλοφορία, κάθε μέρα και επί εικοσιτετράωρου βάσεως. Και ερωτώ: Γιατί; Αυτή είναι η βιτρίνα της Βουλής;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Για λόγους ασφαλείας;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Επίσης, επί της Βασιλίσσης Σοφίας, εδώ δίπλα, καθώς βγαίνουμε από τη Βουλή, υπάρχουν πάλι ΜΑΤ. Γιατί; Γιατί τα χρειάζεστε αυτά;

Από ποιον θέλετε να προφυλαχθεί η Βουλή; Από το διαμαρτυρόμενο πολίτη; Να πω ότι τα φέρνετε -που δεν δικαιολογείται βεβαίως- στην περίπτωση που έχουμε μία διαδήλωση; Όμως, η μόνιμη παρουσία τους είναι το σήμα κατατεθέν της Κυβέρνησής σας, της κυβέρνησης της τρόικας, της κυβέρνησης των μνημονίων, της κυβέρνησης η οποία θέλει να επιβάλει μια ωμή αστυνομοκρατία ως κατεύθυνση και ως προανατολισμό της χώρας.

Κύριε Υπουργέ, μιλώντας απ' αυτό το Βήμα, είπατε προηγουμένως για μεγάλη επιτυχία της Αστυνομίας, ότι μείωσε την εγκληματικότητα. Καταλαβαίνετε τι νοοτροπία υπάρχει σ' αυτή την Κυβέρνηση, στην πολιτική της και στην αντίληψη του Υπουργού Δημοσίας Τάξης; Δηλαδή, η Αστυνομία μειώνει την εγκληματικότητα; Αν αυξηθεί η εγκληματικότητα, η Αστυνομία φταίει που θα αυξηθεί η εγκληματικότητα; Δεν έχετε καταλάβει ότι το θέμα της εγκληματικότητας έχει κοινωνικές διαστάσεις και σε τελευταία ανάλυση και πολιτικές διαστάσεις, ότι δεν είναι απλώς ένα αστυνομικό θέμα;

Ακριβώς αυτό είναι το πρόβλημα για το ρόλο και την αποστολή της Αστυνομίας, το οποίο δεν έχετε αντιληφθεί. Νομίζετε ότι η Αστυνομία δεν είναι για να προασπίζει τα δικαιώματα και την ασφάλεια του πολίτη, αλλά για να προασπίζει τα συμφέροντα του κεφαλαίου, τα συμφέροντα του καθεστώτος, τα συμφέροντα κυρίαρχων δυνάμεων, τα συμφέροντα του συστήματος. Αυτή είναι η αντίληψή σας και αυτή η αντίληψη διαπερνάει από την αρχή μέχρι το τέλος όλο το νομοσχέδιο.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι κατά της Αστυνομίας. Εσείς είστε κατά της Αστυνομίας με τον πραγματικό και αληθινό της ρόλο, με την ουσία του ρόλου που πρέπει να έχει. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι κατά του αστυνομικού και γενικά των ένστολων. Κάθε άλλο. Οι ένστολοι είναι εργαζόμενοι που θέλουν να παίξουν έναν κοινωνικό ρόλο, έναν αναπτυξιακό ρόλο. Ο ΣΥΡΙΖΑ στηρίζει τον ένστολο, τον στηρίζει τόσο από την προσπάθεια της Κυβέρνησης να τον θέσει απέναντι στο λαό, όσο και στα καθ' αυτό εργασιακά και μισθολογικά του δικαιώματα. Οι ένστολοι είναι διπλά θύματα μιας κυβερνητικής πολιτικής καταστολής, που θέλει την Αστυνομία το αντίπαλο δέος του λαού για να υπηρέτησε τις τρoικανές, μνημονιακές πολιτικές, δηλαδή τις πολιτικές προτεκτοράτου και νεοοποικίας αυτής της χώρας. Επίσης, είναι και θύματα, από την άποψη ότι ως εργαζόμενοι υφίστανται μ' ένα βάνουσο τρόπο την πολιτική της Κυβέρνησης, που είναι πολιτική λεηλασίας εισοδημάτων και εργασιακών δικαιωμάτων.

Εμείς στηρίζουμε τον ένστολο, στηρίζουμε τον απλό αστυνομικό. Αυτοί πρέπει να παίξουν το ρόλο τους και πρέπει να τους

επιτρέψετε να παίξουν το ρόλο τους. Αυτοί μπορούν πράγματι να υπηρετήσουν την κοινωνία. Και αυτό θέλουν ως εργαζόμενοι, ως προσωπικότητες και ως οικογενειάρχες, δηλαδή να υπηρετήσουν την κοινωνία, να υπηρετήσουν την ανάπτυξη της χώρας. Αυτό το ξέρετε πολύ καλά ορισμένοι από σας που έχετε διατελέσει στην Αστυνομία και από ρόλους συνδικαλιστικούς και από ρόλους υπηρεσιακούς. Το ξέρετε πολύ καλά και ξέρετε ποιο είναι το εμπόδιο σ' αυτή την κατεύθυνση. Δεν είναι δυνατόν τον Παύλο Αντωνόπουλο να τον δέρνετε ανηλεώς.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ποιος είναι αυτός;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν τον ξέρετε καν. Είναι μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ. Τον στείλατε κατηγορούμενο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τι έκανε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τίποτα δεν έκανε. Διαμαρτυρήθηκε. Όταν διαμαρτύρεσαι σ' αυτή τη χώρα, είσαι ένοχος, είσαι κατηγορούμενος.

Τον Γρηγόρη Καλομοίρη τον γνωρίζετε; Βεβαίως και δεν τον γνωρίζετε. Δεν έχετε σχέση με τη συνδικαλιστική ιστορία αυτού του τόπου. Δεν έχετε επίγνωση τού τι γίνεται στο κοινωνικό γίγνεσθαι. Δεν τα γνωρίζετε αυτά τα πράγματα. Ο Γρηγόρης Καλομοίρης είναι ιστορικός Πρόεδρος της ΟΛΜΕ, από τους πρώτους στην προεδρία της ΟΛΜΕ. Είναι ιστορικό συνδικαλιστικό στέλεχος.

Προχθές, λοιπόν, τον σέρνατε, αφού τον χτυπήσατε στα δόδια της Λάρισας και του σπάσατε το χέρι –του σπάσατε το χέρι, γιατί είναι ο εχθρός ο Γρηγόρης Καλομοίρης– και τον είχατε στη ΓΑΔΑ και του φορτώσατε κατηγορίες για εξύβριση. Ούτε μύγα δεν έχει βρῖσει ποτέ στη ζωή του, εξύβριση του φορτώσατε και απείθεια. Διότι πλέον, έχετε διαμορφώσει καταστάσεις, οι οποίες κινούνται μόνες τους, με έναν απίστευτο αυταρχικό αυτοματισμό και δεν υπολογίζουν τίποτα. Δεν υπολογίζουν τίποτα. Σου λέει: Εγώ είμαι το κράτος. Τέτοιου είδους στεγανά έχετε δημιουργήσει.

Εδώ κατ' αρχάς όλα αυτά που κάνετε, η αναδιοργάνωση, υποτίθεται, της Αστυνομίας, είναι, παρά τα λεγόμενά σας, ένα μεγάλο γραφειοκρατικό τέρας. Όποιος διαβάσει μονάχα το τι λέει το νομοσχέδιο, μπορεί να βγάλει αμέσως συμπέρασμα.

Ξεκινάμε: Γενική Διεύθυνση Οικονομικών και Επιτελικού Σχεδιασμού παρά τω Υπουργώ. Τρεις διευθύνσεις από κάτω: Διεύθυνση Επιτελικής Υποστήριξης, Διεύθυνση Έρευνας και Υποδομών, Διεύθυνση Δημοσιονομικής Διαχείρισης. Πόσοι απασχολούνται εκεί, ποιοι είναι, τι ακριβώς θα κάνουν; Τρεις γιγαντιαίες υπηρεσίες.

Πάμε παρακάτω: Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας. Επιτελείο από κάτω. Δώσ' του διαρθρώσεις. Κάτω απ' το Επιτελείο, τρεις κλάδοι καθετοποιημένοι: Κλάδος Τάξης, Κλάδος Ασφάλειας, Κλάδος Αλλοδαπών-Προστασίας Συνόρων. Το τρίτο δεν μπορώ να καταλάβω γιατί το αναλαμβάνει το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Πρώτα απ' όλα ο τίτλος: Τι πάει να πει «Κλάδος Αλλοδαπών»; Μπορείτε να μου το πείτε; Τι είναι ο αλλοδαπός; Ένοχος; Κατηγορούμενος; «Κλάδος Αλλοδαπών»;

Και «Προστασίας Συνόρων»; Με συγχωρείτε, προστασία συνόρων ήξερα εγώ ότι κάνουν οι Ένοπλες Δυνάμεις.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όχι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Προστασία συνόρων τι σημαίνει; Δηλαδή...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αυτό θέλετε; Εγώ δεν έχω αντίρρηση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη): Αυτό μας προτείνετε; Αυτό θέλετε;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Είναι πολύ καλή ιδέα αυτό που λέτε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, τώρα, κάνετε ότι δεν ακούτε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη): Σας ακούω, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε; Καταλαβαίνετε πολύ καλά τι λέω. Λέω ότι αυτά τα οποία ανατίθενται στην Αστυνομία πλέον, δεν μπορούν να της ανατεθούν. Και μάλιστα, προσπαθείτε να βάλετε τίτλους, οι οποίοι παίζουν άλλο ρόλο. Διότι είναι άλλο πράγμα ο άνθρωπος που μετακινείται

στα σύνορα και άλλο πράγμα η εισβολή που μπορεί να δεχτούν τα σύνορά μας από τρίτη δύναμη. Πολύ διαφορετικό πράγμα.

Πάμε τώρα και έχουμε: Αρχηγός Γενικού Επιτελείου, αφού πάμε στις τρεις Διευθύνσεις –Επιτελείο, Κλάδος Τάξης, Κλάδος Ασφάλειας, Κλάδος Αλλοδαπών, Προστασίας Συνόρων– καθετοποιημένα μέχρι κάτω με αρμοδιότητες, οι οποίες δημιουργούν απέραντη και απεριόριστη σύγχυση, που προσπαθείτε με κάποια άρθρα να πείτε, όταν δημιουργείτε σύγχυση αρμοδιοτήτων, περίπου τι θα κάνουμε. Δεν βγαίνει τίποτα. Δεν μας λέτε σε όλο αυτό μαζί με τις αυτοτελείς υπηρεσίες, οι οποίες είναι καμιά δωδεκαριά, πόσοι θα απασχολούνται. Και τι θα περισσέψει για το τμήμα, το οποίο θα είναι χωρισμένο, βεβαίως, σε τρεις καθετοποιημένους κλάδους, από τους οποίους δεν θα βγάζει κανένας άκρη;

Αυτή είναι η σύγχρονη διάρθρωση; Αντί να φτιάξετε ένα ενιαίο Σώμα, που να έχει ενιαία διεύθυνση, από πάνω μέχρι κάτω και βεβαίως μέσα σε αυτήν την ενιαία διεύθυνση να υπάρχουν οι σχετικές εξειδικεύσεις και να λειτουργεί αποκεντρωμένα με το βάρος να δίνεται στο τοπικό αστυνομικό τμήμα και όχι στην υπερφόρτωση όλης αυτής της γραφειοκρατίας για την οποία δεν μας φέρνετε και καμιά μελέτη, εν πάση περιπτώσει, για το τι ρόλο παίζει, τι αποτελεσματικότητα διαθέτει, τι κοινωνική υπηρεσία επιτελεί, τι αναπτυξιακό έργο προσφέρει. Χρειάζονται και αυτού του είδους οι μελέτες.

Και βεβαίως, με τους ειδικούς φρουρούς, στα άρθρα 53 και 54, ανοίγετε το δρόμο για να περάσουμε σε μια αστυνόμευση, η οποία δεν θα ανήκει πια ούτε στην Αστυνομία, θα περνάει σε δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς και βεβαίως στην ιδιωτικοποίηση της Αστυνομίας. Μας λέτε ότι οι ειδικοί φρουροί, οι οποίοι θα είναι στην Αστυνομία θα πηγαίνουν και θα δουλεύουν στην «ΤΡΑΙΝΟΣΕ», θα πληρώνονται, παραδείγματος χάριν, από την «ΤΡΑΙΝΟΣΕ», θα μισθώνονται και θα έχουν ασφάλιση από την «ΤΡΑΙΝΟΣΕ» και θα υπηρετούν στο πλαίσιο της «ΤΡΑΙΝΟΣΕ». Η «ΤΡΑΙΝΟΣΕ» αύριο θα γίνει ιδιωτική επιχείρηση και τι θα κάνει η Αστυνομία; Θα προσλαμβάνει και θα τους πηγαίνει στον έναν εργοδότη και στον άλλο εργοδότη για να επιτελεί τις ανάγκες του;

Αυτός είναι ο ρόλος της Αστυνομίας και αυτό τον ρόλο έχετε αρχίσει να προδιαγράφετε της ιδιωτικοποίησης τελικά; Θα είναι στην Αστυνομία, αλλά από αλλού θα πληρώνονται και άλλες αποστολές θα εκπληρώνουν και με άλλες εντολές θα κινούνται.

Βεβαίως, να προσθέσω και αυτό το άρθρο 62, το οποίο είναι εντυπωσιακότατο. Πριν πάω, όμως, στο άρθρο 62, επιτρέψτε μου μόνο μερικά δευτερόλεπτα να πω κάτι για τα ΜΑΤ, για τις Διευθύνσεις Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής και Θεσσαλονίκης, που έχουν ως αποστολή τη διάθεση δημοσίων για τις περιφέρειες, αποκατάσταση της δημόσιας τάξης, εφόσον αυτό δεν είναι εφικτό από τις λοιπές αστυνομικές δυνάμεις κατά κρίση του οικείου διευθυντή, επίσης είναι αρμόδιες για τη λήψη μέτρων τάξης στις διάφορες συγκεντρώσεις και δημόσιες συναθροίσεις και γενικά σε δημόσιους χώρους ή σε άλλα σοβαρά συμβάντα.

Οι Διευθύνσεις Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής και Θεσσαλονίκης συγκροτούνται από επιτελείο και υποδιευθύνσεις. Και λέει παρακάτω: «Η επιμέρους διάρθρωση, η επιχειρησιακή τακτική, η εκπαίδευση του προσωπικού, καθώς και άλλη αναγκαία λεπτομέρεια που αφορά στη λειτουργία και τη δράση των Διευθύνσεων Αστυνομικών Επιχειρήσεων -δηλαδή τα ΜΑΤ- ρυθμίζεται με απόφαση του αρχηγού της ελληνικής Αστυνομίας και δεν δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

Γιατί δεν τη δημοσιεύετε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως; Δεν πρέπει ο ελληνικός λαός, ο Έλληνας πολίτης που τον δέρνουν αυτές οι μονάδες της αστυνομίας, που του πετάνε χημικά, να γνωρίζει την επιμέρους διάρθρωση, την επιχειρησιακή τακτική τους, την εκπαίδευση του προσωπικού, καθώς και άλλη αναγκαία λεπτομέρεια κατά εσάς, αλλά πάρα πολύ ουσιαστικό για τη δική μας πληροφόρηση και ενημέρωση; Τι είναι αυτά; Μυστικά και απόρρητα; Έχει απόρρητα η υπόθεση της αστυνομίας, που δεν πρέπει να δημοσιεύονται και να κοινοποιούνται; Αυτό είναι ένα ερώτημα και για τον τρόπο που λειτουργούν αυτά τα μέσα.

Τελειώνω, βεβαίως, με τη Συντονιστική Υπηρεσία Διαχείρισης Κρίσεων Εσωτερικής Ασφάλειας, όπου μπορεί να κάνει τα πάντα και στην ουσία τι είναι; Είναι ένα όργανο στα χέρια του Πρωθυ-

πουργού, που ανά πάσα στιγμή μπορεί να λειτουργεί μέσα στα πλαίσια του κράτους εκτάκτου ανάγκης, που έχει γίνει σχεδόν μόνιμο χαρακτηριστικό με αοριστία αποστολής, με αοριστία του τρόπου και των μέσων που θα χρησιμοποιηθούν για έναν κατασταλτικό ρόλο, ο οποίος να είναι άκρωρ γενικευμένος που να μην δίνει λογαριασμό σε κανέναν.

Δεν θέλω να χρησιμοποιήσω και άλλη φράση και άλλη έκφραση. Ο κ. Βορίδης με παροτρύνει να το κάνω. Του αρέσουν τέτοιες οι εκφράσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Κρατηθείτε και τελειώστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ναι, τελειώνω. Δεν θέλω να χρησιμοποιήσω άλλη έκφραση, αλλά αυτό το άρθρο 62, να το αποσύρετε. Δεν χρειάζονται ειδικές εντολές στον Πρωθυπουργό, οι οποίες να υπηρετούν έκτακτες καταστάσεις αυταρχικού τύπου και έκτακτες ανάγκες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Λαφαζάνη.

Ο κ. Μαυρουδής Βορίδης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, έχει τον λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ξέρω αν αυτή η Κυβέρνηση, είναι η κυβέρνηση των ΜΑΤ, που λέει ο κ. Λαφαζάνης, ξέρω ότι δεν είναι. Να σας πω, όμως, κάτι το οποίο επίσης ξέρω. Πάντως, το σήμα κατατεθέν προφανώς του ΣΥΡΙΖΑ και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι η συνύπαρξη, η συνοίκηση, η υπεράσπιση και η προλόγηση των τρομοκρατών. Αυτό είναι.

Και μάλιστα, ακούστε, ο κύριος Υπουργός είναι κατευναστικός, αλλά δεν το εκτιμάτε. Γι' αυτό, λοιπόν, επειδή εγώ δεν θέλω να είμαι καθόλου κατευναστικός προς καμμία κατεύθυνση...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αυτό είναι το πρόσωπό σας. Πάντοτε αυτό το ρόλο παίζετε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Βεβαίως αυτό είναι. Διότι έχετε να δώσετε εξηγήσεις για ποιο λόγο στέλεχος σας πηγαίνει και προλογίζει βιβλίο του Κουφοντίνα, καταδικασμένου τρομοκράτη. Έρχεστε μετά και κουνάτε το δάχτυλο στην Κυβέρνηση για την αντεγκληματική πολιτική της. Βεβαίως, έχετε να δώσετε εξηγήσεις, να μας πείτε γιατί γίνεται, σε ποια πλαίσια, ποια είναι η ταυτότητα, ποιο είναι το ενδιαφέρον. Φιλολογικό ενδιαφέρον είχε ο συνάδελφός σας, κ. Γιαννόπουλος, της συνιστώσας «Ρόζα» που τον προλόγισε; Φιλολογικές αγωνίες είχε; Έχουν κοινές ταυτίσεις; Έχουν ιστορικές αγωνίες; Κάνει συχνά αυτή τη δουλειά; Έχει προλογίσει κι άλλα ιστορικά βιβλία κι άλλης πλευράς ή μήπως του συγκεκριμένου τρομοκράτη;

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΛΑΡΗ: Πολλά βιβλία...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Καλά, πηγαίνετε στα προ τριακονταετίας για μία ακόμα φορά για να μην απαντήσετε σε αυτά που κάνατε χθες. Χθες το κάνατε ή σήμερα. Άρα, λοιπόν, αφήστε.

Και λέω ξανά: Ο θεσμικός σας ρόλος είναι ο ρόλος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Αν εξοικειωθείτε με αυτό, μπορούμε να αρχίσουμε να συζητάμε. Όμως και τι άλλο είπατε; Ακούστε τι άλλο είπατε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Για το νομοσχέδιο να μας πείτε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Βεβαίως, κύριε Λαφαζάνη, γιατί η τρομοκρατία, για την οποία συζητώ τώρα και ουσιαστικά τη δική σας σχέση, είναι στο νομοσχέδιο, γιατί είναι τμήμα της αντεγκληματικής πολιτικής.

Και τι ήρθατε γι' αυτό το ζήτημα; Για να δείτε πως όλα συνέχονται και όλα έχουν μία συγκεκριμένη ταυτότητα. Τι ήρθατε σε αυτό να κάνετε; Να ασκήσετε κριτική; Να ασκήσετε κριτική, γιατί ιδρύεται η συντονιστική υπηρεσία διαχείρισης κρίσεων εσωτερικής ασφάλειας. Λέτε ότι δεν είναι ορισμένη η αποστολή της.

Σοβαρά; Δεν είναι ορισμένη; Συνιστά την εθνική αρχή της χώρας μας σε θέματα συντονισμού και αντιμετώπισης σοβαρών τρομοκρατικών ενεργειών ή απειλών και γενικότερα κάθε είδους κρίσιμων περιστατικών εσωτερικής ασφάλειας. Δεν σας αρέσει να υπάρχει ένα κέντρο, το οποίο αποτελεί την απάντηση της πολιτείας απέναντι στην τρομοκρατία; Γιατί δεν σας αρέσει; Γιατί είστε φίλοι με τους τρομοκράτες και προλογίζετε τα βιβλία τους; Γι' αυτό δεν σας αρέσει; Γιατί, λοιπόν, αυτή η ευαισθησία;

Πάω στο επόμενο. Άκουσα τα πολύ ωραία. Ακούστε τοποθέ-

τηση, την οποία με συγχωρείτε, άκουσα και από τον εισηγητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος. Απ' όλο το νομοσχέδιο τα δέκα λεπτά της ομιλίας σας ήταν αφιερωμένα στο ότι η Αστυνομία είναι ο σκληρός πυρήνας καταστολής του αστικού κράτους ενάντια στον εχθρό λαό.

Κι εγώ που νόμιζα ότι η Αστυνομία μας προστατεύει από τους κλέφτες, τους ληστές, τους βιαστές, τους παιδόφιλους. Εγώ που νόμιζα ότι είχε μία τέτοια αποστολή αντιμετώπισης της εμπορίας ναρκωτικών, της εμπορίας ανθρώπων.

Δεν υπάρχουν όλα αυτά! Η Αστυνομία είναι ο σκληρός κατασταλτικός μηχανισμός του αστικού κράτους και βρισκόμαστε σε έκτακτες συνθήκες! Αυτό βγάξετε απ' όλο το τεράστιο έργο της Αστυνομίας; Αυτοί που αγαπούν την Αστυνομία, την αγαπούν ή γι' αυτούς είναι «μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι»; Τι από τα δύο; Διότι αυτό, το «μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι» επίσης, ακούγεται από τις διαδηλώσεις της Αριστεράς. «Μπάτσοι, γουρούνια δολοφόνοι» και ταυτόχρονα να κοπτόμεθα για τα μισθολογικά και εργασιακά τους δικαιώματα, δεν γίνεται. Ή το ένα ισχύει ή το άλλο.

Έρχομαι, λοιπόν, εγώ και ρωτώ τώρα: Απ' όλο το τεράστιο αντεγκληματικό έργο, το οποίο επιτελεί η Ελληνική Αστυνομία και με τη συγκεκριμένη διοίκηση, του συγκεκριμένου Υπουργού, της συγκεκριμένης Κυβέρνησης που φέρνει και συγκεκριμένα αποτελέσματα αντιμετώπισης του εγκλήματος που γίνονται αισθητά στο σύνολο του ελληνικού λαού, τι έρχεστε και μας λέτε; Δείτε τώρα τις αντιφάσεις σε θεωρητικό επίπεδο.

Η εγκληματικότητα, λέει, έχει κοινωνικά αίτια. Μπράβο, μεγάλη ανακάλυψη, σπουδαίο! Προφανώς έχει κοινωνικά αίτια. Ζούμε σε συνθήκες όξυνσης αυτών των κοινωνικών αιτιών, έτσι όπως τα λέτε εσείς; Βεβαίως και ζούμε σε συνθήκες όξυνσης αυτών των κοινωνικών αιτιών.

Τι σχέση έχει η μείωση της εγκληματικότητας -ρωτάμε μετά- με την αστυνόμευση; Έλα, όμως, που ζούμε σε συνθήκες όξυνσης των κοινωνικών αιτιών, άρα κανονικά θα έπρεπε να έχουμε αύξηση της εγκληματικότητας και έχουμε μείωση. Γιατί άραγε; Διότι υπάρχει αποτελεσματική αντεγκληματική πολιτική. Αυτή είναι η απάντηση.

Διότι ακόμη και τα θεωρήματά σας, ακόμα και αυτά δεν επαληθεύουν αυτό το οποίο στην πραγματικότητα θέλετε να πείτε.

Τι είναι εκείνο, όμως, που είπατε -ξαναλέω- και πού καταλήξατε, ποια είναι η κριτική σας, τι είναι εκείνο το οποίο λέτε για όλο το έργο, το οποίο κάνει η Αστυνομία, που είναι αυτό που ζει ο πολίτης καθημερινά; Ο πολίτης της εργατικής τάξης, ο πολίτης της μεσαίας τάξης, ο πολίτης της ανώτερης τάξης, οι πολίτες όλων των τάξεων και όλων των κατηγοριών ζουν την ευεργετική δράση της Ελληνικής Αστυνομίας. Γιατί; Διότι την Αστυνομία φωνάζουν όταν τους κλέβουν, την Αστυνομία φωνάζουν όταν βλέπουν έναν έμπορο ναρκωτικών στη γειτονιά τους, την Αστυνομία φωνάζουν όταν βλέπουν τον παιδόφιλο έξω από το σχολείο. Αυτοί είναι εκεί για να προστατέψουν την κοινωνία, αυτοί οι άνθρωποι δίνουν τη μάχη με το έγκλημα καθημερινά και απ' όλο αυτό σε τι συνοψίσατε εσείς την παρουσία της Αστυνομίας; Στο πως αντιμετωπίζει τις διαδηλώσεις!

Θέλετε, όμως, να μιλήσουμε και γι' αυτό; Δηλαδή, ποια είναι η άποψή σας; Διότι τη διαβάζω εδώ. Η άποψή σας είναι, όπως περιέχεται στο πρόγραμμά σας για το θέμα αυτό: «Απαγόρευση της οπλοφορίας κατά την αστυνόμευση διαδηλώσεων και συλλαλητηρίων, διάλυση των ΜΑΤ και ΥΜΕΤ, απαγόρευση χρησιμοποίησης άλλων Ειδικών Δυνάμεων για την καταστολή των λαϊκών κινητοποιήσεων, ένταξη των Ειδικών Μονάδων στα αστυνομικά τμήματα, με ταυτόχρονη δημιουργία υπηρεσιών αντιμετώπισης κρίσεων, φυσικές καταστροφές, ακραία εγκληματικότητα και βία, άμεση απόσυρση απαγορευμένων επικίνδυνων για τη δημόσια υγεία χημικών και υλικών».

Τι είναι αυτό που λέτε ακριβώς; Λέτε ότι μπορεί να γίνει μία διαδήλωση, η οποία θα αρχίσει να διαπράττει έκνομες ενέργειες και δεν θα υπάρχει μηχανισμός αντιμετώπισής της; Αυτό λέτε;

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΛΑΡΗ: Τι λέτε τώρα;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Λέτε δηλαδή ότι η «Marfin» είναι καλώς καμωμένη; Διότι διαδήλωση ήταν εκεί, όταν κάποιος έβαλαν φωτιά και έκαψαν τρεις ανθρώπους! Διαδήλωση ήταν εκεί.

Λέτε ότι εκεί έπρεπε η Αστυνομία να είναι με γαρούφαλλα, ότι δεν έπρεπε να έχει όπλα; Έπρεπε να μην υπάρχουν τα ΜΑΤ; Έπρεπε να μην απωθούν αυτούς που πάνε να βιαιοπραγήσουν, να κάψουν την Αθήνα; Δεν έπρεπε να υπάρχει κάποιος μηχανισμός; Αυτό λέτε στους πολίτες;

Μάλιστα, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, στους πολίτες! Διότι περιουσίες πολιτών καταστρέφονταν επί άλλων ημερών, όχι επί των δικών μας. Διότι στις δικές μας ημέρες αυτά δεν γίνονται, δεν τα επιτρέπουμε να γίνουν. Γι' αυτό κλαίτε και στενοχωριέστε, γιατί πια δεν γίνονται. Διότι δεν αφήνουμε τις καταστροφές.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ηρέμησε! Ηρέμησε! Να ηρεμήσεις!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αφήστε τώρα.

Αυτή είναι η πραγματικότητα και είναι θλιβερό για την Αξιωματική Αντιπολίτευση να έρχεται σήμερα και να αναπαράγει μύθους για μια Αστυνομία, που προφανώς δεν έχει καμμία σχέση με ό,τι αναφέρετε, για μια Αστυνομία, η οποία σήμερα προστατεύει τον πολίτη, δίνει καθημερινά μάχη με το έγκλημα και, ναι, όταν χρειάζεται υπερασπίζεται και το Κοινοβούλιο από εκείνους που έρχονται να το βανδαλίσουν, από εκείνους που κουβαλάνε καθρόνια, πέτρες και μολότοφ.

Από αυτούς, λοιπόν, ναι, η Αστυνομία υπερασπίζεται το Κοινοβούλιο. Και έχουμε σήμερα πολιτική δύναμη εδώ που λέει ότι δεν πρέπει να υπάρχει μια τέτοια Αστυνομία; Αυτό έρχεστε να πείτε στον ελληνικό λαό;

Άρα, λοιπόν, ας ξεκαθαρίσουμε τις προτεραιότητές μας. Διότι εμείς, εκείνο που λέμε -και με συγχωρείτε, γιατί κατανάλωσα τον ακριβώς αντίστοιχο χρόνο που κατανάλωσε και ο κ. Λαφαζάνης σε αυτά τα γενικά θέματα, τα οποία όμως τα θεωρώ απαραίτητα είναι ότι βεβαίως σ' ένα κράτος δικαίου αυτό πρέπει να υπηρετείται. Πρέπει να υπηρετείται το κράτος δικαίου.

Φυσικά, δεν υπάρχει κανένας έκτακτος μηχανισμός, κανένα έκτακτο κράτος. Διότι αν θέλετε να συζητήσουμε για το τι είναι έκτακτο, έκτακτο είναι αυτό που ακριβώς δεν υπάγεται στους κανόνες δικαίου. Ξέρετε τι ήταν έκτακτο; Το Γκουαντάναμο ήταν έκτακτο. Διότι το Γκουαντάναμο δεν υπάγεται σε κανέναν κανόνα δικαίου. Πράγματι, πήγασε από μια κρατική επιλογή. Δεν νομιμοποιείται δικαίως.

Έχουμε τέτοια διαδικασία πουθενά εδώ; Τι ήρθατε και μας είπατε; «Γιατί ασκήθηκε δίωξη για απειθεία σε κάποιον συνδικαλιστή;». Και κατηγορείτε την Ελληνική Αστυνομία για τη δίωξη για την απειθεία; Δεν ασκεί δίωξεις η Ελληνική Αστυνομία.

Η Αστυνομία, εάν βλέπει ένα αυτόφωρο αδίκημα, προβαίνει στη σύλληψη και εν συνεχεία, η δίωξη ασκείται από δικαστικούς λειτουργούς. Τι λέτε ακριβώς δηλαδή; Ότι επειδή κάποιος είναι πρώην συνδικαλιστικής, μπορεί να κάνει ό,τι θέλει;

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΛΑΡΗ: Και νυν.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Και νυν συνδικαλιστής να είναι, μπορεί να παραβιάζει τους νόμους; Εδώ, όμως, για την ουσία του νομοσχεδίου, γι' αυτήν τη σημαντική τομή, για την αναδιάρθρωση που γίνεται, δεν είχατε να πείτε τίποτα.

Το άλλο σημείο της κριτικής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέει ότι ανοίγει πόρτα στην ιδιωτικοποίηση. Γιατί λέει ότι ανοίγει πόρτα στην ιδιωτικοποίηση; Διότι προβλέπει το σχέδιο νόμου τριάντα πέντε θέσεις και τριάντα θέσεις ειδικών φρουρών αντίστοιχως για την «ΤΡΑΙΝΟΣΕ» και για τη «ΣΤΑΣΥ» και αν χρειάζεται η συγκεκριμένη εταιρεία, θα προσλαμβάνονται οι συγκεκριμένοι άνθρωποι και θα καταβάλλεται η δαπάνη τους από τις συγκεκριμένες εταιρείες. Πού είναι το πρόβλημά σας σε αυτό;

Τι θα κάνουν, λέει; Ακούστε τι ακούσαμε από τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι οιονεία απεργοσπαστικός μηχανισμός. Ποιοι; Αυτοί που φυλάνε τα βαγόνια από την καταστροφή; Αυτοί που είναι μέσα, για να προβλέψουν και να προστατεύσουν παράνομες πράξεις; Είναι απεργοσπαστικός μηχανισμός; Μα, εδώ βρισκόμαστε στο άκρον άωτον του παραλόγου!

Μπορούμε να κάνουμε μαζί μία στοιχειωδώς έλλογη συζήτηση; Μπορείτε να κάνετε κριτική για το αν, παραδείγματος χάριν, η διοικητική αλλαγή που γίνεται είναι καλή ή όχι; Τι είπατε επί αυτού; Ξέρετε; Γιατί δεν συζητήσαμε, λέει η διακομματική επιτροπή. Να το συζητήσουμε. Και μετά έρχεστε οι ίδιοι και λέτε ότι ήρθε ένα αρχικό σχέδιο, έγιναν παρατηρήσεις, απεσύρθη και

μετά από δέκα μήνες ήρθε ένα άλλο σχέδιο και μετά πάλι είπατε ότι έγιναν παρατηρήσεις επί αυτού του δευτέρου σχεδίου, οι οποίες ενσωματώθηκαν. Τι να κάνει η διακομματική επιτροπή; Να 'μαστε τα κόμματα. Ακούμε τις παρατηρήσεις.

Τι είχατε να πείτε για την αναδιοργάνωση που κάνει, αυτήν την μεγάλη τομή που αλλάζει στην πραγματικότητα τον τρόπο λειτουργίας της Αστυνομίας; Γιατί υπάρχει πλέον μία κάθετη παρακολούθηση όλων εκείνων των εγκληματικών συμπεριφορών και υπάρχει συνέχεια της παρακολούθησης αυτής, γιατί εξοικονομείται προσωπικό για να βγει στους δρόμους, γιατί επιτέλους μπορεί να υπάρχει μία συνέχεια στη μετάδοση της πληροφορίας και να μη διασπάται σε διάφορα διοικητικά επίπεδα. Σ' αυτήν, λοιπόν, τη μεγάλη αλλαγή που κάνει ο Υπουργός, η Κυβέρνηση, αυτό που είχατε να πείτε είναι ότι πρέπει να διαλυθούν τα ΜΑΤ, ότι η Αστυνομία είναι ο σκληρός βραχίονας του αστικού συστήματος και ότι ανοίγουμε το δρόμο στην ιδιωτικοποίηση; Είναι σοβαρές κριτικές αυτές;

Πρέπει να αποφασίσετε με ποιους θα είστε. Πρέπει να αποφασίσετε αν επιτέλους συντάσσετε με αυτό που είναι η ουσία της πολιτικής μας λειτουργίας, δηλαδή η προστασία του κράτους δικαίου ή έχετε μείνει αγκυλωμένοι σε φαντασιώσεις, οι οποίες σας τραβάνε στον πάτο, αλλά δυστυχώς δεν επιτρέπουν και να λειτουργήσετε θεσμικά, αξιοποιώντας τις δυνατότητες που σας δίνει η θέση όπου σας έταξε ο ελληνικός λαός. Με τη στάση σας αυτή, στην πραγματικότητα διαψεύδετε την όποια προσδοκία μπορούσε να είχε οποιοσδήποτε από την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Γιατί; Υπάρχει προσωπικό θέμα; Θα πάρετε τον λόγο στη δευτερολογία και θα τοποθετηθείτε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εντάξει, θα πάρω τον λόγο και στη δευτερολογία, αλλά δεν είναι δυνατόν να ακούμε από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο ένα ακροδεξιό παραλήρημα, το οποίο παραπέμπει στις μετεμφυλιακές καταστάσεις.

Εκεί θέλετε να πάτε τον τόπο; Στην πολιτική ανωμαλία; Έτσι νομίζετε ότι θα διατηρηθείτε στην εξουσία; Κατηγορώντας περίπου ως τρομοκράτες την Αξιωματική Αντιπολίτευση; Αυτή είναι η τακτική σας; Θέλετε να μείνετε μόνοι σας σε αυτήν την Αίθουσα; Αυτή είναι η λογική;

Και αυτό που θέλω να προσθέσω είναι ότι όλα αυτά, βεβαίως, δείχνουν πανικό και αδιέξοδο, διότι δεν υπάρχουν επιχειρήματα. Το επιχειρήμα, όταν ένας συνδικαλιστής χτυπιέται αγρίως, του σπάνε το χέρι, τον σέρνουν στη ΓΑΔΑ, του φορτώνουν ψεύτικες κατηγορίες, είναι: «Μα, τι είναι οι συνδικαλιστές; Στο απυρόβλητο;». Αυτό είναι επιχειρήμα; Δηλαδή, η τακτική ποια είναι;

Επειδή δεν είναι οι συνδικαλιστές στο απυρόβλητο –υποτίθεται– τους δέρονουμε, τους ξυλοκοπούμε, τους βάζουμε ψεύτικες κατηγορίες ...

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Γιατί είναι ψεύτικες;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: ...τους σέρνουμε στα δικαστήρια; Αυτή είναι η απάντηση; Και ο ελληνικός λαός δεν γνωρίζει τι γίνεται σε αυτή τη χώρα;

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Από πού είναι ψεύτικες; Το «ψεύτικες» από πού προκύπτει;

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΛΑΡΗ: Από όσους ήμασταν εκεί και είδαμε τι έγινε!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν έχετε αντιληφθεί ότι διεξάγεται ένας χημικός πόλεμος εναντίον του εχθρού λαού; Δεν το έχετε αντιληφθεί ακόμα αυτό; Δεν έχετε αντιληφθεί ότι δεν υπάρχει κυβερνητική δραστηριότητα, η οποία να συντελείται χωρίς να παρακολουθείται από τα ΜΑΤ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κυρίες Λαφαζάνη, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είναι ο εκτελεστικός βραχίονας για την εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής. Και αυτό είναι το καινούργιο κράτος που θέλετε να διαμορφώσετε; Αυτές είναι οι μεταρρυθμίσεις; Αυτή είναι η αναδιοργάνωση της Αστυνομίας; Το απόρρητο για τη λειτουργία των ΜΑΤ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε. Ο κ. Βορίδης έχει τον λόγο για δύο λεπτά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, υπέθετα ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ δρᾶντων της ευκαιρίας με αυτή μου την παρατήρηση την κριτική, την επικριτική, που έκανα προς το ΣΥΡΙΖΑ, να διευκρινίσει τη θέση του κόμματός του και να πάρει αποστάσεις από τον κ. Γιαννόπουλο. Υπέθετα ότι θα κάνατε αυτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Συνεχίζετε έναν απίστευτο κατήφορο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ο κατήφορος, κύριε Λαφαζάνη, είναι δικός σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Συνεχίστε, συνεχίστε! Ωραίο είναι!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Γιατί, σε περίπτωση που δεν το αντιλαμβάνεστε –απορώ πώς δεν το αντιλαμβάνεστε- το να παράγετε πολιτική νομιμοποίηση για έναν καταδικασμένο τρομοκράτη από ένα πολιτικό σας στέλεχος, δεν είναι κατήφορος δικός μας, είναι κατακλύδα δική σας!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Σας παρακολουθούμε. Συνεχίστε!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αλλά απ' ό,τι βλέπω είναι συνειδητή επιλογή σας. Μάλιστα. Συνεννοηθήκαμε! Εγώ, όποιος κάνει ενσυνείδητες επιλογές στήριξης της τρομοκρατίας κι έρθει και μας το πει, κατάλαβα τι λέει. Πάμε παρακάτω. Να συζητήσουμε και αυτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εσείς τι κάνατε για την τρομοκρατία;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αλλά εσείς παριστάνετε ότι δεν έχετε σχέση με αυτά τα πράγματα. Και μη μας απειλείτε πως θα μείνουμε μόνοι μας στην Αίθουσα και για εμφυλιοπολεμικές συμπεριφορές κ.λπ.. Θα δέχεστε την κριτική την οποία σας κάνουν οι άλλες παρατάξεις. Θα τη δέχεστε ...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Σιγά την παράταξη!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αναφέρεστε στην Κυβέρνηση;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Σιγά την παράταξη! Προχωρήστε!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Στην κυβερνητική παράταξη αναφέρεστε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Προχωρήστε!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Και αυτό, κύριε Λαφαζάνη,...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εσάς δείχνω.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εμένα μπορείτε, κύριε Λαφαζάνη, να με απαξιώσετε προσωπικά. Δικαίωμά σας. Δεν με απασχολεί αυτό. Εκείνο που δεν έχετε δικαίωμα να κάνετε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εσείς δεν έχετε δικαίωμα να κάνετε αυτήν την κριτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Λαφαζάνη, τώρα κάνετε διάλογο; Σας παρακαλώ!

Κύριε Βορίδη, τοποθετηθείτε και κλείστε παρακαλώ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εκείνο που δεν έχετε δικαίωμα να κάνετε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν θα πάτε την Ελλάδα στον πάτο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Κύριε Λαφαζάνη, σας παρακαλώ!

Κύριε Βορίδη, ολοκληρώστε τη σκέψη σας και δεν θα έχουμε τώρα εδώ προσωπικούς διαπληκτισμούς.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, αυτήν την Αίθουσα δεν έχω με κανέναν. Δεν έχω τίποτα να μοιράσω με κανέναν και δεν με απασχολούν και οι προσωπικές επιθέσεις.

Ωστόσο, κύριε συνάδελφε, δεν αποφεύγετε τα πολιτικά ζητήματα. Δεν μπορείτε να τα αποφύγετε, μετατρέποντάς τα σε προσωπικές κοντρίτσες. Τα πολιτικά ζητήματα είναι εδώ και εδώ πρέπει να τοποθετηθείτε. Και από τη στάση σας σε αυτό το νομοσχέδιο απέναντι στα ζητήματα της εγκληματικότητας, της αστυνόμευσης, της τρομοκρατίας, της δημόσιας τάξης νομίζω ότι έχουμε καταλάβει όλοι πάρα πολύ καλά το τι εννοείτε και το πώς θέλετε να πορευτείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε,

κύριε Βορίδη.

Ο κ. Πάρις Κουκουλόπουλος έχει τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Με συγχωρείτε, κυρία Πρόεδρε. Θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ο κ. Κουκουλόπουλος σηκώνεται για δεύτερη φορά να πάει προς το Βήμα. Φτάνει, κύριε Λαφαζάνη!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Επιτέλους, να ακουστεί και το ΠΑΣΟΚ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Επιτέλους, να ακουστεί και το ΠΑΣΟΚ, να.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Τα περί τρομοκρατίας του τα επιστρέφω απολύτως και όλοι καταλαβαίνουν τι εννοώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστούμε. Τον λόγο έχει ο κ. Κουκουλόπουλος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, για να ακουστεί και το ΠΑΣΟΚ.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, στους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ μας συμβαίνει πολλάκις αυτό που θα σας πω, να νιώθουμε δηλαδή πολύ συχνά, ιδιαίτερα μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, τη ζωτική ανάγκη για τη χώρα να ξεαναδυναμώσει η μεγάλη δημοκρατική παράταξη, της οποίας το ΠΑΣΟΚ είναι ο βασικός πυρήνας.

Βλέπω και συναδέλφους με τους οποίους εξελέγημε μαζί και οι οποίοι αποχώρησαν και άλλοι συναδέλφους αριστερότερα, που θα μπορούσαμε να είμαστε μαζί, να επιλέγουν πεισματικά να κάνουν κάτι άλλο.

Πιστεύω ότι πρέπει να διανεμηθεί η τοποθέτηση, η αντιπαράθεση των δύο εκπροσώπων –Νέα Δημοκρατία και ΣΥΡΙΖΑ- σε όλους τους Βουλευτές και να την μάθουν όλοι οι Έλληνες για να δουν μία ψευδεπίγραφη πόλωση που κινείται μεταξύ ακρότητας και αφέλειας. Είναι δύο τοποθετήσεις που –λυπάμαι- δεν συμβάλλουν σε καμία υπόθεση. Καμία από τις δύο αντιλήψεις δεν πάει με τίποτα μπροστά τα πράγματα για τη χώρα. Και οι δυνάμεις του πατριωτισμού, της λογικής και της ευθύνης, οι δυνάμεις της δημοκρατίας πρέπει να ξεαναβρούν κοινό βηματισμό. Αυτό είναι το πολιτικό συμπέρασμα της συζήτησης που προηγήθηκε.

Θα μπορούσα να απαντήσω και στον κ. Λαφαζάνη και στον κ. Βορίδη για το ποια ήταν ακραία και ποια ήταν αφελέη. Δεν θέλω, όμως, να μπω σε αυτή τη διαδικασία. Θέλω, να πω πέντε απλές και καθαρές κουβέντες. Μίλησα για ακρότητες και αφέλειες. Θα προσπαθήσω να το αποδείξω.

Πρώτον, για τις αφέλειες. Μιλάμε για ένα θέμα που είναι η ασφάλεια του πολίτη. Γι' αυτό μιλάμε. Είναι ο πυρήνας του θέματος θεωρητικά, ιδεολογικά, όπως και να το πάρουμε. Μιλάμε, λοιπόν, για το πώς μπορεί να διαρθρωθεί καλύτερα η Ελληνική Αστυνομία και η Πυροσβεστική Υπηρεσία, έτσι ώστε στον τομέα της ασφάλειας να παρέχει τις καλύτερες δυνατές υπηρεσίες στον Έλληνα πολίτη. Μάλιστα!

Θέλω, λοιπόν, να πω στους ιστορικά αφελείς, που έχουν μείνει σε παρωχημένες θεωρίες, ότι το ζήτημα της ασφάλειας, μαζί με αυτό της άμυνας, της υγείας, της παιδείας και της ασφάλισης είναι τα πέντε ελάχιστα σημεία στα οποία συμφωνούν όλες οι θεωρίες για το κράτος. Είναι τα ελάχιστα που πρέπει να εγγυάται το σύγχρονο κράτος στον πολίτη. Όλες οι θεωρίες, ανεξαρτήτως εάν θέλουν μεγάλο ή μεγαλύτερο, μικρό ή μικρότερο κράτος, σε αυτά τα πέντε συμφωνούν απόλυτα. Άρα, μιλάμε για απόλυτα σκληρό πυρήνα κρατικών υποθέσεων.

Οπότε, δεν ισχύουν οι θεωρίες με τις οποίες και εμείς μεγάλωσαμε συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, περί του ότι η Αστυνομία δεν είναι ουδέτερη, ναι, ουδέτερη δεν ήταν ποτέ και δεν είναι. Είναι, όμως, μια καθολικά αποδεκτή και απαιτητή υπηρεσία, ένα καθολικά αποδεκτό και απαιτητό σώμα από τους πολίτες της σύγχρονης κοινωνίας. Διότι το αγαθό της ασφάλειας είναι μη διαπραγματεύσιμο από όλους τους πολίτες, σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης, σε όλα τα ανεπτυγμένα κράτη.

Και βέβαια, η Ελλάδα δεν αποτελεί εξαίρεση της σύγχρονης οπτικής που υπάρχει για τα προβλήματα τάξης και ασφάλειας σε όλες τις ανεπτυγμένες χώρες. Δηλαδή, να πω τι; Ας μην μιλάω για άλλες χώρες, ας μιλήσω για την Ελλάδα.

Στέκονται οι θεωρίες, με τις οποίες τσακωνόμασταν στα αμφι-

θέατρα της Μεταπολίτευσης; Ο κ. Κακλαμάνης μπορεί να μας πει για τα αμφιθέατρα του 114 της δεκαετίας του '60. Στέκονται οι θεωρίες εκείνες, όταν έχουμε μπροστά μας το κοινωνικό προφίλ της νέας γενιάς της τρομοκρατίας στην Ελλάδα; Από την ανέχεια πηγάζει η νέα γενιά τρομοκρατίας; Δεν φαίνεται κάτι τέτοιο.

Από άλλα κοινωνικά στρώματα αντλούνται και στρατολογούνται στους «Πυρήνες της Φωτιάς». Αυτό λέει τουλάχιστον το προφίλ μέσα από μια απλή παρατήρηση των συλληφθέντων μέχρι τώρα. Δεν στέκονται –να πω- οι μονοκόμματα, οι απλουστευτικές θεωρίες, ότι υπάρχει ανέχεια, άρα υπάρχει και τρομοκρατία. Αυτά μπορεί να ισχυαν παλιότερα.

Δεύτερον, δεν έχουμε μορφές πρωτόγνωρης εγκληματικότητας και πρωτόγνωρης ανάπτυξης πρακτικών, που έχουν σχέση με ναρκωτικά, εμπόριο ανθρώπων, trafficking και όλα τα υπόλοιπα μετά την απόλυτη κατάρρευση του κοινωνικού ιστού στον παλιό υπαρκτό σοσιαλισμό; Δεν τα έχουμε και στην πατρίδα μας αυτά; Δεν είναι φαινόμενα τα οποία αυτοτελώς πρέπει, μία συνταγμένη και σύγχρονη πολιτεία, να τα αντιμετωπίσει; Είναι δυνατόν, με παρωχημένες αντιλήψεις, με κλασικές αντιλήψεις γύρω από το κράτος, από το ζήτημα της ασφάλειας, του ρόλου του δυνάμεων τάξης και ασφάλειας να δώσουμε απαντήσεις στον Έλληνα πολίτη σήμερα; Τι απαντάμε, συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης;

Να σας το πω απλά, διότι μιλάμε μονίμως για τις διαδηλώσεις και την Αθήνα. Τι λέμε αυτήν τη στιγμή όλοι μας, όλες οι πτέρυγες της Βουλής –που πριν από λίγες μέρες «ορκιστήκαμε»- όλοι μαζί στο πόσο πολύ, όλοι ανεξαιρέτα πιστεύουμε στη δύναμη του πρωτογενούς τομέα και πώς αυτός μπορεί να συμβάλει στη μεγάλη προσπάθεια της χώρας να ξεφύγει από την κρίση- στον κάτοικο της υπαίθρου που συχνά-πυκνά διαμαρτύρεται, κύριε Υπουργέ, ότι όλες αυτές οι αναδιαρθρώσεις τους έχουν δώσει ένα αίσθημα ανασφάλειας;

Ξέρετε, ως Πρόεδρος της ΚΕΔΚΕ και προσωπικά είχα υποστηρίξει με πάθος και σθένος την κατάργηση των μονοπρόσωπων σταθμών με τον ταβλαδόρο –να πω- χωροφύλακα, που είχαμε ξεχάσει κάποτε στα χωριά. Αλλά, επειδή δεν πάνε καλά οι κινητές περιπολίες, ελάτε να πάμε μαζί οπουδήποτε στην ύπαιθρο και θα δείτε τους κατοίκους να διαμαρτύρονται ότι νιώθουν ανασφάλεια! Αυτοί τι είναι, δεξιοί και αριστεροί; Σου λένε βάζοντάς σου το θέμα της ανασφάλειας: «Νιώθω ανασφάλεια. Είμαι νέος άνθρωπος, θέλω να κάνω εδώ οικογένεια, θέλω να παράγω εδώ και φοβάμαι να αφήνω τη σύζυγό μου και τα παιδιά μου πίσω, διότι νιώθω μια ανασφάλεια».

Το θέμα, λοιπόν, της ασφάλειας δεν χρειάζεται να το αναλύσω περισσότερο. Δεν χρειάζεται παρά να έχει κανείς στοιχειώδη επαφή με τους Έλληνες πολίτες για να καταλάβει ότι και στην Ελλάδα είναι ζήτημα που έχει αλλάξει από τις παλιότερες κλασικές λογικές.

Όμως, από την άλλη πλευρά, θέλω να πω ότι η Ελλάδα είναι μια χώρα, η οποία είναι επιβαρυνμένη από μια δικτατορία. Πέρασαν σαράντα χρόνια από την πτώση της. Είναι κάτι λιγότερο από δύο γενεές. Δεν έχει φύγει από τις μνήμες του ελληνικού λαού.

Επίσης, τα Σώματα Ασφαλείας, μέχρι να κάνει τη μεγάλη τομή το ΠΑΣΟΚ, ήταν το απόλυτο πεδίο βολής του κομματικού και πελατειακού κράτους ή κώλο λάθος; Εγώ μεγάλωσα στη Μακεδονία και την περίοδο της δικτατορίας -και δεν άλλαξε αυτό μετά το 1974- όλοι οι χωροφύλακες ήταν από την Κρήτη στη δική μου την πατρίδα.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κάνετε λάθος. Μέχρι το 1981 υπήρχαν πανελλαδικές εξετάσεις. Το 1981 καταργήθηκαν.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σοβαρά μιλάς; Για περίμενε λίγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θα σας τα πω στη δευτερολογία μου.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Άρα, λοιπόν, ο Έλληνας πολίτης ήταν καχύποπτος. Σε αυτό το ζήτημα, αφενός μεν τα προβλήματα στα οποία αναφέρθηκα και αφετέρου οι επιτυχίες της ΕΛΑΣ, με κορυφαία την εξάρθρωση της «17 Νοέμβρη» και μια σειρά θεσμικές αλλαγές που έγιναν τα προηγούμενα χρόνια, έχουν αλλάξει ριζικά την αντίληψη των Ελλήνων πολιτών για την Ελληνική Αστυνομία. Η ελληνική κοινωνία έχει συμφιλιωθεί πλέον

με την Ελληνική Αστυνομία και αυτό είναι το κεντρικό ζητούμενο της μεταρρύθμισης, που πρέπει να διαφυλάξουμε.

Εμείς ζητήσαμε, κύριε Υπουργέ –και το ξέρετε, από την πρώτη μέρα που είχα παραστεί στη συζήτηση, διότι απουσίαζε ο εισηγητής μας- να υπάρξει όσο γίνεται περισσότερος χρόνος στην κουβέντα, για να κάνουμε μια σειρά από προτάσεις που είχαν μια κεντρική στόχευση, που την ξέρετε και είμαστε ικανοποιημένοι γι' αυτά που έχουν γίνει αποδεκτά και επιμένουμε σε αυτά που εξακολουθούμε να υποστηρίζουμε.

Είχαμε μια ενότητα προτάσεων: Πρώτον, επιμένουμε στο διαρθρωτικό θέμα, ότι δηλαδή δεν μπορεί το Λεκανοπέδιο να μας παρασύρει σε μία λογική οργάνωσης –δίκην «κρεμαστών κήπων»- με ξεχωριστά αρχηγεία σε όλη τη χώρα. Δεν είναι δυνατόν οπουδήποτε στην ελληνική περιφέρεια να υπάρχουν στεγανοποιημένα κομμάτια της ΕΛΑΣ. Νομίζω ότι έχει βελτιωθεί απόλυτα το νομοσχέδιο σε αυτόν τον τομέα και πραγματικά το στηρίζουμε, διότι κάνει βήματα μπροστά και σε κάποιες περιπτώσεις κάνει και άλματα. Αυτό πρέπει να κάνουμε όλοι, γιατί θέλουμε μια πιο αξιόμαχη, πιο ευέλικτη, πιο ανθρώπινη, ολοένα πιο σύγχρονη Αστυνομία.

Το δεύτερο σημείο των παρεμβάσεών μας αφορούσε ακριβώς το λεπτό ζήτημα της σχέσης κοινωνίας και Ελληνικής Αστυνομίας, δηλαδή πώς το βλέπει η κοινωνία. Εδώ πιστεύουμε, κύριε Υπουργέ, ότι θα πρέπει να μπει φραγμός. Πρέπει να κλείσουν όχι απλά πόρτες και παράθυρα, αλλά και χαρμάδες σε ό,τι έχει να κάνει με την απόλυτη διαφάνεια όχι απλά στη διαχείριση των πόρων, αλλά κυρίως στη διαχείριση των ανθρώπων από την πρόσληψή τους μέχρι την εξέλιξή τους σε ανώτερο επίπεδο.

Ξέρετε πολύ καλά ότι επιμείναμε ιδιαίτερα –και είμαστε ικανοποιημένοι- για τα θέματα εκπαίδευσης, που πρέπει όμως να ξεκινήσουν άμεσα, αλλά επιμένουμε πάρα πολύ ότι και το θέμα των κρίσεων και στο τέλος και της επιλογής ηγεσίας της ΕΛΑΣ πρέπει να γίνει με απόλυτη δημοσιότητα, διαφάνεια και με συμμετοχή της Βουλής.

Επίσης, χαίρετιζω αυτό που είπατε στο κλείσιμο της ομιλίας σας, ότι και για τα προεδρικά διατάγματα θα υπάρξει ενημέρωση της αρμόδιας επιτροπής. Τα θεωρούμε πολύ βασικά σημεία αυτά και όχι γιατί δεν έχουμε κάποια εμπιστοσύνη. Δεν υπάρχει ζήτημα περισσότερης ή λιγότερης εμπιστοσύνης, υπάρχει όμως ένα κεντρικό θέμα. Το κεντρικό θέμα της χώρας είναι ότι η ελληνική κοινωνία δεν μπορεί και δεν πρέπει να επιστρέψει σε μετεμφυλιακές και τέτοιου τύπου λογικές. Η σχέση των Σωμάτων Ασφαλείας με την ελληνική κοινωνία έχει αποκατασταθεί πλήρως και δεν πρέπει να διαρραγεί. Αυτό είναι το κεντρικό νόημα των δικών μας παρεμβάσεων.

Πρέπει διαρκώς να πασχίζουμε να βελτιώνουμε το αξιόμαχό της, να ενδιαφερόμαστε όσο γίνεται περισσότερο για τα προβλήματα του προσωπικού της, του ανθρώπινου δυναμικού που τη στελεχώνει, να ενδιαφερόμαστε για τον εκσυγχρονισμό της, για να είναι πιο κοντά στις εξελίξεις. Προφανώς και χρειάζεται ιδιαίτερη μέριμνα και επιχειρησιακή οργάνωση για τους αλλοδαπούς. Για όνομα του Θεού! Ζούμε στην εποχή με τις μεγαλύτερες μεταναστευτικές ροές. Γιατί μιλάμε για το αυτονόητο και χάνουμε χρόνο για αυτονόητα πράγματα;

Εγώ πιστεύω ότι πρέπει να χαμηλώσουν οι τόνοι. Εμείς κάנוμε μία δέσμη προτάσεων, στην οποία αναφέρθηκε και ο εισηγητής μας κ. Τριαντάφυλλος αναλυτικά το πρωί. Εγώ επανέλαβα ενδεικτικά τους τομείς των παρεμβάσεών μας. Επιμένουμε σε μία σειρά από παρεμβάσεις, κύριε Υπουργέ, οι οποίες δεν έχουν να κάνουν ούτε με συντεχνιακά και συνδικαλιστικά αιτήματα ούτε με τίποτε άλλο. Σας είπα με τι ακριβώς έχουν να κάνουν.

Πρέπει να καταφέρουμε να δούμε τη μεγάλη εικόνα. Το αίτημα της ασφάλειας είναι και στην Ελλάδα καθολικό αίτημα των πολιτών. Υπάρχει ένα ιστορικό βάρος, από το οποίο έχει απαλλαγεί η Ελληνική Αστυνομία και δεν έχει δικαίωμα κανένας μας να της το ξαναφορώσει. Κανένας. Ούτε οι ένστολοι ούτε η πολιτική ηγεσία ούτε οι Βουλευτές ούτε τα κόμματα ούτε κανένας. Η Ελληνική Αστυνομία πρέπει να είναι η πιο αγαπημένη υπηρεσία των Ελλήνων πολιτών. Αυτό πρέπει να επιδιώξουμε -ας μάθουμε να μιλάμε άφοβα- και το νομοσχέδιο συμβάλλει με πολλές επιλογές

και τομές που κάνει προς αυτήν την κατεύθυνση, γι' αυτό και το στηρίζουμε.

Πιστεύω ότι πρέπει να κάνουμε και άλλα βήματα προς αυτήν την κατεύθυνση, γιατί η ασφάλεια, όπως είπα ξεκινώντας και με αυτό ολοκληρώνω, είναι μαζί με άλλα τέσσερα στοιχεία -την υγεία, την παιδεία, την ασφάλιση και την άμυνα- στην πεντάδα του σκληρού πυρήνα των κρατικών υποθέσεων για ένα σύγχρονο κράτος που σέβεται τον εαυτό του, δηλαδή τους πολίτες του.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά): Ευχαριστούμε, κύριε Κουκουλόπουλε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Νότης Μαριάς.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι Βουλευτές, η συζήτηση πλέον έχει διευρυνθεί και νομίζω ότι πρέπει να πούμε ορισμένες σκέψεις, διότι η όποια αναδιοργάνωση της Ελληνικής Αστυνομίας έχει άμεση σχέση με το πώς αντιλαμβάνεται κανείς τον ρόλο της ίδιας της Αστυνομίας αλλά και του κράτους και βεβαίως πρέπει να συνάδει με τις συνταγματικές επιταγές.

Είναι, λοιπόν, γνωστό και δεδομένο ότι το κράτος διαθέτει συνταγματικά το μονοπώλιο της νόμιμης βίας. Αυτό είναι ξεκαθαρισμένο και αποδεκτό. Όμως, για να υπάρχει αυτή η άσκηση της νόμιμης βίας, τουλάχιστον σύμφωνα με το Σύνταγμα, έχουν μπει συγκεκριμένες εγγυήσεις, εγγυήσεις συνταγματικές, οι οποίες στον βαθμό που δεν τηρηθούν, οι κατασταλτικοί μηχανισμοί, αντί να εγγυώνται την ασφάλεια του πολίτη, μπορεί να μπουν ουσιαστικά στην υπηρεσία του χτυπήματος των κοινωνικών κινημάτων, τα οποία εκφράζονται με νόμιμο και συνταγματικό τρόπο.

Άρα οι συνταγματικές εγγυήσεις είναι σαφείς και το δίλημμα δόθηκε «ασφάλεια ή ελευθερία» είναι ανύπαρκτο, στον βαθμό που εννοούμε ελευθερία του πολίτη ή ασφάλεια του πολίτη. Μερικοί, όμως, εννοούν ελευθερία του πολίτη ή ασφάλεια συγκεκριμένων κοινωνικών συμφερόντων και δομών, οπότε τότε μοιραία έρχεται η σύγκρουση.

Διότι το κράτος και η Αστυνομία πρέπει να υπηρετούν την ελευθερία του πολίτη, να έχει, δηλαδή, ο πολίτης το δικαίωμα να ασκεί προφανώς τα συνταγματικά του καθήκοντα και δικαιώματα, όπως είναι το δικαίωμα στη διαδήλωση, και όχι να έχει απαγορεύσεις του τύπου που βλέπουμε το τελευταίο διάστημα, ότι λόγω της Προεδρίας καμμία διαδήλωση και καμμία συγκέντρωση δεν θα γίνεται στην Αθήνα, επειδή θα συνεδριάσουν οι Υπουργοί. Αυτό δείχνει ότι πάει στο αντίθετο αποτέλεσμα.

Δεύτερον, η αρχή της νομιμότητας είναι δεδομένο ότι πρέπει να τηρείται, διότι, εάν περάσουμε στην αρχή της σκοπιμότητας, και ιδίως της αστυνομικής σκοπιμότητας, τότε πάμε στο αντίθετο αποτέλεσμα και δεν έχουμε την εγγύηση που απαιτείται. Επομένως η Βουλή είναι αυτή η οποία θα πρέπει κυρίαρχα να ασκεί τις εξουσίες, γι' αυτό και είμαστε αντίθετοι σε εξουσιοδοτικές διατάξεις οι οποίες θα δίνουν το δικαίωμα με προεδρικά διατάγματα να ρυθμίζονται ζητήματα, όπως κατά κόρον κάνει το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου. Διότι η άσκηση του δημοκρατικού ελέγχου πρέπει να γίνεται από τη Βουλή και στο επίπεδο των εκτελεστικών νόμων. Διαφορετικά, θα πάμε στα προεδρικά διατάγματα, όπου ο ρόλος της Βουλής είναι σχεδόν ανύπαρκτος. Άρα γι' αυτό είμαστε αντίθετοι στις διάφορες εκτελεστικές κι εξουσιοδοτικές διατάξεις.

Τρίτον, θα πρέπει να τηρείται η αρχή της αναλογικότητας, διότι χωρίς την αρχή της αναλογικότητας δεν μπορείς να σταθμίσεις τον τρόπο με τον οποίο λαμβάνονται οι αποφάσεις και κυρίως εκτελούνται διάφορες εντολές που έχουν σχέση με πολλά και σοβαρά κοινωνικά θέματα. Άρα εδώ πρέπει να μιλήσουμε ξεκάθαρα για το σε ποιο πεδίο βρισκόμαστε.

Ο κύριος Υπουργός είπε -και έχει δίκιο- ότι ο αριθμός των αστυνομικών σήμερα στην Ελλάδα, αναλογικά με τα υπόλοιπα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι πάρα πολύ μεγάλος. Το έχω πει από αυτό το βήμα. Όμως τι γίνεται; Πού χρησιμοποιείται αυτός ο αριθμός των αστυνομικών; Διότι, εφόσον έχουμε μεγάλο αριθμό αστυνομικών, θα έπρεπε να έχουμε και αποτελεσματικότητα στα θέματα της εγκληματικότητας, θα έπρεπε να μην υπάρ-

χει ανασφάλεια στους πολίτες, θα έπρεπε να μην υπάρχει ανασφάλεια στην ύπαιθρο. Ξέρετε γιατί δεν συμβαίνει αυτό; Διότι μεγάλο μέρος των αστυνομικών δυνάμεων χρησιμοποιείται στα ΜΑΤ και στην καταστολή κοινωνικών εκδηλώσεων και διαμαρτυριών, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει αστυνομική φύλαξη εκεί όπου πρέπει να υπάρξει. Όταν λοιπόν διαθέτετε δεκάδες δυνάμεις για να χτυπήσουν, να αντιμετωπίσουν, τα κοινωνικά κινήματα, προφανώς το άλλο κομμάτι ατονεί.

Άρα το πρώτο που πρέπει να γίνει είναι επέλθει αντιμετώπιση της εγκληματικότητας και όχι να επικεντρώνεστε στην αντιμετώπιση και στο χτύπημα των αντιδράσεων του λαού. Διότι ειπώθηκε εδώ -και σωστά- από τον κ. Κουκουλόπουλο ότι δεν πρέπει να υπάρχει διχασμός ανάμεσα στα Σώματα Ασφαλείας και στον ελληνικό λαό. Προφανώς, αλλά όταν τα Σώματα Ασφαλείας, και κυρίως η Αστυνομία και τα ΜΑΤ, είναι στην υπηρεσία της στήριξης των αντιλαϊκών, μνημονιακών πολιτικών και κάθε μέρα χτυπούν ανέργους, νέους, φοιτητές, αντιλαμβάνεστε ότι εσείς με την πολιτική σας και τις εντολές σας διχάζετε τον ελληνικό λαό απέναντι στην ίδια την Αστυνομία. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Όταν λοιπόν έχετε ανάγκη για στήριξη του αισθήματος ασφάλειας στην ύπαιθρο και δεν το κάνετε... Έχω εδώ μία αναφορά, από τις πολλές που έχω κάνει προς τον κύριο Υπουργό: «Άμεση και επιτακτική ανάγκη ίδρυσης αστυνομικού τμήματος στον Δήμο Γόρτυνας». Είναι πάρα πολλές οι παρεμβάσεις που σας ζητούν να δείτε αυτά τα θέματα. Τα βλέπετε όμως; Κατά την άποψή μας, δεν τα βλέπετε.

Επίσης, αυτό που βλέπω -και το έχω καταγγείλει εδώ- είναι μια συνεχής, βίαιη αντιμετώπιση των ΜΑΤ απέναντι σε Βουλευτές οι οποίοι είναι παρόντες σε διαμαρτυρίες, σε διαδηλώσεις. Τους δείχνουν την ταυτότητα και τρώνε περισσότερο ξύλο, επειδή τους έδειξαν την ταυτότητα. Όλα αυτά τα θέματα πρέπει να αντιμετωπιστούν σοβαρά. Δεν υπονοώ ότι ο Βουλευτής έχει περισσότερα δικαιώματα από τον κάθε πολίτη, αλλά έχει και τα ειδικά δικαιώματα που του δίνει το γεγονός ότι είναι Βουλευτής, της ελεύθερης κυκλοφορίας, φερ' ειπείν, και άλλα τέτοια. Εδώ είναι πολιτικό θέμα ο έλεγχος των ακροτήτων με τις οποίες ενεργούν τα ΜΑΤ, τα χημικά τα οποία πέφτουν κατά κόρον κ.λπ.. Είναι απίθανο αυτό που συμβαίνει σε αυτήν τη χώρα.

Προσέξτε, οι διεθνείς συμβάσεις απαγορεύουν τη χρήση χημικών, αλλά στο εσωτερικό -λέει- μίας χώρας μπορείς να χρησιμοποιείς χημικά ενάντια στον λαό σου! Αυτά τα απίθανα πράγματα πρέπει να μπουν σε μια σειρά και να σταματήσουν.

Πρέπει να καταλάβετε ότι πρέπει να υπάρξει μία στρατηγική. Όταν, όμως, οι πολιτικοί είναι στην υπηρεσία του μνημονίου και της φτωχοποίησης του ελληνικού λαού, ο λαός προφανώς νόμιμα και δημοκρατικά θα αντιδράσει, διότι έχει φτάσει στα όριά του και δεν αντέχει πλέον. Επομένως καταλαβαίνετε ότι πρέπει να μπει μία σειρά και ένας έλεγχος στον τρόπο με τον οποίον ενεργούν οι δυνάμεις καταστολής. Δεν είναι μόνο ελληνικό το θέμα. Ακόμη και στο Συμβούλιο της Ευρώπης υπάρχουν ειδικές συζητήσεις και εκθέσεις για τον τρόπο με τον οποίον λειτουργεί η Αστυνομία, η οποία οφείλει να σέβεται τα δημοκρατικά δικαιώματα.

Φυσικά, αυτά τα κυρίαρχα θέματα συνδυάζονται και με την ενίσχυση των δυνάμεων καταστολής που παρατηρείται, ούτως ή άλλως, πανευρωπαϊκά. Μάλιστα, σε ανύποπτο χρόνο είχα κάνει μία σχετική επιστημονική παρατήρηση. Το 2005-2006, κάνοντας μία μελέτη για τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είχα πει ότι αυτός είναι ένας χώρος ανελευθερίας. Διότι μου έκανε εντύπωση πώς ενισχύονταν οι δυνάμεις καταστολής το 2005-2006, δηλαδή στη φάση ευμάρειας, όπου δεν υπήρχαν αντιδράσεις.

Προφανώς ήταν μία ένδειξη της προετοιμασίας του συστήματος εν όψει μίας βίαιης κρίσης που ερχόταν. Το σύστημα ήθελε δυνάμεις για να αντιμετωπίσει τις κοινωνικές αντιδράσεις, δεδομένου του γεγονότος ότι την εποχή εκείνη κορυφωνόταν η άδικη κατανομή του πλούτου που είχε παραχθεί.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ**)

Ερχόμαστε, λοιπόν, και αναρωτιόμαστε εάν υπάρχει μία στρατηγική για τα ζητήματα αυτά. Εγώ πιστεύω ότι υπάρχει. Η

στρατηγική που έχει η Κυβέρνηση είναι μία στρατηγική αξιοποίησης μορφών και θεσμών, για να είναι σε ετοιμότητα ο κατασταλτικός μηχανισμός, ώστε να επιβάλλει την αντικοινωνική πολιτική του μνημονίου.

Ας δούμε, όμως, τις μελέτες. Εγώ, κύριε Υπουργέ, σας υπέβαλα στις 2 Σεπτεμβρίου του 2013 μία μελέτη από την Ελληνική Αστυνομία της Περιφέρειας Κρήτης. Μελετητής είναι ο κ. Παπακωνσταντής. Στη μελέτη αυτή παρουσιάζεται ένα μοντέλο και ένας συγκεκριμένος τρόπος διάρθρωσης της Αστυνομίας που πρέπει να υπάρχει κατά την άποψή τους στην Κρήτη. Σας την έχω κοινοποιήσει και την έχετε δει, γιατί μου απαντήσατε ότι θα τη δει το Υπουργείο σας.

Τα στοιχεία που λαμβάνει υπ' όψιν αυτή η μελέτη σε επίπεδο Κρήτης είναι τα εξής. Δεν μπαίνει τυπικά στο γραφειοκρατικό, διοικητικό στοιχείο. Κάνει μία ανάλυση σε σχέση με την κομματική εξάρτηση και τον κορπορατισμό, βασικά στοιχεία που υπάρχουν, αναφέρεται στον συγκεντρωτικό ή όχι τύπο λειτουργίας της Αστυνομίας, στα κριτήρια βάσει των οποίων θα οργανωθεί η Αστυνομία, στο πώς είναι οργανωμένη η Περιφέρεια Κρήτης ειδικότερα, στα χαρακτηριστικά της κοινωνίας της Κρήτης ειδικότερα, στην ανεργία, στο πόσο αυξημένο είναι το κατά κεφαλήν εισόδημα κ.λπ.. Δηλαδή, αν δεν λάβεις υπ' όψιν το κοινωνικό περιβάλλον, δεν μπορείς να πας σε λογικές αναδιάρθρωσης.

Επομένως εμείς εκτιμούμε -και θα τα πούμε τα υπόλοιπα βέβαια, κύριε Υπουργέ, στην αυριανή συζήτηση επί των άρθρων- ότι δεν υπάρχει αυτή η αντίληψη μέσα στο νομοσχέδιό σας, διότι έχει μία άλλη φιλοσοφία, με την οποία διαφωνούμε. Θα σας πω και τι φιλοσοφία έχει.

Το θέμα της μεταναστευτικής, των μεταναστευτικών ροών, προφανώς είναι ένα σοβαρό ζήτημα. Τίθεται, λοιπόν, το ερώτημα: Ποια υπηρεσία του κράτους πρέπει να δει τα ζητήματα της μετανάστευσης; Η Αστυνομία ή κάποιο άλλο Υπουργείο; Ποιος θα χαράξει τη στρατηγική;

Όσοι έχουν μία αντίληψη «αστυνομικοποίησης» -ας το πω έτσι της ιστορίας του ασύλου και της μετανάστευσης θα βάλουν να παίξουν κεντρικό ρόλο το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και η Αστυνομία. Σε άλλες χώρες δεν παίζει αυτόν τον κυρίαρχο ρόλο η Αστυνομία και το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης.

Εδώ σεεί με το άρθρο 102 επί της ουσίας βάζετε όλο το πλαίσιο συνεργασιών στο σημείο β: «το συντονισμό και παρακολούθηση των δράσεων και μέτρων που εφαρμόζονται στο πλαίσιο της εθνικής και ευρωπαϊκής πολιτικής...». Θα το κάνει το Υπουργείο σας.

Σε άλλες χώρες το κάνουν άλλα Υπουργεία, διότι το θέμα της μετανάστευσης δεν είναι μόνο θέμα αστυνομικού ελέγχου των ροών. Υπάρχουν κοινωνικά ζητήματα, όπως, παραδείγματος χάριν, το πώς θα αντιμετωπίσεις τα θέματα των μεταναστών που είναι ήδη εδώ.

Υπάρχουν, όμως, και πολιτικά ζητήματα που έχουν σχέση με την κατάργηση της Δουβλίνο II. Πρέπει να δούμε πώς μπορεί να «σπάσει» αυτή η ιστορία. Η χώρα μας πλέον έχει μετατραπεί σε «αποθήκη ψυχών» για τους ανθρώπους που έχουν έρθει, αλλά δεν θέλουν να μείνουν εδώ.

Υπάρχει και το θέμα του ασύλου, για το οποίο υφιστάμεθα εντονότατη κριτική στο Συμβούλιο της Ευρώπης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όταν λοιπόν τα δούμε με αυτήν την αντίληψη του άρθρου 102, προφανώς θα έχουμε συγκεκριμένα αποτελέσματα. Με μια άλλη αντίληψη, θα έχουμε άλλα αποτελέσματα.

Επομένως και στο επίπεδο της στρατηγικής διαφωνούμε. Διαφωνούμε σε κλασικά θέματα, όπως είναι τα ειδικά αλεξίσφαιρα για τους αστυνομικούς. Οι ίδιοι τα λένε. Διαφωνούν και με την πολιτική σας και με τον τρόπο δομής, αλλά πλέον δεν έχουν και τα εφόδια να αντιμετωπίσουν επιχειρησιακά τα προβλήματα που έχουν.

Είχα κάνει μια ερώτηση, χωρίς να υπολογίζω ότι θα συμβεί κάποιο απευκταίο γεγονός, για τα αλεξίσφαιρα γιλέκα. Αυτά τα θέματα τι δείχνουν; Δείχνουν ότι πρώτον, μεγάλος αριθμός αστυ-

νομικών -ο περισσότερος- χρησιμοποιείται για καταστολή κοινωνικών αντιδράσεων και εκδηλώσεων. Δείχνουν έλλειψη ουσιαστικής αστυνόμευσης, ύπαρξη ανασφάλειας στους πολίτες, διαμαρτυρία των πολιτών, διαμαρτυρία των ίδιων των αστυνομικών και των συλλόγων και σωματείων τους ότι όλο αυτό το σύστημα δεν προχωράει.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, προφανώς έχουμε φτάσει σε μια τεράστια αντίφαση. Πέρυσι τέτοιοι καιρό κι εγώ κι αρκετοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης συμμετείχαμε στη διαδήλωση των συνδικαλιστών και κυρίως των αστυνομικών και των πυροσβεστών και είδαμε ότι όλοι αυτοί βρέθηκαν απέναντι στα ΜΑΤ. Το άκρον άωτον της αντίφασης! Οι αστυνομικοί διαδήλωναν κι απέναντί τους ήταν τα ΜΑΤ! Όταν φτάνουμε σε αυτήν την κατάσταση, θα πρέπει να συνειδητοποιήσετε ότι η ελληνική κοινωνία βρίσκεται πλέον σε μια τεράστια αντίφαση, στην οποία την έχετε οδηγήσει με τις μνημονιακές πολιτικές.

Ακριβώς αυτή η ιστορία των δεκάδων αστυνομικών και ένστολων μπροστά στα ΜΑΤ καταδεικνύει με τον πιο πανηγυρικό τρόπο την αντίφαση της ελληνικής κοινωνίας και τις αντιθέσεις στις οποίες την έχετε σπρώξει με τη μνημονιακή σας πολιτική.

Καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο επί της αρχής. Τα υπόλοιπα, για τα άρθρα, θα τα πούμε αύριο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μαριά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαέξι μαθητρίες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί από το Γενικό Λύκειο Αίγινας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Ηλίας Κασιδιάρης.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Είχα πολύ καλή διάθεση στο παρόν νομοσχέδιο να μιλήσω για ζητήματα τεχνικά, για ζητήματα επιχειρησιακής φύσεως, για το πώς μπορεί να διαρθρωθεί μια Αστυνομία, η οποία πραγματικά θα υπηρετεί τον πολίτη και θα καταδιώκει το έγκλημα.

Παρακολουθώντας, όμως, τον εν γένει βίο που διάγει ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη, είδα ότι δεν θα είχε νόημα να κάνω κάποιες τέτοιες προτάσεις, διότι ο άνθρωπος αυτός δεν θα μπορούσε να παρακολουθήσει.

Για παράδειγμα, ανέφερε ο προηγούμενος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος το ζήτημα των αλεξίσφαιρων. Στην πράξη, με τη βαριά εγκληματικότητα που αντιμετωπίζει σήμερα ο Έλληνας αστυνομικός δεν υπάρχουν αλεξίσφαιρα, διότι, όταν ο αντίπαλος έχει καλάνικοφ, πρέπει να φοράς πλάκες, σαν αυτές που φορούσαμε, δηλαδή, στον Στρατό, οι οποίες ζύγιζαν εκατό οκάδες και δεν μπορούσαμε να κινηθούμε. Στην πράξη υπάρχει τεράστιο πρόβλημα, γιατί η εγκληματικότητα στην Ελλάδα είναι τόσο βαριά, ώστε δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί από τις αστυνομικές δυνάμεις με τον εξοπλισμό που διαθέτουν σήμερα.

Δεν μπαίνω, όμως, σε τεχνικές φύσεως ζητήματα. Θα αναφέρω ένα παράδειγμα. Είχα διαβάσει μια συνέντευξη του εν λόγω Υπουργού σε κυριακάτικη εφημερίδα, όπου έλεγε ότι ο φρουρός της οικίας του Γερμανού πρέσβη που δέχθηκε επίθεση με καλάνικοφ από τρομοκράτες ήταν οπλισμένος πολύ καλά και μάλιστα με οπλοπολυβόλο.

Δεν περνούσε καμμία αεροπορία από πάνω, τίποτε F-16 για να τα χτυπήσει με οπλοπολυβόλο. Ένα υποπολυβόλο ΜΡ5 είχε ο άνθρωπος. Όταν όμως ο Υπουργός δεν μπορεί να διαχωρίσει τον βαρύ οπλισμό του Στρατού από τα υποπολυβόλα που διαθέτει η Αστυνομία, τότε δεν έχει κανένα νόημα πλέον να κάνουμε κι εμείς παρεμβάσεις επί της ουσίας. Θα πάω, λοιπόν, σε ζητήματα πολιτικά.

Ανέφερε προηγουμένως κάποια ζητήματα για τρομοκρατία ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας. Χωρίς να ντρέπεται, μίλησε για τρομοκρατία ο Κοινοβουλευτικός Εκ-

πρόσωπος Βοριδής, ο λάτρης των «τραβεστί» πολιτικών και απόψεων. Μίλησε ποιος; Ο εκπρόσωπος ενός κόμματος που άφησε ελεύθερους τρομοκράτες!

Διότι δεν άφησε ο ΣΥΡΙΖΑ ελεύθερο τον Ξηρό. Δεν άφησε ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε το ΚΚΕ ούτε κανείς άλλος ελεύθερο τον Σακκά, ελεύθερο τον Μαζιώτη. Όλους αυτούς τους άφησε ελεύθερους η Νέα Δημοκρατία, η μήτρα της τρομοκρατίας. Γιατί η Νέα Δημοκρατία σήμερα είναι μήτρα της τρομοκρατίας. Μιλώ με ντοκουμέντα και με δεδομένα. Δεν βρέθηκε ένας με ευθεία να παραιτηθεί. Ούτε ο Υπουργός Δικαιοσύνης ούτε ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη. Άφησαν ελεύθερους τρομοκράτες. Και καταγγέλλω εδώ, εν ονόματι του ελληνικού λαού, ότι έχουν αφήσει ελεύθερους και τους δολοφόνους των παιδιών της Χρυσής Αυγής στο Νέο Ηράκλειο, για τους οποίους η Αντιτρομοκρατική δεν κάνει απολύτως καμμία ενέργεια.

Καταγγέλλω με συγκεκριμένα στοιχεία: Ο μοναδικός αυτόπτης μάρτυρας που δέχτηκε πρώτος πυρά από τους δολοφόνους αριστερούς τρομοκράτες, δέχθηκε πυρά εξ επαφής. Αστόχησαν και ευτυχώς αυτός ο άνθρωπος βρίσκεται εν ζωή. Και ήταν ο μόνος αυτόπτης μάρτυρας που ήρθε σε απόσταση επαφής με αυτούς τους εγκληματίες, ήρθαν πρόσωπο με πρόσωπο. Του είπε η Αντιτρομοκρατική: «Μόλις ηρεμήσεις, σε είκοσι μέρες, θα έρθουμε να πάρουμε την κατάθεσή σου, γιατί είναι πολύ σημαντική.». Και δεν του πήραν κατάθεση του ανθρώπου αυτού. Πέρασαν είκοσι μέρες, πέρασε ένας μήνας, πέρασαν μήνες και δεν τον πήραν ένα τηλεφώνημα να καταθέσει, γιατί έχετε θάψει αυτόν τον φάκελο και έχετε αφήσει στο απυρόβλητο αυτούς τους δολοφόνους δύο νέων παιδιών.

Αυτή, λοιπόν, είναι η Νέα Δημοκρατία. Είναι η μήτρα της τρομοκρατίας. Και είναι γελοίο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπός της να μιλάει για κάποιους οι οποίοι είναι λάτρεις των τρομοκρατών. Βεβαίως, η Αριστερά είναι λάτρης και μήτρα κι αυτή της τρομοκρατίας, αλλά, στην προκειμένη περίπτωση, η δεξιά μνημονιακή Κυβέρνηση είναι αυτή που αφήνει ελεύθερους τους τρομοκράτες.

Δεν θα πάω στους δείκτες της εγκληματικότητας, που βρίσκονται στα ύψη. Ας μην παραμυθιαζόμαστε. Η χώρα έχει γίνει άντρο ξένων, αλλοδαπών εγκληματιών. Έχουν ανοίξει οι φυλακές του Μαρόκου και της Αλγερίας και έχουν έρθει όλοι αυτοί στην Ελλάδα και εγκληματούν. Θα μιλήσουμε, όμως, για το νομοσχέδιο.

Πράγματι, απαιτείται θεσμική αλλαγή και αυτό η Χρυσή Αυγή το έχει προτείνει τα δύο σχεδόν χρόνια που βρίσκεται εντός του Κοινοβουλίου. Αντί να κάνετε την ουσιαστική θεσμική αλλαγή που απαιτείται, στην ουσία μειώνετε με το παρόν νομοσχέδιο τις θέσεις των μάχιμων ανδρών. Εννοώ αυτούς τους άνδρες που θα είναι πραγματικά στον δρόμο, θα διαθέτουν πραγματικά άρτια εκπαίδευση, θα έχουν λάβει συγκεκριμένες εντολές και θα γνωρίζουν συγκεκριμένους κανόνες εμπλοκής για να αντιμετωπίσουν βάρια εγκληματικότητα.

Αντιθέτως, αυξάνετε θέσεις στρατηγών. Και στην προκειμένη περίπτωση ευνοούνται οι κομματικοί εγκάθετοι. Ευνοείτε, δηλαδή, κάποιους που προσωπικά εγώ και το κόμμα μου τους θεωρούμε άχρηστους γραφιάδες οι οποίοι πήραν βαθμούς επειδή προσκύνησαν πολιτικούς, οι οποίοι είναι επικίνδυνοι για τη δημόσια ασφάλεια και δεν υπάρχει καμμία προσήλωση στο έργο της Αστυνομίας. Αυτό φάνηκε ξεκάθαρα -το πόσο επικίνδυνη, δηλαδή, είναι η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη- στην περίπτωση της δίωξης κατά της Χρυσής Αυγής, όταν είχατε αρχίσει και «ξηλώνατε» όλους αυτούς τους ανώτατους και ανώτερους αξιωματικούς που δεν σας ήταν κομματικά αρεστοί.

Ξέρουμε περιπτώσεις αξιωματικών που δεν είχαν καμμία σχέση με τη Χρυσή Αυγή -άλλος ήταν караμανλικός, άλλος ήταν νεοδημοκράτης κ.λπ.- και τους «ξηλώνατε» επειδή ήταν επικίνδυνοι για να γίνουν αρχηγοί της Αστυνομίας στη θέση του υφιστάμενου Αρχηγού της Αστυνομίας, ο οποίος είναι ευνοούμενος και από ξένα κέντρα και από εσάς. Γι' αυτόν τον λόγο -επαναλαμβάνω ότι μιλώ πάντα με ντοκουμέντα- αυτήν τη στιγμή μεταθέσατε τρεις ολόκληρους μήνες τις κρίσεις. Έγιναν κρίσεις στον Στρατό, έγιναν κρίσεις στο Λιμενικό. Μεταθέσατε, όμως, τις κρί-

σεις στην Αστυνομία, για να παραμείνει Αρχηγός της Αστυνομίας ο κομματικός εγκάθετος που έχετε βάλει σε αυτήν τη θέση, ο οποίος γίνεται και γελοίος. Το Σάββατο είχαμε πάει να αποτίσουμε φόρο τιμής στους δύο ήρωες της ομάδας ΔΙΑΣ που δολοφονήθηκαν από Γεωργιανούς εγκληματίες και αφότου φύγαμε -εμείς, βέβαια, δεν πήγαμε να κάνουμε τα काराγκιοζλίκια των κομματικών απεσταλμένων με στεφάνια μπροστά σε κάμερες, αφήσαμε ένα άνθος στον χώρο της θυσίας,- με πήραν τηλεφώνημα και μου είπαν ότι είχε δώσει εντολή στον ιερέα ο Αρχηγός της Αστυνομίας να μην ψάλει το τρισάγιο αν είναι εκεί παρόντες Βουλευτές της Χρυσής Αυγής. Μιλάμε για μηδενικό σεβασμό στον θεσμό της Ελληνικής Αστυνομίας και για απόλυτη κομματικοποίηση!

Κάνετε κομματικό σας στρατό την Αστυνομία, όπως κάνετε κομματικό σας στρατό κι ένα κομμάτι της δικαιοσύνης. Με απλά λόγια, καταλύσατε το Σύνταγμα και η απόδειξη γι' αυτό είναι η παράνομη δίωξη σε βάρος της Χρυσής Αυγής.

Μίλησε προηγουμένως ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του μνημονίου, της Κυβέρνησης, της Νέας Δημοκρατίας, για αγάπη προς τα Σώματα Ασφαλείας. Τη δείξατε την αγάπη σας με τον τρόπο με τον οποίο συμπεριφερθήκατε σε πολύ εκλεκτά Σώματα, σε πολύ εκλεκτούς άνδρες, σε μια πολύ εκλεκτή μονάδα, στην Ειδική Κατασταλτική Αντιτρομοκρατική Μονάδα. Ενώ είχατε τα παιδιά αυτά στα βουνά να κυνηγάνε τους Αλβανούς εγκληματίες, να παίζουν κορόνα-γράμματα τη ζωή τους και, όταν πέτυχαν στην αποστολή τους, σουβλιζάτε αρνιά, τους δεξιωθήκατε στην έδρα τους, έναν μήνα μετά, όταν ξέσπασε η υπόθεση της Χρυσής Αυγής, για να κάνετε το κομμάτι σας στα κανάλια, στείλατε το Εσωτερικών Υποθέσεων μέσα στην ΕΚΑΜ και τους σήκωναν τα μανίκια να δουν αν έχουν τατουάζ με αρχαία ελληνικά σύμβολα.

Αυτή είναι η γελοιότητά σας! Αυτός είναι ο ξεπεσμός σας! Εκεί καταντήσατε τον Έλληνα αστυνομικό! Μπήκατε σε οικίες αστυνομικών, οι οποίοι δεν είχαν σχέση με τη Χρυσή Αυγή. Το ξέρετε πολύ καλά. Όμως, μέσα σε αυτό το κύμα των διώξεων και στο «κυνήγι των μαγισσών» μπήκατε μέσα σε οικίες, δεν σεβαστήκατε οικογένειες, ασκήσατε παράνομες διώξεις εις βάρος ανθρώπων οι οποίοι τίμησαν το εθνόσημο, τίμησαν τη στολή που φορούν, οι οποίοι έπαιξαν κορόνα-γράμματα το κεφάλι τους πολλές φορές για την πατρίδα και για τον Έλληνα πολίτη.

Αυτά κάνουνε και γι' αυτό σάς τιμωρεί σήμερα ο ελληνικός λαός και γι' αυτό δεν τολμάτε να κυκλοφορήσετε.

Ο εν λόγω Υπουργός, όπως ξέρετε πολύ καλά ο κάθε Έλληνας, γιατί έχει δει τις εικόνες στην τηλεόραση, τόλμησε να πάει στην Κεφαλονιά και διασύρθηκε, εξευτελιώθηκε δημοσίως από τους Έλληνες πολίτες. Δεν τολμάει να βγει έξω, να κυκλοφορήσει. Εμφανίζεται μόνο σε τεκτονικές στοές, σε συναγωγές και στα διάφορα σιωνιστικά λόμπι. Δεν εμφανίζεται πουθενά αλλού.

Και μην αρνηθεί τα περί τεκτονισμού. Είναι γνωστό εδώ μέσα ότι υπάρχουν πάρα πολλοί τέκτονες. Ακόμα κι αυτός που προαλείφεται για επόμενος Υπουργός Προστασίας του Πολίτη, αν εγκαταλείψει ο παρών -μιλάω για τον κ. Μιχελάκη- είναι και αυτός εκλεκτό μέλος της Μεγάλης Στοάς της Ελλάδος. Ενεγράφη, μάλιστα, από παλιά, στις 5 Μαΐου του 1992, όπως βλέπω εδώ στα στοιχεία που μου έχουν καταθέσει, όταν ήταν ακόμη δημοσιογράφος του «ΜΕΓΑ».

Ας πάμε, λοιπόν, εδώ στα ξένα κέντρα εξουσίας -για να έλθουμε και στην επικαιρότητα- και στα διάφορα λόμπι, που βρίσκονται πίσω από τις παράνομες μεθοδεύσεις κατά της Χρυσής Αυγής. Αυτό που λέω δεν είναι δικά μου λόγια. Τα είπε πρώτος ένας αριστερός, ο οποίος, ως Υπουργός Δικαιοσύνης, είχε γνώση του πράγματος, ο κ. Ρουπακιάκης, ο οποίος μίλησε ξεκάθαρα για πιέσεις της Κομισιόν και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής προς τον Σαμαρά για τις διώξεις κατά της Χρυσής Αυγής. Κι έρχεται να τον επιβεβαιώσει τώρα ο κ. Βούτσας, Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, που μίλησε ξεκάθαρα για μεθοδεύσεις.

Όλα αυτά, βεβαίως, δεν τα έχει αντιληφθεί μόνο η Αριστερά, η οποία για ψηφοθηρικούς λόγους, ενδεχομένως, να λείπει κάποιες αλήθειες. Τα έχει αντιληφθεί σύσσωμος ο ελληνικός λαός. Επειδή ο ελληνικός λαός έχει καταλάβει τον ρόλο σας και επειδή

ο ελληνικός λαός στηρίζει μαζικά πλέον το νόμιμο πολιτικό κόμμα της Χρυσής Αυγής, θέλετε να του στερήσετε το δικαίωμα της ψήφου, το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης, το δικαίωμα της νόμιμης, διά της ψήφου, αντίστασης στην ξενοκρατία που ταλαιπωρεί την πατρίδα μας.

Εδώ θα μιλήσω και πάλι με στοιχεία. Θα αποδείξω πως μιλάμε για μία ξεκάθαρη εκτροπή, για μία ξεκάθαρη απόπειρα κατάλυσης του πολιτεύματος και των βασικών θεμελιωδών αρχών του Συντάγματος. Όποιος Βουλευτής διάβασε, σε όποιο κόμμα και αν ανήκει, το κατάπτυστο «πόρισμα» που ήρθε στη Βουλή από τις ανακρίτριες, είναι δεδομένο πως έφριξε. Διότι σε συγκεκριμένο σημείο του «πορίσματος» αυτού αναφέρεται ότι «μέλος εγκληματικής οργάνωσης θεωρείται ακόμη και αυτός που παρακολουθεί ομιλίες και συμμετέχει σε εορταστικές εκδηλώσεις της Χρυσής Αυγής». Δηλαδή, εγκληματίας δεν είμαι μόνο εγώ, που πάω και μιλάω και εκφράζω απόψεις και μου στερείτε το δικαίωμα να μιλήσω και να εκφράσω τις θέσεις μου. Εγκληματίας είναι και αυτός που έρχεται και με ακούει. Αυτό το «πόρισμα» είναι ομολογία εκτροπής.

Εδώ, βεβαίως, καλούνται Βουλευτές να προσυπογράψουν αυτήν την εκτροπή, ναβάλουν την υπογραφή τους στην κατάλυση του Συντάγματος, να απαιτήσουν να διώκεται πλέον όχι αυτός που εκφράζεται ελεύθερα, αλλά αυτός που επιθυμεί να ακούσει κάποιον άλλον να εκφράζεται.

Υπάρχουν πρόσωπα, δυστυχώς, που θα ψηφίσουν αυτήν την αθλιότητα. Δεν μιλάμε πλέον για πολιτικά πρόσωπα. Μιλάμε για πειθήνια όργανα μιας ξενοκρατίας, μίας ξενόδουλης εξουσίας. Πράγματι, όποιος δώσει ψήφο ή όποιος προσυπογράψει όλη αυτήν την αθλιότητα, στην ουσία είναι συμμετοχος στην απόπειρα κατάλυσης βασικών άρθρων του Συντάγματος.

Θέλω να κάνω μία στροφή και προς τον ΣΥΡΙΖΑ, διότι κάποιες απόψεις εξέφρασε ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας. Είδαμε, όμως, άλλα στελέχη του να λένε ψέματα, να δηλώνουν ότι σέβονται τη δικαιοσύνη. Δυστυχώς, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν σέβεται τη δικαιοσύνη. Αν σεβόταν τη δικαιοσύνη και ήθελε να δίνει τον λόγο στη δικαιοσύνη, για να αντιμετωπίσει την παρανομία, θα ψήφιζε υπέρ της άρσης της ασυλίας των Βουλευτών του, όπως του κ. Σταθάκη, για τον οποίο ήρθε από τον εισαγγελέα αίτημα για δίωξη για οικονομικό έγκλημα σε βαθμό κακουργήματος, ή για την κ. Διακάκη, η οποία είχε γεμίσει την αγορά με ακάλυπτες επιταγές. Εκεί, όμως, χέρι-χέρι ΣΥΡΙΖΑ και Νέα Δημοκρατία είπαν «ΟΧΙ» στην άρση της ασυλίας και συγκάλυψαν την παρανομία.

Δεν υπάρχει κανένας σεβασμός, λοιπόν, στον θεσμό της δικαιοσύνης από τα κόμματα και της Συμπόλιτευσης και της Αντιπολίτευσης.

Μας υβρίζετε ως νεοναζί. Έχω πει επανειλημμένως ότι όποιος χρησιμοποιήσει κατά της Χρυσής Αυγής αυτόν τον υβριστικό χαρακτηρισμό, θα απαιτούμε να διαγράφεται το σχόλιό του από τα Πρακτικά.

Οι μόνοι που δικαιούνται πλέον και με το νόμο να λέγονται «νεοναζί» σε αυτήν την Αίθουσα, είναι τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ. Είναι ο αναπληρωτής του Σαμαρά, ο Βενιζέλος, ο οποίος επί της ουσίας πήγε και χειροκρότησε, υποστήριξε δημόσια και έκανε τον dealer του Διεθνούς Νομιματικού Ταμείου απέναντι σε έναν δηλωμένο νεοναζιστή. Δεν μου κάνει καμμία αίσθηση, διότι στην παρούσα περίπτωση είναι ίδια τα αφεντικά. Είναι η γερμανική οικονομική ολιγαρχία, είναι η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών, είναι τα σιωνιστικά λόμπι, τα οποία συναντά αυτή την στιγμή ο Βενιζέλος στο Υπουργείο Εξωτερικών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Διότι, ο επικεφαλής του σιωνιστικού λόμπι στις ΗΠΑ Δαυίδ Χάρης βρίσκεται αυτήν τη στιγμή στο Υπουργείο Εξωτερικών της Ελλάδος και συναντά το νούμερο δύο της ελληνικής Κυβέρνησης. Και ερωτώ εδώ: Είμαστε ανεξάρτητο κράτος, ναι ή όχι;

Λοιπόν, μόνημη πληγή της πατρίδας μας...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως

του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, που μου το υπενθυμίζετε ότι πρέπει να κλείσω. Θα κλείσω, λοιπόν, σε ένα λεπτό.

Όσο είμαι ελεύθερος, κύριε Πρόεδρε, θα ασκώ το δικαίωμα της κριτικής και θα ομιλώ ελεύθερα. Όσο είμαι ελεύθερος, θα το πράττω! Μάλιστα, σε αντίθεση με εσάς, θα ομιλώ πάντα με ντοκουμέντα, με στοιχεία και αποδείξεις. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έχετε δικαίωμα να ασκείτε κριτική, αλλά πρέπει να εφαρμόζετε και τον Κανονισμό και να είστε εντός του θέματος.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Βεβαίως. Ζητώ, λοιπόν, την ανοχή σας για τριάντα δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Παρ' ότι το μεγαλύτερο μέρος της ομιλίας σας ήταν εκτός θέματος, δεν σας διέκομη, για να μη βρείτε αφορμή.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος διακαίμαι να σχολιάσω την πολιτική επικαιρότητα. Το διακαίμαι αυτό. Μου το αναγνωρίζει αυτό το δικαίωμα η Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Όχι, με συγχωρείτε πολύ. Υπάρχει Κανονισμός.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Κλείνω, λοιπόν... Μόνημη πληγή αυτής της χώρας -και ιδού και η απόδειξη- είναι οι ξένοι και οι εγχώριοι νταβατζήδες. Μόνο που οι νταβατζήδες, για να βγάλουν λεφτά, χρειάζονται και πρόθυμες εταιρίες, για να ψηφίζουν μνημόνια, αντιλαϊκά μέτρα, να ψηφίζουν παράνομες διώξεις εις βάρος ενός νομίμου πολιτικού κόμματος. Να προσέξουν οι εκπρόσωποι των κομμάτων να μη γίνουν οι πρόθυμες εταιρίες των ξένων και εγχώριων νταβατζήδων, οι οποίοι έχουν διαλύσει την Ελλάδα, έχουν συντριψει τον ελληνικό λαό και έχουν καταλύσει το πολίτευμα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Πάντως, η ελληνική γλώσσα είναι πολύ πλούσια και θα μπορούσατε να χρησιμοποιήσετε άλλες εκφράσεις. Παρ' όλα αυτά, ό,τι λέει ο καθένας τον χαρακτηρίζει.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Κάντε το «προαγωγό!»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Τσουκάλη, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το Βήμα είναι φιλόξενο για όλες τις απόψεις, είναι φιλόξενο να ακούει ακόμα και αιτιάσεις κατά της ίδιας της δημοκρατίας. Όμως, κανένας δεν έχει δικαίωμα να πράττει κατά της.

Κύριε Υπουργέ, θυμάστε όταν πέρσι στο πλαίσιο της τρικομματικής σας είχε επισκεφθεί αντιπροσωπεία της Δημοκρατικής Αριστεράς και σας είχε επιστήσει την προσοχή και σας είχε επισημάνει ότι κριτήριο της οποιασδήποτε αναδιάρθρωσης της Ελληνικής Αστυνομίας και των Σωμάτων Ασφαλείας πρέπει να είναι και η προσήλωση στο δημοκρατικό πολίτευμα. Αυτό, γιατί διαβλέπαμε με μεγάλη ανησυχία τη γιγάντωση του φασιστικού φαινομένου στη χώρα.

Βεβαίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μόνο η νέα μορφή τρομοκρατίας και η νέα μορφή εγκλήματος που πρέπει να προσδιορίσει την οποιαδήποτε αναδιάρθρωση, αλλά και η εμφάνιση αυτών των νέων κοινωνικών φαινομένων, όπως αυτά διαμορφώνονται και, βεβαίως, διαχέονται σε ολόκληρη την κοινωνία. Νομίζω ότι δικαιοθήκαμε αρκούτως σε αυτήν την επιλογή. Με αυτή την αντίληψη προσερχόμαστε, προκειμένου να αξιολογήσουμε το παρόν νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμμία αντίφαση μεταξύ των ολοκληρωμένων τοποθετήσεων του Γιάννη Πανούση, του ειδικού μας αγορητή, και των ομιλιών και τοποθετήσεων των άλλων Βουλευτών της Δημοκρατικής Αριστεράς με το τελικό «ΝΑΙ» επί της αρχής στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Διότι, πρέπει να θυμίσω σε πολλούς ότι αυτό το νομοσχέδιο, όπως έρχεται στην Ολομέλεια, πόρρω απέχει από το κακό νομοσχέδιο το οποίο εισήχθη αρχικά στην επιτροπή.

Επ' αυτού θέλω, βεβαίως, να απονεύω και τα εύσημα στον κ. Δένδια, ο οποίος έκανε δεκτές πολλές από τις προτάσεις που κατέθεσε η Δημοκρατική Αριστερά.

Προσεγγίζουμε, λοιπόν, το νομοσχέδιο ως έχει. Γιατί, εάν κα-

ταναλωθεί η Βουλή και οι τοποθετήσεις στην καταγραφή, στην παράθεση περιστατικών αυθαιρεσίας και υπέρβασης καθήκοντος εκ μέρους των αστυνομικών οργάνων, θα έχουμε χάσει την ουσία της συζήτησης.

Σε αυτά τα πολλά που ακούστηκαν και που καταγράφουν την πορεία της Ελληνικής Αστυνομίας ή των Σωμάτων Ασφαλείας στη διάρκεια του χρόνου, θα μπορούσα να παραθέσω εγώ άλλα τόσα και πολύ περισσότερα, έχοντας, βεβαίως, και την εμπειρία του επαγγέλματός μου, ως νομικός επί είκοσι πέντε χρόνια στα δικαστήρια, σκηνές πραγματικά απείρου κάλλους, οι οποίες κατέγραφαν την ανεπάρκεια αυτού του μηχανισμού.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ θέλω να απευθυνθώ στην τοποθέτηση του αγαπητού Παναγιώτη Λαφαζάνη.

Είναι εγκληματικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ισοπεδώσουμε. Τουλάχιστον ο Παναγιώτης Λαφαζάνης θα έπρεπε να αναγνωρίζει τα επιτεύγματα της Μεταπολίτευσης και να μην τα «χαρίζει» αλλού. Διότι, σήμερα η Αστυνομία και τα Σώματα Ασφαλείας πόρρω απέχουν από αυτά που γνωρίζαμε και γνώριζαν και οι γονείς μας, από την ορολογία και τον χαρακτήρα του μπασκίνα ή του ράμπο ή οποιουδήποτε άλλου.

Η ίδια η ελληνική κοινωνία αγωνίστηκε προκειμένου να αλλάξει το στερεότυπο του Έλληνα αστυνομικού, προκειμένου να έχουμε αξιωματικούς που έχουν ολοκληρώσει ανώτατες σπουδές, να έχουμε φθάσει σε σημείο κάθε Έλληνας, κάθε πολίτης να μπορεί να μπαίνει ελεύθερα στα αστυνομικά τμήματα και να διαμαρτύρεται και να κάνει οτιδήποτε άλλο.

Πρέπει, λοιπόν, να δούμε το πλαίσιο ως έχει.

Εμείς αυτό το πλαίσιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το αντιμετωπίζουμε ως ένα κέλυφος, το οποίο θεωρούμε κατ' αρχήν σωστό και θεωρούμε ότι αυτό το κέλυφος θα πρέπει να το γεμίσουμε με τα επιμέρους θέματα, σε επιμέρους τομείς. Και εδώ υπάρχουν εξουσιοδοτικές διατάξεις.

Είναι θετικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι προβλέπονται προεδρικά διατάγματα και όχι υπουργικές αποφάσεις. Διότι, και μεν τα προεδρικά διατάγματα δεν περνούν από τον έλεγχο της Βουλής, αλλά περνούν από την αξιολόγηση συνταγματικότητας εκ μέρους του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Εδώ πέρα, βεβαίως, κύριε Υπουργέ, θέλουμε τη δέσμευσή σας ότι τα σχέδια προεδρικών διαταγμάτων θα έρχονται προς αξιολόγηση στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή, ούτως ώστε να υπάρχει ο διακομματικός διάλογος, προκειμένου να λυθούν και να διευκρινιστούν οι εκκρεμότητες οι οποίες υπάρχουν.

Έτσι, λοιπόν, αυτό το νομοθέτημα πόρρω απέχει από αυτό που απηύθυναν ορισμένοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, ότι πρόκειται για τερατούργημα. Διότι, αν άκουσα καλά και την τοποθέτηση του εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά κυρίως του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη, η μόνη μομφή που έχει επί της ουσίας για το νομοσχέδιο είναι ότι πρόκειται για ένα γραφειοκρατικό μόρφωμα, ένα δημιούργημα το οποίο θα επιφέρει μεγαλύτερη γραφειοκρατική λειτουργία, παρά θα επιλύσει προβλήματα. Αν πρόκειται περί τούτου, περί της γραφειοκρατικής δομής του νομοσχεδίου, να καθίσουμε να το δούμε.

Όμως, ας δούμε κάποια βασικά σημεία τα οποία θέλουμε να θέσουμε επί της αρχής, κύριε Υπουργέ.

Με ιδιαίτερο ενδιαφέρον διάβασα -και θα διαβάσω- μια βασική αναφορά που υπάρχει στην αιτιολογική έκθεση, η οποία θα έπρεπε να μας απασχολήσει όλους. Αναφέρεται, λοιπόν, στην αιτιολογική έκθεση στη σελίδα 1 ότι κεντρική επιλογή της Κυβέρνησης αποτελεί ο σχεδιασμός και η εφαρμογή ενός νέου προτύπου όσον αφορά την οργάνωση και τη λειτουργία του κράτους -το τονίζω, του κράτους- βασισμένου στην ορθολογική αναδιάρθρωση των δομών κ.λπ..

Είναι χαρακτηριστικό ότι στη συγκεκριμένη αναφορά προσδιορίζεται και λέγεται ότι θέλουμε και μας αφορά η αναδιάρθρωση του κράτους και όχι της Αστυνομίας. Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Διότι είναι αυτονόητο -και το γνωρίζουμε όλοι- ότι η Αστυνομία, τα Σώματα Ασφαλείας, όπως ειπώθηκε από πολλούς σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, είναι ο σκληρός μηχανισμός οποιουδήποτε κράτους. Θα προσδιορίσει, λοιπόν, αυτή η φυσιολογία της Αστυνομίας και τον χαρακτήρα του κράτους που θέλουμε να οικοδομήσουμε ή του κράτους που θέλουμε να έχουμε μετά από

πέντε, δέκα χρόνια.

Υπάρχει συγκριτικό στοιχείο προκειμένου να προσδιορίσουμε τα στοιχεία αυτής της Αστυνομίας; Κατά τη γνώμη μας, ναι. Είναι το κράτος δικαίου. Το κράτος δικαίου και το κοινοτικό ευρωπαϊκό και ελληνικό κεκτημένο, ο ελληνικός πολιτισμός, όπως το γνωρίζουμε τουλάχιστον τα τελευταία τριάντα μεταπολιτευτικά χρόνια. Αυτό, λοιπόν, πρέπει να είναι το κριτήριο.

Εάν αρχίσουμε να συζητάμε τι ρόλο παίζει η Αστυνομία σε κάθε κράτος, τότε θα πλατειάσουμε και θα φτάσουμε σε ένα απόλυτο αδιέξοδο, γιατί Αστυνομία είχε και η χούντα, έχουν τα δικτατορικά καθεστώτα, Αστυνομία είχε και η Σοβιετική Ένωση και η Ουκρανία -την είδαμε πρόσφατα-, Αστυνομία έχει και η Τουρκία και η Σουηδία, Αστυνομία είχαν και οι χώρες του πρώην υπαρκτού σοσιαλισμού. Αστυνομίες είχαν και αυτές οι αστυνομίες είχαν διαμορφωθεί στο πλαίσιο του κράτους που ήθελε κάθε κοινωνία να οικοδομήσει. Αυτό, λοιπόν, που πρέπει να έχουμε ως σταθερά προκειμένου να καταλήξουμε είναι το κράτος δικαίου.

Το κράτος δικαίου και οι σχέσεις πολίτη-κράτους πώς έχουν διαμορφωθεί στην Ελλάδα; Κύριε Υπουργέ, ειπώθηκε. Πρόκειται για μία σχέση αντιπαλότητας, η οποία δυστυχώς διαπερνά ως νήμα όλες τις δραστηριότητες της ελληνικής κοινωνίας. Είναι η σχέση μεταξύ του κράτους-δυνάστη εκ μέρους του πολίτη και του εχθρού λαού εκ μέρους του κράτους. Παντελής έλλειψη εμπιστοσύνης μεταξύ αυτών των δύο κρίσιμων τομέων.

Το ερώτημα είναι το εξής: Μέσα σε αυτήν την αντιπαλότητα μπορεί την κοινωνική τάξη να την υποσχεθεί και να την επιβάλει μόνη της η Αστυνομία; Εδώ είναι, λοιπόν, το μεγάλο ζήτημα, ότι δυστυχώς μέσα σε αυτήν την αντιπαλότητα, χωρίς τη συμμετοχή και των άλλων φορέων των κυβερνήσεων ή της ελληνικής κοινωνίας, καλείται η Αστυνομία πάρα πολλές φορές ως σάκος του μποξ να επιλύσει αυτές τις διαφορές.

Η έννοια της ασφάλειας του πολίτη ευτυχώς δεν αφορά μόνο το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Αφορά τη γενικότερη λειτουργία της κοινωνίας, τη γενικότερη λειτουργία του συστήματος. Όταν, λοιπόν, όλα τα άλλα συστήματα αδιαφορούν, όταν δεν υπάρχουν φίλτρα και ουσιαστικά όλες οι αντιθέσεις φτάνουν προς επίλυση στην Αστυνομία, τότε θα έχουμε υπερβάσεις εξουσίας, καταχρήσεις εξουσίας και όλα αυτά τα φαινόμενα τα οποία βιώνουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασική προϋπόθεση για την καλύτερη λειτουργία της Αστυνομίας είναι η εκπαίδευση. Εμείς θα σταθούμε ιδιαίτερα στο πλαίσιο της εκπαίδευσης που πρέπει να έχει ο Έλληνας αστυνομικός και τα μέλη των Ενόπλων Δυνάμεων. Επειδή αναφερόμαστε στην εκπαίδευση, έχω την υποχρέωση, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να διαβάσω αυτούσια -στη συνέχεια θα την καταθέσω- την ιστορική γνωμάτευση του αιμνηστού Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Ευάγγελου Κρουσταλάκη το 2002, η οποία απευθύνεται στους εισαγγελείς: «Δεν χρειάζεται να υπομνήσω προς έμπειρους εισαγγελικούς λειτουργούς τη διάταξη του άρθρου 2 παράγραφος 1 του Συντάγματός μας, σύμφωνα με την οποία ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της πολιτείας. Πρόκειται για διάταξη που καθιερώνει συνταγματική αρχή, η οποία έχει αποδέκτες όλους γενικά και ανεξαιρέτα τους λειτουργούς της πολιτείας. Επομένως απευθύνεται και μάλιστα προεχόντως στους εισαγγελικούς λειτουργούς, αποστολή των οποίων είναι και η προστασία των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων του πολίτη. Σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 1 όλα τα κρατικά όργανα είναι υποχρεωμένα να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη άσκηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου, ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου. Η αρχή αυτή της προστασίας της αξίας του ανθρώπου είναι θεμελιώδης αρχή του Συντάγματος, η οποία μάλιστα δεν υπόκειται σε αναθεώρηση...» κ.λπ.. Καλεί, λοιπόν, όλους τους εισαγγελείς, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, να επιβλέπουν συνεχώς, συστηματικά και με επιμονή τη διασφάλιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η εγκύκλιος αυτή έχει επανακοινοποιηθεί στους εισαγγελικούς λειτουργούς και το 2008 και το 2013. Την καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Τσοούκαλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτό το οποίο, λοιπόν, πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι ο Έλληνας αστυνομικός, ο Έλληνας πυροσβέστης, οποιοδήποτε μέλος των Σωμάτων Ασφαλείας πρέπει να γνωρίζει πρώτα απ' όλα το Σύνταγμα απέξω και πρέπει τη στιγμή της δράσης, εκείνη τη στιγμή που λειτουργεί, να μπορεί -είναι δύσκολο και το λέω καθ' υπερβολήν, προκειμένου να γίνει κατανοητό- να εφαρμόζει και την αρχή της σκοπιμότητας και την αρχή της αναλογικότητας.

Είναι προχωρημένα αυτά, κύριε Κυριαζίδη, αλλά είναι θέμα κουλτούρας, δομής και εκπαίδευσης -καθ' υπερβολήν τα είπα και εκεί στηρίζεται η προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αυτά, λοιπόν, είναι στοιχεία τα οποία έχουν σχέση με την εκπαίδευσή τους.

Τελειώνω με το εξής: Δεύτερο κρίσιμο ζήτημα, κύριε Υπουργέ, προκειμένου να αλλάξει η δομή της Αστυνομίας, είναι να απολέσει και τυπικά τον στρατιωτικό χαρακτήρα.

Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου ενοποίησης Χωροφυλακής και Αστυνομίας πόλεων καθώς και με τον ν. 2900/2001 ουσιαστικά έχουν προσδοθεί χαρακτηριστικά στρατιωτικού σώματος στην Αστυνομία. Έχει γνωμοδοτήσει επ' αυτού και έχει αποφανθεί και το Συμβούλιο της Επικρατείας. Αυτά, λοιπόν, τα στοιχεία πρέπει σιγά-σιγά να αφαιρεθούν, να φύγουν.

Βεβαίως η μεγάλη προοπτική, αν θέλουμε πραγματικά να επιφέρουμε τη μεγάλη ανατροπή στην ελληνική κοινωνία, είναι κάποια στιγμή να εξαλειψουμε και τους όρους των αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας. Αυτό το «στρατηγικό, ταξίφαρχο» πρέπει να τελειώνει -δεν ξέρω αν υπάρχει άλλη χώρα η οποία χρησιμοποιεί για την Αστυνομία της τέτοιους χαρακτηρισμούς- και το κυριότερο απ' όλα, κάποια στιγμή να συμμετέχουν ενεργότατα οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, οι τοπικές κοινωνίες, στην αστυνόμευση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι ζηλεύω ιδιαίτερα εκείνες τις κοινωνίες όπου οι αστυνομίες είναι υπό τη διοίκηση των ισχυρότατων τοπικών αυτοδιοικήσεων, των τοπικών κυβερνητών ή των δήμων, δημάρχων κ.λπ. Αποκέντρωση χρειάζεται το σύστημα αυτό και σιγά-σιγά αλλαγή νοοτροπίας. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Πάντως οι βαθμοί είναι καθαρά ελληνικοί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο κ. Παφίλης για δώδεκα λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ακούστηκαν πολλές υπερβολές και κριτικές έξω από την ουσία, κατά τη γνώμη μας, πέρα από το κλασικό πλέον δίπολο που αλληλοτροφοδοτείται με επιχειρήματα και «επιχειρήματα», εντός εισαγωγικών.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Είχαμε και τα «συνεταιρικά».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Για παράδειγμα ειπώθηκε -το πιο σπουδαίο είπατε, κύριε Βλαχογιάνη- ότι κάτι τέτοια νομοσχέδια γίνονται κάθε τριάντα χρόνια.

Ο ΣΥΡΙΖΑ εξαντλεί όλη του την κριτική στο γραφειοκρατικό και μνημονιακό, γιατί δεν θέλει να πάρει θέση επί της ουσίας και γιατί «πατάει σε δύο βάρκες» ούτε θέλει να πει τα πράγματα ανοιχτά και φυσικά αυτό συνοδεύεται και από διάφορες κορόνες.

Να ξεκαθαρίσουμε τουλάχιστον τη δική μας θέση. Άλλωστε βοήθησε και ο κ. Τσοούκαλης, που μόλις έφυγε. Τι είναι η Αστυνομία; Και δεν εννοούμε οι άντρες της Αστυνομίας. Τι είναι ο μηχανισμός της Αστυνομίας;

Είναι πράγματι ο σκληρός πυρήνας του κράτους, δηλαδή του αστικού κράτους, καθώς δεν υπάρχει κράτος αφηρημένο, εκτός αν έχει την εξουσία η εργατική τάξη και ο λαός, αλλά εδώ την έχει το αστικό κράτος, οι αστοί, οι καπιταλιστές. Είναι μηχανισμός καταστολής και προστασίας αυτού του κράτους -σε αυτό

δεν πιστεύω να υπάρχει κανένας που να λέει όχι- θωρακίζει έμμεσα την εξουσία του κεφαλαίου και στηρίζει τους σχεδιασμούς.

Δεν ασχολείται με το έγκλημα; Βεβαίως και ασχολείται η Αστυνομία με το έγκλημα -εδώ έχουμε και μία θεμελιακή διαφορά και θα μιλήσω γι' αυτό παρακάτω- και μάλιστα πληρώνει και με αίμα πολλές φορές. Πληρώνουν οι άντρες της Αστυνομίας αυτόν τον αγώνα που κάνουν κατά του εγκλήματος και που πάνε απροστάτευτοι.

Άρα, λοιπόν, ως μηχανισμός είναι μηχανισμός κατασταλτικός και υπάρχουν άπειρα παραδείγματα για το πώς χρησιμοποιείται η Αστυνομία. Καταστέλλει τους αγώνες των εργαζομένων, ναι ή όχι; Τους χτυπά αναίτια πολλές φορές, ναι ή όχι; Ναι. Χτυπά τους αγώνες των αγροτών, ναι ή όχι;

Λείπει ο κ. Κουκουλόπουλος, αλλά θα ήθελα να πω κάτι. Το ξεφούσκωμα των τρακτέρ το είχατε καταγγείλει τότε η Νέα Δημοκρατία, ναι ή όχι; Όταν το κάνατε εσείς, όμως, είναι καλό, έτσι δεν είναι;

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δεν το κάναμε εμείς, όμως.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν τα ξεφουσκώνετε.

Λέω, λοιπόν, το εξής: Χτυπά τη νεολαία και τους αγώνες; Βεβαίως και τα χτυπά. Έχουμε και καινούργια φαινόμενα -είναι παλαιά, βέβαια, αλλά τώρα είναι πιο εξόφθαλμα- στην υπηρεσία επιχειρηματικών ομίλων. Τα MAT μπήκαν μέσα στη «ΧΑΛΥΒΟΥΡΓΙΑ», μέσα σε ένα εργοστάσιο, για να προστατέψουν τον ιδιοκτήτη από τους αγώνες των εργαζομένων. Αυτό είναι γνωστό. Έχουμε παρέμβει. Τα MAT πήγαν έξω από τον «ΠΑΠΟΥΤΣΑΝΗ». Ποιον πήγαν να προστατέψουν; Κάποιους απεργοσπάστες; Βγήκε και καταγγελία της Διεύθυνσης Αστυνομικών Χαλκίδας.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Το δικαίωμα στην εργασία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αφήστε τώρα. Δικαίωμα στην εργασία δεν έχει το ενάμισι εκατομμύριο άνεργοι; Αυτοί δεν έχουν δικαίωμα στην εργασία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μη διακόπτετε, κύριε Βορίδη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όταν κατεβαίνουν κάτω και διεκδικήσουν δικαίωμα, τι θα συναντήσουν; Τα MAT ή τα χημικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μην απαντάτε κι εσείς, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Βέβαια, ο ΣΥΡΙΖΑ τώρα τα ανακάλυψε τα χημικά. Ο κ. Χρυσοχοϊδης, όταν ήταν Υπουργός, μας έριξε στη διαδήλωση κατά του Κλίντον στο Σύνταγμα τρεις ήμισι τόνους χημικά. Πότε δεν έριχναν τα MAT χημικά σε όλη τη διάρκεια της Μεταπολίτευσης; Τότε έλεγαν τα συνθήματα «MAT και MEA για μία Ελλάδα νέα». Γιατί, επί ΠΑΣΟΚ δεν χτυπούσαν; Μας είπε ο κ. Κουκουλόπουλος ότι αποκαταστάθηκε η σχέση Αστυνομίας-πολίτη. Δηλαδή, το «πράσινο» γκλομπ δεν πόναγε; Τότε, μόνο το «μπλε» γκλομπ πονάει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Λιγότερο πονάει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, λιγότερο πονάει το «πράσινο», ε; Δεν έχετε φάει, φαίνεται, ούτε «πράσινο» ούτε «μπλε». Επομένως, έχει τέτοιο ρόλο.

Για πείτε μας, αλήθεια, τι γυρεύουν άνδρες της Ασφάλειας σε μία σύσκεψη σωματείων που είχαν συλληφθεί παλαιότερα και, μάλιστα, επί ΠΑΣΟΚ οι περισσότεροι; Τι δουλειά έχουν σε μία σύσκεψη του ΠΑΜΕ; Να πεις ότι μέσα στη διαδήλωση υπάρχουν κάποιοι άνδρες, κ.λπ.. Όμως, είναι σε λάθος τόπο, γιατί γνωρίζετε ότι εμείς περιφρουρούμε σωστά τις εκδηλώσεις και έχουμε κατηγορηθεί από πολλές πλευρές γι' αυτό.

Η δική μας η γνώμη, λοιπόν, σε ό,τι αφορά όλα αυτά είναι ότι αποκλειστική αρμοδιότητα της Αστυνομίας, στόχος της και σκοπός της πρέπει να είναι η αντιμετώπιση του εγκλήματος. Σ' αυτήν την κατεύθυνση έχουν τεράστιες ευθύνες όλες οι κυβερνήσεις, όχι μόνο γιατί λογικά, αφού υπηρετεί τέτοιο σύστημα, θα είναι κατασταλτικός μηχανισμός κατά του λαού, αλλά γιατί σ' αυτόν τον τομέα στέλλουν κυριολεκτικά ανεκπαίδευτους και χωρίς εξοπλισμό τους άνδρες και τις γυναίκες της Αστυνομίας να αντιμετωπίσουν το οργανωμένο έγκλημα.

Ενώ, μάλιστα, στον κατασταλτικό τομέα έχουν τα πάντα, κύριε Υπουργέ, όσον αφορά το πώς είναι ντυμένοι, σ' αυτόν τον τομέα της αντιμετώπισης του εγκλήματος πηγαίνουν με «τριανταδύρια» -για να χρησιμοποιήσω κι εγώ κάποιους όρους, προκειμένου

να δείξουμε κι εμείς ότι παρακολουθούμε- όπως και σε πάρα πολλές άλλες πλευρές που έχουν να κάνουν με το οργανωμένο έγκλημα που προηγείται, όπως λέτε συνήθως, του εξοπλισμού της Αστυνομίας, αν και αυτό θέλει πολλή συζήτηση.

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι ο λαός έχει δικαίωμα να διεκδικεί καλύτερες συνθήκες. Έχει δικαίωμα να αγωνίζεται. Έχει δικαίωμα να επιλέξει τον δρόμο που ο ίδιος θέλει και το σύστημα το οποίο θέλει.

Σ' αυτό το σημείο θέλουμε να απευθυνθούμε στο προσωπικό της Αστυνομίας και της Πυροσβεστικής και να τους πούμε ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει στηριξει όλες τις δικαίες διεκδικήσεις τους όλα αυτά τα χρόνια και, μάλιστα, στην αρχή - επειδή υπάρχουν κι εδώ πρώην αστυνομικοί- φαινόταν και παράξενο. Μας έλεγαν «σας έχουμε τουλουμιάσει στο ξύλο, αλλά εσείς υπερασπιζόσαστε τα δικά μας συμφέροντα». Ναι, γιατί θεωρούμε ότι είναι εργαζόμενοι και έχουν δικαίωμα και αυτοί να διαμαρτύρονται, να διεκδικούν, να διαφωνούν με την κυβερνητική πολιτική και να παλεύουν μαζί με τα άλλα τμήματα του λαού και να συμπαρατάσσονται με το λαϊκό κίνημα όχι μόνο για τα άμεσα προβλήματα, αλλά και για συνολικότερες αλλαγές και ανατροπές.

Άλλωστε -και πρέπει να το πω και απ' αυτό το Βήμα- τι παιδιά είναι αυτοί που υπηρετούν στην Αστυνομία; Είναι παιδιά βιομηχάνων; Έχετε δει κανένα παιδί βιομήχανου ή κανένα παιδί εφοπλιστή; Έχετε δει κανένα παιδί μεγαλέμπορου; Είναι -με ελάχιστες εξαιρέσεις- φτωχά παιδιά της αγροτικής τάξης, των αγροτών, των αυτοαπασχολούμενων, οι οποίοι σε τελευταία ανάλυση καλούνται να δειρουν τον πατέρα τους, τον αδελφό τους, τον εξάδελφό τους, γιατί αυτοί είναι αυτοί που έχουν απέναντί τους και σ' αυτούς τους στέλνει η Κυβέρνηση και η κυβερνητική πολιτική.

Γι' αυτό, λοιπόν, εμείς λέμε ότι έχουν συμφέρον. Διότι από όλη αυτήν την πολιτική, ιδιαίτερα σε περίοδο κρίσης, θίγονται και αυτοί και δεν πρέπει να είναι απέναντι, αλλά μαζί με τον λαό.

Τώρα σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο, εμείς δεν το θεωρούμε ούτε πρόχειρο ούτε επιφανειακό. Θεωρούμε ότι το νομοσχέδιο έχει στρατηγική και εντάσσεται στη γενικότερη στρατηγική της Κυβέρνησης, στην προσαρμογή, δηλαδή, της Ελληνικής Αστυνομίας -και όχι μόνο, αλλά και άλλων μηχανισμών- στις ανάγκες του συστήματος, στην ένταση της καταστολής και του αυταρχισμού, στην πιο αποτελεσματική αντιμετώπιση του λαϊκού κινήματος σε συνθήκες κρίσης, αλλά και μετά την κρίση. Παράλληλα, βέβαια, γιατί δεν θέλουμε να είμαστε και εντελώς άδικοι, γίνονται και κάποιες προσπάθειες αναδιοργάνωσης για την αντιμετώπιση του κοινού ποινικού εγκλήματος. Αυτή η προσαρμογή που έχει αντιγραφεί από διάφορες ξένες χώρες σχετίζεται και με τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία έχει βγάλει άπειρες οδηγίες και αποφάσεις ιδιαίτερα για τον τομέα της εσωτερικής ασφάλειας. Και εδώ θα κάνουμε μία συζήτηση. Τι απειλεί την εσωτερική ασφάλεια; Η νέα γενιά, όπως ειπώθηκε εδώ, των τρομοκρατών ή η τρομοκρατία γενικά και αφηρημένα; Αυτή είναι βούτυρο στο ψωμί του συστήματος!

Επειδή, κύριε Υπουργέ, αναφερθήκατε στους Δίδυμους Πύργους, θα σας παρακαλέσω να διαβάσετε τις δηλώσεις του Ράμσφελντ μετά τη σύλληψη των Δίδυμων Πύργων, ο οποίος είπε ότι είναι η χρυσή ευκαιρία για να εκδηλωθεί η επιχείρηση «Νέος Αμερικανικός Αιώνας». Έδωσε το πρόσημο, δηλαδή, για γενίκευση του πολέμου και στο Αφγανιστάν αλλά και αλλού.

Αλήθεια, ποιος απειλεί το σύστημα; Οι γκαζάκηδες και όλοι οι υπόλοιποι ή η νέα γενιά των τρομοκρατών; Αυτοί δίνουν την αφορμή για να παρθούν κατασταλτικά μέτρα. Ποτέ το λαϊκό κίνημα κατά τη διάρκεια της ιστορίας του δεν χρησιμοποίησε ατομική τρομοκρατία. Ποτέ! Και έχουμε ξεκαθαρίσει τη θέση μας από την αρχή και έγκειται στο ότι αυτό χρησιμοποιείται σαν πρόσχημα. Και η εσωτερική ασφάλεια για την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η απειλή κατά του συστήματος. Ποιος απειλεί το σύστημα; Το οργανωμένο λαϊκό κίνημα, αυτό που μπορεί αύριο και έχει δικαίωμα και υποχρέωση, όπως λέμε εμείς, να ανατρέψει ένα βάρβαρο σύστημα που το στέλνει το 2014 κυριολεκτικά στον Μεσαίωνα και στην κόλαση.

Αυτή είναι, λοιπόν, η λογική της εσωτερικής ασφάλειας. Έχου-

με άδικο σ' αυτό; Έχουμε άδικο στο γεγονός ότι προσαρμόζει την Αστυνομία αλλά και άλλους μηχανισμούς στις σύγχρονες συνθήκες υπεράσπισης του συστήματος, πέρα από την αντιμετώπιση του εγκλήματος; Για να δούμε! Πώς γίνεται αυτό;

Πρώτον -έφυγε ο κ. Τσοούκαλης- υπάρχει μεγαλύτερη στρατιωτικοποίηση της Αστυνομίας. Υπάρχει ένα πιο συγκεντρωτικό μοντέλο. Εδώ προβλέπεται κοινή εκπαίδευση Αστυνομίας και Στρατού. Εδώ υπάρχουν κοινές επιχειρήσεις και εκπαίδευση των αστυνομικών στις σχολές του Στρατού. Εδώ υπάρχουν κοινές επιχειρήσεις Αστυνομίας και Στρατού. Μάλιστα, υπάρχει και άσκηση που έγινε στο Κύλικις για την αντιμετώπιση των διαδηλώσεων, όπου εχθρός ήταν ο λαός.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τόσο καλά τα κάνετε, κύριε Υπουργέ;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τόσο καλά πάτε, κύριε Βορίδη! Όμως, έχετε ορισμένες αυταπάτες, γιατί τα πράγματα αλλάζουν ακόμα και σ' αυτούς τους σκληρούς μηχανισμούς και προσέξτε, μη δείτε εκπλήξεις.

Δεύτερο θέμα. Ας δούμε πώς γίνεται αυτό το πράγμα. Εδώ έχουμε καινούρια πράγματα, για τα οποία δεν άκουσα κριτική από κανένα κόμμα. Εντάσσεται, δηλαδή, και η Πυροσβεστική στους μηχανισμούς ασφάλειας, σαν ένα ιδιαίτερο Σώμα Ασφάλειας. Αλήθεια, η Πυροσβεστική τι ρόλο έχει να παίξει; Αυτά που έχει να αντιμετωπίσει δεν είναι οι πυρκαγιές, οι σεισμοί και οι πλημμύρες; Γιατί, λοιπόν, μπαίνει στον μηχανισμό ασφάλειας;

Τρίτον, ο μηχανισμός Πολιτικής Προστασίας πλέον αλλάζει χαρακτήρα και εντάσσεται και αυτός σ' αυτόν τον μηχανισμό. Αυτό που έχουμε, δηλαδή, είναι η ενοποίηση των κρατικών μηχανισμών, για να αντιμετωπιστεί τι; Η τρομοκρατία; Τα τάδε, τάδε, όπως οι «Πυρήνες» και οι υπόλοιποι; Ποιοι θα αντιμετωπιστούν; Γιατί τέτοια ενοποίηση και γιατί Συντονιστική Υπηρεσία Διαχείρισης Κρίσεων Εσωτερικής Ασφάλειας υπό την εποπτεία του Πρωθυπουργού; Αλήθεια, τι θα αντιμετωπίσει; Για ποια πράγματα μιλάμε; Εδώ λέει ότι θα είναι για ειδικές καταστάσεις κρίσης. Τι ακριβώς εννοείτε; Εμείς δεν είμαστε, αλλά ούτε και υπήρξαμε ποτέ, αφελείς. Τέτοια συγκέντρωση δυνάμεων δεν μπορεί παρά να αντιμετωπίσει άλλες καταστάσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώω, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε επίσης και άλλες πλευρές και στον σχεδιασμό και στα Σώματα. Παραδείγματος χάριν, γίνεται αναδιοργάνωση της ΕΛΑΣ, με έμφαση στον Τομέα Τάξης. Υπάρχει αυτοτελής κεντρική υπηρεσία σε επίπεδο διεύθυνσης, Διεύθυνση Ειδικών Αστυνομικών Δυνάμεων. Για ποιον λόγο; Υπάρχει υποστήριξη από αέρος. Τίνος;

Πρώτον, καταπολέμηση εγκλήματος. Βεβαίως δεν ξέρω πόσες αεροναυτικές συνεργασίες και άλλες χρειάζονται για να αντιμετωπιστεί το κοινό έγκλημα, εκτός και αν έχουμε να κάνουμε με το να μαζευτούν όλοι οι ναρκέμποροι και οι σύγχρονοι -είναι μικρές οι άλλες επιχειρήσεις, δεν χρειαζόταν ειδικό Σώμα για όλα αυτά- για να πιάσετε τρεις Αλβανούς ή κάποιες άλλες συμμορίες.

Δεύτερον, κατοχύρωση και διατήρηση της δημόσιας τάξης. Σας το αναφέρω, κύριε Βορίδη, γιατί βιάζεστε και θα πείτε το «τόσο καλά πάμε». Από ποιον θα απειλείται και χρειάζεται τέτοιες Ειδικές Δυνάμεις και μάλιστα ΕΚΑΜ και Υποβρύχιες Καταστροφές μαζί; Από ποιους; Να, λοιπόν, που εκεί στοχεύει, εκεί που έχουμε περ εμείς από την αρχή.

Επίσης στο άρθρο 109 περί συνεργασίας της γραμματείας - γιατί έχει και άλλες πλευρές...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Θα τα πείτε και αύριο στη συζήτηση επί των άρθρων, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα τελειώσω. Όλοι μίλησαν δεκαέξι λεπτά. Εμένα βρήκατε τώρα να με κόψετε, που είμαι και τελευταίος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σε όλους τα είπα, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: ...Λέω, λοιπόν, συνεργασία με την κεντρική διοίκηση και τους φορείς που ασχολούνται με την κατάρτιση του αναπτυξιακού σχεδιασμού. Τι ακριβώς είναι αυτά;

Δηλαδή τι, θα προστατέψετε τις επενδύσεις; Τι ακριβώς; Τι στόχους έχει, δηλαδή; Εκτός εάν είναι διατυπωμένα –που δεν είναι για να δώσουν κάποια εντύπωση. Στην πραγματικότητα είναι στήριξη των επιχειρηματικών ομίλων. Έχει και άλλες πλευρές, αλλά θα τις πούμε αύριο.

Τέλος, για την Οικονομική Αστυνομία. Εδώ μιλάμε για επικίνδυνες καταστάσεις. Αντικαθίστανται οι φορολογικές και τελωνιακές αρχές από την Οικονομική Αστυνομία. Αυτό γίνεται. Μπορούν απευθείας να πηγαίνουν στον εισαγγελέα και όχι ο εισαγγελέας να καλεί και να κάνει τέτοιες υποθέσεις.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε και ευχαριστώ για τα δύο λεπτά και δεκαπτά δευτερόλεπτα.

Λέμε, λοιπόν, ότι δεν είναι αθώο. Προς τα εκεί στοχεύει. Αυτό το νομοσχέδιο έχει βάθος και, πέρα από λειτουργικά και επιμέρους θέματα, τα οποία μπορούν να λύνονται ή με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο –θα μιλήσουμε και αύριο και ο εισηγητής μας είδε πάρα πολλές πλευρές- υπάρχει και το θέμα το μεταναστευτικό.

Και βεβαίως δεν αντιμετωπίζει τα προβλήματα του προσωπικού της Αστυνομίας και της Πυροσβεστικής. Δεν τα αντιμετωπίζει. Πού τα αντιμετωπίζει; Δεν τα αντιμετωπίζει. Το αντίθετο, επιδεινώνει ορισμένες πλευρές. Αυτό δεν είναι μόνο θέμα μνημονίου, αλλά είναι θέμα συνολικής αντίληψης.

Εισάγει μάλιστα και «από το παράθυρο», γιατί ως προς το θέμα των Ειδικών Φρουρών, μιλάμε για ιδιωτικοποίηση της ασφάλειας. Μα, ο μόνος τομέας που αναπτύσσεται τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα είναι οι σκευομηχανισμοί. Γέμισε ο τόπος. Και μιλάμε για ασφάλεια, λοιπόν! Και επειδή μιλάμε για ασφάλεια και ελευθερία, αλήθεια, η δουλειά έχει να κάνει με την ασφάλεια;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Έχει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Το ότι παίρνει και δεν μπορεί να ζήσει ο άλλος με 200 και 300 ευρώ έχει να κάνει με την ασφάλεια, ναι ή όχι;

Επομένως αυτό που λέμε «ασφάλεια» δεν εννοούμε –τουλάχιστον εμείς- η προστασία μόνο από το έγκλημα, γιατί εκεί περιορίζεται, αλλά η ασφάλεια συνολικά.

Αυτό που προσφέρει, κύριε Βορίδη, εν έτει 2014 το σύστημά σας, το καπιταλιστικό, που είπε κάποιος πριν ότι θέλουμε και τα καλά του καπιταλισμού, αλλά θέλουμε και του κομμουνισμού –ορισμένα πράγματα είναι αδιανόητα-, ...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όχι, εσείς θέλετε μόνο τον κομμουνισμό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: ...είναι ενάμισι εκατομμύριο άνεργους, τριακόσιες χιλιάδες χωρίς ρεύμα, παιδιά να πεινάνε στο σχολείο και καταστάσεις που υπήρχαν πριν από πενήντα και εξήντα χρόνια.

Ε, λοιπόν, αυτές τις καταστάσεις έχει δικαίωμα –και θα το κάνει- ο λαός, να τις αλλάξει, να τις ανατρέψει και να χτίσει το δικό του σύστημα, στο οποίο θα είναι ο ίδιος που θα διαχειρίζεται τον πλούτο του και δεν θα μπορέσουν οι μηχανισμοί σας –όταν ξεσηκωθεί και το αντιληφθεί- να παίξουν αυτόν τον ρόλο και γιατί

δεν θα μπορούν και γιατί οι μηχανισμοί δεν θα αντιδράσουν όπως νομίζετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Για την ακρίβεια μιλήσατε δεκαέξι λεπτά και σαράντα δευτερόλεπτα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Για να μην παραπονείστε. Και ο εισηγητής σας είχε δεκαεννέα λεπτά, δηλαδή τον περισσότερο χρόνο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Είπαμε και μια διαφορετική άποψη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη: «Αναδιοργάνωση της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος και της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, αναβάθμιση Υπηρεσιών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και ρύθμιση λοιπών θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη: «Αναδιοργάνωση της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος και της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, αναβάθμιση Υπηρεσιών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και ρύθμιση λοιπών θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και τον ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, δικογραφία που αφορά στον διατελέσαντα Υπουργό Εθνικής Άμυνας Ευάγγελο Βενιζέλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τετάρτης 22 Ιανουαρίου 2014 και της Τετάρτης 29 Ιανουαρίου 2014 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τετάρτης 22 Ιανουαρίου 2014 και της Τετάρτης 29 Ιανουαρίου 2014 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.51' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 6 Μαρτίου 2014 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

